

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

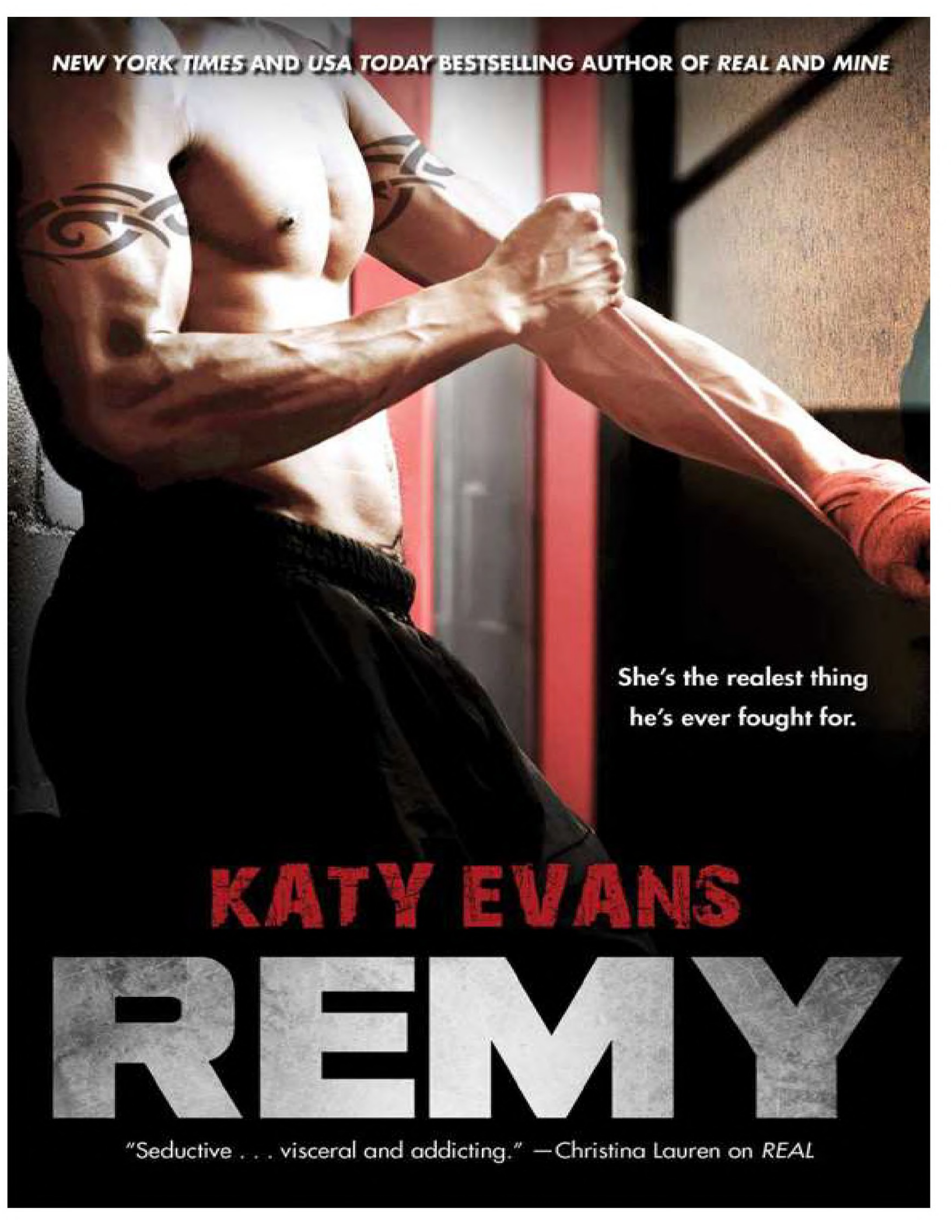
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A muscular man with tattoos on his arms and chest is shown from the waist up, wearing boxing gloves and holding a piece of wood or a training tool. He is in a gym setting with red and grey walls.

NEW YORK TIMES AND USA TODAY BESTSELLING AUTHOR OF *REAL* AND *MINE*

She's the realest thing
he's ever fought for.

KATY EVANS

REMY

"Seductive . . . visceral and addicting." —Christina Lauren on *REAL*

Katy Evans'ın USA Today ve New York Times çoksatan serisi, tutku hakkında inandığınız her şeyi bir kenara bırakıyor ve tehlikeli bir şekilde baştan çıkarıcı bir soru soruyor: "Hissettikleriniz ne kadar gerçek?"

Katy Evans'a övgü ve MAYIN

"Buharlı, seksi, yoğun ve erotik... Benimki sizi iplere asılı bırakacak bir kitap. Ve daha fazlası için yalvaracaksınız."

-Alice Clayton, Wallbanger'ın USA Today çoksatan yazarı

"BAŞTAN ÇIKARICI, VAHŞİ VE İÇGÜDÜSEL."

-Christina Lauren, Beautiful Bastard'ın New York Times çoksatan yazarı

Katy Evans'a övgü ve GERÇEK

Yeraltı dövüş dünyasının durdurulamaz
kötü çocuğu Remington Tate sonunda
Brooke Dumas'ın dengiyle karşılaştı.

"Yakıcı bir çıkış."

-Christina Lauren

"Yeni bir kitap aşkım var ve adı Remington Tate."

-Martini Times

"Remy alfa erkeklerin kralıdır."

-Romance Addiction

"Bu kitaba bayıldım. Hakkında konuşmadan duramadım."

-Sevgili Yazar

"Yazarlığı yepyeni bir seviyeye taşıdığı için Bayan Evans'a
tebrikler. Okuduğunuz her kelimeyi HİSSETMENİZİ sağlıyor."

-Reality Bites

"Remy karmaşık biriydi ve hikâyesi kalbimi kırdı... beni
ağlattı! Katy Evans tüm hikâye boyunca beni sımsıkı kavradı
ve koltuğumun kenarında tuttu. . . . Hiç şüphesiz Remy'ye
tamamen AŞIK oldum."

-Totally Booked

"Sinirli, öfkeli, hissedilir bir gerilim ve kışkırtıcı bir seksle dolu bu öykü duygusal bir darbe indiriyor. . . Merak uyandırıcı."

-Library Journal

"Daha önce okuduğum hiçbir şeye benzemiyor. Remy ve Brooke'un aşk hikayesi mutlaka yaşanması gereken bir hikaye çünkü okuyana kadar anlayamayacaksınız... Asla unutamayacağınız bir roller-coaster yolculuğu!"

-Books over Boys

"Bazı kitaplar özeldir. . . . Bir yazar için okuyucularına gerçekten sarılabilmek ve onları kucaklayabilmek ne kadar nadir bir armağandır. Katy Evans tam da bunu yapıyor."

-SubClub Kitapları

"Wow-Katy Evans izlenmesi gereken biri."

-Wicked Little Pixie

Bu Galeri Kitapları e-Kitabını indirdiğiniz için teşekkür ederiz.

E-posta listemize katılın ve yeni sürümler, fırsatlar, bonus içerikler hakkında
güncellemeler alın
ve Gallery Books ve Simon & Schuster'dan diğer harika kitaplar.

KAYDOLMAK İÇİN BURAYA TIKLAYIN

veya kaydolmak için bizi çevrimiçi
ziyaret edin

eBookNews.SimonandSchuster.com

REMY

katy evans

Galeri Kitapları

New York Londra Toronto Sidney Yeni Delhi

Kocamla konuşmak için milyonlarca sebebim var.

REMY PLAYLIST

Goo Goo Dolls'dan "IRIS"

Avril Lavigne'den "I LOVE YOU"

Ed Sheeran'dan "KISS ME"

John Berry'den "BENİMLE EVLENİR MİSİN?"

Lifthouse'dan "EVERYTHING"

HAZIR BULUNAN

SEATTLE

Hayatımda hatırlamayacağım yüzlerce gün olacak.

Ama bu asla unutamayacağım bir gün.

Bugün eşimle evleniyorum. Brooke "Küçük Fişek" Dumas.

Ona bir kilise düğünü sözü verdim. Ve kilise düğünü onun olacak.

Özel kalem müdürüm Pete kanepeden sesleniyor: "Yemin ederim kapıya biraz daha kaşlarını çatarsan bakışlarının altında kalacak."

O ve Riley'nin Brooke'un Seattle'daki eski dairesinin oturma odasında beni izledikleri yere doğru dönüyorum. Görünüşe göre bu ikisi benimle çok eğleniyor. Bok herifler. Bu kadar eğlenceli olan ne anlamıyorum. Yatak odasının kapısına dönerek volta atmaya devam ediyorum.

Neden bu kadar uzun sürdüğünü anlayamıyorum. Hazırlanmak için kendini yatak odamıza kilitlemesinin üzerinden tam elli sekiz dakika geçti, oysa Brooke -benim lanet Brooke'um- normalde beş dakika içinde giyinirdi.

"Dostum, bugün onun düğün günü. Piliçlerin hazırlanması çok zaman alır." Riley kollarını havaya kaldırarak "Hayat bu!" anlamına gelen bir hareket yaptı.

Pete, "Sanki şimdi bir uzmansın da," diye takılıyor.

"Elbise bu!" Brooke'un en yakın arkadaşı Melanie, beyaz bir elbise iziyle ana yatak odasından fırlayarak

Peçeye benzeyen bir şey. "Bütün bu düğmeler var . Siz üçünüzün burada ne işi var? Remington, Brooke'la bu konuyu konuştum. Siz gidin, sizinle mihrapta buluşuruz."

"Bu çok saçma," diyorum gülerek. Ama Melanie üçümüze, özellikle de bana, birinin pislemek istediği bir çift köpeğe takınabileceği bir ifadeyle bakmaya devam edince kaşlarımı çatıyorum ve yatak odasının kapısına yöneliyorum.

Parmaklarımı kapı koluna doluyor ve kapağın aralığından konuşuyorum. "Brooke?"

"Remy, lütfen buraya gelme!"

"Kapıya gel o zaman."

Karıştırma sesi duyduğumda kenara yaklaşıyorum ve salondaki kanepede oturan salaklar duymasın diye sesimi alçaltıyorum. "Neden şu an seni göremiyorum bebeğim?"

Tüm bu Melanie'nin odaya girip çıkması, benim de müstakbel eşimden kilitli bir kapıyla ayrılmam? Hiç hoşuma gitmedi. Ve benim için giyinmesi gerekirken ayrı kalması.

"Sanırım sana doğru yürüdüğümü görmeni istediğim için," diye fısıldıyor.

Tanrım, bu ses, tam orada. Kapıyı kırıp onu öpesim, sonra da giymeye çalıştığı elbisenin altında ona bir şeyler yapasım geliyor - kocaların karılarına yaptığı şeyler. "Bana doğru yürüdüğünü görecekim bebeğim, seni şimdi de görmek istiyorum. Kapıyı aç da düğmelerini ilikleyeyim."

"Onları sonra çözersin ve sonra beni becerirsin." Bu küstah ifadeyi yumuşak bir "Gaaah" takip ediyor, sanki biri - çok küçük biri- bu kapının diğer tarafındaki bir şey hakkında eğleniyor.

"Affedersin Riptide," diyor Melanie geri dönerken ve beni kapıdan uzaklaştırıyor. "Siz çocuklar kiliseye gitmelisiniz. Otuz dakika sonra orada görüşürüz."

Küçücük bir yarıktan lanet olası bir solucan gibi yatak odasına girip beni engellediğinde kaşlarımı çatıyorum.

Brooke'a göz ucuyla bakmak kadar. Aynı yöntemi kullanarak, çok daha iri olan Josephine göğsünde kıpırdayan bir şeyle dışarı çıkıyor. Oğlum kolunun kıvrımından bana bakıyor ve hareketsiz kalıyor; dudakları öyle bir kıvrılmış ki neredeyse Pete ve Riley'nin takındığı eğlenmiş ifadeyi takınıyor.

Ağzının içine sıkıştırdığı elini alıp çeneme düz ve ıslak bir tokat atıyor. "Gah!" diyor, sonra kıvranıyor ve kendini bana doğru fırlatıyor.

Onu yakalayınca karnına sokuluyorum ve hırlıyorum, bu da bir "Gaaaaaah!" daha çıkarıyor.

Başımı kaldırıp gözlerinin içine baktığımda çok mutlu olduğunu görüyorum. Ben de öyleyim ama değilmişim gibi yine homurdanıyorum ve ona "Komik olduğumu mu sanıyorsun?" diye çıkışıyorum.

"Gaaah!"

Gözleri yaramazlık dolu. Başını avucumun içine alıp tepesindeki tüyleri okşarken kafası avucumdan daha küçük. Brooke'un bana verdiği dört aylık oğlum Racer mı? O hayatımda yaptığım en mükemmel şey.

Onun gibi bir şeye sahip olacağımı hiç düşünmemiştim. Şimdi hayatım, tüm tişörtlerime kusan bu gamzeli sincap ve Brooke'um etrafında dönüyor. Tanrım, onunla nereden başlasam?

Pete yüksek bir sesle sırtıma tokat attı. "Pekala dostum, onları duydu. Ve dikkat et, bütün o bebek şeylerini takım elbisene bulaştıracak!"

Çenemi sıkarak Racer'ın başını okşuyorum ve o da bana sırtıyor. Tek gamzesi var, iki değil. Brooke bunun sebebinin sadece yarısının benim olması olduğunu söylüyor. Onun tamamen benim olduğuna itiraz ediyorum, o da öyle.

Ona gülümseyerek Josephine'e geri veriyorum, o da bana "Huzur içinde gidin Bay Tate, ben hallederim" diyor.

Bir koruma olması gerekiyordu ama şu anda ne olduğunu bilmiyorum. Racer'la birlikte dışarıda geziniyor ve dadılık da yapıyor. Parmaklarını kızın saçlarına sokup çekiyor ve kız bundan hoşlanıyor gibi görünüyor.

Mutfaktaki saate bir göz attıktan sonra bakışlarımı ona yöneltiyorum. "On beş dakika içinde orada olmasını istiyorum," diyorum ve o da başını sallıyor.

Gelinimi bir limuzin bekliyor ama Riley'de Melanie'nin üstü açık arabasının anahtarları var. Hepimiz içeri atlıyoruz. Ön yolcu koltuğuna çöküyorum ve sonra geçici dairemizin penceresine bakıyorum. Gelinlik düğmeleriyle ilgili bu yaygaranın nedenini anlayamıyorum. Bana kalırsa, arabada karımla birlikte evleneceğimiz lanet olası kiliseye gitmeliyim. O kadar.

"Rem. Seni mihrapta ayakta bırakacak değil ya, dostum," diyor Riley gülerek.

"Evet, biliyorum," diye fısıldıyorum, arkamı dönüyorum. Ama bazen bilemiyorum. Bazen tüm göğsüm düğümleniyor ve bir sabah uyandığımda Brooke'u ve oğlumu gitmiş bulmayı düşünüyorum ve ölmek yapmak istediğim şeyi tarif etmek için çok kolay.

Pete, "Yirmi sekiz dakika sonra, sadece senin için beyazlar içinde mihraba doğru yürüyor olacak," diyor.

Sessizce dışarı bakıyorum.

Brooke bütün ay bunun için heyecanlandı. Acaba şu mu, bu mu, pasta mı, değil mi diye. Sesini daha da heyecanlandıran her şeye evet diyordum ve o da beni sevdiğim gibi öpüyordu. Şimdi kontrol onda gibi görünüyor, giyiniyor, güne hazırlanıyor ve ben kendimi berbat hissediyorum çünkü kiliseye birlikte gitmemizin bir sakıncası olmadığını söylemişti. Sonra en iyi arkadaşı aklına aptal kız fikirleri soktu. Yalnız gideceğim. Hiç gitmediğim bir kiliseye. Karımla evlenmek için. O hemen arkamızda ama ben iyi değilim. Çok tedirginim ve bu tedirginliğim kapıyı açıp o altın gözleriyle bana baksa yatışacaktı; zihnim durgunlaşacak ve göğsümdeki tüm çalkantılar dinecekti.

Ama bu olmuyor.

Şimdi önümde yirmi yedi cehennem dakikası var... ve zihnim bana oyun oynuyor, tıpkı başladığında yaptığı gibi

Sarkaç gibi sallanıyor ve bunu durdurmanın tek yolu onunla birlikte olmak.

Ayağımı vurarak elimdeki yüzüğü okşuyorum. Sonra yüzüğü çıkartıyorum ve üzerindeki yazıda onun adını görmek yardımcı oluyor: GERÇEK, BROOKE DUMAS'INA.

GEÇMİŞ ONU GÖRDÜĞÜM GÜN

Ben koşar adımlarla yeraltı geçidine çıkarken Seattle kalabalığı kükrüyor.

En uçta ve tam görüş alanımda ring bekliyor. Yirmi üç metreye yirmi üç metre, her iki tarafta paralel dört ip, dört lanet direk ve hepsi bu kadar.

O yüzük benim için bir yuva. Üzerinde olmadığım zaman, onu özlüyorum.

Antrenman yaparken bunu düşünüyorum.

Ona doğru attığım her adım beni pompalıyor ve harekete geçiriyor. Damarlarım genişliyor, kalp atışlarım kaslarımı beslemek için çalışıyor. Zihnim keskinleşiyor ve berraklaşıyor. Her santimim saldırmaya, savunmaya ve hayatta kalmaya ve bu insanlara bağırarak heyecanı yaşatmaya hazırlanıyor.

"Remy! Seni seviyorum, Remy!" Bağırıklarını duydum.

"Senin için sikini yalayacağım,
Remy!" "REMY, VUR BANA,
REMY!"

"Remington, Riptide'ını istiyorum!"

Parmaklarımı uzatarak üst ipi tutuyorum ve üzerinden ringe atlayarak etrafımdaki insanlara bakıyorum. Işıklar parlıyor. Herkesin ağzında benim adım var. Tüm heyecan ve beklenti etrafımda eğlenceli bir kasırga gibi dönüyor. Bana bağırıyorlar ve pembe şeyler sallıyorlar. Beni burada istiyorlar. Tam burada. Sadece ben, aşağılık bir rakip ve yumruklarımız.

Cübbemi çıkarıp arkadaşım ve Koç'un yardımcısı Riley'ye verirken insanlar ayağa kalkıyor ve ben kalabalığı selamlamak için döndüğümde daha yüksek sesle bağırıyorlar. Hepsi

ayakta. Hepsi bana sanki Savaş Tanrılarıymışım ve bu gece onlardan intikam alacakmışım gibi bakıyor.

Bayıldım buna.

Bu bağırışlara bayılıyorum, kadınların onlara yapmamı istedikleri şeyler hakkında çılgılık atmalarına.

"Remy! Remy!" diye bağırıyor kulağa çılgınca gelen bir kadın avazı çıktığı kadar. "Çok ateşlisin, Remy!"

Eğlenerek dönüyorum ve bakışlarım kalabalık koridorda ilerleyip ona takılıyor. Uzun maun saçlı, kehribar rengi gözlü ve pembe, dolgun dudakları şokla hemen aralanıyor. Kendimi sersemlemiş hissediyorum.

İçgüdülerim devreye giriyor ve yabancıyı bir çırpıda süzüyorum. Genç, atletik ve ağırbaşlı giyinmiş ama geniş, inanmayan gözlerini üzerimde gezdirmesinde hiç de ağırbaşlı bir yan yok.

Tanrım, sanki dilini sikimin üzerinde gezdirmiş gibi hissediyorum.

Gözleri benimkilere kilitlendiğinde kaşlarımı kaldırıp sessizce soruyorum: Az önce bana bağırdın mı, bağırmadın mı?

Yanakları pembenin güzel bir tonuna bürünüyor ve bağırmanın arkadaşı olduğunu fark ediyorum, onun yanında sönük kalan arkadaşı. Bu kız bana benim gibi birinin ilgisini çekecek türden biri gibi gelmiyor. Ama tüm avcı düğmelerimi devreye soktu ve şimdi onu istiyorum ve ona sahip olacağım.

Ona göz kırpıyorum ama şakacı hissetmediğini hemen anlıyorum. Dehşete düşmüş görünüyor.

"Kirk Dirkwood, Çekiç, bu gece hepiniz için burada!" diye bağırıyor mikrofonlu adam.

Dirkwood'un ringe atlayışını ve örtüsünü kaldırışını izlemek için döndüğümde dudaklarım kıvrılıyor ve kollarımı büküp parmaklarımı eklemlerim dışarı çıkana kadar kıvrıyorum. Vücudum iyi hissediyor - her kasım sıcak ve kasılmaya hazır. Çok iyi olduğumu biliyorum ama bu kızın da bunu bilmesini istiyorum. Kendimi çok ama çok sahiplenici hissediyorum ve benden başka kimseye bakmasını istemiyorum. Benim en güçlü, en hızlı olduğumu görmesini istiyorum. Cehennem gibi

Bildiğim kadarıyla, dünyadaki tek erkeğin ben olduğumu düşünmesini istiyorum.

Kirk büyük ve bir salyangoz kadar yavaş. İlk yumruğu o atıyor ama hareket etmeyi düşünmeye başladığı andan itibaren yumruğun geldiğini görebiliyorum. Eğiliyorum ve onu yana savurup dengesini bozan bir yumrukla geri dönüyorum. Beni izliyor, bunu biliyorum. Bakışlarındaki sıcaklık daha sert ve daha hızlı dövüşmemi sağlıyor. Bu ring benim. Her şeyini seviyorum. Boyutlarını, ayaklarımın altındaki tuvalin hissini, üzerimdeki ışıkların sıcaklığını biliyorum. Tek bir Yeraltı dövüşünü bile kaybetmedim. İnsanlar ne kadar kötü dövülürsem dövüleyim, her zaman ayağa kalktığımı ve savaşı kendi şartlarımla bitirdiğimi bilirler.

Ama bu gece? Kendimi ölümsüz hissediyorum.

Kalabalık benim adımla söylemeye başladı.

"REMY . . . REMY . . . REMY."

Bu benim yüzüğüm. Benim seyircim. Benim dövüşüm. Benim lanet gecem.

Sonra o sesi tekrar duydum. O değil, birlikte geldiği kadın.

"Ohmigod, vur ona, Remy! Öldür onu, seni seksi canavar!"

Ben de buna uyuyorum ve Kirk'ü sert bir yumrukla yere seriyorum. Her yerden çığlıklar yükseliyor.

Ring şefi kolumu tutup kaldırıyor ve ben de yüzündeki ifadeyi merak ederek ona bakmak için başımı sallıyorum. Nefes nefeseyim ve muhtemelen kanamam var ama bunların hiçbiri önemli değil. Benim için önemli olan tek şey onu kontrol etmek. Onu nasıl bayılttığımı gördü mü? Etkilendi mi, etkilenmedi mi?

Bakışlarıma karşılık veriyor ve içim içimi yiyor. Tanrım, beni sertleştiriyor. Güzel kıyafetler giyiyor ve yemin ederim böyle bir yerde gördüğüm en şık şey o. Yine de, giydiği her neyse, çok fazla ve çıkması gerekiyor.

"REMY! REMY! REMY! REMY!" diye bağılıyor insanlar.

İlahilerinin şiddeti artarken, ürkmüş altın rengi gözleri benim onu yuttuğum gibi beni de yutuyor.

"Daha fazla Remy ister misiniz?" diye soruyor spiker mutlu bir şekilde kalabalığa. "Pekâlâ millet! Bu gece Remington Riptide Tate için daha değerli bir rakip çıkaralım!"

İnsan ya da canavar, istedikleri her şeyi ortaya çıkarabilirler.

O kadar hazırım ki, bir kerede iki tane alabilirim.

Çevremde, onu güzel ve sıkı bir şekilde kıstırdım. O fırfırlı gömlekle. Vücudu saran pantolonuyla. Onu şimdiden yaklaşık 120 kilo ve 1.80 boyunda, benden en az bir baş kısa olarak katalogladım. Kafamın içinde, ellerimle göğüslerini ölçüyor ve dilimle teninin tadına bakıyorum. Birden, arkadaşına bir şeyler fısıldadığını, ayağa kalktığını ve koridordan aşağı indiğini fark ediyorum.

"Ve şimdi, bayanlar ve baylar, hüküm süren şampiyonumuza meydan okumak için Parker 'the Terror' Drake!"

O uzaklaşırken şaşkınlıkla bakıyorum ve vücudumun geri kalanı kovalamaya hazırlanmak için sıkışırken içimde bir düğüm oluşuyor.

Parker ringe çıkarken kalabalık canlanıyor ve vücudumdaki her molekül gidip onu almam için çığlık atarken tek yapabildiğim onun arenamdan ayrılışını izlemek oluyor.

Zil çalıyor ve ben rakiplerimin her zaman yaptığı o küçük çalım atma ve bekleme oyununu oynamıyorum. Parker'ın yüzüne bakıyorum ve ona "Üzgünüm dostum" der gibi bir bakış atıyorum ve doğrudan smaç vurup onu yere seriyorum.

Yere düşüyor ve hareket etmiyor.

Kalabalık sessizliğe gömüldü. Parker'ın yerde kalmasını ve sayımın başlamasını beklerken kalbim yerinden çıkacakmış gibi atıyor.

Başlıyor.

Hadi, orospu çocukları.

Bu yıl şampiyonluğu kazanacağım ve diskalifiye edilmeyeceğim.

Sadece nakavt de ve duymasına izin ver . . .

ON!

"Kutsal inek, bu çok hızlıydı! Bir nakavtımız var! Evet, bayanlar ve baylar! BİR NAKAVT! Ve rekor sürede kazananımız bir kez daha karşınızda, Riptide! Riptide, şimdi ringden atlıyor ve nereye gidiyorsun?"

Ayaklarımın üzerinde koridora indiğimde kalabalık çılgına dönüyor ve çığlıkları beni lobiye kadar takip ediyor. Vücudum onu yakalamam için çığlık atarken onlar da benim için çığlık atıyor. "Riptide! Riptide!"

Kalbim deli gibi atıyor. O hızlı yürüyor ama ben koşuyorum. Her bir duyum bu kızı kovalamamı, yakalamamı ve ona sahip olmamı istiyor. Bileğinden tutup onu döndürüyorum.

"Bu da ne-" diye soluk soluğa kalıyor, gözleri şoktan kocaman olmuş.

O kadar güzel ki ciğerlerim donuyor. Pürüzsüz bir alın, uçları sivri uzun kirpikler, o altın gözler, o zarif burun ve o lokum dudaklar. Dünkü gibi tadına bakmalıyım. İçimde vahşi, ilkel bir açlık oluşurken ağzım sulanıyor.

"Senin adın," diye hırıliyorum. Bileği elimde küçücük, kırılgan ama bırakmaya niyetim yok. Oh, hayır.

"Uh, Brooke."

"Brooke ne?" Tutuşumu sıkılaştırdım.

Kokusu beni köpürtüyor. Bu kokunun kaynağını bulmalıyım. Kulaklarının arkası mı? Saçları mı? Boynundan mı?

Elini kurtarmaya çalışıyor ama ben daha sıkı tutuyorum çünkü yatak odamdan başka bir yere gitmiyor.

"Ben Brooke Dumas," diyor arkamdan bir ses ve sonra onunla birlikte olan çılgın arkadaşı bir numara atıyor, aptal beynim bunu kavrayamıyor, çünkü hâlâ onun ismine takılmış durumdayım.

Brooke Dumas.

O güzel altın bakışlarla karşılaştığımda dudaklarım kıvrılıyor. "Brooke Dumas," diyorum yüksek sesle, yavaşça ve derinden, tadını çıkarırken dilim ismin etrafında dönüyor. Ne kadar güçlü, ne kadar klas bir isim.

Gözleri şok içinde açılıyor ve bana biraz heyecanlı ama biraz da korkmuş olduğunu anlamamı sağlayan aç, doymuş bir bakış atıyor.

Beni çıldırtıyor. Dokunmaya, koklamaya, tatmaya, sahiplenmeye ihtiyacım var. Ona benden korkması gerektiğini söyleme ihtiyacıyla yanıp tutuşuyorum ve aynı zamanda tek istediğim elimi uzun saçlarında gezdirmek ve ona koruyucusu olacağıma söz vermek.

Dürtüye boyun eğerek parmaklarımı ensesine doğru kaydırıyorum, kaçmaması için nazik olmaya çalışıyorum, bu sırada aklımda tek bir düşünce kalıyor: Almak. Onu.

Bakışlarım onunkilerden hiç ayrılmıyor, dudaklarına yavaşça kuru bir öpücük konduruyorum, onu korkutmamaya çalışıyorum ama sadece kim olduğumu ve onun için kim olacağımı bilsin diye.

"Brooke," diyorum yumuşak dudaklarına karşı, sonra bir gülümsemeye geri çekiliyorum. "Ben Remington."

Gözleri benimkilerle buluşuyor, metalik altın renginde ve arzulu olduğunu anladığım bir şeyle akıyor. Ağzına tekrar baktığımda gülümsemem kayboluyor. O kadar pembe ve yumuşak ki daha da derinden almak için başımı eğiyorum. Kokusu beni boğarken kanım damarlarıma hücum ediyor. Bu kadını istiyorum. Onu tatmadan, onu almadan bir saniye daha bekleyemem.

Bir an kollarımda sıcacık ve titriyor, daha fazlası için sessizce başını arkaya eğiyor, sonra kalabalık bizi sarıyor ve lanet olası bir deli kulağıma bağılıyor.

"Remy! SENİ SEVİYORUM! Remy!"

Brooke Dumas harekete geçmiş gibi görünüyor ve hızla kıvrılarak kurtuluyor.

"Hayır." Beyaz gömleğinden bir parça koparmak için uzandım. Ama o ve arkadaşı kıpır kıpır küçük tavşanlar gibi kalabalığın arasında dolanıyor ve ben kalabalığın içinde iki hayranla sıkışıp kalıyorum.

-

"Riptide, Tanrım, lütfen sikine dokunmama izin ver."

"Riptide, ikimizi birlikte alabilirsin!"

Ellerini karın kaslarıma sürterken, "S.KTİR!" diye düşünüp kollarını çekiyorum, sonra da pesinden atılıyorum. Ona

ulaştığımda

ve Asansör, ve kapı o kapat ve I duymak onu
Gürültülü bir şekilde sokak seviyesine kadar yükseliyor.

"Remy!"

"Remington!"

Öfkeyle hırlayarak avucumu kapalı kapıya vuruyorum, ardından gelen bir grup hayranı atlatıp buldozerle soyunma odasına geri dönüyorum.

Kızgın mıyım, sinirli miyim, yoksa ... bilmiyorum. Bilmiyorum. Nereye gidiyor bu? Sanki onu yememi istiyormuş gibi bana bakıyordu; lanet olası kadınları anlamıyorum bile ve asla anlamayacağım. Eşyalarımı almaya giderken kaşlarımı çatarak yumruğumu bir dolaba vurdum.

"Parmak eklemlerine dikkat et, Tate!" Koç tüm eşyalarımı kırmızı bir spor çantasına toplarken tersliyor.

Ne yapmam gerektiğinin söylenmesinden nefret ediyorum. Bu yüzden diğer yumruğumu başka bir dolaba vurup ilkinde yaptığım gibi onu da eziyorum, sonra yaşlı adama ters ters bakıp kulaklığımı, iPod'umu ve spor içeceğimi alıyorum. Ekibimi Escalade'imize kadar takip ederken, onun gitmesine izin verdiğim için kendime çok kızgınım. Numarasını telefonuma kaydetmeye çalışıyorum, en azından hatırladığım birkaç rakamı.

"Nakavt inanılmazdı dostum, onu üç saniye içinde yere serdin!" Riley gülerek şöyle diyor.

Pencereden Seattle'ın ışıklarına bakıyorum ve parmaklarımı dizime vuruyorum.

"Pekâlâ, tüm bunlar ne hakkındaydı? Arabadaki fili tartışacak mıyız?" diye soruyor Pete ön taraftan. "Uzun saçlı olan mı? Kovalamaya kararlı gibiydin, Rem?"

"Bir sonraki dövüşümü izlemesini istiyorum." Ona şiddetle asıldığını fark ettiklerinde araba sessizleşiyor.

Pete iç çeker. "Pekâlâ, ne yapabileceğime bakacağım. Size birkaç kız da bulduk."

"İyi bir çeşitlilik," diye ekliyor Riley. "Bir sarışın, bir esmer ve bir kızıl saçlı."

Ve süite çıkar çıkmaz, işte oradalar. Beni bekliyorlardı. Farklı renklerde üç kız

Riptide'ı becermeye hazır, saçı sakalı birbirine karışmış bir halde bekliyordu.

Beni gördüklerinde gözleri parlıyor.

"Kurtul onlardan," dedim ve kendimi ana yatak odasına kapattım.

Rekor bir hızla duş aldıktan sonra dizüstü bilgisayarımı çıkarıp Seattle, Brooke Dumas'ın numarasının geri kalanına bakıyorum.

Kulaklığımı kapıp Dr. Dre kulaklıklarımla kulaklarımı kapatıyorum ve yüksek sesle müzik çalarken arıyorum, arıyorum, arıyorum ve sonra-

Bingo.

Aşağı inerken Brooke Dumas hakkında birkaç makale tarıyorum. Bir tanesi Seattle'daki bir akademide staj yapan bir spor rehabilitasyon uzmanı olduğunu iddia ediyor. Öncekiler onun bir atlet olduğundan bahsediyor. Bir sprinter. Göğsümde garip şeyler oluyor. O kısmı tekrar okudum ve evet. Bir sprinter.

Şimdi neden bu kadar zayıf, atletik ve hızlı olduğunu anlıyorum. Ama bazı kıvrımları var, daha önce hiçbir sprinterde görmediğim türden kıvrımlar. Bana bakarken küçük, diri göğüslerinin nasıl kalkıp indiğini hatırlarken parmaklarımı avucumun içinde kıvrıyorum. Kokusunu hatırladıkça ağzım sulanıyor. Sik beni. YouTube'da onun bir çeşit seçmeler sırasında çekilmiş bir videosunu buluyorum. Kulaklığımı çıkarıp Oynat'a tıkladığımda kalbim yeniden küt küt atmaya başlıyor. Küçük bir şort giyiyor. Saçlarını at kuyruğu yapmış. Ve onun uzun, zayıf, kaslı bacaklarını görüyorum. Sikim kabarıyor ve rahatsız bir şekilde kayıyorum ve o pozisyonunu alırken daha yakından incelemek için eğiliyorum. Grup ateş ediyor. O hızlı başladı-

Sonra bacaklarından biri bükülür. Ve düşer. Orada, yerde yatıyor ve ayakta durmaya çabalarken hıçkırarak ağlamaya başlıyor.

Göğsüm garip bir şey yapıyor.

Kahretsin, o kadar çok ağlıyor ki vücudu titriyor.

Yumruklarımı sıkarak onun kendi başına pistten çıkmaya çalışmasını izliyorum.

Video sürekli "Dostum, onun hayatı bitti" diye tekrarlayıp duruyor.

Kamera onun gözyaşlarıyla dolu yüzüne züm yapıyor ve ben de hemen ekranı durdurup ona bakıyorum. Brooke Dumas. Tıpkı bugün olduğu gibi görünüyor, ama biraz daha genç ve çok daha savunmasız. Yüz ifadesinden dolayı çenesinde küçük bir gamze var ve altın sarısı gözleri gözyaşlarına o kadar boğulmuş ki, güzel viski rengini zar zor görebiliyorum. Klibin altındaki yorumları okumaya başlıyorum, ki epeyce yorum var.

lwlormw: Söylentilere göre antrenörünün tavsiyesine karşı cross fit yapıyormuş ve dizini çoktan incitmiş!

Trrwoods: Düzgün hazırlık yapmazsanız böyle olur!

İyiydi ama o kadar da harika değildi. Lamaske yine de Olimpiyatlarda onun canına okurdu.

Midem kaynıyor.

Videoyu tekrar izliyorum ve midem daha da çok kaynıyor.

Öfkeli bir hırıltıyla spor içeceğimi odanın öbür ucuna fırlatıyorum ve duvara çarptığını duyuyorum. Onunla dalga geçen herkesi yok etmek istiyorum.

Bu gece arenamda durmuş, duvarlarını bana doğru yükseltmeye çalışmıştı ve bir savaşçı kadar gururlu görünüyordu, sanki dünyanın onun düşüşünü bir kez bile izlemesine katlanmamış gibi. Göğsüm öylesine sıkışıyor ki tekrar doğru dürüst nefes alamıyorum ve homurdanarak dizüstü bilgisayarımı kapatıyorum.

Pete parmaklarını kapıma vuruyor ve kapıyı biraz iterek açıyor. "Rem, katılmak istemediğine emin misin?"

Aradaki boşluğu genişletiyor ve arkasındaki üç kadına eliyle işaret ediyor, beklenti dolu gözlerle yatak odama bakıyorlar. Hep birlikte iç çekiyorlar ve biri mırıldanıyor, "Lütfen, Riptide ..."

"Sadece bir kez mi?" diyor diğeri.

"Onlardan kurtul dedim, Pete." Parmak eklemlerimi kırdım, sonra da boynumu. Kapı kapandı ve içeriye ani bir sessizlik çöktü.

Pete geri gelip kapıyı tekrar açana kadar. "Pekala, dostum.

Ama bence gerçekten de

Onlar. . . . Her neyse, Diane burada yemek yemek isteyip istemediğinizi soruyor."

Başımı sallayarak iPad'imi yemek odasına taşıyorum ve Pete gelecek hafta Atlanta'daki otel rezervasyonlarımızı teyit etmek için birkaç telefon görüşmesi yaparken tabağımdakileri otomatik pilotta mideye indirmek için yerleşiyorum.

Yemek yerken tek gördüğüm altın sarısı gözler, ayrılmış dudaklar ve Brooke Dumas'ın bana bakışı, peşinde yakalanana kadar pes etmeyecek bir yırtıcı olduğunu yeni fark etmiş bir dişi geyik gibi.

Onu benim yapmak istiyorum. Benim olsun.

Onu koklamak istiyorum çünkü bu beni çok heyecanlandırıyor ve daha önce hiçbir şey beni onun kokusu kadar heyecanlandırmamıştı. Ona bakmanın ve dokunmanın keyfini yaşamak istiyorum ve istiyorum. yapmak istiyorum. Onu. Benim yapmak istiyorum.

Yemek yerken iPad'imi elime alıp internette onu tekrar araştırıyorum ve koşu yaptığı günlerden bir fotoğrafın üzerinde duruyorum. O bir ceylan gibi ve ben de onu yakalayan aslan olacağım.

"Pete, sence bir spor rehabilitasyon uzmanına ihtiyacım var mı?" diye sordum. "Hayır, Rem."

"Neden olmasın?"

"Sen bir pisliksin, dostum. Masözlerin sana yirmi dakikadan fazla masaj yapmasına izin vermiyorsun."

"Bana hemen bir tane lazım." iPad'imi ona doğru iterek ekrana dokunuyorum ve resminin altındaki ismi işaret ediyorum. "Buna ihtiyacım var."

Pete ilgili bir kaşını kaldırır. "Seviyorsun. Öyle mi?"

"Maaş bordromda bir spor rehabilitasyon uzmanına ihtiyacım var. Her gün benimle ilgilenmesini istiyorum. Ne şekilde yaparlarsa yapsınlar."

Sırıttıyor. "Oral seks yapmıyorlar, bunu söyleyebilirim."

"Eğer oral seks isteseydim, şu anda üç tane yaptırabilirdim. Benim istediğim ..." Parmağım bir kez daha

isminin üzerine dokunuyor. "Bu spor rehabilitasyon uzmanı."

Pete'in kaşları saç çizgisine kadar kalkıyor ve arkasına yaslanıp kollarını kavuşturuyor. "Onu tam olarak ne için istiyorsun?"

Yemeğimin geri kalanını çiğnedikten sonra konuşabilmek için uzun bir yudum su içiyorum. "Onu kendim için istiyorum."

"Rem ..." diyor uyararak.

"Ona reddedemeyeceği bir maaş teklif edin."

Pete bana şaşkın bir sessizlikle cevap veriyor. Şaşırmış görünüyor ve beni anlamaya çalışıyor. Gözlerimin içine bakıyor ve siyah mı yoksa mavi mi olduklarını gözlemlediğini söyleyebilirim.

Ben siyah değilim. Bu yüzden sessizce bekliyorum. İç geçirdi, yavaşça adını not aldı ve temkinli bir şekilde konuştu. "Pekâlâ Remington, ama şunu söylememe izin ver, bunun her yerinde Kötü Fikir yazıyor."

Tabağımı kenara itip arkama yaslanıyorum ve kollarımı kavuşturuyorum.

Aklım bana çoğu zaman ihanet ediyor. Bir gün bana Tanrı olduğumu söylüyor. Diğer gün, sadece cehenneme hükmetmediğimi, onu icat ettiğimi söylüyor. Pete, kendi kafasının benim fikrim hakkında ne düşündüğünü umursadığımı mı sanıyor? Artık kafamı dinlemiyorum. Sadece içgüdülerimi dinliyorum.

Ayağa kalkıp sandalyemi masanın altına iterken ona "Cumartesi günü beni dövüşürken izlemesini istiyorum," diye hatırlatıyorum. "Ona evdeki en iyi koltukları ayarla."

"Remington . . ."

"Yap şunu Pete," diyorum oturma odasından geçip ustanın yanına dönerken.

"Biletleri çoktan hazırladım dostum, ama Diane'in senin sorunlarından haberdar olmasını engellemek yeterince zor. Bu spor rehabilitasyon uzmanı gibi birinden saklamak daha da zor olacak."

Omzumu yatak odamın eşiğine dayıyorum ve bunu düşünüyorum. Sesimi alçaltıyorum. "Ona bir sözleşme imzalat, böylece onunla geçireceğim zaman garanti olsun. Ve kendimi kaybetmeye başladığım anda beni stabilize et."

"Remington, bırak da başka kızlar bulayım-"

"Hayır, Pete. Başka kız yok."

Kendimi odama kapatıyorum ve kulaklıklarımı alıyorum, sonra elimde iPod'umla öylece uzanıp ona bakıyorum.

Onu benim yaparsam nasıl olur?

Beni kabul edeceğini düşünerek kendimi kandırmıyorum, ama ya kabul ederse? Ya beni anlayabilirse? Olduğum gibi? İki parçamı da mı? Hayır. İki parçam değil. Her bir parçamı. Tek. Lanet olası. Parçası. Benim.

Bana baktığında gözlerinin nasıl parladığını hatırladıkça içim daralıyor. Onu öptükten sonra yumuşamalarını ve gözlerimin içine bakıp benden daha fazlasını istemesini.

Daha önce hiç böyle bir bakış görmemiştim. Binlerce kadın tarafından arandım. Hiç kimse bana onun kadar açık, korkmuş bir özlemle bakmamıştı.

Benden korkmuyordu. "O" şeyden korkuyordu. Aynı şey içimi sıkıyor ve beni allak bullak ediyor. Bedenimdeki her hücre farkındalıkla uğulduyor. Derimin her santimi uyanık. Kaslarım savaşmaya hazır olduğumda olduğu gibi hazır hissediyor. Ama şu an dövüşmeye hazır değilim. Eşimi almaya hazırım.

Tanrı yardımcısı olsun.

SEATTLE KALABALIĞI bu gece çılgın. Sahne arkasında gürültü duvarlar arasında yankılanıyor, diğer dövüşçülerle birlikte hazırlandığım odadaki metal dolaplardan sekiyor. Koçun bir elimin parmaklarını sarmasını izliyorum ve tek düşünebildiğim Brooke Dumas'ın seyircilerin arasında, onun için aldığım koltuklardan birinde oturuyor olması.

O kadar uçmuşum ki sanki elektrik prizine takılmışım gibi hissediyorum. Kan damarlarımdan baş döndürücü bir şekilde pompalanıyor. Kaslarım gevşek ve sıcak, kasılmaya ve yoluma çıkan her şeye vurmaya hazır. Lanet olası bir gösteri yapmaya hazırım ve beni düğümlere bağlayan, dövüştüğümü görmek istediğim bir kız, sevimli bir kız var.

Koç'a diğer elimi uzatıyorum ve her zaman söylediği aynı talimatları verirken çıplak parmak eklemlerime bakıyorum.

Gardımı ... sabrımı ... dengemi ...

Onun sözlerinin içimden geçip bilinçaltıma, ait oldukları yere gitmesine izin veriyorum. Kavgadan hemen önce sakinleşiyorum. Tüm gürültüyü duyabiliyorum ama hiçbir şey dinlemiyorum. Dövüşle birlikte bir netlik gelir. Her ayrıntı zihninizde keskinleşir.

Bu keskinlik ve farkındalık başımı kapıya doğru kaldırmama neden oluyor. Orada bir çocukluk rüyasından çıkmış gibi duruyor, benden başka kimseye bakmıyor.

Beyaz bir kot pantolon ve pembe bir bluz giyiyor, teni olduğundan daha da bronz görünüyor ve o kadar yalamaya müsait ki dilim ağzımın içinde acıyor. Bakışırken ikimiz de pek kıpırdamıyoruz.

Çekiç periferime giriyor ve doğruca ona yöneldiğini gördüğümde öfkem alevleniyor.

Ölümcül bir sakinlikle Koç'un elindeki kaseti alıp bir kenara atıyorum ve ona doğru ilerliyorum. Ardından, tam arkasında ve sağında, Hammer denen salağın burada olmak için doğduğumu anlamasını sağlayacak şekilde yerimi alıyorum. Yanında, arkasında ve yanında.

"Sadece yürü git," diye uyarıyorum onu, sesim alçak ama ölümcül.

Dinlemeye meyilli görünmüyor, bunun yerine gözlerini itiraz edercesine kısıyor. "O senin mi?" diye soruyor kısık gözlerle.

Başımı sallayarak gözlerimi kısıyorum ve bakışlarımın onu yakmasına izin veriyorum. "Sana garanti ederim, o senin değil."

Pislik herif gidiyor ve Brooke'un uzun bir süre kıpırdamadığını fark ediyorum, sanki o benden uzaklaşmak istemiyor, aynı şekilde ben de onun bir yere gitmesini istemiyorum. Tanrım, çok güzel kokuyor.

Kokusunu bir keş gibi ciğerlerime çekiyorum ve aniden vücudumun her santimi kalçalarını kavrayıp onu daha fazla koklayabilmek için içime çekmek istiyor. Başını benimkine çeviriyor ve usulca "Teşekkür ederim" diye mırıldanıyor ama hızla uzaklaşıyor. Eğildim

ve o gitmeden önce çekebildiğim kadarını çekiyorum.

Orada öylece duruyorum, başım dönüyor, şortum gülünç bir şekilde yırtılıyor.

"Riptide! Hammer! Sırada sen varsın!"

Adımı duyduğumda nefes verirken, odanın öbür ucundaki Hammer'a dikkatle bakıyorum; bu kızla başım belada olduğu için çok eğlenmiş gibi görünüyor.

Benimle daha da boka battı.

"Remington... beni dinliyor musun?"

Sağlamlaştıramadığı son bandajı tamir etmekte olan Koç'a doğru dönüyorum. Riley saten sabahlığımı uzatırken Hammer'a ters ters bakmaya devam ediyorum ve kollarımı sabahlığın kollarına sıkıştırırken Hammer'ın bir süre komada tatil yapmaya hazırlansa iyi olacağına karar veriyorum.

"O piçin kafana girmesine izin verme dedim." Koç eklemlerini şakaklarıma vuruyor. "O kız da öyle."

Riley ona sırtarak, "O kız buradaki ilk dövüşten beri aklından çıkmıyor," diyor. "O kıızı turnede bir aksesuar gibi yanında taşımak istiyor. Biz konuşurken Pete sözleşmeyi hazırlıyor."

Koç parmağını göğsüme sokuyor ve neredeyse büküldüğünü hissediyorum. "Bu gece kızla ne yapmayı planladığın umurumda bile değil. Kafanı şu anda devam eden kavgaya ver. Anladın mı?"

Cevap vermiyorum, ama belli ki anlıyorum. Böyle şeylerin söylenmesine ihtiyacım yok. Dövüşün yarısı kafanın içindedir. Ama Koç işe yaradığını hissetmeyi seviyor, ben de bunu kabullenip çıkıyorum. Hayatım boyunca akli başında kalmak için savaştım. Odaklanmak, azmetmek ve merkezde kalmak için. Ama bu gece, bir kadına değerimi göstermek için savaşıyorum.

Sahneye çıkıp köşeme gidiyorum ve kalabalığın çılgına döndüğünü duyabiliyorum. Bu beni gülümsetiyor.

Köşemde bornozumu çıkarıp Riley'ye veriyorum ve kaslarım ortaya çıktığında halk daha da çılgına dönüyor.

Adımı haykırıyorlar ve ben de onlara bayıldığımı belli ediyorum, kollarımı açıp içime çektiğimi belli ederken onlarla birlikte kıkırdıyorum. Sıramı savmam için geçen her saniye kalbim heyecanla çarpıyor, çarpıyor ve çarpıyor çünkü sırtımda altın rengi gözleri hissediyorum, neredeyse içimi yakıyor ve daha fazlasını istememe neden oluyor. Burada, bu vahşi kalabalıktan aldığımdan daha fazlasını. Hayatımda bana verilenlerden daha fazlasını.

Nefesimi tutarak ona doğru dönmeye devam ediyorum, gözlerinin içine bakma beklentisiyle şimdiden içim daralıyor. Döndüğümde bana bakıyor olmasını istiyorum. Bunun beni heyecanlandıracağını biliyorum. Onun ilgisi beni heyecanlandırıyor. Soyunma odalarındaki kokusu - o kadar taze ve temiz - hala damarlarımdaki kanı ısıtıyor. Bu kadınla ilgili ne olduğunu bilmiyorum ama onu ilk gördüğüm andan beri tek düşünebildiğim şey avlanmak. Kovalamak. Sahiplenmek. Almak.

"Ve şimdi, size Çekici veriyorum!"

Hammer anons edildiğinde gülümsüyorum ve sonunda bakışlarımı gitmek istediği yere kaydırıyorum ve işte orada. Tanrım. İşte oradaydı. Ve tam istediğim gibi, bana bakıyor.

Orada oturuyor, gergin ve sevimli, saçları omuzlarına dökülmüş, gözleri kocaman ve beklenti içinde. Benim dönmemi beklediğini biliyorum. Nabzının hızlandığını neredeyse görebiliyorum - benimki de öyle. Bunun ne olduğunu bilmiyorum. Sahte mi? Ya da gerçekse. Eğer o gerçekse. Ama yakında bu şehirden ayrılacağımı ve onsuz gitmeyeceğimi biliyorum.

Hammer ringe geliyor -başka hiçbir orospu çocuğunun ayakta bitirmesine izin vermediğim ringime- ve ona doğru bir parmağımı havaya kaldırıyorum ... ve sonra onu işaret ediyorum.

Bu senin için, Brooke Dumas.

Gözleri şaşkınlıkla parlıyor ve yanındaki sarışın arkadaşı çılgılık atmaya başladığında gülmek istiyorum. Zil çalıyor ve kas hafızam devreye girerek gardımı alıyor, ayak parmaklarımda üzerinde zıplıyor ve işimi yapıyorum.

Başa baş gidiyoruz. Ben çalım atıyorum ve Hammer savuruyor, yan tarafını açıyor. Ben de kaburgalarına vurdum,

tatmin edici yumruğun

ve biz birbirimizden ayrılıyoruz. Hammer aptalın teki. Tüm numaralarım kanıyor ve asla doğru hamleyi yapmıyor. Ona, iplere çarpıp dizlerinin üzerine düşmesine neden olacak kadar sert vuruyorum. Başını sallıyor ve bir süre sonra ayağa kalkıyor. Buna bayılıyorum. Kalbim yavaşça atıyor. Her kasım nereye hareket edeceğini, ne yapacağını, gücümü nereye göndereceğini biliyor - tam merkezimden, göğsümden, omzumdan, kollarımın uzunluğundan, hücum eden bir boğa gücüyle vuran lanet parmak uçlarıma kadar.

Onu yere seriyorum, sonra aynısını bir sonraki düşmana yapıyorum. Ve bir sonrakine.

Dövüşürken güçlü bir enerji beni ele geçiriyor ve Brooke Dumas'ın beni izlediğini bilerek dövüşüyorum. Kafamda kazanmaktan başka bir şey varsa, o da o güzel yuvarlak kafasının içinde benim gibi bir erkeği hiç ama hiç görmediğini düşünmesini istiyorum.

Onuncu adam düştüğünde, ter göğsümü kaplıyor ve halka yöneticisi kolumu kaldırdığında, gözlerindeki bakışı görmek için endişeleniyorum. Hoşuna gittiğini, bu odadaki herkes gibi onun da benim bir bok olduğumu düşündüğünü görmek istiyorum. Gözlerimiz kilitleniyor, içim arzuyla dolup taşıyor ve nefesimi tutmaya çalışırken ona gülümsüyorum.

Ring şefi kolumu bıraktığında, ringi geçiyorum, ipin üzerinden atlıyorum ve koridora iniyorum, onun yanıma gelirken şok içinde dudaklarını ayırmasını izliyorum.

Ringin dışına çıktığımda insanlar çılgına dönüyor ve şu anda kendilerini kaybediyorlar.

Tüm oda alkışları ve tezahüratlarıyla çılgık atıyor. Ve biliyorum ki hepsi bakışlarımın nerede durduğunu ve nereye yöneldiğimi görebiliyor.

"Onun kalbini öp, kadın!"

"Onu hak etmiyorsun, seni kaltak!"

"Sen git, kızım!"

Düşüncelerimi çalan bu kadına gülümsüyorum ve bunu isteyip istemediğini merak ettiğimde, yalvarırcasına bana bakıyor, neredeyse onu burada öpmemem için yalvarıyor. Kanım

dudaklarını hatırladıkça içim kaynıyor ama bu bir daha olmayacak.

Sen hazır olana kadar olmaz, Brooke Dumas.

Ona doğru eğildim ve saçlarını kokladım, şakağına fısıldadım, "Sıkı otur. Senin için birini göndereceğim."

Kendimi kaybetmeden geri çekiliyorum ve ringe tırmanarak ona son bir kez bakıyorum. Gözlerimiz kilitlendiğinde göğsüm garip şeyler yapıyor.

"Riptide, millet!" diye bağıyor spiker.

Bağırışlar beni besliyor. Onları gurur ve tatmin dolu bir gülümsemeye içime çekiyorum. Bu insanların her birinin gözlerinde benim erkek olduğumu görebiliyorum. Ama bunu onun gözlerinde görmek istiyorum. Bunu. Ben. Adam olduğumu.

Hers olmak isteyen adam.

Koç'un yaptıklarını tekrarlamasını bekleyecek **zaman yok**. On adamı yere serdim ve çok yorgunum. Ama aynı zamanda çok heyecanlıyım.

"Aferin oğlum. Senin üzerinde çalışmaları için bir çift masöz göndereceğim," diyor soyunma odasına girdiğimizde ve sırtıma bir tokat atıyor.

Sessizlik içinde minerallerimi tazelemek için bir çift Gatorade alıyorum ve Pete ile Riley'nin onu yakında bana getireceğini bilerek çantamla birlikte arabaya doğru yola çıkıyorum. Onu istiyorum.

Otel süitinde, duş aldığımda aletim sert ve tamamen ayakta duruyor ve düğmeyi soğuk-buz-soğuğa çevirmem gerekiyor

-Su vücudumdan aşağı akarken. Nefesimi tutarak gözlerimi kapatıyorum ve su beni sakinleştirirken ellerimi duvara dayıyorum.

Ama, Tanrım, bana bakışı, kokusu ... Yarın geldiğinde, benim için çalıştığında, istersem onu her an koklayabilirim. Ve istiyorum da.

Duştan havluyla çıktığımda, bir çift masaj terapisti Diane tarafından içeri alındı.

"Yemekler şimdi sıcak Remy," diye sesleniyor mutfaktan.

"Şimdi olmaz." Buzdolabından bir buz torbası ve birkaç Gatorade şişesi daha alıp yatağın ayak ucuna yerleşiyorum, kaslarım yıpranmış. Yüzüm ağrıyor ve kadınlar beni çalıştırmaya başlarken buz torbasını ağrıyan yerime vuruyorum. Geçen sefer bana masaj yapmışlardı ve ben dikkatle oturma odasından gelecek bir işareti beklerken hemen kollarım ve omuzlarım üzerinde çalışmaya başladılar.

Ve sonra duydum.

Beklenti içimi sarıyor ve gözlerimi yatak odasının kapısına dikiyorum. Pete en iyi PA modunda içeri giriyor ve onu takip ettiğini gördüğümde göğsümde bir şeyler düğümleniyor.

Brooke Dumas.

Tanrım, kafamı karıştırıyor.

Bacakları, içine girmek için tereyağı kullanması gereken o dar kotun içinde zayıf ve sonsuz görünüyor ve giydiği yumuşak pembe üst dudaklarıyla aynı tonda.

Saçlarının tonunu seviyorum, koyu ve baştan çıkarıcı ve güneşte hafifçe bakır rengiyle aydınlanmış ve kulaklarındaki küçük küpeleri seviyorum. Neredeyse sahte hiçbir şey takmıyor. Saat yok. Bilezik yok. Sadece küçük küpeler ve dudakları bir şeyle parlıyor. Geri kalanı bir çiçek kadar taze ve doğal, ama çiçekler bile onun kadar güzel kokmuyor.

Çıplak göğsümü inceliyor ve yanaklarının nasıl ısındığını ve gözlerinin şehvetle dolduğunu kaçırmamak için göz kırpmamaya konsantre oluyorum. Vücudum ihtiyaçla geriliyor. Günlerdir kimseyle birlikte olmamıştım ve herhangi bir yoksunluğa alışkın değilim. Benim için çok basit: Eğer istersem, şımartırım. Aç mısın? Ye, pislik.

Ama şu an tek yemek istediğim o. Keşke onun elleri omuzlarımda olsaydı. . . . Hayır. Ellerimi onun küçük omuzlarında istiyorum. Ama en çok kıyafetlerinin üzerinde olsun istiyorum, onu görebilmek için yırtıp atsınlar.

Brooke önce bana, sonra da terapistlere hafif bir şaşkınlıkla baktığında, buz torbasını yere bırakıp

Gatorade, ve bir kenara at.

"Dövüş hoşuna gitti mi?" diye sordum.

Susuzluk ve yorgunluktan boğuklaşan sesimden hafifçe irkiliyor ve dudaklarım bir gülümsemeye dönüşüyor.

Parmaklarımı teninde gezdirmek istiyorum. O bir koşucuydu ve teni güneş görmüştü. Gözleri ve güzel siyah saçlarındaki hafif ışık çizgileri kadar sıcak görünüyor.

Soruyu düşünürken sessizleşti. Sanki her zaman aldığım cevaptan başka bir cevabı varmış gibi, ki o da belli ki evet.

Öyle değil mi?

"İşi ilginç hale getiriyorsun," diye cevap veriyor sonunda.

Biraz şaşırdım. Yani, benim hayranım değil mi? "Hepsi bu mu?" Dürtüyorum.

"Evet."

Sırtımdaki ve omuzlarımdaki eller rahatsız edici hale geliyor ve onları sarsmak için omuzlarımı döndürüyorum. "Bırakın beni," diye emrediyorum kadınlara.

Kadınlar dışarı çıktı ve o benimle yalnız kaldı. Benim süitimde. Yatak odamda. Yatağımdan birkaç santim uzakta. Benden birkaç santim uzakta.

Bir kez daha taş gibi sertleştim. İki kadın ve onu koruyormuş gibi görünen bir adamla oturduğunu hatırlıyorum. Evet, onu koruduğun için teşekkürler dostum, ama bundan sonrasını ben hallederim.

"Birlikte olduğun adam... Erkek arkadaşın mı?"

Gözlerinde eğlence kıvılcımları çakıyor ve sanırım dudaklarının kenarlarında hafif bir kıvrılma görüyorum.

"Hayır, o sadece bir arkadaş."

"Kocan yok mu?" Dürtmeye devam ediyorum. Sahiplenici bir şekilde yüzük parmağını inceliyorum ve ellerinin ne kadar ince ve narin göründüğünü görüyorum.

"Hayır kocacığım, hiç de değil."

Hava durgun. Tüm vücudum onu becermeye hazır. Ona yakın olmak bile seksi hissettiriyor. "Genç sporcuları rehabilite eden özel bir okulda staj mı yaptın?"

Şaşırmış görünüyor, gözleri merak ve inançsızlıkla parlıyor. "Beni araştırdın mı?"

"Aslında yaptık." Pete ve Riley odaya giriyor ve onun dikkati benden uzaklaşıyor. Ama benimki değişmiyor. Ne söyleyeceklerini zaten biliyorum. Onlara bugün tam olarak ne teklif edeceklerini söyledim.

Bayan Dumas . . . Eminim neden burada olduğunuzu merak ediyorsunuzdur, o yüzden hemen konuya girelim. İki gün içinde şehirden ayrılıyoruz ve korkarım ki farklı şeyler yapmak için zamanımız yok. Bay Tate sizi işe almak istiyor. . . .

O kadar şaşırmış görünüyor ki, içim gerilirken bile gülümsüyorum. Hayır demesini istemiyorum. Bugün beni şaşırttı, kavgamı sevdiğini inkar etti. Eğer buna da hayır derse, bunu pek iyi karşılamayacağım.

Pete'in benimle birlikte şantiyeden şantiyeye seyahat etmesini istediğimi açıklamasının ardından kaşlarını çatınca gerilim tırmanıyor. Gözlerinin kararması hoşuma gitmedi.

"Tam olarak ne yaptığımı düşünüyorsunuz? Ben eskort değilim," diyor.

Tamam, iş konusunda düşündüğüm kadar heyecanlı görünmüyor. Temkinli bir şekilde tekrar koltuğa yerleşip onu izliyorum, olayların gelişme şekli karşısında eğlence ve hayal kırıklığı arasında gidip geliyorum. Pete ve Riley onun yorumuna kahkahalarla gülüyorlar; ben gülmüyorum.

"Bizi anladınız, Bayan Dumas. Evet, itiraf ediyorum, seyahat ederken Bay Tate'in bir ya da birkaç özel arkadaşını yanımızda tutmayı uygun buluyoruz, diyelim ki dövüşten önce ya da sonra ihtiyaçlarını karşılamak için," diye gülerek açıklıyor Pete.

Sol kaşı havaya kalkıyor ve şimdi bu aptalların beni nasıl resmettiğine gülmek istiyorum. Ama kadınlarla arkadaş olmamın kötü bir şey olduğunu düşünüyorsa, en kötü yanımı duyana kadar beklesin.

Birdenbire tüm bu sahne hiç de eğlenceli gelmemeye başladı. Eğer ona yaklaşmadan manik olursam, tamamen mahvolurum. Ama onu yatağa götürüp bırakamam da; bunu bırakmak istemiyorum.

Riley ona, "Remington gibi bir adamın tahmin edebileceğiniz gibi çok özel gereksinimleri vardır, Bayan Dumas," dedi. "Ama yolculuğumuz sırasında onun için sağladığımız arkadaşlarla artık ilgilenmediği konusunda çok netti. Önemli olana odaklanmak istiyor ve bunun yerine gelip onun için çalışmanızı istiyor."

Önce Riley'ye, sonra Pete'e, sonra da bana bakıyor ve şaşkın görünüyor ki bu çok tatlı.

Pete klasörleri karıştırıyor. "Seattle Askeri Akademisi'nde orta sınıf öğrencileri için spor rehabilitasyonunda staj yaptınız ve sadece iki hafta önce mezun olduğunuzu görüyoruz. Turne için kalan sekiz şehrimizin süresini ve Bay Tate'in gelecekteki yarışmalar için sürekli kondisyonunu karşılayacak hizmetlerinizi kiralamaya hazırız. Maaşınız konusunda çok cömert olacağız. Böylesine takip edilen bir sporcuyla ilgilenmek çok prestijli ve herhangi bir özgeçmişle etkileyici olmalı. Hatta ileride ayrılmaya karar vererseniz serbest oyuncu olmanızı bile sağlayabilir."

Gözlerini kırıştırıyor ve tamamen şaşkın görünüyor. "Bunu düşünmem gerekecek. Uzun vadede Seattle'dan uzakta bir yer aramıyorum."

Bana bakıyor, bir şekilde tereddütle ve hatta kafası karışmış bir şekilde. "Bana söylemek istediğin buysa, eve gitsem iyi olacak. Kartımı barınıza bırakacağım." Arkasını döndü ve kapıya yöneldi.

Bir an için hayal kırıklığına uğramış bir halde geri çekilen sırtına bakıyorum.

Günlerdir bunu planlıyordum. Her gün yanımda olmasının nasıl bir şey olacağını merak ediyordum. Onun ellerinin üzerimde nasıl hissedeceğini hayal ederek acıdan taş kesildim. . . .

"Şimdi bana cevap ver," diyorum, sesim beklediğimden daha sert.

"Ne?" Şaşkınlıkla dönüp duruyor ve ben de onu gözlerimle sıkıştırıp sessizce burada iyi bir şey yapmaya çalıştığımı, birini tanımaya çalıştığımı anlamasını istiyorum.

-Onu tanımak için ve hiçbir şey yokmuş gibi üstüne işemesini istemiyorum. Sanki herkes için böyle şeyler yapmaya alışkınmışım gibi.

"Sana bir iş teklif ettim ve bir cevap istiyorum." Kurşuni bir sessizlik çöktü.

O bana bakıyor, ben de ona aynı şiddetle bakıyorum, etrafımızdaki hava doluyor.

Onu ilk gördüğüm gecedan beri onu öpmekten başka bir şey istemedim. Ona sadece bir öpücük verdim, sadece ona sahip olacağımı bilsin diye. Şimdi keşke dilimi içine soksaydım da tadının nasıl olduğunu bilmek için duyduğum bu vahşi arzuyu yatıştırabilseydim diyorum. Onun her şeyini bilmek istiyorum, dizindeki her yara izini, yüzünün mükemmel hatlarını, düşünme şeklini. Ve o istese de istemese de, beni tanımasını istiyorum.

Başını sallamaya başlamadan önce cesaretini toplamak için nefesini tutmuş gibi görünüyor. "Turne için kalan üç ay boyunca seninle çalışacağım, eğer oda, yemek ve ulaşımımı da dahil edersen, bir sonraki iş başvurum için bana referans garantisi verirsen ve gelecekteki müşterilerime seninle çalıştığımı tanıtmama izin verirsen."

Cevabı beni şaşırtıyor ve gitmek için arkasını döndüğünde, "Pekala" diyerek onu hemen durduruyorum. Döndüğünde çocuklara bakıyorum. "Ama turne bitene kadar gitmeyeceğini kâğıda dökmesini istiyorum."

Kalktım ve ona doğru gittim.

Yine o endişeli geyik gözleriyle yaklaşmamı izliyor; bir geyiğinki kadar yumuşak ama çok daha güzeller. Göğüsleri inip kalkıyor ve bunu bilmesi hoşuma gidiyor. Burada bir şeyler döndüğünü biliyor. Düşündüğü gibi onu takip etmediğim için kafası karışmış durumda ama sorun değil. Çünkü benim arayışım şimdi daha yavaş ve daha derin olacak, böylece sonunda onu alabileceğim, hızlı ve sert, hayatımdaki her şeyi zorla almaya alıştığım gibi. Ama o çok özel, benim olmadan önce onun varlığının özüne ulaşmak istiyorum. Ve

Ben oradayken, o yumuşak ve bana teslim olmuşken,
gitmesine izin vermeyeceğim.

Holding onu altın bakışlar, l sıkmak onu
el "Bir anlaşmamız var, Brooke." diye fısıldadı.

GEÇMİŞ ATLANTA'YA

Kafamda Pete ve Riley'nin Brooke Dumas olmadan havaalanına vardıkları bir görüntü **var** ve bu hoşuma gitmiyor. Uçağımın içinde bir aşağı bir yukarı volta atarken ellerimi kot pantolonumun içine sokup pencereden dışarı bakıyorum ama hâlâ Pete, Riley ya da Brooke Dumas yok.

Ellerimi çekiyorum ve parmaklarımı kırıyorum.

"Bunu ringe sakla, evlat," diye homurdanıyor Koç, bir spor dergisini karıştırırken, parmaklarımı büküp derin nefes alıyorum. Antrenman yapmam gerekiyor. Son zamanlarda daha uzun ve daha sıkı çalışmam gerekiyordu. Çok azmış durumdayım ve onu düşünmek bile beni sertleştiriyor.

Bardan bir şişe su alıyorum, yavaş ve soğuk bir şekilde içiyorum, rahatlamaya çalışıyorum. Sonra gidip banka oturuyorum ve kulaklığımı takıyorum. Şarkılarımı tarayıp hızlı ve sert bir şeyler arıyorum, seçiyorum ve kulaklarımda patlamasına izin veriyorum

-Sonra uçağın ön tarafında bir hareketlilik gördüm.

Bütün içim kıpırdamıyor.

Bunu bana ona bakmaktan başka hiçbir şey yapamaz. Ve evet, bakıyorum.

Pete onu Koç ve Diane ile tanıştıırken gözlerim vücudunda aşağı yukarı gezinirken kontrolden çıkmış gibi hissediyorum. Kalbim vücudumun güneyine kan pompalamaya başlıyor ve kulaklarımda patlayan müzik unutuluyor. O henüz beni görmüyor ama ben onu görüyorum. Hızla şişen sikimin her santimi onun yakınımda olduğunun farkında.

Yuvarlak poposu diz hizasında bir eteğin içinde. Gözlerim zayıf, sıkı baldırlarından ve güzel ayak bileklerinden aşağıya doğru iniyor.

ayaklarında bale tipi ayakkabılar. Onun bedenine girerken ayak bileklerimin sırtımın alt kısmına kilitlendiği bir görüntü gözümün önünden geçiyor. Ellerimi iki yanımda yumruk yapıp kendimi nefes vermeye zorluyorum ama kanım hâlâ beni onunla çiftleşmeye hazırlıyor.

Pete'in sonunda onu bana doğru yönlendirmesini izliyorum ve koridorda bana doğru ilerlemeye başladığında içimdeki tüm ilkel içgüdüler harekete geçiyor. Alılık, güzel tenini kızartıyor. Yüzünü renklendiriyor, boğazından aşağı yayılıyor ve göğüs dekoltesine iniyor ve üstünün düğmelerini açıp güzel küçük göğüslerinin uçlarına kadar kızarıp kızarmadığını görmek istiyorum. Tanrım, o küçük memeleri tutup ağızıma almak istiyorum ve en çok da bunu yaparken yüzündeki ifadeyi görmek istiyorum.

Bu düşünceyi bir kenara iterek kulaklığımı çıkardım, iPod'umu kapattım ve yüzüne baktım. Sadece çok güzel değil, aynı zamanda heyecanlı, gözleri bana doğru parlıyor.

"Personelin geri kalanıyla tanıştın mı?" Ona soruyorum, sesim tahrik edici bir şekilde hırıltılı.

"Evet." Gülümsüyor, yerine oturup emniyet kemerini düzgünce bağlarken gözlerine kadar uzanan içten bir gülümseme. Yumuşak, dumanlı sesinin üzerimde garip, sakinleştirici bir etkisi var. Ama aletim hâlâ fermuarıma bastırıyor ve önümüzdeki birkaç saat boyunca onunla ne yapacağım konusunda hiçbir fikrim yok.

"Beni belirli bir spor yaralanması için mi yoksa daha çok önleyici tedbir olarak mı işe aldınız?" diye soruyor.

Daha çok sana sahip çıkabilmek için. "Önlem," diye fısıldıyorum.

Beni incelerken yanağının içini çiğniyor ve göğsümün, kollarımın ve gövdemin genişliğini ölçerken eğilip dudaklarını öpmemek için kendimi zor tuttuğumdan haberi yok.

"Omuzların nasıl?" diye soruyor, oldukça profesyonel görünüyor. "Dirseklerin? Atlanta için herhangi bir şey üzerinde çalışmamı ister misin? Pete bana birkaç saatlik bir uçuş olduğunu söyledi."

Evet, öyle olacak ve muhtemelen sonunda taşaklarım moraracak ama ne fark eder. Bana dokunmasını o kadar çok istiyorum ki kolumu uzatıp ona elimi uzatıyorum.

Biraz şaşırmış görünüyor ama elimi iki avucunun içine alıyor; temas anında içimin nasıl düğümleneceğini tahmin edemiyorum. Küçük parmaklarıyla kocaman elimi açıp avucumu ovmaya, düğüm aramaya başladığında vücudunun sıcaklığı benimkiyle karışıyor. Parmakları güçlü ama yumuşak ve dokunuşu libidom için işkence ama durmak için cennete çok yakın.

"Bu kadar büyük ellere alışık değilim. Öğrencilerimin ellerini ovma genellikle daha kolaydır," diyor heyecanla.

Öğrencileri ve benim günde sekiz saat nasıl kondisyon çalıştığım hakkında konuşurken yumuşak parmaklar avuçlarımdaki nasırları sıyrıyor.

"Antrenmanınız bittiğinde sizi esnetmeyi çok isterim. Uzmanlarınız da sizin için bunu mu yapıyor?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum ve aklım anında durmadan izlediğim YouTube videosuna gidiyor. Keşke orada olsaydım da o şerefsiz kadının kamerasını ellerimle ezebilseydim.

"Peki ya sen? Yaranı kim pansuman ediyor?" Eteğinin altından görünen dizliğini işaret ederek soruyorum.

"Artık kimse yok. Rehabilitasyonla işim bitti." Kaşlarını kaldırıyor ve endişeli görünüyor. "Sen de mi beni Google'da araştırdın? Yoksa adamların mı söyledi?"

Seni Google'da arattım ve yumruğumu duvara vurmak, sonra da gidip seni almak ve o pistten çıkarıp gözyaşlarını yalamak istedim.

Elini çektiğimde, burada dokunmak isteyen ben olduğumu fark ediyorum, bu yüzden dizimi işaret ediyorum. "Şuna bir bakalım."

"Görecek bir şey yok." İlгідen memnun görünmüyor ama yine de dizini kaldırıyor. Bir elimle tutup cırt cırtını açıyorum ve eklemi kesen yara izini anında fark ediyorum.

Dizini elimde tutuyorum ve başparmağımı üzerinde gezdirerek ince, kaslı kalçalarını, dörtlü kaslarının gerginliğini fark ediyorum. Güçlü ve zayıf, ama bir çita gibi kıvrak. Onu istiyorum. Ona dokunmayı bırakmayı reddederek, lekeli tenini keşfediyorum ve o dudağını ısırıp nefes veriyor.

"Hâlâ acıyor mu?" Nazikçe soruyorum.

Başını sallıyor ve bunun çifte sakatlık olduğunu açıklıyor. İlk olarak altı yıl önce, ardından da iki yıl önce ACL'sini yırtmış.

"Artık rekabet etmemek acı veriyor mu?" Dürtüyorum.

Bakışlarımı yakaladığında ifadesi yumuşuyor ve bir şey, görünmez bir şey, onun bana biraz daha yaklaşmasını izlerken bile beni ona çekiyor. "Evet, öyle. Anlıyorsun, değil mi?"

Yavaşça bacağını indiriyorum ve başımı sallamak yerine başparmağımı dizine vuruyorum, böylece anladığımı biliyor. Bildiğinden daha fazla. İkimiz de onu okşamamı izliyoruz ve Tanrım, o kadar doğru geliyor ki parmağımı uyluğunun iç kısmına ve eteğinin altına sürüklemek istiyorum, bu yüzden dürtüyü takip etmeden önce geri çekiliyorum ve boştaki elimi uzatarak ona sert bir şekilde "Bunu yap" diyorum.

Bölgeyi test ederken, elimi tutup çalıştırmaya başladığında kolumu arkasındaki koltuk boyunca kaydırıyorum. Yakınlığımız karşısında burun deliklerim seğiriyor; o ise geri çekilmiyor. Sabun ve bir çeşit meyveli şampuan kokuyor, ayrıca kendi kadın kokusu burnuma tatlı ve sıcak geliyor. Araştırıyor ve arıyor; gözlerimi açıyorum ve yüzünü izliyorum, yumuşak ama konsantre. Kalbim daha hızlı çarpıyor.

Bileğime doğru ilerliyor, dönüyor ve sonra ön kolumu yokluyor ve tam bir konsantrasyon ve zevk ifadesiyle gözlerini kapadığında, aynı anda hem inlemek, hem alay etmek, hem ona gülmek hem de onu öpmek istiyorum. Genç ve masum görünüyor ve avcı-toplayıcı içgüdülerim tam güçte. Onu avladım ve şimdi onu kendime çekmek istiyorum. . .

Ona dokunmaya karar verdim. Onu kızdırmaya. Onu gülümsetmek

istiyorum.
Kahretsin, bana gülümsediğini görmek istiyorum.

Ensesine dokunuyorum ve eğiliyorum. "Bana bak."

O altın gözlerini açıyor, elimi indiriyor ve şaşkınlıkla gülümsüyor. Ayakta durmamı siktir et, ama benimle uğraşıyordu ve vücudumun her santimi bunu biliyordu.

"Ne?" diye soruyor.

"Yok bir şey." Gülümsüyorum ama aynı anda hem kızgın, hem rahatsız, hem de memnunum. "Çok etkilendim. Çok titizsin, Brooke."

Neredeyse masumca sırtıyor. "Öyleyim. Omuzlarına ve sırtına gelene kadar bekle. Üzerinde durmam gerekebilir."

Beni eğlendiriyor. O kadar ki parmaklarımla pazılarını dürtüyorum. Sonra trisepslerini, "Hmm," diyorum ve elini bicepslerimin etrafına koyduğumda gözleri kocaman açılıyor. Buna bayılıyorum. Ne kadar büyük ve sert olduğunu sevdiğini biliyorum, ama başka türlü davranıyor ve şakacı bir şekilde "Hmm" diye cevap veriyor.

Gülüyoruz. Pete ve arkadaşlarının sessizleştiğini ve bizi izlediklerini fark ettiğinde gülüyoruz.

Çantasından bir şey çıkardı ve ben Pete'e ters ters bakarak sessizce ona "Geri çekil, mankafa!" dedim.

Boğazını temizliyor ve kucağına bir iPod ve kulaklık koyuyor. Merakla onun iPod'unu kapıp kendi kulaklığını takıyorum ve onun müziklerini karıştırmaya başlıyorum. Tonlarca yeni şarkısı ve tanıdığım bazı eski şarkıları var. Kulaklığını bırakıp iPod'unu geri alıyor ve benimkini iade ediyor.

"Kim bu kadar rahatlayabilir ki?" diye itiraz ediyor. "Kim rahatlamak ister ki?" Alay ediyorum.

"İstiyorum."

iPod'umu ona geri veriyorum. "Senin için biraz kolay müzik dinlemem lazım. Benimkilerden birini dinle, ben de seninkilerden birini dinleyeyim."

iPod'umu tarıyorum, istediğim şarkıdan eminim. Düzenli olarak dinlemiyorum ama shuffle'a geldiğinde her kelimesini duyuyorum ve şimdi ona dinletme ihtiyacı her saniye daha da yoğunlaşıyor.

Kütüphanesinden benim için bir şarkı çalıyor ve çok şımarık ama ben daha çok onun için seçtiğim şarkıyı dinlemesini izliyorum.

Profilini saçlarıyla örtmek için başını eğiyor. Elleri iPod'un üzerinde titriyor.

Dayanamıyorum ve yüz ifadesini yakalamak için öne doğru eğiliyorum.

Bana dinlettiği şarkıyı dinleyip duruyorum. Bana nasıl bir aşk şarkısı yazmayacağını. Sorun değil. Bana hala bir tane çalıyor, gerçekten.

Dudaklarım seğiriyor ve kıkırdıyorum, ama o şarkının geri kalanını dinlerken başını kucağına eğiyor.

Gülümsemem kayboluyor, vücudum geriliyor. Siktir, onu istiyorum. Onun anlamasını istiyorum. Beni almasını istiyorum.

Goo Goo Dolls'dan "Iris "i sessizce dinliyor, sonra yavaşça kulaklıklarını çıkarıyor ve iPod'umu geri veriyor. "İçinde slow şarkılar olduğunu tahmin edemezdim," diye mırıldanıyor, iPod'umu geri verirken onunla konuşuyor.

Sesimi alçak tutuyorum ki sadece o duysun. "Yirmi bin şarkım var, her şey orada."

"Hayır!" diye otomatik olarak itiraz ediyor, sonra iPod'umu kontrol ediyor ve bunun doğru olduğunu fark ediyor. Tanrım, çok sevimli.

"Beğendin mi?" Ona sessizce sordum. Başını sallıyor.

Yanakları kızarıyor ve onu öpmemek için tüm çabamı harcıyorum. Bunun yerine iPod'umda başka bir şarkı arıyorum ve ona uzatıyorum, "Love Bites" çalıyorum, böylece onu ne kadar çok istediğimi anlamasını umuyorum.

HAZIR BULUNAN

SEATTLE

Trafikte sıkışıp kaldığınızda üstü açık bir arabaya binmek pek de eğlenceli değil," diyor Pete, trafiğe takılıp vitrindeki mankenler gibi otururken.

Etrafımızdaki arabaların içindeki insanlar bize bakıyor. "Orada oturarak birkaç kişinin kalbini kırıyorsun Rem," diye kıkırdıyor Riley arkadan ve başparmağını kızlarla dolu bir arabaya doğru çeviriyor.

Onlara baktığımda gıcırdamaya başlıyorlar ve adamlarım gülüyor.

Önüme dönerek parmaklarımı yumruk yapıp yüzüğümü tekrar takıyorum, sonra parmak eklemlerimi inceliyorum. Sezona çok hazırım. Brooke çoktan Racer için eşyalarını toplamaya başladı. Görünüşe göre uçak bagajı bebek eşyaları, bebek arabaları ve Racer'ın doğduğundan beri bizi istila ettiği her şeyle dolu olacak. Brooke'un kollarımdan aceleyle ayrılıp onunla ilgilenmesine gerek kalmayacak bir gece için sadece bana ait olması beni çok endişelendiriyor.

"Otel süiti hazır mı?" Trafik nihayet hafiflemeye başladığında Pete'e soruyorum.

"Evet."

"iPod'um mu?"

"Evet. Bu sabah aldım ve kulaklıklar." "Her detay konuşulduğu gibi mi?"

"Her şey," diyor Pete.

Ona kaşlarımı kaldırıyorum, ama o ilerlemeye başlıyor ve beni her şey kelimesi üzerine düşünürken bırakıyor.

Onu kollarıma almak için sabırsızlanıyorum.

Yapamam. Lanet olsun. Bekleyemem. Onunla tekrar evlenmek için. Onunla ilk evlendiğimde belediye binasındaydı, şimdi gerçek bir kilisede olacağız.

Geçen sezonun finalinden sonra ona bir şarkıyla evlenme teklif etmek istemiştım ama Racer erkenden gelmeye karar vermişti ve ben de Brooke kollarımda doğumun başlangıcındayken, kısa ve nefes nefese acı çekerken evlenme teklif etmişti. "Şarkının sana benimle evlenmeni teklif etmesi gerekiyordu ama benim teklif etmemle yetinmek zorundasın," diye fısıldadım gözlerinin içine dikkatle bakarak. "Zihin. Beden. Ruhun. Her şeyin benim için. Hepiniz benimsiniz. Evlen benimle, Brooke Dumas."

"EVET!" diye bağırdı, güldü ve ağladı. "Evet, evet, evet," diye tekrarladı ve evet demeye devam etmesine o kadar sevindim ki, çünkü bunu yeterince duyamadım. Onun için şampiyonluğu kazanmak istemiştım. Ona layık olduğumu hissetmek istemiştım. Tam o anda, o tek kelimeyle bana öyle olduğumu hissettirdi.

Saatler sonra onun doğumunu izlerken acıdan deliye dönmüştüm ve bebeğimizin ilk ağlamasını duyduğumda dayanamayacağımı düşünmüştüm. Brooke kadar mükemmel bir kız istiyordum ama o bana istediğimi hiç bilmediğim bir şey verdi: bana benzeyen mükemmel bir şey.

GEÇMİŞ ATLANTA

Ağır çanta sallanıyor. Slam. Wham. Bir o yana bir bu yana savruluyor, ben yumruğumu ortaya indirip önce solumla, sonra sağımla takip ediyorum. Slam. Wham. Thunk. Slam.

Koç bana gösteriş yaptığımı söylüyor ve ben de sözlerimi boşa harcamayacağım ve onun önünde hareketlerimi göstermeye devam etme niyetimi ona açıklayacağım.

Ölümcül düşmanım Scorpion'un yüzünü çantamın ortasında hayal ediyorum ve bam. Bam. Thunk.

Profesyonellerle boks yaptığımda herkes kıcımlı istiyordu. Daha gençtim, daha hızlıydım ve daha güçlüydüm -bunlar öğretilmiyor. İyi bir yumruğunuz vardır ya da yoktur ve benim sahip olduğum tek şey yumruklarımdı. Ama Brooke'a baktığımda ellerimin başka bir işe yaradığını, avuç içlerimin ve parmak uçlarımda onun ince, zayıf, küçük vücudunun her santimini nasıl izlemek istediğini fark ediyorum.

"Remington kahvaltıda ne yiyor?" diye sordu Diane bu sabah süite girerken.

Masada canlandım ve Brooke bunu fark edince gülümseyerek, "Günaydın Remington," dedi.

Adımı söyleyiş şekli vücudumu yalıyor gibi hissettiriyor.

"Günaydın Brooke," diye gürledim.

Pete ve Diane gözle görülür bir eğlence içinde bizi izlediler.

Brooke tabağını masaya getirip benim bulunduğum yerin karşı tarafına oturduğunda, çatalı ağzına götürmesini izledim ve birden o kadar susadım ki ağzıma bir havuç tıktırdım. Havucun köşesini yaladı.

Dudaklarına yapıştım ve oraya gidip onu kucağıma almak, ağzındaki tatları yalamak istedim.

Pete bana bir şey söylerken arkama yaslandım ve tüm tabakları bir kenara fırlatıp onu bu masanın üzerine yaymak, kışını ellerimin arasına almak, parmaklarım onun tüm yumuşak ve ıslak noktalarında çalışırken dilimi omurgası boyunca ve boynuna kadar yalamak istedim. Bu düşünceyle homurdandım.

"Ne?" Pete diyor ki.

Bana baktı.

Pete'e kaşlarımı çattım. "Ne dedin?" "Ne?" dedim.

Başını salladı ve Diane Brooke'a tüm bu erkeklerle nasıl başa çıktığına dair bir şeyler sorarken ayağa kalktı. Buna güldüğünde vücudum gerildi ve bakakaldım. Boğazı geriye kıvrılmış, atkuyruğu saçları dökülmüştü. Başını arkaya yatırıp onu öperken başını aşağı çekmek istedim.

"İşin bitti mi?" Riley kapıdan sordu. Onu süzmeyi bitirdin mi? Düşündüğünü görebiliyordum.

Kaşlarımı çatarak eşyalarımı aldım ve yola koyulduk.

Şimdi torbaları -hepsini- elimden geldiğince hızlı ve sert bir şekilde dövüyorum ve hala tüm bu ekstra enerjiden kurtulamıyorum. Bir an duraksayıp kenardaki ona bakıyorum, dar egzersiz kıyafetleri içinde çok ateşli ve ellerini üzerime koymaya hazır. Onları çok istiyorum, bu gece onu saatlerce odamda tutmak, vücudum üzerinde çalışmak istiyorum.

Benden.

Saatler sonra, Underground soyunma odasına girdiğimde hazır ve nazırdım.

Spiker "Remington Tate, Riiiiiptide!" dediğinde vücudum harekete geçiyor.

Çıglıklar arenaya yayılıyor, içime hücum ediyor. Dışarı çıkıyorum ve ringe çıktığımda ne yapacağımı çok iyi biliyorum. Bu gece kalabalığın dikkatini çekiyorum ve cübbemi bir kenara atıp dönüşümü yapmak için acele etmiyorum; çıglıklar, bana doğru uçan öpücükler ve pankartlar beni eğlendiriyor.

"Ve şimdi, ünlü ve beğenilen Owen Wilkes, 'İrlandalı Çekirge'!"

Grasshopper ringe doğru ilerliyor ve kalabalık onu izlerken ben Brooke'a bakıyorum. Koyu renk saçları aşağıya inmiş, tatlı, küçük ağzının köşeleri benim için yukarıya doğru kıvrılmış bir şekilde oturuyor ve yaşadığım süre boyunca buradan hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim.

Zil sesiyle kendime geldim.

Ortaya doğru gidiyorum. Çekirge çevremde, lanet bir sıçrama tahtası gibi bir o yana bir bu yana zıplıyor. Yakında yorulacak. Bekleyip onu izliyorum. Yan tarafındaki boşluğu görüyorum. Yumruğumu karnına indirip onu bayıltıyorum.

"Remyyyyyyy!" diye bağılıyor insanlar.

Ben Kasap'a doğru ilerlerken rakiplerimin sayısı artmaya devam ediyor. Benim iki katım ağırlığında ve üç katım genişliğinde ama bu kimsenin umurunda değil. O kan çekiyor, ben de öyle.

Bir köfte çevikliğiyle ringe çıkıyor. Sonra bana baktı. Ben de ona.

Zil çalıyor: Ting.

Pozisyon alıyoruz ve parmaklarımızın üzerinden birbirimize bakıyoruz. Kasap'ın boksörleri beklettiği bilinir, ama ben işleri başlatmak için sabırsızlanıyorum. Parmak eklemlerim birkaç kez çenesine çarpıyor; kolay, hızlı vuruşlarla başlıyorum, sonra geri çekiliyorum ve Kasap beni bir adım geriye savuran sert bir yumrukla üzerime geliyor. Tekrar pozisyon almam bir anımı alıyor. Burnumdan nefes alıyorum, sonra kollarım dışarı fırlıyor ve yumruklarımı birbiri ardına Kasap'ın gevşek karnına gömüyorum. Geri çekilip savuruşunu izliyorum ve kendimi korumak yerine darbeyi alıyorum. Bana tekrar vurdu.

"Boo! Boohooo!" diye bağılıyor kalabalık. Yumruğunun tekrar bana doğru geldiğini görüyorum ve yüzümle yakalıyorum. Başım sallanıyor ve ağızmdan kan fışkırıyor. Bu daha iyi.

Doğrulurken ağızmdaki metal tadını yalıyorum. Beni tek dizimin üstüne çöktürdü.

Çığlıklar yoğunlaşıyor ve tüm arenanın bana bakıyor olması gerektiğini biliyorum, ama ben sadece onun gözlerinin üzerimde olduğunu farkındayım. Ayağa fırlıyorum ve kanayan dudaklarımı siliyorum. Endorfin

acıyı öldürmek. Ona bakıyorum ama yüzündeki ifade beni duraksatıyor. Kağıt gibi bembeyaz. Kaçmaya hazır görünüyor. Yüzündeki endişe beni o kadar şaşırttı ki, bir yumruk daha attım. Bu seferki dengemi sarsıyor ve ne olduğunu anlamadan iplere doğru zıplamaya başlıyorum, hiç yapmadığım bir şey.

"REMY . . . REMY . . . REMY!" Kalabalık slogan atmaya başladı. Terden sıırıslıklam olmuştum ve ağzım hala kanıyordu.

Doğruluyorum ve Brooke'un artık dövüşümü izlemediğini fark ediyorum. Başını eğmiş ve kucağına bakıyor.

Sikeyim.

Evet, onu etkilemenin yolu bu, seni sik kafalı. Çenemi sıkarak doğruluyorum ve Kasap'ın keskin kahverengi gözlerine bakıyorum. "Oyun zamanı bitti," diye homurdanıyorum ve en güçlü yumruklarımdan birini savuruyorum, kaburgalarının eklemlerimin altında çatladığını hissediyorum. Ölü bir ağırlık gibi mindere çöküyor ve kalabalık bir kükremeye canlanıyor. "Evet!" Toplu bağırışları duyuyorum, sonra da "REMY! REMY!

REMY!"

Sayım başlarken öylece duruyorum ve Brooke hâlâ bana bakmadığında göğsümde bir hayal kırıklığı ve hüsrân düğümünü oluşuyor. Sonunda, ring şefi kolumu kaldırmak için geldiğinde spikerin sesi hoparlörden patlıyor. "Kazananımız, bayanlar ve baylar! Riptide! Ripppppptiiiiide! Evet, siz aç bayanlar, bu ringin gördüğü en kötü çocuk için avazınız çıktığı kadar bağırın! Ripppppppptiiiiide!"

Kalabalık adımı haykırmaya başladı ve ben de hızla ringden atlayıp Koç'un ayaklarının dibindeki kovadan bir Gatorade kaptım.

"Remington," diye hırılıyor.

Başımı sallıyorum ve yürüyüş yolunda ilerliyorum. Ses tonundan konuşmak istediğini anlayabiliyordum ve Brooke'un önünde kafamı çiğnetecek havada değildim.

Otele, odama döndüğümde, yatağımın ayak ucundaki banka çöküp Gatorade'imi yudumlayarak bekliyorum,

Dövüşten önce bana verdiği o güzel gülümsemeyi hatırlıyorum.

Odama girdiğinde o kadar sabırsızım ki, sanki hayatım boyunca bu kızı beklemişim gibi hissediyorum. Gözlerimiz kilitleniyor ve içimdeki avcı çılgına dönüşüyor. Yanakları kızarmış, bacakları giydiği kotun içinde uzun ve sonsuz. O bacakları ve o kolları etrafımda istiyorum, o ağzı altımda, adımları fısıldıyor. Lanet olsun, ona ne zaman sahip olabilirim? Onu benim yapacağımı düşünmekten nefret ediyorum ve karanlık tarafım beni yakaladığı gün, o gitmiş olacak, duvarları yükselecek ve beni içeri almayacak ve sonsuza dek her kadının macerası olacağım. Bir seks tanrısı ve bir oyuncak. Kimse gerçek değil. Kimse seçim değil. Kimse bir şey değil.

"Dövüşü beğendin mi?" Ona sordum.

"Sonuncusunun kaburgalarını kırmışsın," diyor bana, nefesi kesilmiş bir halde.

Gatorade'imi boşaltıyorum ve göğsümdeki düğümleri gevşetmeye zorlarken şişeyi yerde döndürüyorum. "Onun için mi endişeleniyorsun, benim için mi?" Kasap'ı kışkandığıma inanamıyorum.

Dudakları köşelerinden çekiliyor. "O, çünkü yarın ayakta duramayacak olan o."

Sonra -sonunda!- geldi ve içten içe yapmasını istediğim şeyi yaptı. Kalçalarımın arasına diz çöktü ve alt dudağımdaki kesiğin üzerine kalın, parlak bir macun sürmeye başladı. Anında sertleştim. Tatlı kokusu burun deliklerimi okşuyor ve yaptığı şeyi durdurmaması için bedenimi tek bir kasını bile oynatmamaya zorluyorum.

Tanrım, lanet bir melek gibi kokuyor.

"Sen," diye aniden bana itiraf ettiğini duyuyorum, sesi yumuşak bir fısıltıya dönüşüyor. "Senin için endişeleniyorum."

Başının tepesine bakıyorum ve burnumu o siyah saçlara gömüp dünya sona erene kadar onu koklamak istiyorum. Merhem kutusunu örtüyor ve dizlerinin üzerinde durarak bir sonraki adımda ne yapacağını düşünüyor gibi görünüyor. Elleri üzerimde olsun istiyorum, bu yüzden aletimden başka en büyük rahatsızlığımın kaynağını bulmak için beynimi zorluyorum.

"Sağ omzumu mahvettim, Brooke."

Bakışlarında bir endişe kıvılcımı parlıyor ve gülümsediğimi fark edince gözlerini devirip iç geçiriyor. "Senin gibi bir buldozerle, bu geceyi sadece kesik bir dudakla atlatmanı ummanın çok fazla olduğunu biliyordum."

"Gelip tamir edecek misin?"

Ayağa kalkıyor ama sanki kalkmak istemiyormuş gibi ofluyor. "Tabii ki. Birinin yapması gerek."

Bana karşı sert ve küstah davranması beni eğlendiriyor. Hoşuma gidiyor.

Yatağın arkasına doğru ilerliyor ve omuzlarımı elleriyle kavriyor. Dokularımı ustalıkla yokluyor ve tam yerine geldiğinde rahatsız edici bir acı uyanmaya başlıyor. Oradan uzaklaşıyorum ve onun serin, küçük parmaklarının hissine odaklanıyorum.

"O çirkin piç buraya oldukça sert bir tane indirdi. Bir sürü sert vurdu. Acıyor mu?" diye fısıldıyor. Araştırmalarını bir an için hafifletiyor, sonra daha da derine itiyor.

O kadar zorluyor ki, içimden bir parça eğlenerek, beni bir korkak gibi gösterip "Evet" dedirtmek isteyip istemediğini merak ediyor. "Hayır."

"Seni arnika ile ovacağım ve soğuk terapi yapacağız."

Tenime güzel kokulu bir yağ sürerken sesi işveli çıkıyor. Dokunuşu tenimin üzerinde kayarken çıkan kaygan sesleri duyuyorum ve arkamı dönüp onu yatağıma yatırdığımı ve ellerini üzerinde gezdiren kişi olduğumu hayal ediyorum. Parmaklarımı sürttüğümde ses çıkaran kaygan bir nokta bulan kişi olmayı.

"Acıyor mu?" diye soruyor.

"Hayır."

"Her zaman hayır diyorsun, ama bu sefer öyle olduğunu söyleyebilirim." "Daha çok acı çeken başka yerlerim var."

"Ne oluyor be?" Süitin kapısı çarparak kapandı ve Pete, ana yatak odasına b i r ölüm perisi gibi çığlık atarak girdi. "Ne? Ne oluyor?" Pete talep ediyor.

Birkaç saniye sonra Riley partiye katılır. "Koç sinirli!" diye söyleniyor. "Hepimizin bilmek istediği şey, neden

"Kıcının tekmelenmesine izin mi veriyorsun?"

Brooke'un elleri omuzlarıma masaj yapmayı bırakıyor ve yemin ederim o elleri benden çektikleri için suratlarını dağıtmak istiyorum.

"Evet ya da hayır: İçeri girmesine bilerek mi izin verdin?" Riley talep ediyor.

Cevap vermeyeceğim.

Ama onlara doğru gönderdiğim bakış o kadar net ki, sadece bir duvar bile ne demek istediğimi anlamaz - defol git!

"Sevişmeye mi ihtiyacın var?" Pete kucağıma ve az önce bana verdiği acı verici, nabız gibi atan ereksiyona bakarak soruyor. "Senin var mı?"

Brooke nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor ve o gider gitmez Pete dikkatini bana yöneltiyor. "Dostum, sırf onun elleri üzerinde olsun diye sana bunu yapmalarına izin veremezsin. Bak, birkaç kız ayarlayabiliriz. Her ne yapıyorsan, bu lanet oyunları normal bir insan gibi oynayamazsın. Sadece kendine işkence ediyorsun, Rem. Onunla yaptığın şey çok tehlikeli."

Kalbim öfke ve hayal kırıklığı içinde çarpıyor. O. Benim. Benim. Almak için benim. Ona layık değilmişim gibi hissettirdikleri için lanet olsun onlara.

Tanrı

m.

Lanet

olsun.

Onlar.

"Bu yıl tüm paranı kendine yatırdın, o bölümü hatırlıyor musun?" Pete bana sanki geri zekalıymışım ve bunu bana panik içinde milyonlarca kez söylediğini hatırlamıyormuşum gibi soruyor. "Şimdi ne olursa olsun finalde Scorpion'u yenmen gerekiyor. Buna o da dahil, dostum."

Dişlerimi sıktım, öfkemi kontrol altında tutmak için savaşırken sesimi alçak tutuyorum, ama Tanrım, onları yumruklamak istiyorum. Scorpion yürüyen bir ceset. Bu dünyadaki ya da bu gezegendeki hiçbir şey beni onun suratını dağıtmaktan ve

Bana ait olan unvanı. Hayatımı bir kez mahvetti ve bu benim için yeterli.

"Scorpion ölü bir adam, o yüzden geri çekil."

"Bize bu saçmalığı önlememiz için para ödüyorsun Remy," diye karşı çıkıyor Pete, etrafta dolanırken kravatını sallıyor.

Ayağa kalkıp Riley'ye bakıyorum, sonra Pete'in volta atmayı bırakıp bana bakmasını bekliyorum. Onlar benim adamlarım. Kardeşlerim. Beni bir bok yapmaktan ve işleri berbat etmekten alıkoymaları için onlara çok para ödüyorum. Ama Brooke'la işleri batırmayacağım. Tanrım, onun altımda olduğu düşüncesi beynimden parçalar koparırken bile ona elimi bile sürmedim. Usulca homurdanıyorum, "Anladım. O. Altında. Kontrolüm altında."

Onları iterek eşofman altımı ve tişörtümü alıyorum, sonra da üstümü değiştirmek için banyoya giriyorum. Brooke'u mutfakta Diane'le konuşurken buluyorum ve onun yuvarlak poposunu görmek bile sikime dostça bir selam veriyor. Kığım kontrol altında. Yürüyen bir şehvet kasırgasıym ve hepsi onun yüzünden.

Arkasından yaklaşp bileğinden tutuyorum ve bana bakması için çeikiştiriyorum. "Benimle koşmak ister misin?"

Onunla birlikte olmak istiyorum. Tek başına.

Onu henüz beceremesem de, yakınımda olmasını istiyorum. Onu benim alanımda istiyorum, o kadar derin ki yakında onun alanıyla benimkinin aynı olmasını istiyorum - ona gömülmek, sıcak ve ıslak bir şekilde etrafıma sarılmak ve sadece Brooke ve Remington olmak.

Etrafımdaki çalkantılı enerjinin onu telaşlandırdığını söyleyebilirim ve morarmış göğsümü ne kadar dikkatle incelediğini fark etmeden edemiyorum.

Diane köşeden, "Yemek yemen gerek Remy," diye sesleniyor.

Ona sırtarak tezgahdan bir galon organik süt alıp içiyorum, sonra da kolumun tersiyle ağzımı siliyorum.

"Yemek için teşekkürler," diyorum, sonra Brooke'a bakıyorum, tek kaşımı kaldırıyorum ve cevap vermesini bekliyorum.

Hanımfendi tatlı zamanını alıyor.

"Brooke?" Dürtüyorum.

Düşünceli bir şekilde kaşlarını çatarak göğsüme bakmaya devam ediyor. "Nasıl hissediyorsun?" diye soruyor, beni Enstitü'de görmeye alıştığım keskin, doktor bakışıyla inceliyor.

"Kaçmak istiyorum." Bakışlarına bakıyorum ve onun da benimle yalnız kalmak istediğini inkâr etmesi için ona meydan okuyorum. "Sen de istiyor musun?"

Sekiz kalp atışına kadar sayıyorum ve o hala tereddüt ediyor, beni çıldırtıyor, sonunda başını sallayana kadar. "Spor ayakkabılarımı giyeyim ve korsemi takayım."

Başımı sallıyorum ve o üstünü değiştirmek için mutfaktan çıkarken ağızım sulanıyor. Tanrım, bu kız beni öldürecek.

Ağaçlarla çevrili, iyi aydınlatılmış toprak bir patika boyunca koşuyoruz. Başlar başlamaz, sıcak tutmak için kapüşonumu başımın üzerine çekiyorum ve kanımı o etraftayken gittiği yerde değil de kaslarımda tutmak için yumruklarımı havaya kaldırıyorum. Hava serin. Koşu şortu ve kıvrımlarını s a r a n bir bluz giyiyor ve periferilerimde göğüslerinin zıpladığını, uzun bacakları o sprinter adımlarını atarken poposunun sertleştiğini görüyorum.

Beni deli ediyor.

"Pete ve Riley'ye ne oldu?" diye soruyor. "Fahişe aramaya gittiler."

Ben havaya yumruk atmaya devam ederken kaşları havaya kalkıyor. "Senin için mi?"

"Olabilir. Kimin umurunda."

At kuyruğu zıplayıp bir o yana bir bu yana sallanıyor ve bu hoşuma gidiyor. Adımlarını benimkilere göre ayarlaması, ayaklarımızın toprağa aynı anda basması hoşuma gidiyor.

Yolda birkaç koşucuyu daha geçiyoruz ama devam ediyoruz. Brooke fit ve hızlı. Daha önce hiç antrenman arkadaşım olmamıştı ama yemin ederim buna alışabilirim. Onunla koşturmak.

Durup ellerini dizlerine koymadan ve beni öne doğru sallamadan önce dört hızlı mili kolayca kat ettik. "Devam et, ben biraz soluklanacağım, kramp giriyor."

Kapüşonumun ön cebine bakıyorum ve ona bir elektrolit paketi uzatıyorum, sonra sıcak kalmak için yerimde zıplıyorum ve hatmi dudakları ayrılıp paketi dilinin üzerinde kaydırırken yumruklarımı dönüşümlü olarak havaya kaldırıyorum.

Sikey
im.

Ben.

Ayaktayım.

Tüm kanım kasıklarına hücum ediyor. Zıplamayı bırakmış gibiydim.

Nefes aldığıma bile inanamıyorum.

Kahretsin, gözümün önünde o paketi ağzına alıyor ve ben de burada durup sık kafalı gibi seyretmezsem namerdim. "Hiç kaldı mı?" diye sordum.

Elini uzatıyor. Ağzıma sokarken onun da az önce benim ona yaptığım gibi dikkatle beni izlediğini fark ediyorum. Sana yapmak istediğim şey bu, diye düşünüyorum ona bakarken. Diline yapmak istediğim şey bu, Brooke.

Paketten kalan jeli emerken, tadı içimden geçerken vücudum kasılıyor. Paketin tadı daha önce hiç böyle olmamıştı. Tatlı, ama daha tatlı. O kadar sıcak ki ve o kadar tahrik oldum ki, ona bakarken son damlasına kadar emiyorum. Kirpiklerinin uçları daha hafif ve bakışlarını dudaklarımdan gözlerime doğru zorlarken yukarı doğru süpürüyorlar. Onu yuttuğum gözlerime.

Tanrım, seni istiyorum. Seni şimdi istiyorum. Seni yarın istiyorum. Benim için hazır olduğun an seni istiyorum.

"Haklılar mı? Pete ne dedi? Bunu bilerek mi yapıyorsun?"

Meraklı bakışlarını üzerimden ayırmıyor, ben de kafamı toparlamaya çalışıyorum, dilimi hâlâ pakete sürtüyorum. İstediğim bir şeyi talep etmek için hiç bu kadar uzun süre beklememiştim ve hiç böyle bir şey istememiştim. Bu beni çıldırtıyor ve delirtiyor. Göğüsleri koşu kıyafetleri içinde mükemmel görünüyor. Kıçı. Bacakları. Çok lezzetli ve ben açım. Onun için çok açım.

"Remy, bazen bir şeyi kırarsın ve asla geri alamazsın. Asla geri alamazsın." Sesi titrer ve bir an için sokağa ve geçen arabalara bakar.

Ve aynı şekilde onu tatmanın verdiği hafiflik kayboluyor ve göğsüm ağırlaşıyor. YouTube videosu kafamda oynuyor ve onu söyledikleri her şeyden ve ona söyledikleri her şeyden koruma içgüdüğü beni sadece hayal kırıklığına uğratiyor çünkü hiçbir şey yapamıyorum.

"Dizin için üzgünüm." Kelimelerle aram iyi değildir ama paketi en yakın çöp kutusuna atarken keşke iyi olsaydım diyorum. Keşke ona ağladığını ve çaresiz olduğunu düşününce neler hissettiğimi anlatabilseydim. Bu gezegende yapacağım son şey de olsa, bundan sonra onu koruyacağım.

"Bu benim dizimle ilgili değil," diye karşı çıkıyor. "Bu senin vücudunu hafife almamanla ilgili. Kimsenin seni incitmesine izin verme, buna asla izin verme Remy."

Onu yatıştırmak için başımı sallıyorum ama bir daha asla dayak yemeyeceğimi düşününce kaşlarımı çatıyorum. Bana dokunmasını ne kadar istediğimi asla anlayamayacak. Sadece cinsel olarak değil. Onun dokunuşu bana çılgınca şeyler yapıyor. Bunun için hastayım. Ben . . . hastayım.

Sikeyim beni. O çok güzel ve ben çok kırıldım.

"Değilim, Brooke," diyorum ona sertçe. "Sadece onları becerebileceğim kadar yaklaşmalarına izin veriyorum. Kazanmak için küçük fedakârlıklar. Bu onlara birkaç yumruk atmak için güven veriyor, sonra kafalarına girmeye başlıyor, ben kolayım

-Duydukları gibi biri olmadığımı ve Remington Tate'i ne kadar kolay dövdüklerinin sarhoşluğuna kapıldıklarında içeri giriyorum."

Gözleri güzelce parlıyor. "Pekâlâ. Bu çok daha hoşuma gitti."

Koşmaya devam ediyoruz, ayaklarımız toprağa çarpıyor, nefeslerimiz eşit. Tam burada ve şu anda, ben sadece bir kızla koşan bir adamım ve kutsal anne, onu nasıl da istiyorum.

"Sanırım bırakıyorum. Yarın çok ağrım olacak, daha sonra beni otele taşımanı gerektirmektense şimdi yatmayı tercih

ederim" diyor.

"Benim için sakıncası yok."

Otelin asansörüne bizimle birlikte birkaç kişi daha biniyor ve içgüdüsel olarak kapüşonumu başımdan aşağıya doğru çekiyorum.

Bir çift "Asansörü tutun!" diye bağıyor ve Brooke onlar binene kadar düğmeye basıyor. Onlar bindikten sonra kalçalarını kavıyorum ve onu kendime çekiyorum. Sonra başımı eğip gözlerimi kapatıyorum ve onu kokluyorum. Vücudum anında ısınıyor ve o kadar heyecanlanıyorum ki, üstünü soyduğumu ve göğüslerimi ellerimin arasına alana kadar avuçlarımı teninde gezdirdiğimi hayal ediyorum. . . .

"Daha iyi hissediyor musun?" diye soruyor, sesi her zamankinden farklı.

"Evet." Başımı daha da yaklaşıtıyorum ve kulağının arkasını öpmek istiyorum. Yaklaşıp, çekilmemesini dileyerek, ağzımı teninden bir saç teli kadar uzağa koyuyorum. "Sen mi?"

Şu an sürdüğü koku ağzımı sulandırıyor. Ter onun üzerindeki en iyi aksesuar. Terli ve lezzetli ve dilimi boynunda gezdirmek istiyorum. Elim kalçasında kenetleniyor ve katımızda durup asansörden inerken onu serbest bırakmak için kendimi zorlamam gerekiyor. O odasına giriyor, ben de kendi odama gidiyorum ve kısa süre sonra duş başlığımın altında duruyorum, suyu olabildiğince soğuk hale getiriyorum ve ağzımı açıyorum, böylece su, onun yaptığı elektrolit paketini tattıktan sonra hala karıncalanan dilime çarpıyor. Elimi kendi etrafımda kıvırıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Kahretsin, onu istiyorum. Bunu onun içinde istiyorum. Onun içinde ve üzerinde.

Uzunluğumu sıkıyorum ve sonra soğuk suyun vücudumun üzerinden akıp beni serinletmesi için geriye doğru eğiliyorum. Serinletmiyor. Bu yüzden ailemi düşünmek zorundayım. Final. Akrep. Ve sonunda kendimi sabunlayacak kadar serinledim.

Kurulanmak için dışarı çıktığımda, dışarıdan gelen kadın seslerini duyuyorum. Üzerime bir tişört ve eşofman geçirerek koridordan mutfağa doğru ilerliyorum. "Hey, Rem, bak sana ne aldık," diyor Pete oturma odasından ve kollarını

iki yana açıyor.

İki kız orada duruyor.

"Remy," diye nefes nefese kalır sarışın.

"Riptide," diyor kızıl saçlı.

Çenemi sıkarak başımı sallıyorum ve sabah yemek masasının üzerinde bıraktığım kulaklıklarımı almaya gidiyorum. "Hadi dostum, sadece senin için bir gösteri hazırlıyorlar." Riley beni mutfağa kadar takip ediyor, ben de küçük buzdolabından bir hindistan cevizi suyu çıkarıyorum.

"Bu gece hiç havamda değilim."

"Güzel. Başka bir şey arzuluyorsun. Sorun değil. Sadece bizimle rahatla, dostum."

Kızlar bir çeşit dansa başlarken iç çekerek yere çöküp içkimi yudumluyorum. Biri kucağıma oturuyor. Diğeri sehpanın üstünde dans ediyor. Tüm doğru şeylere sahip ve onları benim için sergilemeye hazır. Ama benim görmek istediğim Brooke'un egzersiz kıyafetleri içinde, koşarken zıplayan küçük göğüsleri. Hayır. Görmek istediğim şey Brooke'un benim için çırılçıplak soyunması. Gözlerinin arzuyla parlamasını istiyorum. Meme uçlarının boyutunu, şeklini, dokusunu ve tadını bilmek istiyorum ve lanet olası her parçamı, sikimi, dilimi, lanet parmaklarımı amının içine sokmak istiyorum ve ıslak olmasını istiyorum.

Sik beni, çok ıslak olmasını istiyorum, duymak istiyorum.

Kapı çalındı.

"Sorun ne?" diye somurtuyor kucağımdaki kız. "Küçük bir kuş bizimle oynamak istediğini söyledi, Remy."

"Öyle mi?" Riley kapının diğer tarafında kim varsa ona sorar.

Boğuk bir ses duyduğumda kaskatı kesiliyorum ve Brooke olduğunu anladığımda sikim çelik gibi kalkıyor.

"Kim o?" Riley kapıyı kapatırken soruyorum.

H a t u n u kucağımdan itip yanıma yaklaşıyorum.

"Brooke bir şey kaybetmiş gibiydi."

"Ne kaybetti?" Dansçıyı görmüş olduğuna adım gibi eminim ve ondan başka kimseye elimi sürdüğümü düşünmesini istemediğime adım gibi eminim.

"Bilmiyorum, dostum! Bir hata yaptım!" diye ağlıyor.

Kapıya doğru koşuyorum ve dışarıda ondan bir iz bulamayınca koridordan odasına doğru ilerliyorum. Kapı koluna ulaşip avucumun içine alıyorum ve hâlâ sıcak olduğuna yemin ediyorum. Alnımı kapıya yaslıyorum ve içeriden bir ses duymak için zorlarken kalbim çarpıyor ama ses yok.

Orada bir aptal gibi durdum. Benimle koşarken aldığı nefesi düşündüm. Ayakkabıları toprağa vurduğunda at kuyruğunun nasıl zıpladığını. O pembe dudakların elektrolit paketinin etrafındaki görüntüsü, etrafımda olmasını istediğim şekilde.

Orada ne kadar durduğumu bilmiyorum, ama yaşlı bir çift yanımdan geçip bana acıyarak baktığında oradaydım, sanki kendi odasından kovulmuş zavallı bir pislikmişim gibi. Keşke benim odam olsaydı. Süite geri dönüyorum, kulaklığımı sarışının kışından kurtarıyorum, sonra odama gidiyorum. Çocuklar dışarıda partiye devam ediyor. Hayal kırıklığına uğradılar, biliyorum ama umurumda değil. Kulaklığımı takıyorum ve müzik başladığında tavana bakıyorum. Bugün çok hırpalandım. Vücudumu büyük bir yükün altına soktum ama hissetmiyorum. Tek hissettiğim, bir şekilde onun sihirli bir şekilde doldurmasını istediğim içimdeki bu lanet ağrı. Sertleşiyorum, zonkluyorum ve beni isteyip istemediğini, beni düşündüğünde ıslanıp ıslanmadığını merak ediyorum.

Çocuklar ona takıntılı olduğumu, her an manik olabileceğimi ve her zaman yaptığım gibi bir kez daha tüm hayatımı mahvedeceğimi düşünüyorlar.

O kadar haklılar ki, beni uyardıklarında artık gülmüyorum bile.

Islak bir rüya gördüm.

Gecenin bir yarısı uyandım, yatağı itiyordum, onun adını homurdanıyordum. Boşalmama izin vermedim. Birden uyandım, yastığı yumrukladım, hayal kırıklığı içinde kükredim ve küveti soğuk suyla doldurdum, sonra içine daldım ve güneş doğana kadar orada kaldım.

Hiçbir zaman sabahları neşeli bir karahindiba olmadım, ama bugün kötü ruh halim ve cinsel hayal kırıklıklarım kafamda şimşekler çaktıran bir bulut gibi üzerimde asılı duruyor.

Antrenman partnerlerim mi? Bu adamların memeleri ve vajinaları var. İyi bir antrenman seansını kaldıramıyorlar ve Koç? İkisini de yere serdiğimde sinirleniyor.

"Bunlar antrenman ortakları, Tate! Onları yere sermeyi bırakıp sadece eğlenmeye ve hareketlerin üzerinde çalışmaya baksaydın, bugün hâlâ antrenman yapabileceğin biri olurdu. . . . Artık antrenman yapacak kimse kalmadı."

"O zaman bana küçük amcıklar vermeyi kes, Koç," diye öfkeyle tükürdüm. "Riley'i buraya gönder."

"Ha. İntihara meyilli olsa bile olmaz. Ona bilinçli ihtiyacım var. yarın."

"Pekâlâ Rem, senin için küçük bir şeyim var," diye sesleniyor söz konusu adam aniden, bir yandan da alkışlıyor. Riley, "Bunu nakavt etmeyeceğinden eminim, Koç," diyor ve sonra mutlu bir şekilde Brooke'a işaret ediyor.

Brooke'un -Brooke Dumas'ın- benimle birlikte ringe tırmandığını fark ediyorum. Gülmek istiyorum. Bir kedi yavrusuyla bir aslanı eşleştirmek gibi bir şey bu ama gülmüyorum çünkü üzerinde her kıvrımını saran siyah likralı bir kıyafet var. Gözlerim onun üzerinde geziniyor ve tüm vücudum kasılıyor. Yaklaşmaya başlıyor, kalçalarını sallıyor ve bana biraz zarar vermeyi planlıyormuş gibi sert görünüyor.

Ondan o kadar hoşlanıyorum ki, ona bakarken göğsüm ağrıyor.

Gözlerini, ağzını, gülümsemesini, söylediği şeyleri seviyorum. Beyaz, küçük dişlerini, ince, küçük, güçlü ellerini seviyorum. Zayıf koşucu bacaklarını. Güneşte kızarmış ve güzel tenini. Saçlarını nasıl topladığını seviyorum. Bu kadının her santimi beni cezbediyor ve her gün içimdeki ses "Al" diye bağırırken ellerimi kendime saklamak için mücadele ediyorum. Onu.

"Öyle gülümseme. Seni ayaklarımla devirebilirim" diye uyarıyor beni.

O kadar tatlı ki, gülümsemeden duramıyorum. "Bu kickboks değil. Yoksa sen de mi ısıracaksın?"

Bacağını savuruyor ve ben tek kaşımı kaldırarak tek kolumla kolayca savuşturuyorum. Vay, vay, vay, şimdi. Bana kızgın mı?

Tekrar tekme atıyor, ben de savuşturuyorum, sonra etrafımda dönmesini ve ısınırken bir aşağı bir yukarı zıplamasını izliyorum. Belli ki örgü örmeye çalışıyor ve sadece oldukça iyi değil, bunu yaparken çok da iyi görünüyor. Bütün gün burada durup etrafımda dönmesine ve hatta isterse bana yumruk atmasına izin vermek istiyorum. Deneme yumruğu atmayı deniyor. Ben çok iyi eğitildim. Vücudum otomatik olarak hareket ediyor. Kolum onun yumruğunu avucumun içinde yakalamak için uçuyor.

"Hayır," diye yumuşakça uyarıyorum ve parmaklarımı onunkilerin üzerinde kıvrıp nasıl iyi bir yumruk yapacağını anlatıyorum. Deniyor ve ben de başımı sallıyorum. "Şimdi korumak için diğer kolunu kullan."

Çok geçmeden şakacı bir şekilde saldırıyor, kızarmış ve heyecanlı, gözleri parlıyor. Brooke istediği kadar saldırabilir ve bu arada ben de onun küçük şımarık göğüslerinin aşağı yukarı zıplamasını izliyorum. Ona yeni bir hareket göstermemi mi istiyor? Tamam o zaman. Yapıyorum, ona mümkün olduğunca çok dokunma avantajını kullanıyorum. Hızlı öğreniyor ama gözlerinde karanlık ve kana susamış bir şey var. Bana bakarken cinayet gibi parlıyorlar. Neye sinirlendiğini bilmiyorum ama benim olsaydı onu öyle bir öperdim ki dilimi ağzına sokuşum dışında her şeyi unuturdu.

Yumruğunu karın kaslarıma indiriyor ve hızı beni o kadar şaşırtıyor ki gözümü kırpmıyorum. "Ben çok iyiyim," diye alay ediyor.

Lanet olsun, bu bir kadının bana yaptığı en ateşli şey. Beni yumrukluyor. Şu an dikkatim çok dağınık. İşte geldi. Benim ringimde. Buraya benimle çıkan ilk kadın ve eminim Tanrı onu bana karşı durabilsin diye bu kadar cesur yaratmıştır. Ben böyle bencilim. Onunla ilgili her şeyin benim için yapıldığını düşünüyorum. Kendimi özel hissediyorum. Bölgesel. I

bir hak iddia etmek istiyorum. Onu aşığı indirip soymak ve altıma almak istiyorum.

Ayağını savuruyor ve ayağı spor ayakkabılarıma çarptığında bir çığlık atıyor. Anında onu kollarından yakalıyorum ve şaşkınlıkla kaşlarımı çatıyorum. "Bu da neydi şimdi?"

Öfkeyle kaşlarını çatıyor. "Düşmen gerekiyordu."

"Dalga geçiyorsun, değil mi?"

"Senden çok daha ağır adamları devirmişliğim var!"

"Lanet olası bir ağaç Remy'den daha çabuk devrilir, Brooke," diye bağılıyor Riley.

"Bunu görebiliyorum," diye homurdanıyor, sonra ağzını kapatıp, "Uyardığın için teşekkürler Riley," diye bağılıyor.

Benimleyken kendini incitmesine o kadar sinirlendim ki, tek ayağının üzerinde zıplayarak onu köşeye götürdüm, orada sandalyeye çöktüm ve bileğini dürtebilmek için onu üstüme çektim. "Bileğini becerdin, değil mi?" Ve benim umursamaz olduğumu mu söylüyor? Vücuduma kasten zarar verdiğimi mi? Ringdeki rakiplerimden daha iyi olduğunu mu düşünüyordu yoksa?

"Tüm ağırlığımı yanlışlıkla ayak bileğime veriyor gibiydim," diye itiraf ediyor.

"Bana neden vurdun? Bana kızgın mısın?" Talep ediyorum. Kaşlarını çatıyor. "Neden olayım ki?"

Siktir et, kızgın olduğunu biliyorum - aptal değilim - ve ne halt ettiğimi bilmek istiyorum. Eğer şu anda benden hoşlanmıyorsa, manik olduğumda hiç şansım yok demektir. Daha da kötüsü. Ezik bir pislik gibi depresyona girdiğimde.

"Sen söyle."

Nefesini tutarken başını eğiyor, boynunda bir ter tabakası oluşuyor.

"Hey, buraya biraz su getirebilir miyiz?" Sesleniyorum.

Riley bir Gatorade ve sade bir şişe su getirip ayaklarımın dibine koydu.

"Bitirmek üzereyiz," diye bilgi verdikten sonra ona iyice bakmak için etrafına bakınıyor. "İyi misin, B?"

"Dandy. Beni yarın ara lütfen. Bu adamla tekrar ringe çıkmak için sabırsızlanıyorum."

Riley kahkahalarla gülerken parmaklarmla ayak bileğini yokluyorum, dokunun içine sokuyorum. "Acyor mu Brooke?" Mümkün olduğunca nazikçe soruyorum ve sonra parmakları bileğinin etrafında benimkilerle birleşiyo.

"Bir ton ağırlığındasın," dedi bana. "Biraz daha hafif olsaydın seni devirirdim. Eğitmenimi bile devirirdim."

"Ne diyebilirim ki?" şaşkınlıkla yüzüne bakıyorum, ne düşündüğünü bilmek istiyorum.

"zr m diliyorsun? Gururumun hatırı için mi?"

Başımı sallıyorum, benimle böyle bir oyun oynamaya çalışmasına sinirleniyorum. Eğilerek Gatorade'i kapyor ve doğrulurken vidasını açıyor ve yudumlarken damarlarmdaki kan aniden kaynyor. Boynu, yutkunurken zarif, uzun tendonların çalışma şekli, şimdi beni becer. Sikim onun poposunun altında ac verici bir şekilde kalınlaşıyor ve uyarılmayla kalınlaşmış bir sesle, "Biraz alabilir miyim?" diye sormaktan kendimi alamıyorum.

Dudaklarmı bardağın kenarına koyduğumda, bardak onunkinden ıslanyor ve içerken beni izleyişi taşaklarmı acıtyor. Bu boku bir kenara atıp doğrudan onun ağzından içmek istiyorum. Bunun yerine Gatorade'i geri veriyorum ve parmaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum çünkü ben bir şeytanım ve temasa ihtiyaım var. Kolumda bir şimşek gibi akan o dokunuşu çalarken gözlerim onunkilere kilitleniyor ve ikimiz de gülmüyoruz.

Ayağa kalkmaya çalışıyor ve ben hemen şişeyi alıp yere bırakıyorum, sonra da kolumu beline doluyorum. "Kalkmana yardım edeyim de buzu koyabilesin."

Onu ringden indirip salondan çıkmasına yardım ederken bana yaslanyor, kolu belime dolanyor.

"Sorun yok," deyip duruyor bana.

"Tartışmayı kes," diye usulca emrediyorum.

Otelin asansörüne binerken kolunu bana doluyor, sonra üst kata çıkarken onu yanma kilitliyorum. Profilden bakıldığında burnu son derece zarif ve o prz söz, pembe ağzı beni öpmeye teşvik edecek şekilde sürekli kıvrlıyo. Kokusu burun deliklerimi gdklyor ve sanki kendi aklıyla

O nefis kokunun kaynağını bulmaya çalışırken burnum düşüyor. Tanrım, boynundaki o seksi teri yalamak istiyorum.

Sıkı, yüksek tünemiş göğüslerinden biri göğüs kafesime hafifçe bastırıyor ve beynimi oradan çekemiyorum. Asansörden çıkarken o tatlı küçük memenin yan tarafıma sürtünme şeklinin acı verici bir şekilde farkındayım.

Koridorun karşısından bir otel görevlisi "Hey, dostum, dövüşe hazır mısın?" diye soruyor ve odasına ulaştığımızda ona bir başparmak işareti yapıyorum.

"Anahtar," diye fısıldıyorum ona.

El beceriksizliği yapıyor, sonra sessizce elinden alıyorum, yuvaya kaydırıyorum ve içeri girmesine yardım ediyorum. İlk yatakta komodinin karşısında bir sürü aile fotoğrafı var. Onu ikincisine yatırıyorum ve deri kovayı alıyorum. "Sana buz getireyim."

"Sorun değil Remy, sonra yaparım," diye itiraz eder.

Kapıyı durdurmak için kilidi çekiyorum ve koridora çıkıp kovanın yarısını buzla dolduruyorum. Odaya döndüğümde biraz su ekliyorum.

Ayaklarının dibine diz çöküp kovayı halının üzerine koyduğumda yüzü utançtan pembeleşiyor ve tulumunun siyahı teninin şeftali tonunu daha da belirginleştiriyor. Tenis ayakkabısını ve çorabını çıkarıyorum, sonra elimi baldır kaslarının etrafında kıvırıyorum ve ayağını soğuğa doğru yönlendiriyorum.

"Bunu tamir ettiğimizde sana beni nasıl yere sereceğini göstereceğim," diye fısıldıyorum, gözlerimi onunkilere dikiyorum ve Tanrım, onu yiyebilirim. Yiyebilirim. Onu. Alt dudağını ısırtıyor, gözleri geniş ve neredeyse savunmasız, ayağını Antarktika'nın dondurucu sularına eşit olması gereken şeye yönlendirmeme izin veriyor.

"Soğuk mu?" Ben soruyorum.

Ciğerleri kapanıyormuş gibi ses çıkarıyor. "Evet."

Yavaşça ayağını daha derine batırıyorum ve tamamen geriliyor, yüzündeki tüm canlılık kayboluyor. Ona işkence etmeyi bırakma dürtüsü ile bileğini düzeltme arasında kaldım. "Biraz daha su?"

Başını sallıyor ve sonra ayağını suyun altına kadar sokarak beni şaşırtıyor. "Oh, kahretsin," diye nefes nefese kaldı. Ne olursa olsun ayağını içeride tutmam gerektiğini biliyorum ama onu koruma içgüdüm o kadar şiddetli ki ayağını çekip çıkarıyorum ve vücut ısımla soğuğu emmek için tenini karın kaslarıma yaslıyorum. Kaslarım şok içinde kasılıyor ve onun şaşkınlıktan irileşmiş altın rengi gözleri yüzüme kilitleniyor. Minik, soğuk ayak parmaklarının her biri etimi yakıyor ve vücuduma acıyı kucaklamayı öğretmekte o kadar başarılı oldum ki, onları daha yakın istiyorum. Elimi ayağının etrafına doluyor ve onu kendime doğru düz tutuyorum.

Nefessiz görünüyor. Soğuktan. Yoksa benden mi? Sesi de nefessiz geliyor. "Pedikür yaptığını bilmiyordum, Remy."

"Bu benim fetişlerimden biri."

Tembelce gülümsüyorum, sonra bir buz küpü çıkarıp ayak bileğine hafifçe vuruyorum. Etrafında dönerken teninin yanmadığından emin oluyorum ve nefes alma ritminin hızlandığını duyabileceğim kadar yavaş hareket ediyorum. Ayağındaki tutuşumu değiştiriyorum ve buz küpüyle onu okşamaya devam ederken başparmağımı kemeri boyunca ovuyorum.

Sesi içimi titretiyor, içimi okşayan bir tüy gibi. "Manikür de yapıyor musun?"

Ona bakıyorum, yatakta, bir kadının kendini ele vermek istediğinde yaptığı gibi bana bakıyor ve içimdeki avcı o kadar hazır ki, "Önce ayaklarını yapayım, sonra geri kalanını yaparım" dediğimde ne düşündüğümü, gerçekten ne istediğimi ses tonumla ona bildiriyorum.

Buzla devam ediyorum ve ayağının karın kaslarımda kayması bir okşama gibi hissettirdiğinde, elektrik şokları içimden geçiyor.

"Daha iyi misin?" Hoyratça soruyorum ve başım onu öpmem için bağılıyor. O da bunu istiyor gibi görünüyor. Pembe ağzı ayrılmış. Bana bakarken gözleri sıcaklıkla parlıyor. Ayakları karnımın üzerinde, karın kaslarımı okşuyor ve bu tesadüf değil. Ellerim onun ayağını kavırıyor,

Başımı eğip ayak parmaklarını, ayağındaki kavisi, bacağını yalamak için can atıyorum. Üzerindeki tulumu soymak, tenini dudaklarımla, parmaklarımla, eklemlerimle, avuçlarımla hissetmek istiyorum. Onun gücüne ve tatlılığına, onu itmek ve kızdırmak istememe neden olan, beni kendi mağaramdan, kendi duvarlarımdan dışarı çeken, sadece onu kovalamak ve benimle birlikte mağarama geri getirmek için bile olsa, kabadayılığına çekiliyorum.

Bunun adını bilmiyorum, belki de biliyorumdur.

Hayatımda savaşmayı planlamadığım tek şey bu.

Hayatımda ilk defa sikişmek ve kavga etmekten başka şeyler düşünüyorum. Bu kızla ilgilenmek istiyorum. Onu nasıl sertçe becermek ve usulca öpmek, sıkıca tutmak ve nazıkçe emmek istediğimi düşünüyordum ki bana aniden, "Şimdi mükemmel hissettiriyor. Teşekkür ederim."

Ayağını kurtarmaya çalışırken hafif bir çekişmeye giriyoruz ve ben ona izin verdiğim için pek mutlu değilim, sonra kapı açılıyor ve Diane beliriyor. "İşte buradasın," diyor bana kocaman bir sırıtışla. "Seni şimdi beslemeliyim, böylece yarın için yeniden şarj olabilirsin!"

Kafam çok karışık bir şekilde Brooke'a bakıyorum ve sanki bu bağlantıyı hayal etmişim gibi bana bakması beni şaşkına çeviriyor. Bu da ne böyle? Şu anda, benim onu istediğim kadar onun da beni istediğine dair hayatım üzerine bahse girebilirdim. Buzu kovaya attım ve ayağını indirdim. "Bileğin için özür dilerim," dedim ona. Özür dilememi istiyordu ve şimdi diledi. "Dövüşe gelemezsen endişelenme."

"Hayır. Senin hatan değildi. Ben iyi olacağım," demek için acele ediyor.

Ayağa kalkarken hâlâ kafam karışık. "Pete'den sana koltuk değneği getirmesini isteyeceğim."

"Ben iyiyim. Ağaçlarla uğraşmamın cezasını çekiyorum," diye sesleniyor ben kapıya yönelirken.

Durup ona bakıyorum, onu okumaya çalışıyorum ve bir an için o da bana bakıyor, tıpkı benim hissettiğim gibi kafası karışmış görünüyor.

"İyi şanslar Remy," diyor.

Boktan bir hayal kırıklığıyla odanın öbür ucuna gidip ağzımı onunkine yapıştırmayı, ona öyle ıslak ve derin bir öpücük vermeyi düşünüyorum ki aklından benim olduğuna dair hiçbir şüphe geçmeyecek. Bunun yerine parmaklarımı saçlarımın arasından geçirip çıkıyorum, sonra da Pete'i ya dizüstü bilgisayarında ya da telefonda bulacağımı bildiğim süite doğru ilerliyorum.

"Brooke'un burkulmasına bakacak birini bulun. Ona koltuk değneği getirin. Ve yarınki kavgadan sonra iki araba getirin, Brooke'u yalnız istiyorum." Yiyecek aramak için oturma odasını geçtim.

Pete kapıcıyı arar. "Escalade'i mi istiyorsunuz yoksa sizi birinin götürmesini mi istersiniz?" Diane'in hazırladığı yiyecekleri ararken bağırışı mutfakta bana ulaşıyor.

"Bana bir şoför bulun, ellerimin serbest olmasını istiyorum."

GEÇMİŞ SAVAŞIYOR

Tam havamdayım.

Ayağa kalkarak bacaklarımı esnetiyorum ve yerimde zıplıyorum, parmaklarımı kıvırıyorum ve boynumu önce bir yana, sonra diğer yana çeviriyorum. Riley üç parmağını kaldırıyor ve ben de üçte kalkıyorum. Birkaç sıçrayıştan sonra kulaklığımı çıkarıp bornozumun içine giriyorum ve duyana kadar bekliyorum: "Ve şimdi, bayanlar ve baylar, biricik Remington Tate'e merhaba deyin, RIPPPPPTIIIIIIIDE!"

Yürüyüş yolundan aşağı inerek ismimi takip ediyorum, sonra ringe atlıyorum, bornozumu çıkarıyorum ve köşedeki adamlara teslim ediyorum. Kollarımı açıp arkamı döndüğümde gürültü artıyor ve kalabalığa iyice bakıyorum. Yüzlerce kafa bana doğru dönmüş, Riptide ismi yukarı doğru ve tavan kirişleri boyunca titrerken havaya pankartlar ve boklar sallıyorlar.

Kollarım hala dışarıda, dönmeye devam ediyorum, gözlerim ona kilitlenene kadar kalabalığı tarıyorum. Brooke Dumas. Tam istediğim yerde oturuyor. Pete ve Riley'nin odama getirdiği hayranları tarafından çerçevelenmiş ama onlarda hiçbir şey yok. Saçları açık ve gülümsemesi, kahretsin, gülümsemesi sadece benim için. Ben de ona gülümsüyorum, "Bu senin için" diye düşünüyorum.

Sonra rakibime odaklanıyorum, zili bekliyorum ve onu yere seriyorum. Ter dökerek ikinci bir dövüşçüyü, üçüncüyü indiriyorum. Dördüncü ve beşincide, çengel atmaya, çifte yumruklar atmaya, düz güçlü yumruklar atmaya, karşı koymaya, saldırmaya ve savunmaya devam ediyorum.

Sekizinci hamlemde sol kolundan gelen güçlü bir yumruğu engelliyorum, sonra kancamı kaburgalarına gömüyorum ve çenesine indirdiğim bir aparkatla işini bitiriyorum. Ayağa kalkmaya çalışıyor ama tekrar yere yığılıyor.

Adım tüm odayı kaplarken halk kükrüyor.

"RRRRRRRIIIIIPTIIIIIIIDE!" Ring şefi kolumu kaldırıyor ve spiker "Kazananımız, bayanlar ve baylar!" diye bağırırken ben nefesimi tutuyorum. Riptiiide!"

Çığlıklar neredeyse sağır edici ve dönüp ona bakıyorum, dudaklarındaki gülümseme o kadar mükemmel ki öpmek için sabırsızlanıyorum.

Otelde duş alıp üstümü değiştirmem beş dakika sürüyor, sonra lobiye geçip Brooke'un siyah bir Lincoln'ün arkasında beklediği yere gidiyorum.

İçeri girip kapıyı arkamdan kapatıyorum ve koltuğuma yerleştiğimde elimin arkası onunkinin arkasına dayanıyor. Uzaklaşmak istediğine dair herhangi bir işaret var mı diye onu dikkatle izliyorum.

Trafiğe giriyoruz.

Brooke hala itiraz etmedi.

Ben de başparmağımı onunkinin arkasında gezdirip tepkisini izliyorum.

Hızlı bir nefes alıyor ve göğüslerinin ısıltılı bluzuna bastırışı beni sertleştiriyor. Başparmağımı çıplak kolunda, ince boynunda gezdirmeyi, sonra da her tarafımda hissetmek istediğim o dolgun, pembe ağzının üzerinde gezdirmeyi düşünüyorum.

"Dövüş hoşuna gitti mi?" Sesim alçak ve hırçın.

Pencereden dışarı bakıyor, düşünceli profili bende yalvarma isteği uyandırıyor.

"Hayır, hoşuma gitmedi," diye itiraf ediyor gözleri nihayet benimkilere geldiğinde. "Harikaydın! Bayıldım!"

Bu sözler beni öylesine neşelendirdi ki güldüm ve elini tutup ağzıma götürdüm ve dudaklarımı parmak eklemlerinin küçük çıkıntılarında gezdirerek ona baktım.

"Güzel," diye mırıldanıyorum, gözlerinin derinliklerine bakarak. Onu bırakmak için tüm çabamı harcıyorum. Ama önce bana alışmasını istiyorum. Beni koklamasını, tam burada hissetmesini istiyorum. Vücut sıcaklığımı hissetmesini ve bana alışmasını istiyorum. Varlığıma. Benimle ilgili her şeye. Yanına oturduğumda, omuzlarının gergin ve sıkı olmasını son kez istiyorum.

Çok geçmeden kulübe ulaştık. Arabadan inmesine yardım ediyorum ve küçük elini benimkinin içine doğru kaydırduğunda, kendimi o kadar sahiplenmiş hissediyorum ki, onu bırakmıyorum. Ona doğru bakan her erkeğin bu kızın benim olduğunu bilmesini istiyorum. Sessizlik içinde onu fedailerin yanından geçirip arkadaki özel odaya götürüyorum.

Riley özel odanın kapısında bana "Pete kucak dansı yapacak," diyor ve Brooke sessizce elini benimkinden çekince hayal kırıklığına uğruyorum. "Doğum günü hediyesi olarak ona bir tane ismarlasan sorun olmaz değil mi?" diye soruyor bana.

Hepimiz ışıltılı gümüş bikinili bir kadının, gözleri fal taşı gibi açılmış Pete'e doğru yönelmesini izliyoruz. Brooke yanımda kıpırdanıyor ve Riley dikkatini ona çeviriyor, kaşları havaya kalkıyor. "Bundan utanıyor musun Brooke?" diye soruyor eğlenerek.

Brooke'un yanaklarında yumuşak pembe bir renk beliriyor ve içimi bir sahiplenme duygusu kaplıyor. Elini tekrar avuçlarıma içine alıp sessizce "İzlemek ister misin?" diye soruyorum.

Başını sallıyor, ben de sessizce çekiştirip onu dışarı çıkarıyorum, avucunu benimkine nasıl yasladığını fark ediyorum, yumuşak parmakları benim büyük parmaklarımla iç içe geçiyor. Tanrım, o kadar mükemmel ki. Tüm içgüdülerim onu sahiplenmem için can atıyor.

Sanki benim olduğunu biliyormuş ya da olmak istiyormuş gibi onu kalabalığa doğru götürmeme izin veriyor. Gürültü ve çılgın bir dansçı kalabalığı var ve bir Usher parçası odada yankılanırken, Brooke heyecanla sığıyor.

"Bu şarkıya bayılıyorum!" diyor ve göğsümü acıtacak şekilde elimi sıkıyor.

Sarışın hayran dans pistinin içinden Brooke'u fark ediyor ve ne olduğunu anlamadan onu çekip götürüyor.

"Remy!" Odamdaki masanın üzerinde dans eden kızıl saçlı beni tutup yanlarına çekiyor ve ben de gözlerimi Brooke'tan alamıyorum. Koyu renk saçlı ve seksi, dans ederken bir kedi kadar zarif hareket ediyor. Kalçaları bir o yana bir bu yana sallanıyor. Uzun altın bacaklar. Debbie Brooke'u kalçalarından tutup kendine çekiyor ve birlikte dans ediyorlar, Brooke'un küçük belinin ve dar kalçalarının dalgali hareketleri beni çıldırtacak kadar ısıtıyor. "Scream "in nakaratı başlarken gülüyor ve kollarını havada sallayarak arkasını dönüyor.

Beni fark etti. Etrafımdaki herkes hareket etse de ben hareket etmiyorum. Sadece kalbim içimde gümbürdüyor. Benimki benimki.

Emin olduğunuz şeyler vardır. Hayatınız üzerine bahse girebileceğiniz. Sadece bildiğiniz şeyler. Ateşin sıcaklığının sizi yakacağını bilirsiniz. Suyun susuzluğunuzu gidereceğini. O da bunlardan biri; hayatımın en şaşmaz kesinliği.

Yüzüme bakıyor, gözlerindeki bakış yumuşak ve verici ve her santimim bana vereceği şeyi almak istiyor. Uzanıyorum, onu döndürüyorum ve vücudunu kendime doğru bastırıyorum. Açlıkla güzel boynuna dalıyorum, saçlarını yana doğru tarıyorum ve omurgasına bastırarak onu deli gibi içime çekiyorum. Kokusu etrafımı sarıyor ve ağzımı açıyorum, dilim onun tadına bakmak için dışarı fırlamadan önce açlıkla dişlerimle tenini sıyrıyorum.

Arkasına uzanırken inliyor, kalabalık etrafımızda dans ederken başımı boynuna kilitliyor. Kalçalarını kavriyorum ve onu sikime doğru daha sert çekiyorum ve kutsal Tanrım, onu istiyorum.

Kalbim küt küt atıyor, onu bir kez döndürüyorum. Sonra altın sarısı gözleri benimkilere kilitleniyor, istekle dolup taşıklarını görüyorum. Açık olan bir elimle çenesini kavrayıp nazikçe ona sokulduğumda ihtiyaçtan titriyorum.

"Ne istediğini biliyor musun?" Sesim tahrikten boğuk çıkıyor. "Biliyor musun, Brooke?"

Cevap vermiyor, bu yüzden kıcını tutup onu daha yakına çekiyorum, ağzım neredeyse onunkine değiyor. Ona şimdi sahip olmak istiyorum. Bu gece. I

İçine girerken ellerimi saçlarına dolamak istiyorum, arzusunun kokusunu üzerimde hissetmek ve dilimi onun tadında boğmak istiyorum. Parmaklarını göğsümden saçlarıma doğru kaydırıyor.

"Evet." Ayak parmaklarının üzerinde yükselirken beni başımdan tutup aşağı çekiyor ve aniden vücudu benimkine çarpıyor. Kollarım onu sabitlemek için dışarı fırladı.

"Bu Riptide ve onun yeni amcığı değil mi?" diye alay ediyor arkasından bir salak.

Karanlık kafasının üzerinde, orospu çocuğunu görüyorum. Akrep.

İnsan boyutunda bir böcek, her zamanki bok yiyen sırtışını takınmış, üç fedaisi de yanında.

Kavgada ne zaman duracağını bilemezsin. Az önce Brooke'u ittiler ve ben her birini tekrar yere itip kollarını ikiye ayırmak istiyorum. Ama yapamıyorum ve yapabilsem bile, şu anda burada kalıp suratlarını yumruklamaktansa onu bu orospu çocuklarının elinden almayı tercih ederim.

"Kız arkadaşının adı ne? Onu becerirken kimin adını sayıklıyor, ha?"

Üstünden bir parçayı avucuma alarak onu dans pistinden çıkarmak için kullanıyorum, sonra onu kendime çeviriyorum ve vücudumla Scorpion'un onu görmesini engelliyorum. "Riley ile geri dön ve ondan seni otele götürmesini iste," diyorum sessizce.

Bakışlarımla buluştu. "Kavgaya giremezsin Remy."

"Seninle konuşuyoruz, danganak," dediğini duyuyorum. Omzumdan.

"Seni duydum, pislik, sadece ne söyleyeceğin umurumda değil," diye karşılık veriyorum.

Hareket ettiğini hissediyorum ve yumruğunun geldiğini görüp eğilmek için tam zamanında dönüyorum, sonra onu kışını yere çarpacak kadar sert itiyorum. Diğerini gömleğinden yakalayıp birkaç adım geriye itiyorum. "Defol git yoksa taşaklarını keser, sonra da anana yediririm!" Diğer ikisini de yakalayıp geri iterken homurdandım.

İlki ayağa kalkıp arkamdan yaklaştığında dirseğimin geriye, yukarıya doğru sallanmasına izin veriyorum.

Burnu kemiğimin altında çatlıyor ve uluyor.

"Üzgünüm dostum, benim hatam," diyorum.

Scorpion sırtıyor. Ben de kendimi sırtacak kadar kana susamış buluyorum. Kafanı ikiye böleceğim için mutlu musun, orospu çocuğu?

Sonra aniden Brooke elinde iki şişeyle birden ortaya çıkıyor ve şişeleri havaya kaldırıp iki piçin kafasına indiriyor. Camlar patlıyor ve yere yağıyor, sonra o kadar hızlı bara geri koşuyor ki küçük bir mermi gibi.

Eğer içimdeki tüm koruma içgüdüleri tavan yapmasaydı ve üçüncü bir şişeyle geri koşmasaydı, üçüncü bir şişeyle!

Bir şey yapamadan elinden kapıyorum ve onu bara doğru itip sertçe yere çarpıyorum. Sonra onu omzumun üzerinden atıp özel odalara geri dönüyorum. Yemin ederim eğer onu hemen buradan çıkarmazsam, sonunda birini öldüreceğim.

Brooke kıvranıyor ve kendini kurtarmaya çalışıyor, yumruklarını sırtıma vurarak "Remington!" diye yakınıyor.

Onu sakinleştirmek için kışını sıkıca kavriyorum ve Pete'in bir grup kadınla sohbet ettiğini görüyorum. "Scorpion dışarıda fedaileriyle birlikte, ben dışarıdayım," diye homurdandıktan sonra dışarı çıkıp onu arabanın arkasına itiyorum.

Şoförümüz direksiyona atlıyor ve hızla trafiğin içine giriyor. Brooke nefesini tutmaya çalışırken ben arka koltukta kendimle boğuşuyorum ve kutsal tanrım, onun pervasızca iki yetişkin, kana susamış adama saldırmasını izlerken kafamda oluşan görüntüyü silmeye çalışıyorum. "Ne yaptığını sanıyordun sen?" Öfkeden titreyerek patlıyorum.

Brooke ise zerre kadar endişeli görünmüyor, aksine çok mutlu görünüyor. "Az önce kışını kurtardım ve bu harika hissettirdi," diyor nefes nefese, lanet olası bir Altın rengi üstündeki vizyonu.

Tanrım! Onu sarsmak istiyorum ve aynı zamanda eteğini kalçalarına kadar itmek, bacaklarının arasına eğilmek ve adımı inletip bana az önce olan her şeyi unutturana kadar dilimi içine sokmak istiyorum.

Scorpion'un ona bakmasından hoşlanmıyorum. Onun hakkında konuşmasından hoşlanmıyorum.

Onu itmesinden hiç hoşlanmıyorum.

Ve onun kölelerinin beynini birkaç lanet şişeyle parçalaması hakkında ne hissettiğimi kelimelere bile dökemiyorum. Tanrım.

Ellerimi yüzümden aşağı sıyırıp enseme ovuyorum, tüm uzuvlarım titriyor. "Tanrı aşkına, bunu bir daha asla ama asla yapma. Asla. Eğer onlardan biri sana elini sürerse, onu öldürürüm ve beni kimin gördüğü umurumda bile olmaz!"

Bana sadece gözlerinde meydan okuyan küçük bir parıltıyla baktığında, bileğini yakalayıp sıkıyorum, böylece onlar gibi erkeklerle başa çıkamayacağını anlıyor ve nefesi kesildiğinde onu serbest bırakıyorum. "Ciddiyim. Bunu bir daha asla yapma."

"Tabii ki tekrar yapacağım. Başını belaya sokmana izin vermeyeceğim," diye karşı çıkıyor.

Sadece ona bakabiliyorum, hayatımda hiç hissetmediğim binlerce şey aynı anda bana çarpıyor. "Tanrım, sen gerçek misin?" Bir elimi yüzümden gezdirip dışarıya bakarken göğsüm düğümleniyor, başımın belaya girip girmemesinin kimsenin umurunda olmadığı onca yılı düşündükçe titriyorum. "Sen bir dinamit lokumusun, bunu biliyor musun?"

Başını sallarken yanakları daha da kızarıyor. Gökkuşağı kadar güzel görünüyor. Bu tartışmayı kesmek, onu odama götürmek ve sevişmek istiyorum.

Asansörden yukarı çıkarken, uzak duruyorum. Dans pistinde başladığımız şeyi bitirmek istiyorum. Onu yakalamak, öpmek, ona sarılmak istiyorum. Bunu bir daha asla yapmayacağına dair bana söz vermesini istiyorum. Bir daha asla benim ya da bir başkası için kendini riske atmayacak.

"Sorun yok," diyor omzuma dokunarak ve tek düşünebildiğim Tanrım, Brooke. Çok tatlı ve çok masumsun. Bunu ben siyah olduğumda da yapacak mısın?

Parmaklarını üzerimde gördüğümde içim düğümleniyor ve zihnimde başımı eğip dilimi parmaklarından yukarı, koluna, omuzlarına, boynuna kadar yalayıp ağzına yapışıyorum. Bunu yapamadan köşesine çekilip bana bakıyor, gözleri kocaman ve şaşkın.

Ellerimi büküyorum ve sakinleşmeye çalışıyorum.

"O pislikleri görmek zorunda kaldığın için üzgünüm," diyorum bir an saçımı çekerek. "Fırsatını bulduğumda Scorpion'un bütün kemiklerini kıracağım ve lanet olası gözlerini oyacağım."

Başını sallıyor ve ben biraz sakinleşiyorum, ama o zaman bile kollarımı ona dolama dürtüsüyle savaşıyorum.

"Çocuklar dönene kadar odana gelebilir miyim?" diye soruyor.

Tereddüt ediyorum, sonra kokusunu odamın her yerine bırakacağı düşüncesi gerçek bir mazoşist gibi başımı sallamama neden oluyor ve beni takip ediyor. Süitimde, oturma odasındaki kanepeye yerleşiyor ve ben de dikkat dağıtmak için televizyonu açıyorum. "İçecek bir şey ister misin?"

"Hayır," diyor. "Uçuştan bir gün önce asla bir şey içmem yoksa iki kat susuz kalırım."

Bardan iki şişe su getirdim ve yanına oturdum.

"Profesyonelken neden başın belaya girdi?" sorar.

"Az önce engellediğin gibi bir kavga," diye cevap veriyorum kalın, dokulu bir sesle. Sonra ekrana bakıyorum, hatırladıkça çenem sıkılıyor. Uyandığımda televizyonu benimle ilgili haberlerle alev alev yanarken bulmuştum. Manik olmuştum. Kışkırtılmışım. Her zaman yaptığım gibi davranmışım. Hayatım bitmişti, tıpkı Brooke'un ACL'sini yırttığı zamanki gibi.

Yine de burada, yanımda oturuyor, benim kadını.

Bu gece erkeğini savunan güçlü, güzel kadını.

Onu kollarıma alma ihtiyacı beni yiyip bitiriyor. Şimdiye kadar hiçbir kadın onu kucaklayıp kendime çekmeme neden olmadı, ama onu kucaklayıp kendime çekersem, güzel ağzını öpeceğim ve güzel ağzını öpersem, orada durmayacağım.

Hâlâ uçmuş durumdayım, testosteron damarlarımda dolaşüyor, vücudum haftalardır bastırılmış isteklerle gergin. Ama yaklaşmam gerekiyor ve kendimi kolumu yavaşça kanepenin arkasına doğru uzatırken buluyorum. O kadar yakınlığım ki, yumuşak saçlarını ön kolumda hissediyorum.

Daha da yaklaşmamı ister gibi kirpiklerinin arasından beni izliyor ve televizyonda bir tür ağır öpüşme olduğunu fark ediyorum, beni kapattırarak kadar rahatsız ediyor. Nefesinin sesini duyabileceğim, sadece benim için hızlandığını duyabileceğim kadar sessiz olmasını istiyorum. Elim ensesine gidiyor ve başparmağımla boynunun arkasındaki yumuşak deriyi nazikçe okşuyorum. Titriyor.

"Bunu benim için neden yaptın?" Ona soruyorum, sesim boğuk çıkıyor. "Çünkü."

Bakışlarımı tutuyor, kehribar rengi gözleri o kadar canlı ve büyüleyici ki, ensesini sıkıp "Neden? Biri sana kendime bakamayacağımı mı söyledi?" diye ısrar ederken içimde bir ateş yanıyor.

"Hayır."

Ağzı bana şimdiye kadar istediğim ve onsuz yaşamak zorunda kaldığım her şeyden daha cazip geliyor. Gözlerimi kapatıyorum ve alnımı onunkine değdiriyorum. Kokusuna açım, onu içime çekmeden duramıyorum. Parmak ucuyla dudaklarıma hafifçe dokunduğunda onun da beni içine çektiğini duyuyorum. Göğsüm açlıktan düğümleniyor ve dilim dışarı fırlıyor. Tadına bakmak için sabırsızlanıyorum. Onun için. Titriyor. Çözülüyorum, inliyorum ve parmağını ağzımın derinliklerine doğru emiyorum, onun tadını çıkarırken gözlerim kapanıyor.

"Remington . . ." Dudaklarındaki ismim beni üfleyecek kadar ateşlendiriyor.

"Tatlım, ben geldim!" Çarpan bir kapı ve Pete'in alaycı sesi bizi sersemletiyor. "Sadece buraya geldiğinizden emin olmak istedim."

Tamam. Scorpion seni tekrar hapse attırmak için can atıyor gibi görünüyor."

Işıklar parlıyor ve ne yaptığının bilgisi bir balyoz gibi üzerime iniyor. Parmağını bıraktım ve pencereye doğru yürüdüm, kontrol için mücadele ederken zor nefes alıyorum. Ne halt ediyorum ben? Benim hakkımda hiçbir fikri yok.

"Gitsem iyi olacak," diyor.

Pete onun gidişini izliyor, sonra bana bakıyor, ben burada durmuş, sanki son günümümüş gibi işkence çekiyormuşum gibi hissediyorum. "Seni burada bekleyeceğim Rem," diyor Pete sakince.

İçim yanarak, hayal kırıklığı içinde çenemi sıkıyorum, parmaklarımı avuçlarımın içine kıvırıyorum ve onu odasına kadar takip ediyorum, o kadar gerginim ki kot pantolonumu patlatmaya hazırım.

Onu o kadar çok istiyorum ki, görünüşü, kokusu ve parmağını ağzıma sokması dışında hiçbir şey düşünmüyorum bile.

Anahtarı yuvaya sokarken, buranın bizim odamız olduğunu hayal ediyorum. Ya da en azından sadece onun olduğunu. Kapıyı açıyor ve ben de onu içeri kadar takip ediyorum. Onu yavaşça öperdim. Onu yatağa yatırırdım. Onu her yerinden öperdim.

Ama sadece onun odası değil. Onu Diane'le ayarlıyordum, bu yüzden uzak dururdum. Ama belki de artık uzak durmak istemiyordumdur!

Bir süre bekler ve sonunda döner.

"İyi geceler," diye fısıldıyor ve başını kaldırıp bana bakıyor.

Kendimi geri çekemeden yüzünü tutup dudaklarından öpüyorum. "Çok güzel görünüyorsun." Başparmağım çaresizlikle çenesinde geziniyor. Çenesini eğiyorum ve onu öpüyorum - yumuşakça, sertçe, kendimi kaybetmeden önce hızlıca. "O kadar güzelsin ki bütün akşam gözlerimi senden alamadım."

HAZIR BULUNAN

SEATTLE

Arabanın hoparlörlerinden Pandora'da "Will You Marry Me" çalıyor. Pete ve Riley bir çift salak gibi yuhalamaya başlar.

"Tesadüf mü ne? Yoksa ne, dostum?" Pete koluma yumruk attı ve ben de aynı güçle karşılık verdim. "Ah!"

Tamam, belki kullandığından biraz daha fazla güç. "Ödleklik yapma." Gülüyorum.

Kilisenin otoparkına giriyoruz ve ekibin kiraladığı Escalade'i park edilmiş bir yerde görüyoruz.

"Melanie'nin lanet olası bir erkek arkadaşı olması da neyin nesi?" diyor Riley arabadan atlarken ve arabanın arkasından bir kutu çikolata alıp bize gösterirken. "Bunların adı Godiva'dan bile daha havalı."

"Bize erkek arkadaşının adının Greyson olduğunu söyledi, hatırladın mı? Ve bu sana ait değil." Pete çikolata kutusunu alır ve arabanın arkasına koyar, sonra direksiyonun arkasında üst kapağın kapanmasını bekler.

"Pisliğin tekine benziyor. Bugünlerde kimse kimseye çikolata vermiyor, özellikle de çıktığın birine. Melanie'nin kızı onlar olmadan da iyi, bunu söyleyebilirim."

Kiliseye girdiğimizde Riley'nin kolunu yumrukluyorum, böylece sessizleşiyor. İnsanlar çiçek aranjmanlarının son rötuşlarını yapıyordu. Beyaz. Gelinim için beyaz.

Brooke.

"Yine de, bahse girerim o bir çeşit posh-"

Riley'e tekrar hafifçe vuruyorum. "Onu seviyor musun?"

Talep ediyorum. "Tabii ki hayır." Küstahça bakıyor.

"O zaman şikayet etmeyi bırak ve bu adamla mutlu olmasına izin ver."

"Amin," diyor Pete.

Riley ve Pete, Brooke'un en yakın arkadaşının aşk hayatını tartışmaya devam ederken telefonumu çıkarıp saati kontrol ediyorum.

"İşte benim oğlum!" Koç sırtımı tokatladı. "Hazır mısın?" "Doğuştan hazırım."

Gülüyor. "Sezon iki hafta içinde başlıyor ve biz de hazır olacağız."

"Hazır olacağım."

Şu anda sadece karımla evlenmeye hazırım.

GEÇMİŞ MIAMI'YE

Ertesi gün uçağın arka koltuğundayız, iPod'larımız elimizde, benim gözlerim onu yutuyor ve onun gözleri de küstahça beni yutuyor.

"Benim için bir şarkı aç," dedim ona.

Dün gece bir keşif oldu. Belki de bana daha önce düşündüğümünden daha hazırdır. Kahretsin, hormonlarım içimde çıldırmadan bunu düşünemiyorum bile. Şarkımı seçmek için başını eğdiğinde, saçlarını geriye doğru taramak ve ağzını almak, o öpücükle ona benim olacağını söylemek istiyorum.

Ona Survivor'dan "High on You "yu çalışıyorum ve şimdi bana ne çalacağını öğrenmek için sabırsızlanıyorum. Başka bir kız şarkısı mı? Erkeksiz de iyi olduğunu ima ederek benimle dalga geçen bir şarkı mı?

Ona iPod'umu veriyorum ve onunkini elime alıyorum, sonra kulaklığımı takıyorum ve onun seçimini dinliyorum: Journey'den "Any Way You Want It."

Dudaklarım eğlenen bir gülümsemeyle kıvrılıyor, ama lanet olsun, şarkı sözleri beni heyecanlandırıyor. Gözlerimi onunkilere kaldırıyorum, sonra pembe lokum gibi ağzını inceliyorum. Bana istediğim her şeyi elde edebileceğimi mi söylüyor?

O güzel lanet ağız da dahil mi?

Peki ya o muhteşem memeler? Beni saran o bacaklar?

Beni dinlerken endişeyle dudaklarını yalıyor ve şehvet beni o kadar kötü etkiliyor ki, aletim kurşun gibi olana kadar doluyor ve zonkluyor.

Bir şeyler söylüyor, sonra gülüyor, ama müzik kulaklarımda çalıyor ve ne hakkında ya da kiminle konuştuğu hakkında hiçbir fikrim yok. Başımı yaklaşıtıyorum. İnceliklere alışık değilim. Ve bunun düşündüğüm anlama gelip gelmediğini bilmem gerekiyor. Ne olmasını istediğimi. İradem o kadar küçük parçalara ayrılmış ki, onu kucağıma almadan, parmaklarımı saçlarına daldırmadan ve dilimi onunkiler üzerinde gezdirmeden burada oturabildiğime inanamıyorum bile. Ama bu şarkının bana söylediği şey aslanımı kükretiyor ve onu zapt edip edemeyeceğimi merak etmeye başlıyorum.

"Bana bir tane daha çal," diye emrediyorum.

Tereddüt ediyor, yüzü kızarıyor, gözleri parlıyor ve ben ellerimin, avuç içlerimin, parmaklarımın ve nerede olmalarını istediğimin hiç bu kadar farkında olmamıştım. Sonra bana sevişmek için yalvaran bir kadının şarkısını çalıyor.

Şarkı bana çalarken, kafamın içinde Brooke'la sevişiyorum. Onun üzerinde, içinde, kafamın içinde hareket ediyorum. Kollarıyla beni kavlıyor, ben de kalçalarını kavrayıp onu üzerime oturtuyorum ve o da benimle birlikte hareket ediyor, dudaklarını, dilini yaladıgımda ağzını açıyor.

Şimdi daha da yaklaşıp başımı onunkine doğru eğiyorum ve o da telaşlanmış gibi koltuğa yaslanıyor, nabızı boğazında atıyor. Hayır, küçük fişek, benimle buraya gel. Şimdi sönüp gitme.

Elimi küçük beline dolayarak onu yaklaşıtıyorum, sonra dudaklarımı kulağına bastırıyorum. Aletim kotumun içinde nabız gibi atıyor. Kalbim göğüs kafesime çarpıyor ve kasıklarımı besliyor. Arkama yaslanıyorum ve ona "Iris" çalıyorum, sonra ikimizin de kulaklıklarını çıkarıyorum ve kulağını tekrar öpmek için yaklaşıtıyorum.

"Beni istiyor musun?" Ona soruyorum, sesim ihtiyaçla gırtlaktan geliyor.

Bana karşı başını sallıyor ve kontrolümü kaybediyorum. Ellerimi kalçalarında kenetledim ve onu kendime doğru çektim. Tanrım, beni istiyor. İsteddiğini biliyordum. Biliyordum. Beynimde bir şeyler kopuyor ve boynundaki kokuyu içime çekiyorum.

çok tatlı. Bu gece onu benim yapacağım. Birdenbire, beni durduran hiçbir şey kalmadı. Hiçbir şey.

Siyah olmamı sikeyim.

Brooke hariç her şeyi siktir et.

Dişlerimle kulak memesini çekip kulağının kabuğunu yalarken, dilimle o küçük kulakla sevişmekten zevk alırken açlığım azgın bir canavara dönüşüyor. Kan içime hücum ediyor, sıcak ve baş döndürücü. Onun tadına bakmadan ve burnumu çekmeden duramıyorum. Koltuğun içinde, bana karşı ve neredeyse altıma düşmüş durumda ve dudaklarımı teninde gezdirirken her titreyişini hissedebiliyorum. Tek düşünebildiğim bana çaldığı şarkılar... benimle nasıl konuştukları... İstedğim her şeyi, istediğim şekilde elde edebilirim ve o benden kendisiyle sevişmemi istiyor. O benim. Ben onun verdiklerini almak ve sağlamak için yaratılmışım. Onu daha fazla inkar etmeyeceğim. Kendimi inkar etmeyeceğim.

Otele vardık ve ona iki yatak odalı Presidential Süit'te yer ayırttım.

"Bundan emin misin?" Pete soruyor.

Başımı sallayıp Brooke'a bakıyorum, ona setimden bir anahtar kartı uzattığımda gözleri hafifçe açılıyor.

Başparmağım onu okşuyor ve gözleri benimkileri yakalıyor, sorguluyor. Arkama bakıyorum ve beni okuduğunu umuyorum, bu gece ne istediğimi bilmesini istiyorum. Eğer hazır değilse, umarım şimdi bir şey söyler.

Ama yapmıyor. Anahtar kartını alıyor ve gülümsüyor, gülümsemesi ışıltılı ve utangaç ve başparmağımı kendi parmağıyla geri fırçalıyor. İşte bu, lanet olası bir kaza değildi. Gülümsemesi, bana dokunması ya da beni ateşleyen bir bakışla bana bakması değil.

Bavullarımızı beklemek için yukarı çıkarken beynim dakikada bir mil koşmaya başlıyor.

Oturma odasına girdiğimizde "Ne güzel bir manzara," diyor. Kapı arkamdan kapanıyor. Yalnız kaldık. Birden onu kanepede beceriyorum. Yemek masasında. Yerde. Kıyafetlerini yırtıyorum. Sikimi ona batırıyorum ve

Dudaklarım boynunda ve tek kokladığım şey o.

Ama hayır, orada duruyor, dışarıya bakıyor. Brooke Dumas.

İstedğim tek kadın.

Kotumun fermuarını patlatıyorum. Odamda çıplak, ellerini karın kaslarımda ve göğsümde gezdiren hayranlarım vardı. Hiçbir şey beni Brooke'u odamda, kabarık at kuyruğuyla, heyecanlı ve ... mutlu görünürken görmek kadar etkilemiyor.

Seninle olduğu için mutlu.

Kalbim küt küt atıyor. Ellerimi avuçlarımda içine kısıyorum ve dişlerini alt dudağına geçirmiş, endişeyle pencereden dışarı bakmasını izliyorum.

Bu gece bir dövüşüm var.

Kazanmamı izlemesi için sabırsızlanıyorum. Sonra da onunla sevişmemi.

Kalbim içimde hızla çarparken ona doğru yürüdüm, başını eğdim ve kulağı ağzıma gelecek şekilde aç verdim. Eğilip kulak memesini kabuğuna kadar yalıyorum, sonra dilimi yarığa daldırıyorum ve ona, "Umarım benim için hazırsındır. Ben senin için hazırım."

"BURAYA GELİN BAY Miami!" Dövüşten sonra birkaç adam beni omuzlarına alıp Başkanlık Süiti'ne taşıyor ve huzursuz gözlerim siyah saçlı tanrıçamı bulmak için odayı tarıyor.

"Remy! Remyyyy!" diye bağıyorlar fırlatıp yakaladıklarında Ben.

Bazı günler, yumruklarımda kendi iradesi vardır.

Bugün o günlerden biri.

Miami, önüme çıkan her zavallı orospu çocuğunu tekmelediğim için beni seviyor.

Damarlarımda şimşekler çakıyor.

Ellerimi kaldırıp avuç içlerimin topuklarını dışarı itsem, eminim örümcek ağlarımızı vuruyor olurdu.

"Doğru, kimmiş o adam?" Yumruklarımı göğsüme vurarak bağıyorum. Brooke'u yakaladım, şampiyon benim! İnsanlar süiti dolduruyor ve sonunda kadınımı gördüğümde gözlerim ona kilitleniyor. Orada durmuş beni izliyor, göğüsleri inip kalkıyor ve ağzının suyunu akıtıyor. Gözleri parlıyor ve gülümsemesi tüm yüzünü aydınlatıyor ve açlık pençeler gibi içimi parçalıyor. Kutsal Tanrım, onu istiyorum. "Brooke."

Zıplıyorum ve bir parmağımın yavaşça kıvrılmasıyla onu çağırıyorum, o da yeniden başlıyor. Her adımında kalbim çarpıyor ve bana yeterince çabuk ulaşamayacağına yemin ediyorum, bu yüzden onu yarı yolda karşılıyorum ve dokunacak kadar yaklaştığı anda onu kollarımda kaldırıyorum, döndürüyorum ve dudaklarını dudaklarımın altında ezıyorum.

Onun küçük bedeni benim büyük bedenimde erirken kanım cızırdıyor, ağzı yumuşak ve benimki kadar aç.

"Git o amcığı becer!" Aptalın birinin bağırdığını duydum. Hemen sinirlenerek kurtuldum. Kimsenin onun hakkında böyle konuşmasından hoşlanmıyorum. Kimsenin ona yaklaşmasından bile hoşlanmıyorum. Onu daha yakına çekip kulağına fısıldıyorum, "Bu gece benimsin."

İniltisi gözlerimi kapatmama neden oluyor ve yüzünü kavrayıp tekrar ağzına giriyorum. Artık ona karşı koyamıyorum, irademi paramparça etti. Yavaşça alıyorum, izlendiğimizi biliyorum ama ona tekrar tekrar aynı şeyi söylüyorum: "Bu gece benimsin."

Onu şimdi istiyorum. Herkesin bizi terk etmesini istiyorum. "Remy, seni istiyorum, al beni!" diye bağıyor biri.

Brooke'un gözleri açılıyor ve ona bundan sonra alacağım tek kadının o olduğunu söylemek istiyorum. Onun yerine başparmaklarımla yüzünü okşuyorum ve onu tekrar öpüyorum. Duramıyorum. Beni uçuruyor ve onu odama kabul ettiğimden beri bütün gün kafam güzel. Sıcak ve bana doğru bastırıyor, ağzı aç, beni öldürüyor.

"Onu odana götür, Tate!"

Onu daha yakın tutuyorum ve gevşek saçlarından bir tutamı arkasına sıkıştırıyorum, sonra boynu ile köprücük kemiği arasındaki çıplak kıvrımı öpüyorum, kulağının yanına sokuluyorum, kendimin mırıldandığını duyuyorum, "Benim. Bu gece."

"Sen de öylesin." Brooke, kimsenin bana karşı kullanmadığı bir şefkatle çenemi kavıyor ve bakışlarımı tutuyor ve sonra arkamdan yakalanıp havaya savruluyorum.

"Remy, Remy ..." diye bağılıyor çocuklar.

Beni bıraktıklarında, birkaç tekila shot doldurmak için bara gidiyorum ve bir kadın gelip göğüslerinin arasından bir shot bardağı almamı işaret ediyor. Yanına gidiyorum ama uymak yerine en yakındaki adamı yakalayıp yüzünü kadının göğüslerine yapıştırıyorum. Sonra bir kahkaha patlatıp Brooke'uma dönüyorum.

Gözlerimiz kilitleniyor. Çıldırıyorum ve sertleşiyorum ve biraz "hızlı" hissediyorum -hayır, kendime bunun vızıltı olduğunu söylüyorum. Seattle'daki ilk dövüşte onu gördüğümünden beri bunu bekliyordum, bunu istiyordum, bana aynı anda hem tanrı hem de şeytanmışım gibi bakıyordu.

"Buraya gel," diye fısıldıyorum ve bardağı ve misket limonlarını yere bırakıyorum. Limonlardan birini dudaklarımın arasından emiyorum ve ona uzatmak için başımı eğiyorum. Ağzını açıp emiyor, sonra geri çekip dilimi çıkarıyorum. Oyalanırken onunla birlikte inliyorum ama sonunda unutulmuş shot bardağını ona uzatıyorum.

Sıvıyı geri atıyor ve ben de ona limonu uzatıyorum. Ağzına soktuğunda, suyunu emmek için başımı eğiyorum. Limonu çekip dilimle dudaklarının arasına yerleştirdiğimde inliyor.

Arzu içimde kükrüyor.

Güzel kıcını tutup kaldırdığımda, konsola oturttuğumda, güzel kalçalarının arasına sıkıştığımda ve dilimi intikamla ağzına soktuğumda boş shot bardakları yere düşüyor.

Ben yaklaştıkça o da beni kendine çekiyor, içim yanıyor. "Çok güzel kokuyorsun. . ." Ereksiyonum o kadar kötü ağrıyor ki, bana ne yaptığını bilsin diye ona doğru hararetle bastırıyorum,

Bu gece ona ne vereceğimi. "Seni şimdi istiyorum. Bu insanlardan kurtulmak için sabırsızlanıyorum. Nasıl istersin, Brooke? Sert mi? Hızlı mı?"

"Nasıl istersen." Kahretsin, uçakta bana dinlettiği şarkıyı hatırlıyorum, benimle alay ediyor, beni memnun ediyor ve bana işkence ediyordu ve iç çamaşırım neredeyse patlayacaktı.

"Burada bekle, küçük fişek," diyorum, daha fazla atış yapmaya gidiyorum.

Daha fazla atış yapıyoruz ve bundan hoşlandığını söyleyebilirim. Turlar arasında birbirimizi öperken bana gülümsüyor, bana, ağzıma bakıyor. Bir kez daha beni yakalayıp vuruyorlar ve onlar "Adam kim?" diye bağırırken ben gülüyorum. Kimmiş adam?"

"Emin olun benim, orospu çocukları!"

Beni barın yanına bırakıp kocaman bir bira bardağını bana doğru itiyorlar, sonra da bağırıp yumruklarını barın tepesine vurarak "Rem-ing-ton! Rem-ing-ton! Rem-ing-ton!"

"Sakin olun çocuklar," diyor Pete bize yaklaşıırken.

"Kim lan bu inek?" diyor bir salak, ama ben adamı tutup duvara yapıştırıyorum, kaşlarımı çatıyorum.

"O benim kardeşim, seni kurbağa. Biraz saygı göster," diye hırladım.

"Sakin ol dostum, sadece sordum!"

Parmaklarımı bırakmaya zorlayarak onu yere bırakıyorum ve tekilaya geri dönüyorum, sinirlenmeye başlıyorum. Brooke beni bekliyor ve bu lanet insanlar beni durdurmaya devam ediyor. Onu bıraktığım yere geri döndüğümde gitmişti.

Kalabalığı tararken midem bulanıyor ve hiçbir siyah saçlı tanrıça ağzını tekrar yalayıp yutmamı beklemiyor. Öfkeyle Pete'in durduğu yere doğru ilerliyorum. "Brooke hangi cehennemde?"

Yüzünde şaşkınlık ifadesi belirir. "Ne demek istiyorsun? Az önce buradaydı."

İğneleri eline tutuşturarak koridorda ilerliyor ve kapıları açmaya başlıyorum. Yedek yatak odasındaki yatakta bir çift sevişiyor. Ana yatak odası boş. O değil

Kalabalığın arasında. Asansörleri kontrol ettim ve sonra öfkeyle tüm kalabalığı iterek geri döndüm ve Brooke. Gitmişti. Gitmişti.

Kırmızı görüyorum. İçimden saf bir öfke fışkırıyor ve kanepelerden birinden bir yastık kapıp yırtarak açıyorum. Yırtıktan pamuk topları patlıyor ve ben de aynısını bir sonrakine ve bir sonrakine yapıyorum. Çünkü tabii ki gitmişti! Kahrolası gitti, kahrolası gitti, kahrolası gitti, gitti, gitti, gitti, gitti!

Çok geçmeden insanlar panik içinde çığlık atmaya başladı, ben de yakınımıdaki herhangi bir nesneyi yakalayıp yere düşürdüm. "Rem! Rem!" Pete'in sesi çığlıklar arasında yalvarıyor ama ben dinlemiyorum. Bir şeyi öldürmek istiyorum. Bir şeyleri kırmak istiyorum. Kendi kafamı duvara çarpıp kırmak istiyorum!

Pete'i ceketinden tutuyorum ve benden kaçmak için kollarını kıvırıyor, sonra kravatını çıkarıyor ve sanki onu boğacağımı düşünüyormuş gibi bir kenara fırlatıyor. Yavaşça bana tekrar yaklaşıyor, kuduz bir hayvana yaklaşıp gibi kamburunu çıkarıyor ve bir şeyler söylediğini duyuyorum ama kulaklarımdaki uğultu ve kendi bağırışlarım dışında hiçbir şey duymuyorum. "Ona benim hakkımda ne söyledin? Nerede lan o?"

Bulabildiğim en yakın cam şişeyi kapıp duvara çarptırıyorum. Daha fazla çığlık. Gergin kahkahalar.

Riley insanları açık süit kapılarından çıkarmakla meşgulken koridor yönünden tanıdık bir ses katılır.

"Dışarı, dışarı, dışarı!"

Etrafta sallanıyorum. Brooke. İşte orada, yanakları kızarmış ve endişeli görünüyor. Vücudumda sıcaklık ve rahatlama hissediyorum ve elimde bir şey olduğunu fark ediyorum. Onu arkama atıyorum ve bir kırılma sesi duyuyorum, sonra ona doğru ilerlerken parmaklarımı sıkıyorum. Aman Tanrım, Brooke'um. Ellerimi onun üzerinde, bedenimi onun içinde, dilimi onun üzerinde hissetmeliyim.

Pete kolumdan tutup vahşi ve acılı gözlerle beni geri çekiyor. "Gördün mü dostum? Bir sözleşme imzaladı, unuttun mu? Otel mahvetmene gerek yok, dostum."

Hissettiğim delice rahatlamadan dolayı dizlerimin

bağı çözüldü. Brooke'um, Brooke'um, Brooke'um
burada.

Ona doğru hücüm ettiğimde, Pete boynuma saplanıyor ve derimin içine doğru itilen bir sıvının iğnesini ve yanmasını hissediyorum. İçimde kaynayan enerji duruyor ve ölüyor, ayaklarım yavaşlıyor ve görüşüm buğulanıyor ve onun üzerinde tüneller açıyor. Siktir! Lanet olsun, hayır! Hayır, hayır, hayır!

Beynim, bana bir tanrıymışım gibi bakan Brooke Dumas'ın bunu izlediğine dair son bir panik dalgası yayıyor. Başım sarkıyor ve her yer simsiyah. Benim gibi siyah. Ve şimdi bilecek. Bilecek. Ve o. Öğrenecek. Gidecek.

Umutsuzluk bana öyle sert vuruyor ki, hemen şimdi burada ölmek istiyorum. Kendimi kaldırmaya çalışıyorum ama yapamıyorum ve Pete, o küçücük gücüyle beni en yakın duvara yaslamak için çabalıyor. Hissettiğim hayal kırıklığı ve tüm umutlarımın Brooke ve benim üzerime yıkılmasıyla gelen acı tarif edilemez. Tüm bu bina üzerime otursa bile kıyaslanamaz.

Pete kollarımdan birini ona doluyor, Riley de diğer kolumu boynunun arkasına doluyor. Ayaklarım sürükleniyor ve kendi başıma kurtulup dik duramamanın utancı ve aşağılanmasıyla yanıyorum. Ben. Ona güçlü olduğumu ve onun için benden daha iyi bir koruyucu olamayacağını göstermek için deli gibi savaştım. Şimdi acınacak bir kas ve kemik yığınıyım, adamlara doğru yığılıyorum, ama son adrenalinim, içimdeki tüm panikle birleşince beni hala konuşmaya zorluyor.

"Görmesine izin
verme."

"Vermeyeceğiz,
Rem."

Gördüğü şeyin umarım ben olmadığımıdan emin olmak için başımı kaldırmak istiyorum ama hareket edemiyorum. İhtiyacım olanın geri kalanını çıkarmak için bir dağı yerinden oynayacak kadar enerji harcıyorum. "Sadece görmesine izin verme."

"Evet, dostum, anladım," diye garanti veriyor Pete.

Beni odaya sürüklüyorlar ve kıyafetlerimin içinde boğulmuş olabileceğim hakkında mırıldanmaya başlıyorlar ve beni soyup yatağa yatırıyorlar. Aklım şimdiden bana

işkence ediyor. Eğer gördüyse, gidecektir. Gidecek amına koyayım. O benim ama ona sahip olamam. O benim ve ben

Ona öyle olduğunu söyleyemem, istediğimi alamam, burada yatmaktan ve uyanık kalmaya çalışmaktan başka bir şey yapamam, böylece giderse onu durdurabilirim.

"Al bakalım, koca adam."

"Sakın görmesin," diye inledim.

Pete homurdanıyor ve Riley de beni yatağın üzerinde ortalamaya çalışırken homurdanıyor. Riley bana "O iyi, hiçbir şey görmeyecek, Rem. Sıkı dur, birini bulup seni iyi hissettireceğiz," diyor.

Yüzümü koluma gömüyorum ve bunun mümkün olmadığını biliyorum. Asla iyi hissetmeyeceğim.

Brooke beni gördü. Bir an için yüzünü gördüm. Geniş, korkmuş gözlerini gördüm, sık beni.

Karanlık beni ele geçirirken kapının arkalarından sessizce kapandığını duyuyorum. Binlerce kez bulunduğum tanıdık bir yer. Bazen isteyerek batıyorum ama bugün Brooke Dumas'ın gülümsemesiyle dokunduğu her yerim ağrıyor ve tek düşünebildiğim beni terk etmesini engellemek için pençelerimle buradan çıkmak.

El çırpma **sesi** beni uyandırıyor. Çarşaf lar yanımda hışırdıyor ve bu anlamadığım bir şey çünkü kesinlikle hareket etmiyorum. Riley eşikten, "Tembel kışlarınızı yataktan kaldırın çocuklar ve spor salonuna gitmeyi deneyelim," diyor.

Spor salonu, diyorum kendime, bugün umurumda olmadığı günlerden biri olsa bile. Vücudum bir bina kadar esnek hissettiriyor, ama kollarımı yukarı itmek için çaba sarf ediyorum-

Ve yanımda yatan Brooke'u görünce gözlerimi kısarak duruyorum.

Beni görünce oturmak için sığıyor ve onu içime çekerken zihnimdaki tüm örümcek ağları bir saniyede temizleniyor.

Yatağымda bir fantezi gibi oturuyor. Hayır. Fanteziden de öte. O gerçek dışı. İçimi burkuyor, taşaklarımı yerinden oynatıyor,

göğsünü yumruklayan güzellikte. Koyu renk saçları omuzlarından aşağı dökülüyor, dudakları pembe, göz kapakları ağır ve uykulu. Sanki beni gördüğü için savaş ya da kaç moduna geçmiş gibi hızlı hızlı nefes alıyor ve üzerinde o kadar eski görünen bir Disneyland tişörtü var ki onu üzerinden yırtıp atmam için bana bağılıyor. Güneş tenine dokunuyor ve şakağında daha önce hiç görmediğim üç çili ortaya çıkarıyor ve eğer bu kadar sakin olmasaydım, lanet ağzımı onunkine yapıştırırken parmaklarımla onları izliyor olurdum.

Kendi içimde debelenirken, derin bir nefes almasını ve sanki buradan yeterince hızlı çıkamıyormuş gibi yataktan kalkmasını izliyorum. Odayı geçip kapıyı arkasından kapatmasını izlerken kalbim vahşi, çaresiz bir tekme atıyor. Hay sikeyim.

Onun peşinden gitmek için ayağa kalktığımda, bir baş dönmesi dalgası beni vuruyor ve bir iniltiyle tekrar yatağa düşüyorum. Bir keder dalgası beni vuruyor ve karnıma doğru yuvarlanıyorum. Yatağa geri kayıyorum ve hissettiklerimi özümseyemediğimde her zaman yaptığım gibi ellerimi yumruk haline getiriyorum. Kaslarım kurşun gibi ve düştüğüm yerden zar zor hareket edebiliyorum. Pete'in bana verdiği sakinleştirici lanet olası bir gergedan içindi ve ben hâlâ ellerimi çözemiyorum. Onları saçlarında, kalçalarında, sulu, küçük poposunun üzerinde istiyorum.

Tekrar inledim. Çıplağım. Mermer gibi sert. Mastürbasyon yapacak enerjim bile yok ve taşaklarım sefalet içinde.

Bir süre sonra Pete geldi. "Nasılsın, Rem?"

"Brooke neden benim lanet yatağımdaydı?" Kolumun kıvrımına doğru talep ediyorum.

"Konuşuyor," diye mırıldanıyor Pete gülerek bana. "Oğlumuz iyi gidiyor o zaman."

"O şimdi nerede?" Hırlıyorum, başımı ters ters bakarak çeviriyorum.

"Bugün izin alıp biraz dinlenmesine izin verdim."

"Beni böyle görmesine izin verdin, salak," diye homurdanıyorum ve avucumu olabildiğince sert bir şekilde omzuna vuruyorum.

hala onu kenara çekiyor.

"Ah! Dikkat et, sen hala sensin, biliyorsun! Ve tüm şehir seni böyle gördü." Pencereye doğru adımlarken iç geçiriyor. "O bir sözleşme imzaladı, dostum. Seni böyle görse de görmese de seni bırakmayacak." Arkasını dönüyor ve bana kasvetli bir bakış fırlatıyor. "Bak, sana söz veriyorum, dönemi bitene ve siz aranızda halletmek istediğiniz her neyse halledene kadar gitmesine izin vermeyeceğim."

Onun gideceği düşüncesi beni endişelendiriyor. "Dün gece ne gördü?" Kollarımı yukarı kaldırıyorum.

"Seni meşhur Yıkıcı modunda gördü."

Tanrım, kendimden nefret ediyorum. İnleyerek yüzümü yastığa gömüyorum. "Dün gece senin için birkaç kız tuttuk, Rem," diyor Pete.

Sanki umurumdaymış gibi.

Homurdanarak sırt üstü dönüyorum, kolumu yüzümün üzerinden geçiriyorum ve gözlerimin üzerine katlıyorum. Güneş beni rahatsız ediyor. Pete beni rahatsız ediyor. Lanet hayatım beni rahatsız ediyor.

"Ama Brooke o fahişeleri içeri almazdı," diye ekliyor Pete.

Sakinleşmiş beynimin bana söylediklerini algılaması tam bir dakika sürüyor. Sonra onun peşinden gitme isteğimi dizginlemem bir dakika daha sürüyor.

"Ex-plain," diye telaffuz ediyorum.

"Pekala. Senden hoşlanıyor, Tate. Dün gece sana sakinleştirici verdiğim için çok kızdı ve korumacı davrandı."

Brooke'un bana karşı korumacı davrandığı düşüncesi, kendimi ona karşı iki kat daha korumacı hissetmeme ve onu sahiplenme arzusuyla çıldırmama neden oluyor. Ama bunun bir anlamı olmalı. Onun için yeterince anlamlı olmalı ki doğru kişi olmadığımı anladığında hâlâ benimle olsun.

"Tamam Rem, iyileş. Bana ihtiyacın olursa mesaj at. Ben gidip kapıya DİKKAT ETMEYİN, ZATEN DAĞINIK İNSAN VARLIĞI İÇERDE tabelasını asacağım."

"Teşekkürler," diye mırıldanıyorum ve karnıma doğru yuvarlanıyorum. Yemek istemiyorum.

Taşınmak istemiyorum.

Yaşamak istemiyorum.

Sonra yastığın onun gibi koktuğunu fark ediyorum. Kumaştaki tüm Brooke Dumas'ı kokluyorum ve aletim heyecandan sarsılıyor, böylece yastığımı onunkiyle değiştiriyorum ve uykuya dalıyorum.

Saatler sonra, kapının dışında bir hareket duydum. Brooke! Beynim çılgılık atıyor. Aletim dikkat kesildi. Bir kez daha sefalet içinde inliyorum.

Kendimi duş almaya ve yatağa dönmeye zorluyorum. Güneş ufukta batıyor ama ben uyuyamıyorum. Kulaklığımı kafama takıp iPod'umdaki SHUFFLE tuşuna basıyorum. Kulaklarımda şarkı üstüne şarkı çalıyor ama dinlemiyorum. Onları hiçbir bok hissetmiyorum.

Tam iki saatimi yatakta uzanarak, onun Disneyland tişörtlü görüntüsünü tekrar tekrar izleyerek geçirdim. Sanki buraya aitmiş gibi, sanki bir parçası zaten bana aitmiş gibi benimle yataktaydı.

Bir saatimi daha Scorpion'a ve burada bir ezik gibi uzun süre nasıl yatamayacağıma harcıyorum. İstedğim şeyi tekrar elimden almasına izin vermeyeceğim, değil mi? Beni kıskırttı ve bir daha boks yapamayacağımdan emin oldu - ama şimdi beni kendi bölgesine aldı ve her sezon orayı benim olarak işaretliyorum. Puan olarak her zamanki gibi zirvede yer alıyorum ama şu anda yapmak istediğim son şey dövüşmek olsa bile birkaç dövüşten fazlasını kaçırmama izin veremem.

I. İstemek. Onu.

Ayağa kalkıp bir çift pijama altı giydikten sonra süitin diğer ucuna geçip odasının kapısını açıyorum. Gözlerim yataktaki silüetinin üzerinde gezinirken neredeyse kafamdan fırlayacaktı. Çarşafların hışırtısıyla doğruluyor ve irkilmiş bakışları beni kapıda onu izlerken buluyor.

"İyi misin?" Sesi fısıltı yumuşaklığında ve hayatımda ilk kez bir kadının benim için endişelendiğini fark ediyorum. Göğsümün içinde bir şeyler sertçe bükülüyor.

Sesim istediğimden daha sert çıkıyor, hırçın ve hafif uyuşturulmuş. "Seninle uyumak istiyorum. Sadece uyumak."

Bir an için hiçbir şey olmaz. Brooke orada öylece oturuyor. . . sanki bekliyormuş gibi. Gözbebeklerim karanlığa alıştı ve yatağın üzerinde onun her santimini görüyorum. Ve gördüğüm her şeyi istiyorum. O kadar çok istiyorum ki çerçevem zar zor kontrol edilen ihtiyaçla gergin. Yavaşça nefes alarak yanına gidiyorum, onu kollarımın arasına alıyorum ve ana yatak odasına, yapılmamış yatağıma taşıyorum.

Sanki onu bir yere taşımak için yaratılmışım gibi bana yapıyor. Neredeyse hiç ağırlığı yok, küçük kasları benimkilere kıyasla sıkı ve minik. Onu yere bırakıp yorganın altına giriyorum, yüzünü göğsüme bastırıyorum ve burnumu başının tepesine dayıyorum.

Böyle kalıyoruz; o bana sarılıyor, ben ona sarılıyorum. Uyuşturucu hala içimde. Eğer koşarsa, onu yakalayamam. Gücüm yerinde ama hızım değil. Ama gitmek yerine bana daha da yaklaşıyor, vücudu içgüdüsel olarak sıcaklığımı arıyor.

"Sadece uyu, tamam mı?" diye fısıldıyor, sesi kalın.

"Sadece uyu," diye mırıldanıyorum. "Ve bu."

Elimi çenesine dolayarak onu öpmeye başladım. Kimse bana yaşamak için yemek, hava ve sudan daha fazlasına ihtiyacım olduğunu söylemedi. Ama ihtiyacım var. Kutsal Tanrım, ihtiyacım var. Bu tatlı ağza şimdi de ihtiyacım var. Parmaklarını saçlarımın arasından geçirip eğilirken yumuşak bir inilti çıkıyor ve sert, küçük göğüslerinin göğsüme doğru itildiğini hissediyorum. Testosteronum tavan yapıyor. Tişörtünü çıkarıp altına giydiği her şeyi yırtmak istiyorum, ta ki tek görebildiğim altın rengi gözleri, pembe meme uçları ve tatlı amcığı olana kadar. Klitorisini ağzıma almak ve parmaklarımı seksine sokmak istiyorum, bir, sonra iki, sonra üç, sırışıklam ve gergin olana kadar ve küçük fişğim benim için geliyor.

Sonuna kadar şiştim ve onu benim yapmaya o kadar hazırım ki doğru düzgün nefes alamıyorum, ama söz konusu o olduğunda açgözlüyüm ve onu boşaltmak tek istediğim şey değil. Bu sadece bir parçası.

Dilimi onunkine sürüyorum ve küçük bedeninin titrediğini hissediyorum. Seni aldığımda, bebeğim, hepsini alıyorum. Her nefesini, teninin her santimini alıyorum. Her ritmini. Kalbinin her atışını.

Tadı beni yeniden uyuşturuyor; ıslaklığı, sıcaklığı, ağızlarımızın hareketi. Bu yeterli değil. Çok geçmeden ağzını sikiyorum, emiyorum ve daha çok tadına bakıyorum. O kadar ateşli ve aç ki. Ellerini üzerimde gezdiriyor, sanki her yerimi istiyor. Boğazının derinliklerinden çıkardığı sesler, sanki onu incitiyormuşum gibi çıkan sesler, tüm içgüdülerimi çılgına çeviriyor, önce çiftleşme, sonra da koruma içgüdülerimi. Onu becermek ve daha yüksek sesle bağırmasını sağlamak istiyorum ve onu kendime doğru kucaklamak ve onu her şeyden korumak istiyorum - özellikle de benden.

Bana bakmak için geri çekiliyor ve dudakları kanımla lekeleniyor. Dudağımdaki kesiğin açıldığını fark edince usulca inleyerek yanıma geliyor ve beni yalıyor, onu daha da yakınima çekerken inlememe neden oluyor. Teninin her zerresini üzerimde istiyorum. Yanıyor ve çok güçlü olduğunu biliyorum ama bir şeyi hiç bu kadar nazıkçe tutmak istememiştim. Biraz daha öpüşüyoruz, derin ve aç, yüzünü boynuma geri itiyorum ve onu kendime sokuyorum, göğsüm onunki kadar hızlı kabarıyor. Uykuya daldığımı sanıyorum, ama gecenin bir yarısı bana doğru kıvrıldığında, sıcak ve yumuşak bir şeyle uyumanın garip hissiyle uyanıyorum.

O da uyanıyor ve sanki daha önce yatakta biriyle hiç uyanmamış gibi karanlıkta bana bakıyor. Seviştiğim kadınlarla asla yatmam. Kendi alanımı seviyorum, ama Brooke'un da içinde olması hoşuma gidiyor. Erkeklerin buna güldüğünü biliyorum. Kuku kırbaçlanmasına. Bir kızın ardından köpek gibi nefes nefese kalmaya. Bir kadını, onu istediğinden daha çok istemek hakkında. Umurumda değil. İğnelemelerine devam edebilirler. Ben kızı alacağım.

Karanlıkta meraklı bakışlarını tutarak başımı eğiyorum ve burada uyumasını istediğimi anlaması için ağzını yalıyorum, sonra ona sarılıyorum ve beni terk etmemesi için kollarımı kilitliyorum.

GEÇMİŞ DENVER

Çocukların Brooke'a bakışından memnun değilim.

Mutlu değilim, nokta.

Bavullarını taşımasına yardım etmekten vazgeçmelerini söyledim ve o da bana eğlenerek gülümsedi. Sanki kıskanç bir sik kafalıymışım gibi.

Belki de öyleyimdir.

Ama yine de Riley'nin lanet valizini taşımasına izin vermeyeceğim.

Şimdi uçağın ön tarafında, Denver'a uçarken onlarla konuşuyor ve ben onun kıcını mükemmel bir şekilde görebiliyorum.

Benimle yatan kış. Yatağımda. Onun ağzını düşünüyorum. Onu dört gündür öpüyorum. O benim için hazır olana kadar başka bir şey yapmayacağım. Tanrım, bazen onun zaten orada olduğunu düşünüyorum. Küçük dilinin benimkiyle nasıl oynadığını düşünüyorum. Islak, eğlenceli ve aynı zamanda endişeli. Bana sürtünürken elleri omuzlarımı ovuyor. Vücudunu benimkine karşı dalgalandırıyor. Bacakları altımdan ayrılıyor. Tüm yeşil ışıkları, göğüslerinin bana yaptığı lezzetli baskıyı görmezden gelmeye çalışıyorum ve onun yerine ağzına odaklanıyorum. Elimi boğazından yukarı kaydırıyorum ve başparmağımı çenesinde gezdiriyorum. O da benim kadar hızlı nefes alıyor. İnliyor. Bana o kadar sert karşılık veriyor ki, üzerinde patlamama bir saniye kala durup soğuk duş almak zorunda kalıyorum.

Yatakta beni bekliyor, gözleri kapıda.

Geri döndüğüm anda kollarını açıyor ve bana ağzını açıyor. Ona çok güzel olduğunu ve çok güzel koktuğunu söylerken uyarılmışlığının kokusu bana çarpıyor. O da

usulca inliyor ve bana adımı söylüyor, her iki şekilde de.
Remington . . . Remy . .

Beni yukarı kaldırıyor ve boğazının, köprücük kemiğinin tadına bakıyorum, ellerimi ağzımın olduğu yerde tutuyorum - göğüslerine dokunursam kendimi kaybedeceğim. Bacaklarının altımda ayrıldığını hissetmek ve ereksiyonumu yuvalamak için kayma şekli bile beni çıldırtıyor.

Kulağının tadına bakıyorum. Onu beceriyorum. Vücudunun her yeri dilimi hissediyormuş gibi yapıyorum. Titriyor ve çıkardığı sesler beni bir hayvan gibi çıldırtıyor. Vücutlarımızı çarşafıla örtüp onu ısıtmak için vücut ısımlı kullanana kadar dişlerini takırdacak kadar onu çalıştırmama izin veriyor.

Nefesleri kesildiğinde ve sesi çok gergin çıktığında geri çekilip ona biraz müzik çalıyorum. Onun şarkılarını çalmamdan hoşlanıyor. Serinlemek için televizyonu açtığımda başını omzuma yaslayıp televizyonu izliyor, bu hareket başını kendime doğru eğmeme ve dayanamayana kadar bir kez daha ağzıma almama neden oluyor.

Sikim sürekli gergin. Bana baktığı anda sertleşiyorum. Ağzıma bakıyor, bana gülümsüyor ... yaptığı her şey doğrudan sikime gidiyor.

Şimdi bana dönüyor ve ben de ona gülümsüyorum, çünkü geri dönüp yanıma oturuyor, bacakları ve poposu üzerinden sıyrılmak için yalvaran o dar, pembe kotun içinde. Kulaklığını çıkarıp kulağını ağzına yerleştirmek için eğiliyorum, o da bana takımla ilgili tüm yaygaranın ne olduğunu anlatıyor.

"Senin için endişeleniyorlar."

"Ben mi param mı?" Sessizce soruyorum. Başka bir gün bunu sormayabilirdim. Ama aptal bahsim için endişelendiklerini biliyorum. Kara bir gecede, tüm paramı ve birikimlerimi bu yılki galibiyetim üzerine yatırdım. Pete ve Riley bu konuda endişeleniyor, özellikle de mali işlerden sorumlu olan Pete.

"Sen. Ve paran."

Ona gülümsüyorum. "Ben kazanacağım. Her zaman kazanırım."

Dudaklarında da küçük bir gülümseme oluşuyor ve ağzım onun şekere batırılmış şeftali tadındaki ağzına doğru çekiliyor. Öpüştüğümüz için dudaklarının ne kadar şişmiş ve kızarmış olduğunu fark ettiğimde kanım ısınıyor ve titrediğinde o ağzı içime alma ihtiyacı duyuyorum.

Yani ne düşündüğümü biliyor mu?

Yemin ederim bugün burada olmak bile istemiyorum. Sadece onun sayesinde bugün odamdan çıkıp bu uçağa binebildim. Ama onun dışında hiçbir şey yapmak istemiyorum.

"Bugün koşmak ister misin? Yarına hazırlanmak için?" diye soruyor.

Başımı hayır anlamında sallıyorum. "Yorgun musun?" diye soruyor.

Başımı sallayarak fısıldıyorum: "O kadar yorgunum ki kendimi yataktan zor attım."

O karanlık, küçük başını anlayışla salladığında, göğsümdeki tüm ağırlık bir anlığına kalkıyor ve tüm griliğimin içinde küçük bir güneş gibi oluyor.

Koltuğa yaslanıyor, omzu omzuma değiyor ve benim yüzümden o kadar kötü uyumuş görünüyor ki, omzum başının olduğu yere yakın olsun diye kendimi koltukta daha aşağı kaydırıyorum. O da başını bana yaslayabiliyor.

Öyle.

Norah Jones'un "Come Away with Me" şarkısını dinleyebilmesi için iPod'umu sessizce ona uzatıyorum.

Başını tembelce bana yaslayarak dinliyor, ben de başımı eğip onunla birlikte dinlemeye çalışıyorum.

Aklına bir şey gelmiş gibi sarsılarak iPod'unu eline alıyor, bir şarkı buluyor ve bana uzatıyor. Sonra Gym Class Heroes'un "The Fighter" şarkısı başladı.

Ben dinlerken gözleri profilime yapışmış durumda ve eğer onu dört gün boyunca öpmüşsem ve o bana dövüşle ilgili bir şarkı çalıyorsa, bir şeyleri doğru yapmıyorum demektir. "Bana bir dövüşçü hakkında şarkı mı çalıyorsun?" Ona inanamayarak ve kendime kızarak soruyorum.

Başını sallıyor.

Kaşlarımı çatarak iPod'unu bir kenara fırlatıyorum ve sonra onu kalçalarından tutup kucağıma kaldırıyorum, ereksiyonum onun sulu, küçük poposunu ısırduğunda nefesinin kesildiğini duyuyorum. Başımı aşağı eğerek dudaklarımı kulağına yaklaştırıyorum. "Bana bir tane daha ver," diye talep ediyorum.

Titrer ve aniden başını sallamaya başlar. "Yaptığımız şeyi yapmaya devam edemeyiz, Remy. Uyumaya ihtiyacın var."

Fısıldıyorum. "Bana bir şarkı daha söyle, Brooke."

Bana itaat edip iPod'una uzandığında kalbim küt küt atıyor ve bugün nihayet bir kemik alabildiğimi hissediyorum. Ondan alıp PLAY tuşuna basıyorum ve tanıdık "Iris" şarkısı başladığında dikkatle dinliyorum.

Tanrım, bu kadın beni öldürüyor.

Kalbim kucağımda ve göğsümde hızlı ve sert bir şekilde atarken bakışlarını karşılamak için başımı kaldırıyorum. "Aynen öyle," diyorum.

"Neye?"

Oturma alanındaki ekip sessiz ama ona ve bana bakmıyorlar. Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum ve başını aşağı çekiyorum, böylece dudaklarımı dudaklarının kenarı boyunca açlıkla sürükleyebiliyorum. "Her şarkı sözüne."

İstemediğini açıkça belli eden bir ürpertiyle benden uzaklaşıyor. "Remy . . . Daha önce hiç ilişkim olmadı. Sadece seni paylaşmayacağım. Benimleyken başka biriyle birlikte olamazsın."

Tanrım, onun için o kadar çıldırıyorum ki artık başka bir şey düşünemiyorum bile. Başparmağımı az önce yaladığım alt dudağında gezdirerek, hem yalvaran hem de benden bir şeyler talep eden o altın gözlere bakıyorum ve ona "Bir ilişkimiz olmayacak" diyorum.

Bir an bile tepki vermiyor.

Öpüşme seanslarımızın devamı için o kadar açım ki onu kendime doğru bastırıyorum ve burnumu kulağının kabuğuyla birleştiriyorum.

"Seni aldığımda benim olacaksın," diye söz veriyorum ona, kulak memesini nazikçe öperken başparmağımı çenesinde gezdiriyorum. "Emin olmalısın." Ben uyarırken bakışları benimkilere kilitleniyor.

"Önce beni tanımanı istiyorum, sonra da hâlâ seni götürmemi isteyip istemediğini bana bildirmeni istiyorum."

"Ama ben seni istediğimi zaten biliyorum," diye itiraz ediyor.

Beni istediğini söyleyen ağzının hareketlerini izliyorum ve neden bahsettiğini bilmediği düşüncesi göğsümde bir burkulma hissi yaratıyor. Elimi yavaşça çıplak kolunda gezdiriyorum, sesim kalın ve eziyetli. "Brooke, kim olduğumu bilmene ihtiyacım var. Ne olduğumu."

"Bu şarta sahip olmayan tonlarca kadınla birlikte oldun," diyor yalvarırcasına.

Kıçını ellerimin arasına alıyorum ve onu kucağımın derinliklerine sürüklüyorum, gözlerine bakarken şu anda nasıl görüldüğünü ezberliyorum ve beni anlamasını istiyorum.

"Bu benim sana olan ihtiyacım."

Gözleri acıyla kararıyor ve bana doğru eğilip fısıldıyor: "Buna devam edemeyiz Remy. Şampiyonluğun söz konusuysen olmaz. Bu yüzden ya bu gece gelip benimle sevişirsin ya da ikimizin de dinlenebilmesi için beni yalnız bırakırsın."

Bir an için doğru duyduğumdan emin olamadım.

Bana ağzımı öpemeyeceğimi söylüyor... kadını mı...

Bana ya onu becerip her şeyini alacağımı ya da hiçbir şey almayacağımı söylüyor.

Dünyadaki başka bir kadın olsaydı, onunla tanıştığım gece onu becerirdim. Belki onu başka bir zaman becerirdim. Sonra onu unutturdum. Ama o Brooke Dumas ve beni öldürse bile onunla ilişki mi mahvetmeyeceğim.

"Pekâlâ," diyorum, sanki az önce kendi sikimi yutmuşum gibi hissetmiyormuşum gibi gülümseyerek.

Birdenbire onu kucağıma alamıyorum. Kıçı güre ve sulu ve benim ama müsait değil. Sik beni. Onu bir kenara bırakıp iPod'uma uzandım ve bir şeyler aradım. Metallica. Marilyn Manson. Kafamın içindeki tüm protestoları ve göğsümdeki bilinmeyen bir savaşı daha savaşmadan kaybetmiş olma hissini susturacak çılgınca bir şey.

GEÇMİŞ

LOS ANGELES

Brooke ve Diane için bir süit ayırttım ama bayanlardan biri beğenmedi.

Tam olarak benim hanımım.

Boynumun arkasına masaj yapıp kulağıma fısıldayacak kadar yakınıma eğildiğinde terden sırlıklam olmuşum ve hala egzersizden nefes nefese kalmıştım, "Diane ve benim neden bir süitte birlikte olduğumuzu söyler misin, Remy?"

Boynumu önce bir yana, sonra diğer yana çevirdi, parmakları çenemde hafifçe gezindi ama ben yine de cevap vermeyi reddettim.

"Bunu yapamazsın, Remington."

Gülmemek için kendimi zor tutarak döndüm ve iki parmağımı dudaklarına dokundurarak uzun bir kalp atışı boyunca bakışlarını tuttum. "Durdur beni. Sana meydan okuyorum," dedikten sonra havlumu kaptım ve tüm hayal kırıklıklarımı soğuk bir duşta boğmak için süitime doğru yürüdüm.

Şimdi LA Underground soyunma odasındayım, bir bankta oturuyorum, Koç ellerimi sarıyor, kulağımda bir şarkı, o sırada Pete'in bana el salladığını görüyorum.

Pete'in ısrarı üzerine Brooke'un bana doğru geldiğini görüyorum ve hemen parmağımı kulaklık kabloma takıp aşağı çekiyorum.

Brooke sessizce eğilip iPod'umu durdururken bakışlarımı tutuyor, sonra arkamdan yürüyüp omuzlarımı kavlıyor ve düğümlerim üzerinde çalışmaya başlıyor.

Parmaklarını çıplak tenimde hissettiğim anda inledim ve vücudumun hem uyarılmayla gerildiğini hem de gevşediğini hissettim.

benimle olduğunu biliyor.

Sanki bir yıldır onu öpmemiş gibiyim. Onu yatağında özlüyorum.

İnlemesini ve yumuşak, ipeksi ağzının benimkinin altında kabarmasını özlüyorum.

Onun dokunuşunu özlüyorum, çok istiyorum.

"Daha derine," diye emrediyorum ve parmaklarıyla daha derine iniyor, başparmağını kullanarak daha büyük düğümlerden birinin üzerinden geçiyor. Boynumu gevşeterek başımı sarkıtıyorum ve düğüm parçalanana kadar bastırırken derin bir nefes alıyorum ve ısının dokuma yayıldığını hissetmenin verdiği zevkle inliyorum.

Geri çekilmeden önce kulağıma "İyi şanslar," diye fısıldıyor ve tenim bir davul kılıfı gibi gergin hissediyor.

Ayağa kalkıp ona bakıyorum ve neden onu becermem konusunda bu kadar kararlı olduğunu ve bunu yapana kadar öpücüklerini benden uzak tuttuğunu bilmiyorum, ama ben ona boyun eğmeden önce onun bana boyun eğmesini sağlayacağım.

Onu henüz becermeyeceğim, bunun için öldürmeye ne kadar hazır olursam olayım.

Eve götürülmeye hazır olana kadar o tatlı amcığa dokunmayacağım.

Arkamdan Riley bornozumla geliyor ve ben gözlerimi ondan ayırmadan kollarımı açıp kolların içine sokuyorum.

"Riptide!" Çağırıyor duyuyorum ve bir saniyeliğine yerimde zıplıyorum, sonra tırısyla arenaya çıkıyorum.

Her zaman yaptığım gibi yüzüğümü alıyorum, ama bu gece normal bir yüzük değil. Bu gece dövüşeceğim-

"Benny, Kara Scoooooorpion!"

Onu diğer taraftaki yürüyüş yolundan çıkarken görüyorum. Yüzündeki o çirkin siyah dövmeyle kalabalığın yuhalamaları arasında fırlıyor ama yine de sırtlıyor.

Kız arkadaşımın amından bahsetmeye cüret ettiği kulüp olayını hatırlayarak, kendime ona bir dayak borçlu olduğumu hatırlatıyorum. O zaman

Yüzüğü aldığı anda ortaya doğru geliyor, ben de öyle yapıyorum ve bakışlarımı sarı gözlerine sabitliyorum.

Onun öfkesi ve benim öfkem birleşerek havada güçlü bir etki yaratıyor.

"Siktiğimin amcığı şimdi de onu savunacak bir kadına mı ihtiyaç duyuyor?" diyor ve mindere tükürüyor.

Yumuşakça gülüyorum. "Kötü haber şu ki, artık bir kadın bile seni benden koruyamaz."

Parmaklarımızı tokuşturduk ve dövüş zili çaldı.

Bekliyoruz, ikimiz de diğerini inceliyoruz ve küçük fişeğimin bunu görmesini istiyorum.

Bu salağın canına okuduğumu görmesini istiyorum.

Gözlerimi yana kaydırduğımda Brooke'un sandalyesinin boş olduğunu fark ediyorum.

Kaşlarımı çatarak arenayı tarıyorum ve Scorpion yumruk attığında eğiliyorum, sonra geri gelip çenesine hızlı ve sert bir yumruk atıyorum.

Sonra onu gördüm.

Scorpion'un yordakçılarından biriyle birlikte çıkışa doğru giden bir kıza seslenirken, o orospu çocuklarından bir diğeri onu -Brooke'u- kollarından tutuyor.

Kanım donuyor, sonra da öfkeyle ısınıyor. Yumruğumu Scorpion'un çenesine indiriyorum, onu kenara itiyorum, en yakın ipi tutuyorum ve ringden beton zemine sıçırıyorum, Scorpion'u minderde kan tükürürken bırakıyorum. Arena bağırışlar ve çığlıklarla inliyor ve spiker hoparlörlerden bağırıyor, "Kazanan, Scorpion! Scoooooooooooooooooon! Remington Tate bu raunttan diskalifiye edildi! Diskalifiye edildi!"

Brooke kurtulmak için çırpınırken ona ulaşıyorum ve o orospu çocuğunun pençesinde küçücük ve alingan görünüyor, bu da beni öfkeliendiriyor. Kollarındaki elleri tutup geriye doğru itiyorum, ona benim yüzümden öleceğini vaat eden bir bakış atıyorum, sonra onu kollarıma çekiyorum ve bana güvenle sokulmuş olması dışında her şeyi unutuyorum.

Yine de benimle savaşıyor.

"Hayır. Hayır! Remy, bırak gideyim, onu takip etmem gerek." Tuttuğum yerde dönüyor ve hafifçe göğüs kaslarıma vuruyor, yüz ifadesi acıyla buruşuyor. "Bırak, Remy, bırak, lütfen."

Onu kendime daha sıkı sarıyorum ve çıkışa doğru götürüyorum, çünkü neler olduğunun farkında olduğunu sanmıyorum. "Şimdi olmaz, Küçük Fişek," diye usulca uyarıyorum onu. Kıvrınmayı bırakıp kolumun üzerinden Riptide'in hayranlarından bazılarının öfkeli yüzlerine bakıyor ve onlar hırçınlaşmaya başladığında kalabalığı itmek için omuzlarımı kullanıyorum.

"Kaltak. Bu senin hatan, seni aptal kaltak!"

Kalabalık öfkeyle havayı tırmalamaya başladığında gözleri dehşet içinde açılıyor, sonra bana sarılıyor ve onu arabaya kadar götürmeme izin veriyor.

"Lanet olsun!" Limuzin trafiğe çıkarken Koç gürlüyor.

"Üçüncüye düştün. Üçüncü. Muhtemelen dördüncü," diyor Pete bana asık suratla, maçlardan sonra giydiğim tişört ve eşofmanları uzatarak.

"Bunu sen hallettin, Rem. O kadar iyi çalışıyordun ki onun kışını bir sopaya geçirebilirdin, dostum."

"Ben hallederim, Koç, rahatla." Elimden geldiğince hızlı bir şekilde gündelik kıyafetlerimi giyiyorum, sonra uzanıp Brooke'u yanıma sabitliyorum, kanım hala lav gibi sıcak pompalanıyor.

Elimi kolunda gezdirirken, o kadını arıyormuş gibi gözlerini pencereden ayırmadığını fark ediyorum.

"Yıllardır bulunduğun en kötü yerdesin dostum, konsantrasyonun berbat!"

"Pete, ben hallederim, bunu mahvetmeyeceğim," diye onu temin ediyorum, Brooke'un kolunu daha hızlı ovuyorum ki her şeyin yoluna gireceğini bilsin.

Riley, "Bence Brooke bir sonraki dövüşte otelde kalmalı," diye mırıldandı.

Bir kahkaha patlattım. "Brooke benimle geliyor," diye çıkışıyorum ve onlara inanmayarak başımı sallıyorum.

"Rem . . ." Pete ikna etmeye çalışır.

Çenemi sıkıp ona uyarıcı bir bakış fırlatıyorum, bu saçmalığı kaldıracak havada değilim. Gergin bir sessizlik içinde asansöre biniyoruz ve Brooke'un tedirginliği beni heyecanlandırıyor. Onu bu kadar huzursuz eden her neyse ondan koruma ihtiyacı içimi kemiriyor.

Kapılar onun katında açılıyor ve o bir kasırga gibi dışarı çıkıyor, ben de sakinleşmeye kararlıyım. Çocuklar bana bağılıyor ve konuşmamızı istiyorlar, ben de "Pete, bunu sonra konuşacağız, üçünüz de sakin olun" diye çıkışıyorum.

"Buraya gel Rem, seninle konuşmamız gerek!" "Duvarla konuş!"

Odasının kapısı çarparak kapanmak üzereyken kapıya ulaşıyorum ve onu içeri kadar takip etmek için kapıyı itiyorum. "İyi misin?" Talep ediyorum.

Kapı arkamdan kapanıyor ve bana şaşkın altın gözlerle ve kahrolası hayallerimin yüzüyle bakıyor ve aniden kendimi lanet bir masa kadar güçsüz ve işe yaramaz hissediyorum, her ne ise kadınımı parçalara ayırırken burada duruyorum.

Buna izin vermeyeceğim.

Hayat bana falsolu topolar atabilir, ama ona değil. Onun için yakalayacağım ve geri fırlatacağım. Elimden gelirse dokunulmaz olacak. Benden başka herkes ve her şey için dokunulmaz olacak.

Kendini riske atmayı bırakmalı!

Bana bakarken, arkamdaki kapıya işaret ederken keskin nefesini duyuyorum. "Git onlarla konuş, Remy."

Sesim bana bile normalden daha sert geliyor. "Önce seninle konuşmak istiyorum."

Bir an volta atmaya başlıyorum, elimi saçlarımın arasından enseme kadar sürüklüyorum. Sonra iç çekerek kolumu bırakıyorum çünkü söyleyecek söz bulamıyorum. "Brooke, hem dövüşüp hem de sana göz kulak olamam."

"Remy, ben hallettim," diye ağlıyor.

"Kıçımın kenarı, her yeri kaplamıştın!"

Şaşkınlıkla sarsılıyor ve ellerimi o koyu renk saçlarına götürüp onu kendime bastırma ihtiyacı beni yavaşça ve acıyla tüketmeye başladığında parmaklarım yumruk haline geliyor. Birden gözleri öfkeyle parlıyor. "Neden herkes benim hatammış gibi bana bakıyor? Senin Scorpion'la savaşıyor olman gerekiyordu!"

Yüzüme karanlık bir kaş çatma yerleşiyor. "Ve senin de solumdaki lanet olası ön sırada oturuyor olman gerekiyordu!"

"Ne fark eder ki? Yıllardır ben seyirciler arasında olmadan dövüşüyorsunuz! Nerede olduğumun ne önemi var ki?" Bana dik dik bakıyor ve ona karşı hissettiğim her şeyi söylemem için bana meydan okuyor ve içimdeki kelime eksikliği beni sadece sinirlendiriyor. "Ben bir kaçamak bile değilim, Remington! Ben senin çalışanıyım. Ve iki aydan kısa bir süre içinde, o bile olmayacağım, senin için hiçbir şey olacağım. Hiçbir şey."

Tanrım, böyle mi düşünüyor?

Onu almadığımı mı düşünüyor? Ne? O benim için bir oyuncak mı? Ben berbat ve kusurluyum, ama insanım ve bir şeyler istiyorum. Ve istediğim şey. O. O.

Onu o kadar çok istiyorum ki bunu mahvedemem.

Burnumdan nefes veriyorum ve "Peşinden koştuğun kız kimdi?" diye soruyorum.

Sesini fısıltıya düşürüyor. "Kız kardeşim."

Kız kardeşinin Scorpion'un ekibiyle arkadaş olduğunu fark ettiğimde aramızda bir sessizlik oluşuyor. "Kız kardeşinin Scorpion'un serserisiyle ne işi var?"

"Belki o da benim için aynı şeyi merak ediyordur," diyor acı bir kahkaha atarak.

Ben de onunla birlikte gülüyorum, benim kahkaham onunkinden bin kat daha acı. "Beni onun gibi bir pislikle karıştırma. Ben berbat olabilirim ama o adam bakireleri yer ve onları kusmuk gibi tükürür."

Brooke volta atmaya başlar, yüzü bir an için endişeyle buruşur, sonra üzüntüyle gözlerini kapatır. "Oh, Tanrım. O

berbat görünüyordu. Korkunç," diye fısıldıyor.

Bu kadar.

İşte bu kadar.

Brooke kimse için böyle acı çekmeyecek. Benim önümde olmaz.

Yapılması gereken bir şey olduğunda durup bir şeyler hakkında konuşabilen biri değilim.

Sessizce kapıyı açıyorum ama çıkmadan önce tüm rengi kaybolmuş güzel yüzüne bakıyorum ve bir şeyler söylemek zorunda kalıyorum. Bu konuda iyi değilim ama çaba sarf ediyorum ve ona sert bir şekilde, "Sen bir hiç değilsin. Benim için."

Kapıyı arkamdan kapatarak doğruca asansöre yöneldim.

Yüzüne lanet bir böcek dövmesi yaptıran bir adam bulmak zor değil.

Ayrıca dövüşçüler her zaman Yeraltı bölgesine yakın otellerden birinde kalırlar.

Kana susamış gibi hissederek, lobiyi geçip gecenin içine doğru ilerlerken ellerimi yumruk yapıyorum. Büyük bir kalabalık otelin önünü dolduruyor.

"Riptide!" diye bağırırlar.

Kamera flaşları her yerde patlıyor.

"Ohmigod!" Otel personeli kalabalığı uzak tutmak için mücadele ederken bir kadın ağlamaya başlar.

Bir düzine el kışımı ve göğüs kaslarımı ovarken kalabalığın bir tarafından başarıyla itildim ve "Bu o. Bu gece diskalifiye olması onun suçu!"

Şaşkınlıkla döndüğümde havada uçan beyaz bir şeyin doğrudan Brooke'a çarptığını görüyorum.

Başka bir beyaz top ilkini takip eder.

Öfkeyle kaynarken çenemi sıkıyorum ve lanet olası deliler ona bok atmaya devam ederken ona doğru ilerliyorum.

Brooke eğildi ve park valelerinden birine koştu, o da benim geldiğimi gördü ve ona bir şeyler söyledi.

Ona ulaştığımda omzuna bir yumurta daha çarpıyor ve yemin ederim kendimi Hulk gibi hissediyorum. O kadar kızgınım ki, kendimi yeşil hissediyorum!

"Orospu!" diye bağırırılar. "Orospu!"

Sırtımı bir kalkan gibi kullanarak, onu kollarımın arasında kaldırıp bu lanet olası delilerle yüzleşmek için dönerken trapeziusuma bir yumurta yakalıyorum.

"Bu kadın yüzünden hala savaşıyorum!" Onlara bağırıyorum, kızgın hissediyorum, onlar tarafından ihanete uğramış hissediyorum.

Kalabalığa ani bir sessizlik çöktü ve ben daha bitirmedim - orospu çocukları!

"Bir dahaki sefere ringe çıktığımda, onun için kazanacağım ve bu gece onu inciten hepinizin özür olarak ona kırmızı bir gl getirmenizi ve benden olduğunu söylemenizi istiyorum!" Talep ediyorum.

Bir saniye sonra anlıyorlar.

Lanet olsun anladılar. . . .

Onu içeri götürdüğümde çığlık atmaya ve alkışlamaya başladılar.

Burnumdan nefes alarak sakinleşmeye çalışıyordum ki Brooke kollarımda gülmeye başladı, bana bakarken gözleri şaşkınlıkla parlıyordu.

şaşkınlıkla kaşlarımı çatıyorum ve asansör düğmesine arka arkaya bir düzine kez basıyorum.

"Bir de Justin Bieber'ın hayranlarının deli olduğunu söylüyorlar," diye soluk soluğa kalıyor.

Omzundaki yumurta kabuklarını fırçalarken sesim hırıltılı ve sert çıkıyor. "Onlar adına özür dilerim. Bugün onları hayal kırıklığına uğrattım."

Kahkahası azalıyor ve ben onu asansöre taşırken parmaklarını ensemdede birleştirip bana bakıyor. Bir ift bize katılmamaya karar verdi ve kapıların dışında kaldı.

"Geliyor musun?" Onu kucağıma alıp kendime doğru ekiyorım. İki de geri adım atıyor ve

"Hayır" diyorlar.

Böylece yukarı yalnız çıktık ve Brooke küçük, güzel burnunun ucunu boynuma bastırdı. "Teşekkür ederim," diye nefes alıyor.

Tutuşumu sıkılaştırıyorum. Kollarımda o kadar doğru ve mükemmel hissediyor ki, onu asla bırakmak istemiyorum. Sülfür gibi kokuyor olmamız umurumda değil; kollarımın ona, onun kollarının da bana sarılmasına açım ve şu anda buradan başka bir yerde olmayı tercih edeceğim başka bir şey düşünemiyorum.

Anahtarı süitimin yuvasına yerleştirdikten sonra Brooke'u içeri taşıdım. "Neler oluyor Rem?" Pete, Riley ile birlikte içeri dalarken soruyor.

"Defolun gidin, çocuklar." Bir kolumla onlar için kapıyı açık tutuyorum ve diğer kolumla Brooke'u göğsüme bastırıyorum. Brooke'a sanki onlar için adı konmamış bir gizemi çözebilecekmiş gibi bakıyorlar, ben de onlara "Ne istersem onu yaparım, duydunuz mu?" diye çıkışıyorum.

Bu onlara burada olduğumu hatırlatıyor ve dikkatlerini bana çeviriyorlar. Riley, Pete'i koridora kadar takip ederken, "Seni duyuyoruz Rem," diye cevap veriyor.

"O zaman bunu sakın unutma." Kapıyı çarparak kapatıyorum ve sürgülüyorum, böylece hiçbir salak buraya gelip onunla geçirdiğim zamanı bölemez, sonra bizi ana yatak odasının banyosuna götürüyorum. Duşun kapısını açtığımda beni sıkıca kavıyor ve benimle kalmak istediği için o kadar mutluyum ki, duşu açarken onu kolumda tutuyorum.

Su akıyor ve ben hızla ayakkabılarımı çıkarıp onunkileri de çıkarıyorum, sonra da kollarımda onunla birlikte duş kabinine giriyorum.

"Hadi şu pisliği üzerinden çıkaralım." Ellerimi ıslak saçlarında gezdirirken ayaklarına doğru kayıyor, elbisesini başından çekerken su yüzüne düşüyor. Elbiseyi bir kenara atıp ellerimi sabunluyorum, sonra ellerimi vücudunda gezdirirken yüzünü izliyorum.

Ben ona dokunurken alt dudağını ısıırıyor, kollarını yukarı doğru açıyor ve sabunu koltuk altlarına, karnına, bacaklarının arasına, boynuna doğru kaydırıyor. Tişörtüm göğsüme ıslak bir şekilde yapışmış, bir elimle onu tutup üzerimden çekiştiriyorum ve sabunu hızla üzerimde gezdiriyorum.

"Hayranlarının bana fahişe dediğine inanamıyorum," diyor beni izlerken.

Çabucak saçımı köpürtüyorum. "Hayatta kalacaksın." "Yaşamak zorunda mıyım?"

"Evet, biliyorsun."

Sonra Brooke'un saçlarını köpürtüyorum, parmaklarım kafa derisine kadar iniyor. "Benden nefret ediyorlar," diyor bana mutsuz bir şekilde. "Artık linç edilme korkusu olmadan dövüşlerinize gidemeyeceğim."

Duş başlığını alıp çeviriyorum, böylece su Brooke'un başının üzerinden kayıyor ve sabun vücudundan aşağı kayarken gözleri kapanıyor.

Yüce Tanrım. Kutsal Tanrı.

Meme uçları sütyeninin içine giriyor, yumuşak şeftali rengi ve buruşuk. Ve beyaz külotunun pamuğu amının dudaklarına yapışıyor. Her yeri gibi cırılçıplak. Kirpikleri açılmadan önce gözlerim onunkilere kayıyor ve bana bakıyor. Oval yüzü, pembe dudakları, koyu, ıslak saçları, ıslak ıslak parlayan kirpikleri ve bana bakar gibi bakan altın rengi gözleri. Sanki bu dünyada benden başka görmek istediği bir şey yokmuş gibi. Nemli saçlarından bir tutamı alnının arkasına atarken boğazım düğümleniyor, kalbim hayatımda hiçbir şey için atmadığı kadar hızlı atıyor.

O kadar güzel ve mükemmel ki ciğerlerim acıyor. Kollarımı kaldırıp yüzünü avuçlarımdan içine alabildiğim kadar nazikçe alıyorum ve ona bakıyorum, sonra bir parmağımla ağzına dokunuyorum. Bu ağzı benden sakladı ve ben onu geri istiyorum. Geri istiyorum çünkü o benim. O benim ve şu anda beni öldürüyor, bana o gözlerle bakıyor, vücudu ıslak ve bana karşı titriyor.

"Böyle bir şey asla olmayacak," diyorum ona hırçın bir şekilde, çünkü hayranları ya da başka biri ona zarar vermeden önce benim ölmüş olmam gerekiyor.

Yutkunurken boğazının zarif tendonları çalışıyor. "Benim hakkımda böyle konuşmamalıydın, Remy. Onlar

senin ve benim ... senin ve benim ..." Başını sallıyor ve nefes nefese bana bakıyor.

"Benim olduğunu mu?" Yumuşakça dürtüyorum.

Bir an göz kırpmıyor, sonra gülüyor. "Bu kadar komik olan ne?" Ona soruyorum.

Cam duş kapısını iterek açıyorum, sonra kalçalarımın bir havlu sarıyorum ve eşofman altımdan kurtuluyorum. Onu almak için geri döndüğümde hala gülüyordu, onu kucaklayıp yatağa taşıırken bir havluyla sarmaladım.

Onu ortaya koyuyorum ve kahkahasının beni eğlendirip eğlendirmedikten emin değilim. "Benim olma düşüncesi komik mi?" Ona takılıyorum.

Havlunun altına uzanarak külotunu çekip çıkarıyorum ve sütyenini kaldırıyorum, sonra havluyu vücuduna ve saçlarına hızlı ve emin hareketlerle sürüyorum.

"Benim olma fikri komik mi?" Onu izlerken havluyu çıplak küçük göğüslerinin üzerinde gezdirerek ısrar ediyorum. "Komik mi, Brooke?" Gözlerinin derinliklerine bakarak tekrarlıyorum.

"Hayır!" diye soluyor, onu kurulumama yardım etmek için kalçalarını eğerken kahkahası tamamen kayboluyor. Bacaklarını kurulum ve küçük yara izi olan dizine ulaştığımda, onu incelerken hareketlerim yavaşlıyor. Dudakları ve ağız dışında hiçbir yerini öpmek istememiştim ama kötü dizini öpme dürtüsüyle savaşıyorum.

Küçük bir el saçlarımda titriyor ve fısıldadığını duyuyorum, "Hiç kimsenin oldun mu?"

Gözlerim onunkilere kayıyor, beni izlerken göz bebekleri gece gibi karanlık. Ona benden önce başkasının sahip olduğunu düşündükçe içimi tüketen bir kıskançlık kaplıyor. Göğsümde bir çalkantı hissederek yanağını avucumun içine alıyorum ve ona bakıyorum. "Hayır. Ya sen?"

Yanağını elimin içine sokuyor ve fısıldıyor, "Hiç olmak istemedim."

"Ben de öyle."

Bakışıyoruz ve aramızdaki hava çatırdıyor. Bana ihtiyacı var. Ve ona ihtiyacım var.

Başparmağımla çenesini yokluyorum, ona söyleyecek kelimeler arıyorum. "Ta ki Seattle'da büyük altın gözleri ve pembe, dolgun dudakları olan bu güzel kızı görene kadar ... ve acaba beni anlayabilir mi diye merak ettim ..."

Göğsü kabarıyor ve ben daha da yaklaşıp onu kokluyorum, havluyu vücudunu örtecek şekilde yukarı çekiyorum, sonra parçalanıp hayallerimin bu küçük bedenini alıyorum, hayatımın kadınına beceriyorum ve kim olduğumu, ne olduğumu ve benimle ilgili neyin tamamen berbat olduğunu anladığında beni paramparça etmesine izin veriyorum.

Bu düşünceyle sesim sertleşiyor. "O kadar çok şey söylemek istiyorum ki Brooke, ama bunları sana söyleyecek kelimeleri bulamıyorum."

Alnımı onunkine yaslayıp burnumu onunki boyunca gezdirirken derin bir nefes alıyorum.

"Beni düğümlere bağlıyorsun." Dudaklarım bir an için onunkileri buluyor, geri çekilip gözlerinin içine bakmadan önce kısa bir süre öpüşüyoruz. "Sana binlerce farklı şarkı çalmak istiyorum, böylece ne hissettiğime dair bir ipucu edinebilirsin. İçimde ne hissettiğimi. "

İşaret parmağımla önce üst dudağının, sonra da alt dudağının kenarını okşarken içinden bir ürperti geçiyor. Yumuşak bir şekilde inliyor ve yüzünü ellerimin arasında tutup ağzımı onunkinin üzerine koyuyorum, dilini ağzıma çekiyorum, böylece onu emebiliyorum.

İnliyor ve tırnaklarını omuzlarıma batırıyor, "Neden beni almıyorsun, Remington?" diyor.

Bunun üzerine inleyerek onu kendime doğru çektim. "Çünkü seni çok fazla istiyorum."

Dilimi daha sert bir şekilde onunkine bastırarak üzerine eğiliyorum ve vücudunun benimkine, göğüslerine, karın kaslarına, bacaklarının uyluklarımla arasına dolandığını hissediyorum.

Onu daha yakına çekip ağzını yalayıp yutmaya devam ettiğimde nefesi kesiliyor.

"Ama seni çok istiyorum ve korunuyorum," diye yalvarıyor bana. "Temiz olduğunu biliyorum. Her zaman test yaptırıyorsun ve ben "

Meme uçları kaburgalarımaya sürtünüyor ve titreyerek kalçalarını yukarı doğru eğiyor, sessizce oraya kaymam ve istediğimi almam için yalvarıyor. Arzuladığım şeyi. Sik beni.

"Seni tekrar yatağımda istiyorum. Seni öpmek, sana sarılmak istiyorum," diyorum ona kabaca.

Omuzlarımı daha sıkı kavırıyor ve dudaklarımaya doğru fısıldıyor, "Bunu daha fazla yapamam, lütfen benimle seviş."

Ağzımla onu susturuyorum ve dilimi içine sokuyorum, bu da benim horozumun kalça kemiğine çarpmasına neden oluyor ... ve uyluğum onu kedi hissediyor.

O ıslak.

Hem de çok

ıslak.

Onun için çok ateşliyim, dudaklarını ısırmadan duramıyorum, usulca ısıriyorum, ellerimi ıslak saçlarına sokuyorum, o da ellerini kollarımda gezdiriyor ve kendini kalama sürtüyor. Yumuşakça inliyor ve kalçalarını bana doğru sallayıp beni öperken içim ihtiyaçla doluyor.

İki ...  taş ... ve bana karşı kontrolsüzce titremeye başladı.

Bir an için onu öpmeyi bırakıyorum, sonra ne olduğunu anlıyorum. Boşaldığını hissettiğimde sikimden meni damlamaya başlıyor ve elimi sırtına koyup bacağımı yukarı itiyorum, onu bana daha sert binmeye zorluyorum, ağzını ağzıma alıp benim için boşalırken onu dilimi almaya zorlarken klitorisinin güzelce ovulduğundan emin oluyorum.

ıkardığı sesler... Vücudunun benimkine karşı gevşemesi...

Saçlarını geriye doğru tarayıp kızarmış yüzüne ve buğulu gözlerine bakarken göğsüm şefkatten ağırlaşıyor. "Grndğnn yarısı kadar bile iyi hissettirdi mi?" Parmağımı yanağında gezdirerek soruyorum.

Havluyu etrafına çekiyor ve öfkeyle bana bakmaktan kaınıyor. "Seni temin ederim ki bu bir daha olmayacak," diye fısıldıyor.

Tanrım, onu seviyorum. Küstahlığını ve cesaretini seviyorum ve bana karşı utangaç olmasını seviyorum. Daha önce hiçbir kadının gelmediği bir şekilde benim için boşalmışken utangaçlığı beni eğlendiriyor, kulağını öpmek için yaklaşıyorum, sesim boğuk çıkıyor. "Öyle olmasını sağlayacağım."

"Buna güvenme. Tek başıma orgazm olmak isteseydim, kimseye gösteri yapmadan kendi başımın çaresine bakabilirdim." Otururken havluyu göğsünde tutuyor ve "Lanet olası bir gömlek ödünç alabilir miyim?" diye soruyor.

Çok tatlı kızgın, dolaba doğru gidip her zamanki siyah tişörtlerimden birini alırken gülümsüyorum.

Geri döndüğümde kara kaşları hâlâ yerindeydi. "Bu iyi mi?" Aldığı ve taktığı zaman kendimi çok sahiplenici hissederek soruyorum.

Hâlâ utangaç ve mahcup görünüyor ki öyle olmasını istemiyorum.

"Gel benimle bir şeyler ye," diyorum ve yataktan kayarak beni mutfağa kadar takip ettiğinde mutlu oluyorum.

"Bakalım Diane sana ne bırakmış," diye mırıldanıyor, sıcak çekmecedan içindekileri çıkarıp bir tabak açarken, gülümsemesi muzip. "Yumurta. Bu gece indirimde girmiş olmalılar."

Gülümsemem parlıyor, dudaklarına bakıyorum ve onları yumurtadan ve bu mutfaktaki her şeyden daha çok istiyorum. Gitmemesi için onu izlerken çekmecedan iki çatal çıkarıp ona yaklaşıyorum. "Gel paylaş." Çünkü onu doyurmak istiyorum.

"Oh, hayır," diyor hemen, avuçlarını havaya kaldırarak. "Bu gece benim için başka yumurta yok. Keyfine bak."

Çatalı bırakıp onu kapıya kadar takip ediyorum, çıkmadan önce bileğini yakalıyorum ve ona "Kal" diyorum.

Nefesini tutuyor ve gözleri benimkilere dikiliyor.

"Kalacağım," diye fısıldıyor sertçe, "benimle seviştiğinde."

O bana bakıyor, ben de ona bakıyorum, kendi içimde savaşıyorum. Onu istiyorum. Kahretsin, onu her şeyden çok istiyorum. Bunu yapmak zorunda.

Bunu biliyorum. Bunu berbat edemem çünkü lanet olası bir şeytandan daha azgıyım.

Sikim yüzünden her şeyi mahvetmeyeceğim.

Kasvetli bir şekilde iç çekerek kapıyı onun için açık tutuyorum ve gitmek için yanımdan geçmesi gerekecek şekilde kendimi yerleştiriyorum. O yanımdan geçerken vücudumdaki her kas kasılıyor... ve koridorda ilerlerken onu izliyorum, lanet tişörtümün içinde bir görüntü, bana hayatımın en mavi taşaklarını veriyor.

Yemekten sonra bir duş daha almam gerekiyor, bu seferki soğuk ve kıyafetlerimizi kurutmak için hazırladığımda kendimi onun ıslak elbisesini, ıslak sütyenini ve ıslak, lanet olası, sevimli beyaz külotunu koklarken buluyorum.

Saatlerce odasına girip onu buraya, yanıma gelmeye zorladığımı hayal ediyorum.

Onu soyduğumu, becerdiğimi, sonra da bütün gece güneş doğana kadar öpüp okşadığımı hayal ediyorum.

Ve sonra ona bipolar olduğumu söylediğimde yüzündeki ifadeyi hayal ediyorum.

GEÇMİŞ AUSTIN

Bugün bir şey öldürecekmişim gibi hissediyorum.

Kıvırcık saçlı ve kahverengi gözlü bir şey. Parasını ödediğim siyah bir takım elbise içinde. Parasını ödediğim bir kravat. Parasını ödeyeceği lanet bir gülümseme takıyor.

Pete ve Riley benim kardeşlerim. Onlar için adam öldürürüm.

Ama Brooke benden uzak duruyor ve onun bana gülümsemesini istediğim şekilde onlara gülümsemesini izlemeye dayanamıyorum.

Şakalaştıklarını duyuyorum. Kahvaltıda, öğle yemeğinde gülüyorlar.

Akşam yemeği.

Pete, Brooke'la birlikte evden çıkıp benim evime doğru yürürken ve onlar bana doğru gelirken içim öfkeyle doluyor. Austin benim dengem için bir sınav. Buradaki hayatımın her anının etrafımda boğulduğunu hissedebiliyorum, kafamdaki tekerlekler net bir şekilde hatırlayamayacak kadar belirsiz ama unutamayacak kadar acı verici anılarla dönüyor. Bu evi, beni küçükken terk eden aileme yakın olmak için satın aldım. Benden hiçbir şey istemiyorlardı ama aç bir köpek gibi, bana bir kemik bile vermeyeceklerini kafama sokmam biraz zaman aldı. Ve bir şekilde onu alacağımı umarak gelmeye devam ettim.

Brooke'un Pete'le bana doğru geldiğini gördüğümde bir kemiğe hasret kalmış gibi hissediyorum.

Hayır. Daha çok açlık hissediyorum. Ona karşı bastırılmış bir özlemle kudurmuş hissediyorum ve öfkem paramparça. Pete onu yakaladığında

dirseklerime vurup ona bir şeyler fısıldıyor, o da bana bir şeyler fısıldıyor, kıskançlığım beni çürütürken içim içimi yiyor.

Evet, içimden bir şey öldürmek geliyor.

"Hey, B, onu esnetmeyi deneyebilirsin, formu ideal değil. Koç belinde bir düğüm olduğunu düşünüyor," diye sesleniyor Riley ahırın kapısından.

Oraya doğru gitmeye başladı ve ben de kaşlarımı çatarak hız torbasına olabildiğince hızlı vurdum. Whackwhackwhack . . .

"Koç formundan memnun değil ve Riley sana yardım edebileceğimi düşünüyor," diyor vuruşumu izlerken.

Ve vurmaya devam ediyorum çünkü ona çok kızgıyım. O bana ait.

Onunla sevişmek ve onu herhangi birinin herhangi bir şeye bağımlı olabileceği kadar bana bağımlı hale getirmek istiyorum ve belki de benim hakkımdaki gerçeği öğrendiğinde gitmeyecektir.

"Remy?" diye dürtüyor.

Dikkatimi dağıtmaması için vücudumu değiştiriyorum ve gözlerimi topa dikip çılgınca vurarak uçmasını sağlıyorum.

"Seni germeme izin verecek misin?"

Daha da kayarak iki yumruğumu da çantanın karnına vurmaya devam ediyorum ve bana uzanmadan önce elastik bir bandı yere düşürdüğünü fark ediyorum.

"Bana cevap verecek misin, Remy?"

Eli sırtıma temas ediyor ve içimden bir sarsıntı geçiyor. Kaskatı kesilerek başımı eğiyorum ve öfkeyle Pete'in de ona dokunduğunda bir sarsıntı hissedip hissetmediğini merak ediyorum, sonra dönüp boks eldivenlerimi yere fırlatıyorum.

"Ondan hoşlanıyor musun?" Talep ediyorum.

Bana boş boş bakıyor, ben de uzanıp bantlı elimi tam Pete'in kolunda dokunduğu noktaya koyuyorum. "Sana dokunmasından hoşlanıyor musun?"

Lütfen bana hayır

de. Lütfen hayır de.

Bana nasıl eziyet ettiğini anlatacak bir kelime yok. Onu kendimden korumaya çalışıyorum. Onu korumaya çalışıyorum.

Hayatımın en büyük felaketi olabilecek bir şeyden kendimi

...

"Benim üzerimde hiçbir hakkın yok," diyor nefes nefese bir öfkeyle. Tutuşum onu sıkılaştırıyor ve nefesimin altında homurdanıyorum,

"Kalçama boşaldığında bana hak verdin."

"Hâlâ senin değilim," diye karşılık veriyor bana, yanakları kıpkırmızı. "Belki de senin için fazla kadın olduğumdan korkuyorsun?"

"Sana bir soru sordum ve cevap istiyorum. Başka erkeklerin sana dokunmasından hoşlanıyor musun?" Talep ediyorum, öfkem yükseliyor.

"Hayır, seni ahmak, bana dokunmandan hoşlanıyorum!" diye ağlıyor. Bu beni yatıştırdı.

Bu beni o kadar rahatlatıyor ki, içimdeki buz hemen lav haline dönüşüyor. Başparmağımı dirseğinin kıvrımına daldırıp hoyratça soruyorum: "Dokunuşumdan ne kadar hoşlanıyorsun?"

"İstediğimden daha fazla."

Çok kızgın ama neden kızgın olduğunu biliyorum.

Çünkü ayrı kalarak birbirimizi öldürüyoruz ve ben buna bir son vermek istiyorum. "Bu gece seni yatakta hissetmeme izin verecek kadar hoşuna gidiyor mu?" Dürtüyorum.

"Benimle sevişmene izin verecek kadar hoşuma gidiyor."

"Hayır. Sevişmek değil." Kahretsin, sadece sikimi sertleştirmekle kalmıyor, hayatı da sertleştiriyor, nokta. "Sadece dokunmak. Yatakta. Bu gece. Sen ve ben. Seni tekrar boşaltmak istiyorum."

Sessizce beni inceliyor ve bir an için teklifimi düşündüğünü hissediyorum.

Hayatımda daha önce hiç bir kadının bana geldiği gibi geldiğini görmemiştim.

Çünkü o benim ve çok inatçı. Hay sikeyim!

"Bak, ne beklediğini bilmiyorum ama senin oyuncağın olmayacağım," diyor kendini benden kurtarmaya başlarken.

Onu yakınımda tutarken sesim hayal kırıklığıyla kalınlaşıyor. "Sen bir oyun değilsin. Ama bunu kendi yöntemimle yapmalıyım. Benim yöntemimle."

Kendime engel olamadan burnumu boynuna gömüp onu kokluyorum, dilim kulağına giden ıslak yolu yalamak için dışarı kayıyor. Çenesini tutup bakışlarımla buluşmaya zorlamadan önce göğsümden alçak bir inilti yükseliyor ve sessizce anlamasını diliyorum. "Senin için ağırdan alıyorum. Kendim için değil."

Bana inanmıyormuş gibi başını sallıyor. "Bu yaşılanıyor. Hadi seni biraz esnetelim." Sırtıma doğru yürüyor ve şu anda tek dokunuşu bana ne istediğimi hatırlatıyor ve bana vermiyor.

Sarsılarak kurtuldum ve öfkeyle baktım. "Hiç zahmet etme. Git Pete'i esnet." Göğsümdeki teri yakındaki bir havluyla siliyorum, sonra boks eldivenlerimi görmezden gelip hız torbasına yumruklarımınla vurmaya başlıyorum.

Whack, whack, whack.

"Beni istemiyor," dediğini duyuyorum Riley'nin, ayaklarını sürüyerek uzaklaşırken.

Çenemi sıktım ve çantaya daha sert vurdum.

AUSTIN KALABALIĞI beni ailemden bin kat daha fazla seviyor. Orası benim şehrim. Büyümem gereken yer. İnsanların adımı haykırıp beni sevdiklerini söyledikleri yer.

Ama gerçek gibi gelmiyor. Ev gibi hissettirmiyor. Artık yüzük bile ev gibi hissettirmiyor. Son zamanlarda kendimi evsiz hissediyorum. Göğsümde bir delikle dolaşıyorum ve ne kadar yumruk atarsam atayım, ne kadar antrenman yaparsam yapayım geçmiyor.

Arenanın her yerinde pankartlar dalgalanıyor. Kadınlar adımı haykırıyor. Yine de tek istediğim Brooke Dumas'ın haykırması. Ama o asla yapmıyor.

Son rakibimi de sağlam bir nakavtla yere seriyorum ve ardından gelen çığlıklar kulakları sağır ediyor.

"Gecenin galibi Remingtonooooooooon Tate, sizin RIPTIDE'iniz!" diye bağılıyor spiker.

Göğsümden ter damlıyor, vücudum eforla ısınıyor. Zaferle kaldırdığım kolumla, beni izleyip izlemediğini görmek için ona bakıyorum. İzliyordu.

Parmağımla onu işaret ederken dudaklarım bir gülümsemeye dönüşüyor ve bir dizi insanın ona doğru yönelmeye başladığını izliyorum. Daha da geniş bir gülümsemeye bakışlarını tutarak, elimdeki kırmızı gülle ona doğru gelen bir kızı işaret ediyorum. Brooke'un altın sarısı gözleri şaşkınlıkla açılıyor ve kısa süre içinde hayranlarımın gülleri ona uzatmasıyla göğsüm mutlulukla kabarıyor.

Şaşkın görünüyor, her bir gülü şaşkın bir ifadeyle kavlıyor.

Eve dönerken, koltuğunda titriyordu. Ben de gerginim. Bu gece öpücüklerimi inkar etmesine imkan yok.

"Harikaydın, Rem!" Pete arabanın içinde patladı. "Dostum, ne harika bir geceydi."

"Harika dövüştün evlat," diye ekliyor Koç, sesi gururla dolu. "Formunu hiç bozmadı. Gardını hiç düşürmedi. Brooke bile bu gece sevgiyi hissetti, değil mi Brooke?"

Sessizlik.

Brooke tamamen sessiz, bana bakmıyor, kucağı güllerle dolu. Benim güllerimle. Ve yine de bana bakmıyor.

"Riley sözlerine şöyle devam ediyor: "İşi tamamen bitirdin.

Çocukları dinlemeyi bıraktım. Artık duyduğum tek şey, Brooke'un kucağında güllerle karşımdaki koltukta gergin bir şekilde oturduğu ve beni tamamen görmezden geldiği yerden gelen sessizlik. Hayal kırıklığı içimi kemiriyor. Bütün kadınlar gülleri sevmez mi? Çenesini sıkıyor ve bana bakmıyor bile ve kafam o kadar karıştı ki saçlarımı yolmak istiyorum.

Odama girip duşa girdiğimde, soğuk suyu açtığımda ve orada durup gözlerimi kapatıp güllerin ona gelişini izlerkenki halini yeniden yaşadığımda kanım damarlarımda kaynıyor. Şaşırmış görünüyor. Ama heyecanlı görünüyor muydu? Mutlu görünüyor muydu? Bu iş planladığım gibi gitmiyor. Ben planlamıştım.

Onu bu gece yatağında görmek istiyorum. K lotunun içine girip onu birkaç kez boşaltırken ve nefesini keserken bana nasıl baktığını izlemek istediğim yerde, Remington ...

H    hayal kırıklığı içindeyim ve yatak odamın kapısının çarparak kapandığını duyduğumda duştan yeni çıkmış ve bir havlu almıştım.

Aniden duyularım yükseliyor. Vücudumdaki her gözenek onun yakınımnda olduğunu bilmekle u ulduyor.

Ve i te orada. Brooke lanet Dumas.

Havluyu bırakıyorum.

Yatak odamın içinde duruyor ve doğrudan bana bakıyor - soğuk duştan sonra bile sikim dikkat kesiliyor.

Bakışları düşüyor ve yüzü kızarıyor,   ke ve acıyla parlayan altın sarısı gözlerini  ne dikeyor. G  s me defalarca vuruyor ve sesindeki acı içimdeki daha derin, daha savunmasız yerlere ulaşıyor.

"Neden bana dokunmadın? Neden beni almıyorsun? Çok mu şi manım? Çok mu sade? Bana anlamsızca işkence etmekten zevk mi alıyorsun yoksa çok mu acımasızsın? Bilgin olsun diye söylüyorum, aptal otel odana girdiğim ve onun yerine i e alındığım günden beri seninle seks yapmak istiyorum!"

     sel olarak tepki veriyorum ve onu kendime doğru çekerken kollarını aşağıya doğru sıkı tırıyorum. "Neden benimle seks yapmak istiyorsun?"   keyle talep ediyorum. "Lanet bir macera yaşamak için mi? Ne olmam gerekiyordu? Tek gecelik bir ilişki mi? Ben her kadının macerasıyım, lanet olsun sana ve senin maceran olmak istemiyorum. Senin gerçeğin olmak istiyorum. Anladın mı? Eğer seni becerirsem, bana ait olmanı istiyorum. Benim olmanı. Kendini bana vermeni istiyorum, lanet Riptide'a değil!"

"Beni almazsan asla senin olmayaca ım," diye karşılıklı veriyor bana. "Al beni! Seni orospu çocuğu, seni ne kadar çok istediğimi göremiyor musun?"

"Beni tanıımıyorsun. Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun."

"O zaman söyle bana! Bilmemi istemediğin her neyse bana söylersen gideceğimi mi sanıyorsun?"

"Düşünmüyorum, biliyorum." Yüzünü tutuyorum, aç, hayal kırıklığına uğramış altın rengi gözlerine bakarken içim acıyla doluyor. "Çok dikleştği anda beni terk edeceksin ve beni hiçbir şeysiz bırakacaksın - seni hayatımda hiçbir şeyi istemediğim kadar isterken. Tek düşündüğüm, hayalini kurduğum sensin. Bir yükselip bir alçalıyorum ve artık her şey seninle ilgili, artık benimle ilgili bile değil. Artık uyuyamıyorum, düşünemiyorum, konsantre olamıyorum ve bunların hepsi senin için 'tek' olmak istediğim için ve sen ne olduğumu anladığın anda, sadece lanet bir hata olacağım!"

"Nasıl bir hata olabilirsin? Kendini gördün mü? Bana ne yaptığını gördün mü? Bana merhaba dedin, seni lanet olası pislik! Canım yanana kadar seni istememi sağlıyorsun ve sonra bir bok yapmıyorsun!"

"Çünkü ben lanet olası bir bipolarım! Manik. Şiddetli. Depresif. Ben saatli bir bombayım ve yeni bir atak geçirdiğimde personelimden biri işleri berbat ederse, zarar vereceğim bir sonraki kişi sen olabilirsin. Bunu sana olabildiğince yavaş anlatmaya çalışıyordum ki en azından seninle bir şansım olsun. Bu bok benden her şeyimi aldı. Her şeyimi. Kariyerimi. Ailemi. Lanet olası arkadaşlarım. Eğer seninle bu şans kaybedersem, ne yapacağımı bile bilmiyorum, ama depresyon beni öyle derinden vuracak ki, muhtemelen kendimi öldüreceğim!"

Yüzündeki şoku fark ettiğimde, onu serbest bırakmak için kendimi zorluyorum.

Tanrım, bunu neden yaptım ki? Neden öyle söyledim? Bok gibi konuştum. Bir gün kapıyı çarpıp gideceğini mi düşünmüştüm? Kahretsin, şimdi tek yapmam gereken saniyeleri saymak. Sinirlerim tel gibi gerildi. Uyuyamadım ve ona söylediklerim, anlattıklarımın yarısı bile değil.

Gerçek. Gidip bir çift pijama altı, ardından dolaptan bir tişört alırken göğsüm karmakarışık.

Bu kelimeyle mücadele ettiğini görebiliyorum.

Bipolar. Manik-depresif.

Lanet olası deli.

İşlemesi için ona zaman tanıyorum ve ellerimi sıkıyorum, tişört hala yanımda ve onun mücadelesini izlerken göğsümün içinde bir el bombası patlamak üzereymiş gibi hissediyorum. Ağırdan alma ve kendimi ona kanıtlama planımın canına okumuştum. Erteliyordum. Zamanımı bekliyordum. Belki de bilmesini istemedim. Asla bilmek zorunda kalmayacakmış gibi davranmak istedim. Ve onunla normal bir adam olabilirdim. Hayatım boyunca bunun beni tanımlamasına izin vermemeye çalıştım, yıllarca olduğum tek şey bu olsa bile.

Kimse bana bir savaşçı olduğumu ya da bir arkadaş, bir evlat ya da bir yoldaş olabileceğimi söylemedi. Doktorların bana söylediği tek şey bipolar olduğumdu.

Ve şimdi biliyor. Bunun ben olduğumu ve onu kaybettığımı biliyor. Ona sahip olmadan önce.

Hâlâ benimle hiçbir şey yapmak istemeyeceği gerçeğine alışmaya çalışıyordum ki, yavaşça üst düğmelerini teker teker açtı. İlk başta beynimin benimle dalga geçtiğinden emin oluyorum. Bir düğme açılıyor, sonra diğeri, tatlı, bronzlaşmış teni, daha fazla teni ortaya çıkarıyor. Nabzım atıyor ve ihtiyacımın şiddetinden boğazım düğümlenmeye başlıyor. Odanın içinde bir yerde biri konuşuyor ve muhtemelen o kişi benim. İnkâr ediyorum. Buna inanamıyorum. İnanmayacağım ve ben inanmadan önce o buradan gitse iyi olur. "Olduğu gibi alıyorum," diye uyarıyorum onu. "İlaç kullanmayacağım. Beni ölü hissettiriyor ve ben hayatımı canlı yaşamak istiyorum."

Başını sallıyor.

Parmakları düğmelerinin üzerinde gezinmeye devam ederken içimde, tam orada, kalbimin olduğu yerde sıkılaşıyorum.

"Kıyafetlerini çıkar, Remy."

Son düğmesini açıp gömleğini ortadan ikiye ayırıyor ve parmaklarım yanımda o kadar sert kasılıyor ki

Elimdeki tişört yere düşüyor.

O kadar güzel ki, gözlerim gömleğinin yırtmacını ve az önce ortaya çıkardığı pürüzsüz tenini yutuyor ve bu kadar güzel ve mükemmel bir şeyin benimle birlikte olmak istediğine hâlâ inanamıyorum. "Ne istediğin hakkında en ufak bir fikrin yok," diye homurdanıyorum ve kime kızdığımı bilmiyorum. Sadece bipolar olduğum için kızgınım ve şu anda hiçbir şey beni onun için yeterince iyi olacağıma ikna edemez.

"Seni istiyorum," diye karşı çıkıyor. "Beni terk etmene izin vermeyeceğim."

Bakışlarımı sabit tutuyor ve kalbim şakaklarımda o kadar hızlı çarpıyor ki onu zar zor duyabiliyorum. "Belki de istemeyeceğim."

Kalbim umutla sertçe çarpıyor ve etrafındaki tüm kaburgaları kırmak üzereymiş gibi hissediyorum. "Bana lanet olası bir garanti ver. Beni terk etmene izin vermeyeceğim ve sen de denemek isteyeceksin. Zor olacağım ve bir pislik olacağım ve er ya da geç benden bıkacaksın."

Gömleğini yere fırlatıyor ve sonra eteğini kalçalarından aşağı itiyor. Pamuklu bir sütyen ve külotla duruyor, göğsü kabarıyor, gözleri o kadar derin ve sonsuz ki içime çekildiğimi hissediyorum. "Sana asla doyamayacağım, asla" diye nefes alıyor.

Yemin ederim, hayatımda hiçbir şey buna yaklaşamaz. Ona olan ihtiyacıma. Onu istiyorum. Onu seviyorum. İçim duygularıyla, hayatımda hiç hissetmediğim tonlarca şeyle dolup taşıyor ve alçak, aç bir ses boğazımdan yukarı çıkıveriyor.

Nefes alıp vermeyi kesiyor, bu sırada ben o kadar sert nefes alıyorum ki odada kendimi duyabiliyorum ve onu kendime çekmeye o kadar ihtiyacım var ki, onunla kabaca konuşurken parmaklarımı iki yanımda yumruk haline getiriyorum. "Buraya gel o zaman."

Bana çaresizce bakıyor ve ben bekliyorum, onu o iç çamaşırıyla içime alırken kalbim göğüs kafesime çarpıyor. Şimdiye kadar gördüğüm en seksi, en ateşli şey, her küçük

kas

Kalçaları bir gazoz şişesi gibi kıvrılmışken, küçük meme uçları sütyeninin içine giriyor. İleri doğru ilk adımını attığında tüm vücudum geriliyor. Nabızı çırpınıyor ve ağzım onu tatma, emme ihtiyacıyla sulanıyor.

Bir adım ötemde durdu ve ben uzanıp ellerimi saçlarına doladım ve başını geriye çekerek burnumu boynuna gömdüm. Kadınsı kokusu beni hırlatıyor ve o da titreyip beni koklayınca boynunda ıslak bir yol yalayıp onu kollarımın arasına alıyorum. "Benim."

"Evet, evet, evet, Remington, evet." Ellerin saçlarımda yumruk yapıyor ve ben onu deli gibi içime çekiyorum, sonra yüzünü kavriyorum ve dilimi boynundan, çenesinden yukarı sürüklüyorum ve dudaklarının girişini yalıyorum.

Açgözlülükle onu aralıyorum ve yumuşak etini kemiriyorum, içine girerken inlemesini sağlıyorum. Dillerimiz birbirine karışıyor ve kutsal tanrım, yemin ederim ben onun için yanarken onun da benim için eridiğini hissedebiliyorum. O kadar şiddetli yanıyorum ki, altımı ve sütyenini çıkarırken sinirlerim içimde havai fişekler gibi çatırdıyor. Elimi dolgun bir göğsünün etiyile dolduruyorum ve büzülmüş bir meme ucunu ağzıma kaldırıyorum. Parmaklarımı külotunun altından geçirirken dilimle ıslatıyorum ... ve sonra elimde. Sıcak ve kaygan. Benim elimde.

"Bunun benim için olduğunu söyle," diye içgüdüsel olarak emrediyorum, bir parmağımın ucunu onun içine sokarak.

"Bu senin için," diye soluyor, sonra ben külotunu hızlı bir çekişle yırtıp çıkarırken şakağımı ve çenemi öpüyor.

Onu kaldırıp etrafında döndüğümde gözleri saf kadın heyecanıyla açılıyor, sırtını duvara çarpıyor, bacakları etrafıma dolanıyor. Sikimin uzunluğunu girişine yerleştiriyorum ve kollarını başının üzerine doğru çekiyorum.

"Benim misin?" Bir elimi aramıza sokup orta parmağımı içeri sokarak talep ediyorum.

"Ben seninim."

Orta parmağımı kanalının derinliklerine doğru sıyırırken kelimeler içimde dalgalanıyor. "Beni içinde istiyor musun?" I

Huskily talep.

Gözleri arzuyla parlıyor, dudakları kızarmış ve benim yüzümden ıslanmış. "Seni her yerde istiyorum. Her yerimde. İçimde."

Yavaş ve kolay bir şekilde içine girmeye başladığımda kontrolü elimde tutmak için mücadele ediyorum. Onu incitmeyecek kadar yavaş. Sadece onu memnun etmek için. Onu gerdikçe inliyor ve ben çekilmeye başladığımda, bana tutunuyor ve kendini aşağıya bırakıyor - hepsini içime alıyor. Sıcaklığı beni sararken zevk içime işliyor.

Arzuyla çıldırmış bir halde göğüslerini avuçluyorum ve dilimi ağzına sokuyorum, o da beni emiyor, içiyor. Çenesiyle, çenesiyle, lezzetli küçük boynuyla ziyafet çekiyorum, sonra başımı eğiyorum ve güzel meme uçlarından birini ağzıma alıyorum.

"Remy," diye inliyor ve kollarını boynuma doluyor. Güçlü, kıvrak, küçük kalçaları kalçalarımın etrafında kenetleniyor ve vücudumda bir zevk şimşegi çakıyor, hareketsiz dururken beni titretiyor.

"Remy ..." diye yalvarıyor, kalçalarını sallıyor. "Lütfen, lütfen... hareket et."

İnliyorum ve ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmemeye çalışıyorum, böylece bunu sürdürebilirim, ama o istiyor ... lanet olsun, bunu yaşamak istediğimden daha çok istiyorum. Yavaşça, tüm o ıslak, lezzetli sıcaklıktan çekiliyorum, sonra tekrar içeri itiyorum. İkimizden de bir zevk sesi yükseliyor. Amcığı etrafımda dalgalanıyor ve sikim fırlamaya o kadar hazır ki, onun rahat sıcaklığından çekip tekrar içeri itmek için içimdeki her şeyi alıyorum ve bunu yaptığımda homurdanıyorum ve alnımı onunkine bırakıyorum, onu kontrolsüzce öpüyorum. Ağzının içinde kendi ismini törpölüyorum ve kalçalarını sıkarak çekip tekrar sokuyorum, sikimin her parçası içine gömülecek kadar derin. Bu yeni ritimle o kadar coşuyorum ki, içinde şiddetle boşalıyorum. O da benimle birlikte boşalıyor ve birbirimize sarılıp sarsılıyoruz. Vücutlarımız birbirine bastırdıkça kasılıp gevşerken küçük dilini boğazımda döndürüyor ve sonunda rahatladığımda usulca homurdanıyorum.

Hâlâ kaya gibi sertim ve o hâlâ ıslak, bu yüzden kıcını tutuyorum ve bacaklarını etrafımda tutarak onu yatağa taşıyorum. Hâlâ içindeyken onu nazikçe yere yatırıyorum, başının altına bir yastık koyuyorum ve tekrar hareket etmeye başlıyorum.

Önce onu test ediyorum, yavaşça yapıyorum, sözsüzce soruyorum, Daha ister misin?

Tırnaklarını sırtımda gezdirirken seksi bir miyavlamayla karşılık veriyor ve altımda sersemliyor. Islak bir rüya gibi bana bakıyor. Şişmiş dudaklar. Sırlı altın gözler. Kızarmış yanaklar. Koyu renk saçlar. Dilimi ağzına sokmak için eğildiğimde nefes nefese kalıyor.

"Beni istedin," diye törpülüyorum ve Tanrım, dilimi emmek için nefesini keserken bunu istediğini görebiliyorum. "İşte buradayım."

Bu sefer ona daha sert sahip çıkıyorum, vücudundaki her hücrenin lanet olası itişlerim tarafından sarsılması ve artık onun lanet olası erkeği olduğumu bilmesi için onu sürüyorum. O kadar iyi karşılıyor ve boşalırken o kadar ateşli görünüyor ki, çekip ıslak sikimi kalçalarına, karnına sürüyorum, güzel göğüslerini ellerimle sıkıyorum ve onu yapışkan ve ıslak bir hale getirirken boynunun tadına bakıyorum.

"Uzun zamandır sana dokunmak istiyordum, Küçük Fişek."

Meme uçlarıyla oynamamdan hoşlanmasını seviyorum. Ne kadar sert ve küçük olduklarını, ne kadar pembe ve duyarlı olduklarını seviyorum. Çimdiklememden dolayı kırmızı ve mutlu görünene kadar onları çimdikliyorum, kalçalarını tutuyorum ve onu tekrar alıyorum. Derin. Sertçe. Parmaklarım kalçalarına saplanıyor ve o kadar aç ve sıkı ki, adımını inliyor, "Remington."

Onu sahipleniyorum ve o da hiç itiraz etmeden bana teslim oluyor. Sahiplenilmek istiyor. Benim olmak istiyor.

O benim. Benim. Şimdi.

Nefes nefese kalır. "Lütfen, oh, Tanrım, çok sertsin, çok iyi hissediyorsun."

Ona "çok tatlı ve ıslak" olduğunu söylüyorum, kalçalarımı tutup beni daha yakına çekerken altımda kıvrılıyor ve amının beni sağmaya başlamasına karşı koyamıyorum. Onun

Orgazm dudaklarından yumuşak bir çığlık koparıyor ve ben alçak, düzensiz bir inilti çıkarıyorum, vücudum onunla birlikte sıkılıyor ve serbest kalıyor.

Yatağa yığılıyoruz, kolumu vücuduna doluyor ve meme ucumu öperek bana sarılıyor. Onu kaydırıyorum, böylece ben sırtüstü yatıyorum ve o da tam üzerime uzanıyor, sıkı karnı benimkine değişiyor.

Kendimi kral gibi hissediyorum. Sana asla doyamayacağım, asla. . . .

İçine girdiğim ilk kadın o. Bana izin verdi. Benim için bu, kesinlikle benim erkeğimsin demek.

Evet, harika hissediyorum ve hala onu içimde yıkamak istiyorum, böylece güzel teninin her santimi bu gece Remington Fucking Tate, onun erkeği kokuyor.

Onu kaydırarak, küçük, gevşek bedenini karnımdan karnıma doğru yayıyorum ve ellerimi tatlı kıvrımlarında gezdirirken kulağına sokuluyorum. "Benim gibi kokuyorsun." O kadar hoşuma gidiyor ki boynunu koklamaya başlıyorum.

"Hmmm" diye tembelce cevap verir.

Sulu kışını sıkarken burnum şakağına değişiyor. Sesi uykulu geliyor ama artık dinlenemeyecek kadar gerginim. "Hmmm ne demek?"

"İlk sen söyledin," diye küstahça karşı çıkıyor ve sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum.

Bakışlarım karanlıkta çenesinin kıvrımlarında gezinirken ona nazikçe "Bu seni yemek istediğim anlamına geliyor. Küçük pazılarını. Küçük trisepslerini." Burnunu benimkiyle dürtüyorum, böylece başını geriye doğru eğiyor, sonra tatlı ağzını öpüyorum. "Şimdi de seni."

Yanlara doğru eğilerek elimi tutuyor ve teninde nemli bir iz bıraktığım karnının üzerinde gezdiriyor. "Bu hafta Fransa'ya gideceğim ve üzerimde senin kokunu alabilmek için duş almayacağım anlamına geliyor."

Tanrım, yemin ederim bunu sadece benim kadını söyleyebilir. İnleyerek, birbirimize bakmamız için bizi yanlara kaydırdım, sonra uzandım

Bacaklarının arasına girdim ve menimi kalçasının içinden amına doğru kaydardım. "Yapışkan mı?" Başımı eğip omzunu dillerken mırıldanıyorum, bu arada ıslak parmağımı tekrar içine sokuyorum. "Beni yıkamak ister misin?" Nazikçe dürtüyorum.

Brooke neredeyse fark edilmeyecek şekilde kıpırdanıyor ama bana, dudaklarıma, vücuduma ve parmaklarıma yaklaşmak istediğini anlamayacağım kadar da fark edilmeyecek şekilde değil. Buna bayılıyorum. "Hayır," diye nefes alıyor, bacaklarını benim için biraz aralıyor. "Bana daha fazlasını vermeni istiyorum."

İstediğim şey bizi tatması, bu yüzden ıslak parmağımı dudaklarına sürüyorum ve ağzına itiyorum.

"Seni ilk gördüğüm gecedен beri istiyorum," diye mırıldanıyorum ona, emişini izlerken.

"Ben de öyle."

Kabulü bağırsaklarıma dolanıyor ve ikinci bir nemli parmağımı ağzına sokuyorum, yumuşak, altın rengi gözlerinin bir ziyafet gibi tadımızı yalayarak kapanmasını izliyorum. O inlediğinde, ben tekrar şişmeye başlıyorum.

"Tadımı beğendin mi?" Dürtüyorum.

"Hmm. Bundan sonra tek istediğim bu." Parmak uçlarımı hafifçe ısıyor ve dişleri etime batarken sikim tam boyuna sıcıyor. "Akşam yemeğinden sonra her zaman Remy düzeltmemi isteyeceğim" diye devam ediyor. Acı verici bir şekilde sertleşiyorum ve gözlerindeki alaycı parıltı beni şehvetten çıldırtıyor. "Ve belki kahvaltıdan önce. Ve öğle yemeğinden sonra. Ve çay saatinde."

İnliyorum, dayanamıyorum. Amacı olan bir adam olarak, ayrılmış bacaklarından aşağı kayıyorum ve dilim onun seksini tatmak için dışarı fırlıyor. O da teklifimi kabul ediyor ve ben de kalçalarından tutarak onu ağzıma doğru kaldırıyorum, tadı sarhoş edici. Tatlı, küçük bir tekme ile doğrudan taşaklarıma iniyor. O kadar azgın ve ona susamışım ki ancak yalamalar arasında konuşabiliyorum. "Vücudunun her yerine boşalmak istiyorum." Onun tadını içime çekiyorum, gözlerimi kısıtıp kapatıyorum.

tadını çıkarıyorum, sonra kalkıp ereksiyonumu bir kez daha girişine doğru okşuyorum.

Başımı tutuyor ve dudaklarımı dudaklarına götürürken sessiz bir yalvarışla sallanıyor. "Nereye istersen gel, içime, dışıma, elime, ağzıma."

Parmakları sikimin etrafında kıvrılıyor ve dokunuşu o kadar beklenmedik, o kadar tatlı ve o kadar cesur ki, beni nazikçe okşarken, sikim sarsılıyor ve boşalmaya başlıyorum, kolunun, bileğinin her tarafına meni sıçratıyorum. Beni sırtüstü yatırıyor ve üzerime atlıyor, kendini şaftıma dayıyor ve ben zevkle havlıyorum ve kalçalarını kavrayıp onu yukarı çekerken başımı geri itiyorum, sonra onu tekrar aşağı indiriyorum, hala onun içinde fişkırıyorum.

Daha sonra yumuşak bir çığlıkla titriyor, benimle birlikte patlarken başını geriye atıyor, sonra gevşek ve tepkisiz bir şekilde göğsüme düşüyor. Onu üzerime yatırıyorum ve sikimi içinde bırakıyorum, nefes nefese, ellerimi sırtından aşağı kaydırıyorum, kıcını, omurgasının çukurlarını izliyorum.

Saatlerce yattık, okşadık. O zayıf, ama ben hala onunla birlikte olduğum için heyecanlıyım. Ellerimi kıvrımlarında gezdirmeden duramıyorum. Dizlerine, poposuna, saçlarına dokunuyorum. "Sana sakinleştirici verdikleri gece. ." diye soruyor bana halsizce, saatler sonra, "o bir olay mıydı?"

Karın kaslarımı okşuyor ama onun dokunuşu bile bu konu karşısında gerilmemi engelleyemiyor.

"Bunun hakkında konuşabilir miyiz?" diye soruyor.

O okşamaya devam ederken gözlerimi kapatıyorum. Daha önce ön sevişme olmayan okşamalara maruz kalmamıştım. İşimiz bittiğinde bunlara izin vermem, biterim. Kavga gibi. Ama bana dokunuyor ve bu çok hoşuma gidiyor, benden uzaklaşmaması için onu boynuma bastırıyorum. "Bu konuyu Pete'le konuşabilirsin," diye fısıldıyorum.

"Neden bu konuyu benimle konuşmuyorsun, Remington?"

Ah, lanet olsun. Doğrulup ayaklarımı yataktan kaldırıyorum, sonra ellerimi yüzümde gezdiriyorum. "Çünkü birçok bölümde ne yaptığımı hatırlamıyorum."

Volta atmaya başladım. Bu konuda konuşmaktan nefret ediyorum. Bu konu beni rahatsız ediyor. Hatırlayamadığım ve genellikle üzerinde net bir kontrolüm olmayan bir şey. Ne söylememi istiyor? Bir bok yapıyorum ve sonra yaptığımdan emin olamıyorum? Kontrolümü kaybediyor gibiyim ve kendime geldiğimde, genellikle ne kadar büyük bir pislik olduğumu başka birinden öğreniyorum?

"Tamam, bu konuyu Pete'le konuşacağım ama yatağa geri dön," diye ağzından kaçırdı ama çok kolay pes etti. Ben aptal değilim ve onun da bilmek istediğini biliyorum. Hatta bilmeyi hak ediyor.

"Seni hatırlıyorum," diyorum ona, sadece bu konuda açık olmak için. "Son bölümümde. Tekila shotları. Nasıl görüldüğünü. Giydiğin küçük bluz. Yatağında uyuduğun geceleri."

Bir an için bunu özümsemiş gibi görünüyor ve sonra fısıldıyor, sesi şimdiye kadar birinin bana hitap ettiğini duyduğum en şefkatli ses, "Bizim olmamızı çok istedim."

Göğsüm duygularla karışıyor ve etrafımda dönüyorum. Gözlerinin derinliği sonsuz. Bana bakma şekilleri. Görüldüğümü hissediyorum. Kınamadan, iğrenmeden. Açlık hissediyorum. Daha önce hiç istemediğim bir şekilde isteniyorum.

"Yapmadığımı mı sanıyorsun?" İnanmayarak fısıldadım. "O zamandan beri birlikte olmamızı istiyordum..." Yatağa dönerken onu öpmekten kendimi alamıyorum. "Her saniye bizim olmamızı istiyorum."

Üç parmağı çeneme dokunuyor, meraklı bakışları yüzümde. "Hiç birini incittin mi?"

Lanet olsun, bunu ona söylemekten nefret ediyorum. Ona güçlü, hızlı, en güçlü ve en hızlı olduğumu söylemek istiyorum. Ona bir pislik olduğumu söylemek istemiyorum. Tehlikeli. Uçucu. Evet, berbat biriyim. Ama hiç yalancı olmadım. "Dokunduğum her şeye zarar veriyorum. Her şeyi mahvederim! İyi olduğum tek şey bu. Yatağında, yanımda getirdiğimi hatırlamadığım fahişeler buldum ve onları çırılçıplak otel odamdan dışarı attım, ne yaptığımı hatırlamadığım için çok sinirlendim. Bir şeyler çaldım, bir şeylere zarar verdim, oraya vardığımı bile hatırlamadığım

yerlerde uyandım. . . ." Bir nefes çekiyorum, sonra iç
çekiyorum.

"Bakın, Pete ve Riley dönüşümlü olarak izinli oldukları için, kontrolden çıktığımda her zaman beni bir ya da iki günlüğüne bayıltacak biri oluyor. Dibe vuruyorum ve sonra geri dönüyorum. Kimsenin canı yanmaz."

"Ama sen. Senden başka kimsenin canı yanmaz." Alnında endişeli bir kırıışıkla elimi tutuyor ve senden daha küçük bir şeyin sana nasıl bu kadar büyük bir esenlik hissi verebileceğine inanamıyorum. "Remy, seni böyle bayıltmak zorunda mıydılar?" Parmaklarını benimkilerin arasından geçiriyor ve ben başımı eğip ona bakıyorum. Alnındaki o kırıışıklığa. O altın, altın gözler, benim için o kadar yeni bir şekilde endişeleniyor ki, neredeyse komik geliyor. Ama değil. Bunu yapabileceğimi bilmesini istiyorum. Elimi tutuyor ve ben de onu daha sıkı kavriyorum, böylece onu tutan ben oluyorum. Her zaman ikimizi de tutacağım.

"Evet," diyorum ısrarla. Pete'in ne yapması gerektiği umurumda değil, ama şimdi her zamankinden daha fazla hızda tutulmaya ihtiyacım var. "Özellikle de bunu istiyorsam..." Elimle önce ona, sonra kendime işaret ediyorum. "Bunu istiyorum. Hem de çok." Sonra ona sokuluyorum. "Her şeyi berbat etmemeye çalışıyorum, tamam mı?"

"Pekala."

Elinin arkasını öptüm. "Pekâlâ."

BROOKE arkadaşını **özlüyordu**, ben de onu Seattle'dan getirmeye karar verdim. Biraz isteksizce de olsa, Melanie'yi havaalanından almak için Pete'le birlikte gidebileceğini kabul ettim.

"Remy, çok iyisin," dedi Brooke, çenemin her tarafını öpücüklere boğarak beni güldürdü. Dün onu ve en iyi arkadaşını gülerken yakaladım ve Brooke bütün gece benimle sevişti. Hayatımda hiç kimseye bu kadar bağlanmamıştım.

Ona Pete ve Riley'nin kullandığı sakinleştiricilerden birini uzattığımda -çünkü gerektiğinde beni nasıl uyutacağını bilmesini istiyorum- ona bakmadı bile.

"Hayır, Remy, bunu benden isteme."

"Sadece seni incitmediğimden emin olmak için." "Beni asla incitmezsin."

Beni nasıl korumaya çalıştığını düşünmek bile beni azdırıyor. Onun eşi olduğumu bildiğinden eminim. Başka bir zamanda olsaydık ve ben bir gün bile avlanamasaydım, onun ikimiz için de avlanabileceğini çok iyi biliyorum.

Koç köşeden bağılıyor, "Çok yavaş Riptide, çok yavaş. Vur ona!"

Sert torbaya bakıyorum ve yumruk atıyorum. Vur. Vur. Vurmaya konsantre oluyorum. Bu güç merkezinizden gelir ve onu doğru yönlendirdiğiniz sürece o yumrukta güç olmamasına imkan yoktur. Karnımı her şeyden çok çalıştırırım. Yaptığım her şey onu çalıştırır, ip atlamak bile.

Bütün günümü spor salonunda geçiriyorum ve antrenman partnerimin yanına gittiğimde kapıda Brooke ve Melanie'yi görüyorum. Göğsüm mutluluk ve sahiplenme duygusuyla kabarıyor. Onların gideceğini işaret ediyor ve ben de başlığımı çıkarıp gülümsüyorum.

Onu mutlu etmek beni heyecanlandırıyor. Ortağıma dönüyorum ve odaklanıyorum. Hayatım hiç bu kadar doğru hissettirmemişti. Bu kadar iyi. Hiç bu kadar kabul edilmiş ya da anlaşılmış hissetmemiştim.

O gece, Pete mali durumumu konuşmak için beni çağırdı. Brooke, Melanie ile yemek yiyordu. Telefonuma baktım ama ondan mesaj gelmedi.

Otelin barındayız.

Bir kadın geldi. "Harika gözleriniz var."

Onu görmezden geliyorum ve Pete'e dönüp onu deliyorum: "Saat kaçta döneceğini söyledi? Riley'nin onu alacağından emin misin? . . Neden bu kadar uzun sürüyor?"

Pete onuncu sorudan sonra "Riley mesaj attı, dönüyorlarmış," dedi ve beni odama gönderdi.

İçime kapanıyorum. Huzursuzum. İçim daralıyor ve böyle hissettiğimde güvenmiyorum. Kulaklığımı alıp oturuyorum ve ayağımı yere vuruyorum. Chevelle'in "The Red" şarkısını dinliyorum.

Sonunda içeri girdiğinde göğsüm sıkışıyor. Yanakları solgun ama beni görünce gözleri doluyor. İçimin neden sıkıştığını bilmiyorum.

Kucağıma atlıyor, kulaklıklarımı çıkarıp kafasına geçiriyor. Şarkıya kaşlarını çatıyor. Evet, o rock şarkılarından nefret ediyor ve benim de o kaşları öpmem gerekiyor. Burnunu öpüyorum, çenesini okşuyorum ve başparmağımla dudaklarını ovuyorum. Zıplıyor, kulaklığı masanın üzerine bırakıyor ve yatak odasına koşuyor.

İçim yine daralıyor ve orada oturup kulaklığımı kapatıyorum, huzursuzum. Karanlığın içime işlediğini hissedebiliyorum. Kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. O burada. Geri döndü. O iyi.

Dönüşünü izliyorum. Gözlerinde tam olarak tanımlayamadığım bir şey canavarımı on kat daha fazla besliyor.

"Remy, beni biraz tutar mısın?"

Onu inceliyorum, ne hissettiğim konusunda kafam karışık. Sonra endişeli ve ihtiyaç içinde görüldüğünü fark ediyorum. "Buraya gel." Sandalyemi geriye itip kolumu uzattım ve ben onu sararken bana doğru kıpırdandı. Hafifçe kıkırdıyorum, sadece ona dokunduğumda olan bir şekilde anında sakinleşiyorum.

"Beni özledin mi?" Pürüzsüz yanaklarını avuçluyorum ve başını bana doğru eğiyorum.

"Evet," diye nefes nefese kalıyor.

Onu kendime çekiyorum ve gülümsememi onunkine yerleştiriyorum. Sıcaklık içime çökerken gülümsemeyi bırakıyoruz.

Parmaklarım göğüslerini çiziyor, ağzım çenesinde, sonra kulağının arkasındayım, onu içime çekiyorum, kokusu içime dolduğunda hafifçe hırılıyorum. Beni sarıyor ve rahatlatıyor. "Remy . . ." Tişörtümü omuzlarımdan yukarı iterken ismimdeki ihtiyacı duyuyorum.

Onu avucumun içine alıp bir kenara fırlatıyorum, sonra onu derisine kadar soyuyorum, sonra tekrar kendime çekiyorum, örtülü ereksiyonum kalçalarının arasında gıcırdıyor. Göğsümü okşuyor ve öpebildiği her yerimi öpüyor.

"Seni çok özledim," diyor, dudaklarını çenemde gezdiriyor, bana yaklaşıırken saçlarımı tutuyor.

Onu kollarımın arasına alıp sırtını okşuyorum, sonra da yüzünü kavıyorum. "Ben de seni özledim." Tatlı dudaklarına, burnuna ve alnına birer öpücük konduruyorum.

Titriyor, çok yaklaşıyor. Açılmak ve onu her şekilde içeri almak istiyorum. "Ama sesini özledim. Ellerini. Ağzını ... seninle olmayı . . . seni izlemeyi . . . sana dokunmayı . . . seni koklamayı . . ." Dudaklarımı daha umutsuzca alıyor.

Yavaşlamaya çalışıyorum, ama ağzının tadı harika ve kendime onun benim olduğunu hatırlatmam gerekiyor, benim, bu yüzden düğmelerini açıyorum ve olabildiğince çabuk soyuyorum.

Çıplak olduğunda onu tekrar kucağıma çekiyorum.

Kukusunun ereksiyonumu içine aldığını hissettiğimde tüm vücudum kenetleniyor. Çözölmüş gibi görünüyor.

Kalçalarımın arasına kayıyor ve eşofmanımı kalçalarımın altına doğru çekiyorum, ta ki sertliğim serbest kalana kadar ve parmakları her yerimde, sürtünüyor, sıkıyor, okşuyor.

"Seni burada öpmek istiyorum. . . ." Brooke şehvetle gerilmiş yüzüme, arzudan zar zor açık tutabildiğim gözlerime bakarken sesi arzuyla titriyor. "Senin içinde boğulmak istiyorum, Remington. Senin tadını istiyorum. . . içimde. "

Beni ağzına alıyor. Boğazımdan bir ses yükselirken coşku içimi yakıp kavuruyor. Buna o kadar ihtiyacım var ki kalçalarımı yavaşça ağzına doğru sallıyorum, ona istediğini veriyorum ve ihtiyacım olanı alıyorum. Dili her tarafımda dolaşıyor ve beni izlerken gözleri yarı yarıya aşağıya iniyor, ben de onu izliyorum, hayretler içinde, çözölmüş ... kendimi onun içinde kaybediyorum, beni içimde çoktan başlayan karanlıktan, manik olmanın yüksekliğinden kurtarması için dua ediyorum.

Kendimi bir milyon dolar gibi hissediyorum.

Kim uyumak ister ki? Sırtımda Brooke'la bir dağa tırmanmak, onu zirveye çıkarmak, sonra da lanet olası bir paraşütle aşağı uçmak istiyorum.

Mutfakta geziniyor ve dolaplara bakıyorum. Sadece bir milyon dolar gibi hissetmiyorum, vücudum da bir milyon dolar gibi hissediyor. Sikim bir milyon dolar gibi hissediyor ve hepsini Brooke Dumas'a vermek istiyorum.

Ağzıma bir granola, portakal suyu ve bir kaşık fıstık ezmesi atıyorum. Brooke dinlensin diye biraz daha vuruyorum, ama onun yatağında olduğunu bilmek bile beni çok heyecanlandırıyor ve çok sertleştiriyor. . .

Onu beslemek, sonra becermek, sonra beslemek, sonra tekrar becermek ve onu bir milyon dolar gibi hissettirmek istiyorum, hepsi bu sırada.

Yemekle başlıyorum ve odamıza kocaman bir kase kiraz ve granola getiriyorum.

Orada, yatakta çarşaflar belinde, göğüsleri yatağa bastırılmış bir şekilde yatıyor. Kahretsin, o göğüslerin bana çarpmasını istiyorum.

Yemeği bir kenara bırakıp yatağa atladım ve ellerimi saten teninde gezdirirken homurdandım, "Özellikle iyi görünüyorsun, Brooke Dumas. Güzel, sıcak ve ıslaksın ve seni kahvaltı tabağında görmekten hiç çekinmem."

Yüzümü şilte ile göğsünün arasına sokarak dilimi göğüslerinin arasında gezdiriyorum, sonra köprücük kemiğini yalıyorum ve tatlı tadı içime sızarak beni çılgına çeviriyor. "Tek eksik tepesinde bir kiraz, ama eminim bizde vardır."

Bir kiraz alıp klitorisine sürtüyorum.

Yarım bir gülümsemeyle inleyerek sırt üstü dönüyor, bacakları açık, amı ıslak ve benim, gözleri benim için erimiş.

"Erkeğin kim?" Onu öpüyorum, klitorisinin etrafındaki kirazı ovuyorum. "Senin erkeğin kim, bebeğim?"

"Sen," diye inliyor.

"Kimi seviyorsun?" Klitorisini başparmağımın altında yuvarlarken ve orta parmağımı amına sokarken onu dürtüklüyorum. Yarıya kadar açılmış altın rengi gözleriyle bana bakıyor.

"Beni deli ediyorsun Remy," diye fısıldıyor parmaklarını sikimin etrafına dolayıp beni kendine çekerken.

"Eğer bu bir yalansa, bunu gerçeğe dönüştüreceğim," diye onu uyarmanın adil olacağını düşünüyorum.

Kalçalarını kavriyorum ve sikimi seksine sürtmek için kendimi kalçalarının arasına sokuyorum. Vücudunu boylu boyunca eğiyorum çünkü onu yemek istiyorum. Minik ayak parmaklarından, ayak kemerinden, lezzetli baldırından, değerli dizinden yukarı doğru yalıyorum.

-Orada oyalanacağım ve biraz sevgi vereceğim, sonra zayıf, tonlu kalçasından yukarı, tatlı amına kadar - ki oraya vardığımda yağmur yağan bir cennet gibi ıslanacağını umuyorum.

İşe koyuluyorum, öne çıkıyorum ve kalçasının iç tarafını kemiriyorum. Gülmeye başlıyor ve omzuma tekme atıyor ama ben bacağına yakalayarak onu sakinleştiriyorum.

"Remy! Bu gıdıklıyor." Gülüyor, bacağına elimden çekmeye çalışıyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum ve parmağımı önce ayağının kemerinde, sonra da bacağının iç kısmında gezdiriyorum. "Bu mu?"

Gülüyor ve tekrar tekmeliyor, kurtulmak için dönüyor.

Ben de hemen planları değiştiriyorum, bileklerini kavrayıp başının üstünde sabitliyorum ve iri bedenimi onunkinin üzerine yayıyorum. Onu tutmamdan hoşlandığını biliyorum. Ben izin vermedikçe hareket edemiyor, gözleri kararıyor ve altımda usulca nefes alıp veriyor.

"Remy ..." diyor hıçkırarak, altın rengi gözleri bana bakarken hem eğlenceli hem de şefkatli. "Hızlı mısın?"

Hinzırca gülümsüyorum ve bir parmağımı kolunun iç kısmında gezdiriyorum. "Ne düşünüyorsun, küçük kız?"

"Bence çok hızlısın." Parmaklarını saçlarımın üzerinde gezdirirken gözlerimin içine bakıyor. Muhtemelen siyah gözlerime.

Başparmağını nazikçe ısıyorum ve bırakmadan önce yalıyorum. "Peki bu konuda ne yapacaksın? Sen üzerindeyken yatağı kaldırmamı ister misin? Yoksa seni üzerine mi çıkarmamı istersin?"

Gülüyor ve bana doğru bir yastık fırlatarak yuvarlanıyor. Yastığı kenara itiyorum ve ayak bileğinden tutarak onu kolayca kendime çekiyorum. "Buraya gel."

Gülüyor ve kurtulmak için savaşıyor ve yatağın kenarına doğru çekilirken izliyorum, pembe amının bir görüntüsü beni kızdırıyor, beni arzuyla çıldırtıyor. Enerjiden çatırdıyorum. Sanırım eğer isterse onu buradan uçurabilirim.

Beni o kadar çıldırtıyor ki, tüm kaslarım onu benim yapmam için kenetlenmiş ve hazır bekliyor. Kanım, damarlarımda dolaşan ateş gibi vücudumda fırtınalar estiriyor. Şu anda onu cennete götürmekten başka bir şey istemiyorum. Kendimi çok güçlü ve çok korkmuş hissediyorum. Ben Remington Tate "Riptide" ve bu kız benim.

Yatağın üzerinden uzanıyorum ve o ciyaklıyor ve serbest kalmaya çalışıyor, yataktan sürünmeye çalışıyor. Bileğini yakalayıp onu kendime doğru sürüklediğimde gülüyorum. "Nereye gittiğini sanıyorsun? Sen benimsin. Buraya gel ve alınmana izin ver."

"Hayır, işemem lazım!" diye bağırarak diğer yastığı bana fırlatıyor, sonra aceleyle banyoya gidip kapıyı kapatıyor.

"Gah. Gel lan buraya," diye homurdanarak kapıyı çaldım. Duyduğum kadarıyla dişlerini fırçalamaya başlamış. Sonunda su durdu ve kapının kilidini açtığını duydum. Kapıyı açtım ve onu ellerini havluyla silerken buldum. Yanına gidip onu kucağıma alıyorum ve onu yatağa taşıırken boynuma sokuluyor.

İç çekiyor. Çünkü onu istediğimi biliyor. Şakacı davranıyor, beni kovalıyor.

"Seninle ne yapacağım ben?" diye şefkatle inliyor, parmakları ensemden birleşiyor. Sanki uzun zamandır kayıp bir prensmişim gibi bana gülümsüyor. Ve bilmediği şey, bu uzun süredir kayıp olan prensin onu unutulana kadar becereceği.

Onu yatağa fırlattım ve zevkle ciyakladı. Üzerine çöküyorum ve bacaklarını ayırıyorum.

Önce bir çıplak kalçasını, sonra diğerini, sonra da amını öpüyorum. "Bu benim." Yalıyorum.

Başparmağım şişmiş seks dudaklarının arasından geçip içine dalınca başı geriye düşüyor ve inliyor. Ağzım sulanıyor ve dilimi klitorisine sürterken başparmağımı ona girmek için kullanırken usulca homurdanıyorum.

Kalçalarını ayırıyor ve içimdeki avcıyı fethetme isteğiyle cılgına çeviren bir miyavlama çıkarıyor. Çırpınmaya başladı ve ben onu yakalayıp sabit tuttum. "Bana istediğimi ver, Brooke."

Başını zevkle iki yana sallayarak inliyor, dudaklarını ısıyor ve kalçalarını yüzüme doğru pompalıyor. "Tamamen seninim."

"İşte böyle." Dizlerimin üzerine çökerken kalçalarını şefkatle ayırıyorum. "İşte böyle. Şimdi aç kapıyı. Beni içeri al." Açıyor ve bacaklarının arasına giriyorum, kalçalarını kavriyorum ve girerken vücudum sıkışıyor. "Evet," diyorum başını geriye atarak inlediğinde. "Kimi seviyorsun?" Sesimi alçaltıyorum, onun tarafından çözülüyorum ve bana cevap veremediğinde ağzını eziyorum. "Kimi seviyorsun?"

İnliyor ve dudaklarını boynuma gömüp beni ısıyor. Sırtımı tırmalayarak tenime bir şeyler mırıldanıyor.

Ben de inliyorum ve "Adımı söyle, Brooke." diye tıslıyorum.

"Remington." Kulağımı öpüyor ve dudaklarıyla kulak mememi çekiştiriyor, kulağımın içine nefes alıyor, heyecanlı. Şehvetle adımı haykırıyor ama ben soruma cevap veriyormuş gibi yapıyorum.

Islak ve ateşli, beni seviyor ve tek istediğim o. Hayal ettiğimden daha güçlü, hayal ettiğimden daha dişi. Komik ve besleyici, savunmasız ve arsız.

Onu o kadar çok seviyorum ki, omurgasını büküp beni içine almasını izlerken göğsüm ağrıyor. Beni kendine doğru çekerken inliyorum ve başımı eğiyorum. Sırtını kavrayıp yavaşlamaya çalışıyorum ve o da parmaklarıyla tenimi okşuyor. Buna ihtiyacım olduğunu biliyor ve hiç itiraz etmeden bana veriyor. Yorulduğunda,

Uyurken. Meşgul olduğunda, terlediğinde, acıktığında. Ne zaman istersem, ne zaman istersem bana veriyor, çünkü ben hızlıyım. Çünkü ben benim. Çünkü içimin derinliklerinde, bazen ona bakmanın acı verdiği yerde, Brooke Dumas'ın beni sevdiğini biliyorum.

On sekiz saat yirmi sekiz dakikadır **uyanıkım**. Kalbim dakikada otuz dokuz kez atıyor. Brooke tam dokuz saat yirmi sekiz, şimdi yirmi dokuz dakikadır kollarımda. Kafam güzel ve uyuyamıyorum.

Küçük bir kedi yavrusu gibi bana sarıldı; başının üstünden küçük ayak tabanlarına kadar sevmek ve yalamak istiyorum.

Odayı kafamda katalogladım. Her şeyin nerede olduğunu biliyorum. Karanlıkta hiçbir şeye çarpmadan koşabilirim. Onu tehlikesiz bir şekilde kollarımda taşıyabilirim. Her şey kafamın içinde, mükemmel bir şekilde görselleştirilmiş.

Ama hiçbir şey yüzü kadar mükemmel değildi.

Dudakları ayrılmış ve her nefeste titriyor. Kalp şeklinde, alt kısmı da üst kısmı kadar sulu. Elmacık kemikleri yüksek ve kirpikleri onların üzerinde yumuşak uçlu hilaller gibi duruyor.

Bu karanlık otel odasında, bu yatakta uzanmak ve sarhoş olup kafayı bulana kadar onu tekrar tekrar içmek istiyorum.

Ben lanet bir sarkacım.

Dengem bozulursa sallanırım. Bunu bana doktorlar öğretti.

Bir kez yükseldim mi, yeryüzündeki hiçbir şey beni aşağı düşmekten alıkoyamaz. Yerçekimiyle düşerim. Dengeyi sağlamak için vücudun doğal dürtüsü.

Ama mesele de bu. Bir sarkaç her zaman dengesini arar.

O benim dengem. Ona havadan daha çok ihtiyacım var.
Başımı boynuna eğip onu içime çekiyorum ve hırlıyorum.

Berbat **bir** haftaydı.

Brooke'un Pete ve Riley'ye gülümseyerek bakması ve onlarla konuşması hiç hoşuma gitmiyor. New York'a uçuyoruz ve Koç'un bana lanet olası bir korkakmışım ve dinlenmem gerekiyormuş gibi davranmasından ve Diane'in bana sürekli aynı yemekleri vermesinden ne kadar hoşlanmadığımı düşünmeden edemiyorum. Ama Brooke. Pete ve Riley'nin peşindeyim, vallahi öyleyim. Ona bir kez bile bakarlarsa işleri biter.

Banktan onlara ters ters bakıyorum. Bavulunu taşımasına yardım etmeye çalıştılar; sik kafalılar ona aşık olduklarını bilmediğimi mi sanıyorlar?

Onu kendime yaklaştırıyorum ve alnına bir öpücük konduruyorum.

"Bütün bu insanlar kimin için burada?" diye soruyor. New York'a vardığımızda uçağımın park ettiği FBO'da büyük bir kalabalık var ve güvenlik onları kordonlarla tutuyor. O kadar şaşkın ki, çok sevimli.

"Benim için, başka kim olabilir ki?" diyorum. Pete gülüyor.

"Bırak onu, Remy."

Yemin ederim hepsi ona bakıyor. Onu kendime çektim. "Buraya gel, bebeğim. Bu iyi insanların benimle olduğunu bilmelerini istiyorum." Mülkümü işaretlemek için kıcını sıkıyorum.

"Remington!"

Diğerleri gelmeden önce onu limuzine bindiriyorum, sonra onu kendime çekip öpüyorum. Ona o kadar açım ki, onun sıcaklığını, dilini hissetmeye ihtiyacım var.

Açlığım vahşi ve serbest, tamamen çılgınca. "Bu gece seni bir yere götürmek istiyorum," diye ağzının içine giriyorum. "Paris'e gidelim."

"Neden Paris?"

"Neden olmasın ki?"

"Çünkü üç gün sonra bir dövüşün var!" Keyifle gülüyor ve ben onu Paris'e götürmek istiyorum, gerisi umurumda değil, ama o fısıldıyor, "Yatağı olan herhangi bir yere gidelim."

Onu hemen zihnimde bir yatakta beceriyorum ve sonra hayal ediyorum- "Hadi bir salıncakta yapalım."

"Remington!"

"Asansörde yapalım," diye teklif ediyorum. Onu bir asansörde beceriyorum, ayakta, dilim sıcak ve sert ve içine doğru iterken, horozumu onun içine daldırıyorum, tekrar tekrar.

Gülerek parmağını bana doğru sallıyor, ben de sırtıyorum. "Asla ama asla asansörde yapmam, o yüzden başka birini bulman gerekecek."

"Seni istiyorum. Asansörde." Asansörde dururken, dilim onun içindeyken.

"Ve seni istiyorum. Bir yatakta. Normal insanlar gibi."

Gözlerim göğüs dekoltesine, sonra vücudundan aşağıya, şimdiye kadar gördüğüm en lezzetli pantolonun içinde sıkıca sarılmış amına kayıyor. Yapımcılarına lanet bir mektup yazmak ve iyi iş çıkardıkları için onları övmek istiyorum. Kot pantolonları sayesinde kadınımı her zaman rahatça görebiliyorum. "Seni bu pantolonun içinde istiyorum."

Başını sallayıp sırtıyor, sonra parmaklarını benimkilere geçiriyor ve parmak eklemlerimi öpmek için elimi kaldırıyor.

Ne yaptığını merak ediyorum çünkü parmak eklemlerimi bu şekilde öptüğünü hatırlamıyorum. Sürünerek yaklaşıyor ve çenemi kavırıyor, yanağıma bir öpücük konduruyor ve ellerini saçlarımda gezdiriyor ve tüm bedenim onun dokunuşuna ve bana bakarken gözlerindeki şefkate odaklanıyor.

Araba kapıları açılıyor.

Koç şoförle birlikte öne biniyor ve diğer herkes karşımızdaki banka kayıyor. Brooke kıpırdanıp kurtulmaya çalışıyor ama parmaklarını kendiminkilere geçirip öyle kalmasını sağlıyorum. Bana dokunmayı bırakmasını istemiyorum, tüm bedenim bunu arzuluyor. Zihnim artık hiçbir şey düşünmüyor. Ne olduğu kimin umurunda?

Koç istiyor, Riley. Sadece ona bakıyorum. Ve iyi hissediyorum. Sakin. Daha sakin. Başımı ona yaslamak istiyorum ve aşağı kayıyorum -bu kadar iri olduğum için kahretsin beni- sonra onu daha yakına çekiyorum ve başımı göğsüne koyuyorum. Kalbinin kulağımın altında attığını duyabiliyorum. Çok hareketsiz kaldı ve ben onun rahatlamasını istiyorum. Onu daha yakına çekiyorum ve rahat etmesi için yer değiştiriyorum ve benimle birlikte eridiğini hissediyorum.

Gözlerimi kapatıyorum ve zihnim sessizleşiyor. Sessiz. Bu hoşuma gidiyor. Kulağımın dibinde çarpan kalbi dışında hiçbir şey düşünmüyorum. Sonra tırnağını kulak mememde hissediyorum ve onu bana kilitlemek için elimi sıkıyorum. Şefkat bir battaniye gibi ondan sızıyor. Bunu bu kadar istememeliydim ama istiyorum. Kimse bunu benden alamaz.

"Otele vardığımızda mola vermek ister misiniz?" Pete, Pete'e ait olduğunu zar zor fark edebildiğim bir sesle bize soruyor.

Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor ve o konuşmadığında başımı evet anlamında hareket ettiriyorum, ellerini çekmesin diye kaldırmıyorum. Ellerini arzuluyorum. Dokunuşundaki hassasiyet kadar temas da değil. Parmaklarının kaslarıma saygı göstermesi, yeterince itmesi, desteklemesi ve bırakmalarına yardımcı olması. İçimde oluyor. Kelimelere inanmıyorum ama buna inanıyorum.

İki eliyle usulca her yerimi okşuyor ve otele giderken Diane ile benim için bir yemek tarifi hakkında sohbet ettiğini duyuyorum ve kalbi kulağımın altında sabit ve güçlü, küçük ve kırılgan ve onun gibi kokuyor ve ben onu asla bırakmıyorum.

Öldüreceğim. Kendimi öldüreceğim. Onu bırakmadan önce.

Süite gittiğimizde yine tedirginim. Bavulundan kozmetik ürünlerini çıkarıyor, ellerinin çantasında gezinmesini ve diş fırçasını çıkarmasını izliyorum, sonra dişlerini fırçalıyor. Ve ben hiçbir şey yapmıyorum, sadece arzuluyorum, arzuluyorum. İçimde, varlığımın en derininde.

O lanet diş fırçasını ve onu benden alacak her şeyi kırmak istiyorum.

Ben yaklaşırken ellerini yıkıyor ve kuruluyor. Bana sorgularcasına bakıyor ve neye ihtiyacım olduğunu açıklayamıyorum, ama bir karmaşa ve çalkantı içindeyim ve ona bir sonraki nefesim gibi ihtiyacım var ve eğer seçmek zorunda olsaydım, onu oksijene tercih ederdim.

Onu kollarıma alıp yatağa taşıyorum ve ben onu indirirken boynuma sarılıp beni soluyor.

Küçük ayakkabılarını çıkarıp bir kenara fırlatıyorum, sonra kendiminkileri çıkarıp sertçe konuşuyorum. "Ellerini başımın üzerinde istiyorum."

Yatağa geri yaslanıyor. "Düşüncelerini sakinleştiriyor mu?"

Elini tutup göğsümün üzerinde gezdiriyorum. "Burası beni sakinleştiriyor."

Parmaklarının üzerimde gezindiğini hissettiğimde daha iyi nefes alabiliyorum, düşünmeyi bırakıyorum. Gözlerinin içine bakıyorum ve yanına kayıyorum, sonra başımı göğsüne koyuyorum ve boynunu kokluyorum. Ona o kadar aşığım ki, kimsenin beni bu kız kadar incitebileceğini sanmıyorum. Ne Scorpion, ne de ailem. Çünkü onlar umurumda değil. Artık tek umursadığım o.

Parmak uçlarını kafa derimde gezdirirken başımın tepesini usulca öptüğünü hissediyorum.

Ben de bir gün böyle ölmek istiyorum.

O yanımdayken, vücutlarımız birbirine değerken. Hiçbir şey söylememe gerek kalmayacak, onun da duymasına gerek kalmayacak çünkü beni anlıyor. Kelimelerin bazen saçmalık olduğunu ve insanların söylediklerinde ciddi olmadıklarını ve tüm bunların ötesinde önemli olanın sadece eylemler olduğunu anlıyor. Ve tek umursadığım beni anlaması. Biz yin ve yang'ız ya da her ne deniyorsa; o benim dişim ve ona ihtiyacım var. Onu gördüğüm andan itibaren bunu biliyordum, o da biliyordu ve bu yüzden kaçtı. Peşinden gitmemi istedi ve ben de gittim. Onu isteyip istemediğimi ve ona yeterince ihtiyacım olup olmadığını görmek istediği her seferinde onu kovalayacağım.

Sessizce beni okşuyor. Kıpırdamadan yatıyorum ve okşamalarını içime çekiyorum, bana verdiklerini alıyorum, çünkü

O kadar aç olduğumu fark ettim ki, bunun için ve onun için adam öldürebilirim.

Beynim sessizleşiyor, kalbim sakinleşiyor, hayatım durma noktasına geliyor ve bir o yana bir bu yana sallanan sarkacım nihayet duruyor ve sonunda merkezimi bulduğumu hissediyorum.

Uykuya daldığımı **sanıyorum**. Asansörleri, pembe pantolonları, salıncakları ve Paris'i hayal ediyorum. Bir Hummer limuzinde güldüğünü, çenemi avuçladığını, saçlarıma dokunduğunu, bana yaşayan tek erkekmişim gibi ve beni seviyormuş gibi baktığını hayal ediyorum.

Uyanıyorum ve beni kollarına alıyor, saatin kaç olduğunu bilmiyorum ama hala o pantolonu giydiğini görüyorum. Bana pantolonunu çıkarmamı söylüyor, ben de çıkarıyorum ve onunla sevişiyorum ve inanamayarak tekrar uykuya dalıyorum.

Midem beni uyandırıyor. Boş ve homurdanıyor. Etrafımda sıcaklık ve Brooke'un saçları var. Ve ben bunu özömsüyorum. Midem bu kadar hırçın ve kaslarım bu kadar talepkâr olmasaydı bütün gün burada kalırdım.

Ona "Açım" diye homurdanıyorum ve eşofmanlarımı giyip mutfağa gidiyorum. Biraz kereviz ve fıstık ezmesi alıp açlığımı biraz yatıştırmak için yemeye başlıyorum, sonra hemen boğazıma başka ne tıkabileceğimi düşünmeye başlıyorum.

Ortaya çıkıyor ve sıcak çekmecedeki hangi yiyeceklerin olduğunu araştırmaya başlıyor. Onu gördüğümde kereviz çubuğuna fıstık ezmesi sürüp çiğniyordum ve neredeyse dilimi yutuyordum.

Gözlerim açılıyor ve kerevizi bırakıp kollarımı kavuşturuyorum, göğsümdede bir sürü güzel şeyin yükseldiğini hissederken bakıyorum.

"Şu haline bak," diye homurdanıyorum.

RIPTIDE bornozumu giymiş, birkaç tabak getiriyor ve kokusu önce bornozuma sonra da giydiğimde üzerime sinecek diye çok seviyorum.

"Yatağa döndüğümüzde geri veririm," diyor bana.

Başımı sallıyorum ve kucağımı sıvazlıyorum. "Eğer benimse, senindir."

Yemeği bırakıyor ve ben ağzım sulanarak tabaklara bakarken kalçalarını kavrayıp onu kucağıma oturtuyorum.

"Çok açım amına koyayım." Kırmızı bir patates aldım ve çiğnedim.

"Annemin kırmızı patateslerine bayılırsın. Acı biber ekler ve onlara biraz tekme atar," diyor Brooke bir çatal alıp yerken.

"Evi özlüyor musun?"

Brooke bir an bana bakarken ben bir patates daha yiyorum. Yüzünde bir ifade beliriyor ve çatalını bırakıp tamamen bana dönüyor, sonra parmak uçlarıyla çenemin ense kısmını okşuyor. "Seninle olmadığım zamanlarda evimi özlüyorum. Ama seninleyken hiçbir şeyi özlemiyorum."

Gülümsüyorum çünkü rahatladım. Dudaklarıyla bir gamzesini okşuyor ve ben de hırlayarak burnumu onun küçük gamzesine sürtüyorum. "Kaçırmaman için seni yakınima sokacağım," diye söz veriyorum ona.

"Lütfen buyurun. Aslında burada yeterince yer olduğuna eminim." Üzerimde kıpırdanıyor ve ben de onun küçük kulak memesini ısırpı kolayca eziyorum ve "İşte böyle!" diyorum.

Gülüyoruz ve çatalını alıp bir patates koparıyorum ve ona yediriyorum. O da çatalı geri alıp beni besliyor. Ben yiyorum ama onu beslemeyi daha çok seviyorum. Tüm içgüdülerim onun ağzının benim için açılmasına ve ben onu beslerken beni izleyen gözlerine odaklanıyor.

Gözlerinin üzerimde parlaması bana kendimi bir tanrı gibi hissettiriyor.

Elimi kolunun altından geçirip onu okşarken kendim için bir ısırık alıyorum, sonra onun için de biraz kesiyorum.

Ben keserken o beni izliyor, ben de o ısırırken ve tadını çıkarırken onu izliyorum ve kanım o kadar sıcak pompalanıyor ki, ruhumun derinliklerine kadar yanıyorum.

"Sen kime aitsin?" Parmaklarımla omurgasındaki çukurları aşağı yukarı okşayarak ona soruyorum. Ama birdenbire yemek

Ne istediğimi. Çatalı bıraktım ve elimi RIPTIDE bornozumun parçalanmış kumaşından geçirerek beline doladım. Kulağına bir öpücük kondurup, "Ben." diye mırıldandım.

"Tamamen senin." Bana sarılmak için manevra yaparken, burnunu boynuma gömüp kollarını belime doladığında kalbim onun bu itirafı karşısında sıkışıyor. "Büyük kavga için çok heyecanlanıyorum. Ya sen?"

Kıkırdıyorum ve ona bakıyorum. "Neden olayım ki?" Başını geriye doğru eğiyorum, endişeli görünüyor ve kaşlarını çatıyor. "Brooke, onu kıracağım."

O orospu çocuğunu kıracağımdan hiç şüphesi olmadığını bilmesini istiyorum. Ondan nefret etmiyorum, umurumda bile değil ama benim olanı alamayacak. Yıllardır çalışıyorum. Lanet olası yıllar. Bunun için. Bütün hayatım boyunca. Yaşamak için savaşıyorum ve kazanmak için yaşıyorum.

"Remy, dövüşme tarzını seviyorum," diye fısıldıyor Brooke yüzüme bakarak, "ama bunun benim için ne kadar sinir bozucu olduğunu bilemezsin."

"Neden, Brooke?"

"Çünkü. Sen benim için önemlisin. Sana hiçbir şeyin dokunmamasını diliyorum ve her birkaç gecede bir, sen sadece ... oradasın. Kazanacağını bilmek bile beni etkiliyor."

Beni terk edeceği, benden bıkacağı düşüncesiyle göğsüm yine sıkışıyor. "Ama sen mutlusun, Brooke? Benimle?"

Cevap vermesini bekliyorum. İstedğim pek çok şeyi sormadığımı, sormaya alışık olmadığımı anlıyor mu bilmiyorum. Ona beni sevip sevmediğini soruyorum. Benimle olmak isteyip istemediğini. Benimle kalıp kalmayacağını. Beni mutlu ettiği kadar onu da mutlu edip etmediğimi.

Bana bakıyor ve bakışlarındaki endişe ve şefkati görüyorum ve daha o konuşmadan içimdeki düğüm çözülmeye başlıyor, çünkü cevabı biliyorum.

"Çılgınca." Kolunu boynuma doluyor ve benim onu sevdiğim gibi yakınlaşarak fısıldıyor: "Beni mutlu ediyorsun. Beni delicesine mutlu ediyorsun ve delirtiyorsun, nokta. Sensiz bir saniye bile geçirmek istemiyorum. Bir saniye bile

tüm o kadınların size bakmasını ve size bağırmasını istiyorum."

Onun sahipleniciliği beni etkiliyor. Bana o kadar derinden hitap ediyor ki, anında ona karşı sahiplenici hissediyorum - ona tüm bağlılığımı fiziksel olarak göstermek istiyorum, bu yüzden sesim sert çıkıyor. "Ben seninim. Eve yanımda getirdiğim kişi sensin."

Boynuna gidiyor ve rahatlayıp tatmin olana kadar yumuşak kokusunu ciğerlerime çekiyorum, sonra kulağının arkasına vızıldıyor ve ona "Sen benim eşimsin ve seni sahiplendim" diyorum.

Yumuşak gülümsemesinden bundan hoşlandığını anlayabiliyorum. Onu sahiplenmem hoşuna gidiyor. Onu tekrar beslemeye başlıyorum ve bu onu besleyebilmenin, koruyabilmenin ve sevebilmenin verdiği tatminle tüm içgüdülerimi harekete geçiriyor.

Kolay bir ritme girdik ve bana Melanie, Riley ve bu ikisinin nasıl arkadaş olduklarını anlatmaya başladı ve ben de ona "Daha fazlasını anlat" dedim.

"Kız kardeşim Nora her şeye aşık olurdu. Benimle dalga geçer ve erkeklerden hoşlanmadığımı söylerdi."

Gülümseyerek elimi omurgasında gezdiriyorum. "Ona beni beklediğini söyledin mi?"

Gülüyor ve gamzelerimden birine parmağını sokuyor. "Bunu ona memnuniyetle söyleyeceğim." Gülümsüyor ve şimdi iki gamzemi de dürtüyor. Yemeğe devam ediyoruz ve ben onun kalbini hiç vermemiş olmasından büyük bir memnuniyet duyuyorum. O benim. O benim.

Yatak odasına döndüğümüzde "Ailenle ilgili güzel bir şey hatırlıyor musun?" diye soruyor.

"Annem her gece beni geçerci." Kapıyı kilitliyorum ve kısaca annemi hatırlıyorum. "Alnıma, ağzımın üstüne ve kalbimin üstüne çarpı atardı." Bana yaptığı diğer şeylerle hiçbir ilgisi olmayan kelimeler mırıldandığından ve bütün gün dua ettiğinden de bahsetmiyorum.

"Dindar mıydı?"

iPod'umu ve kulaklığımı çıkarıp omuz silktiğimde, eşyalarımı tuvalete götürdüğümde hafızamı bloke etmek kolay geliyor.

Komodinin. Bu gece uyuyamayacağım. Kafam şimdiden yapılacak işlerle, vurulacak kum torbalarıyla dolmaya başladı.

"Aileni özleyiyor musun?" diye soruyor usulca.

Onunla yatağa girdim ve ona gerçeği söyledim. "Hiç sahip olmadığın bir şeyi özleyemezsin." Ben müziğimle büyüdüm ve bu hep benimle olacak. Bunu deli gibi özlerdim ve onsuz yaşayamazdım. Bornozumla hüsrana uğramış bir halde, onu üzerinden çekip çıkarıyorum ve sateni omuzlarından indiriyorum. Ona çıplak ihtiyacım olduğunu biliyor ve kollarını benim için gevşetiyor, sonra küçük, zayıf bedenini çıplak göğsüme yaslıyor.

Çok iyi hissettiriyor, göğüslerinin nefesleriyle yükseldiğini hissediyorum, burnum boynunda, kokusu düşüncelerimi sakinleştiriyor. Bir süreliğine iyi olabilirim ama bunun uzun sürmeyeceğini ve birazdan bir şeyler yapmam gerekeceğini biliyorum.

Sanırım ayaklarımın huzursuz olduğunu fark etti. Siktiğimin ayakları, siktiğimin ayakları!

"Sana bir şey söylesem," diye fısıldıyor gözlerinde bir parıltıyla, bir bacağını kalçalarımın arasına kaydırırken, vücutlarımız birbirine dolanmış ve yakın, "yarını hatırlar mısın?"

Yorganı üzerimize çekiyorum. "Umarım yaparım." Lanet olsun, bazen kendimden nefret ediyorum.

Başımı okşadığında içimdeki uğultuyu sakinleştirmeye çalışıyorum ve bacağım duruyor. Hırıltımı bastırıp gözlerimi kapatıyorum ve dokunuşunu içime çekiyorum, sonra üzerimden komodine uzanıyor. iPod'umu ve kulaklığımı aldığını görüyorum.

"Bunları giy," diyor. Çok heyecanlı görünüyor, sırıtıyorum. Müziğimi çok seviyorum ve bir şarkı benimle paylaştığında iki kat daha önemli hale geliyor. Yatak başlığına doğru doğruluyorum, onu da yanımda sürüklüyorum, kulaklıklarımı takıyorum ve onu kucağıma sürüklüyorum, o da sürünerek bir şarkı seçiyor.

Başlıyor ve duyduğumu sanmıyorum ama orada tonlarca bok var.

Sonra bir kadının şarkı söylediğini duymaya başlıyorum, sesi neşeli ve umutlu. Brooke'un bana bakışı, gülümsemesi, parlak altın gözleriyle beni izlemesi içimin sıkışmasına neden oluyor ve sözleri ve bana ne söylediğini duyuyorum ve nakaratın geldiğini duyduğumda vücudum geriliyor: Çok güzelsin, ama seni sevmemin nedeni bu değil. . . .

Yüzünü tarıyorum çünkü bir parçam bunu gerçek olarak kabul etmiyor. Gözlerine, burnuna, elmacık kemiklerine bakıyorum. Beni öldürüyor ve benimle dalga geçmediğini bilmem gerekiyor, ama geçmiyor. Neredeyse bunu bana usulca söyleyen kişi gibi bir ifade takınıyor.

Vücudum heyecandan kasılıyor ve geriliyor. Zihnimde, kafamın içinde seviştiğimi hissediyorum.

"Tekrar çal," diyorum ona kabaca. Alt dudağını ısırtıyor ve tekrar oynatmak için düğmeye basıyor ve bir kez daha dinlemeye dayanamıyorum yoksa göğsüm milyonlarca parçaya ayrılacak - bundan sonra her şey kesirlerde olacak.

Onu çevirip sırt üstü yatırıyorum ve kulaklığımı küçük kafasına yerleştiriyorum, saçlarını kulaklarının arkasına doğru tarıyorum ki takılmasın. Şarkı sözleri ona çalmaya başladığında gözleri açılıyor ve irislerinin nasıl parladığını ve dudaklarının şaşkınlıkla nasıl ayrıldığını görebiliyorum. Sonra gözlerini öyle sıkı kapatıyor ki, köşelerindeki kırışıklıkları görebiliyorum ve onu dinlerken izliyorum.

Onu öpüyorum, dudaklarını yavaşça dudaklarımla ayırıyorum, böylece ona onu sevdiğimi söyleyen şarkı sözleri değil, bir ses değil, bir kelime değil, ben oluyorum.

HAZIR BULUNAN

SEATTLE

Birazcık tatlı bebek kusmuğuyla vaftiz edilmiş bir Racer elbisesiyle seninle evlensem beni yine de sever misin?

Brooke'un mesajına bakıyorum ve hızlıca "Evet" yazıyorum. Cevap vermesini bekliyorum, ama bir an için hiçbir şey alamayınca yazıyorum: Seni seviyorum. Bugün burada bir moron gibi durmama izin verme.

Asla! Sana doğru çıplak yürümek zorunda kalsam

bile. Sakın bunu yapma.

Kesinlikle birini öldürürdüm.

Pekala, tamam. Ayrıca oğlumuzun gül kustuğunu biliyorsun, yani

sorun yok! Tamam.

Telefonumu bir kenara koyup kilisenin insanlarla dolmasını izlerken kıkırdıyorum. Melanie'nin yeni erkek arkadaşı da dahil.

"Bu o," diyor Pete Riley'e. "Melanie geçen gün bana telefonunda bir resim gösterdi."

Riley'nin bir an için nutku tutulur. "Benimle dalga geçiyorsun."

"Ne? Söyleyecek başka bir şey yok mu?" Pete yem atıyor.

"Neredeyse Remington kadar yakışıklı."

"Bahse girerim sikinin yerinde bir choad vardır."

"Ve ... ayrıca terbiyeli biri. Onu kapıda bekliyor," diye yem atıyor Pete.

Riley, "Bunu yapabilirim ama burada Rem'le biraz meşgulüz," diye homurdandı.

"İkiniz de bana bir saniye izin verir misiniz? Sanırım şuradaki benim," diyor Pete, Brooke'un kız kardeşini göstererek.

GEÇMİŞ NEW YORK

Otelin yemek salonundayız, tüm ekip iki ayrı masada oturuyor, biri bayanlar için, diğeri erkekler için, bilinmeyen bir kaynaktan bir e-posta alıyorum, başlığı Bunu görmek isteyebileceğinizi düşündüm.

Eki açıyorum ve Scorpion'u, tanıdık giysiler ve tanıdık saçlar içinde bir kadını görüyorum.

Brooke.

Benim.

Brooke.

Parmak uçlarında. Ağzı büzülmüş. Scorpion'u öpüyor. Kanım çekiliyor, sonra çaresiz bir öfkeyle geri fırlıyor. Ne olduğunu bilmiyorum. Neden buna bakıyorum. Ama ayağa fırladım ve masayı yere yıktım. Ben cep telefonumu fırlatırken koç da yere düşüyor ve duvara çarpıyor. Sonra ona doğru koşmaya başladım.

"Hayır, Pete, hayır!" diye bağırdı, oturduğu yerden panikle kalktı.

Kıymetli Pete'ine seslenirken kanım kaynıyor, ihanet ve acı içime akarken bedenim aniden titriyor. Tanrım, onu sarsmak istiyorum. Onu sarsmaktan daha fazlasını yapmak istiyorum. Onun önünde duruyorum, nefes alıyorum ve kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum, yumruklarımı bir şeye vurma isteğiyle sıkıyorum. Brooke'un gözleri endişeyle parlıyor ve gözlerindeki gerçek içimi parçalıyor.

"Benimle konuşmak ister misin, Remington?" diye soruyor bana, aldatıcı bir sakinlikle.

Tanrım, bu kadının küstahlığı. O kadar kötü titriyorum ki kollarım yanımda titriyor. Boğazım çok acıyor.

Konuş. Zar zor nefes alabiliyorum. Kendimi hiç kimseye vermedim ama yine de ona bir embesil gibi aşık oldum. Müziğimi hiç kimseye paylaşmadım. Onun gözlerine bakana ve onun tanrısı olduğumu düşünene kadar kimsenin beni sevebileceğine inanmadım. . .

Ama ben kimsenin tanrısı değilim.

Ben sadece hasta bir aptalım.

Acı dayanılmaz. Biraz hasar vermek istiyorum ama ona zarar vermek istemiyorum. Sesim öfkeden kaskatı kesilmiş durumda ve yerimde kalmak, ellerimi aşağıda tutmak ve kendimi kontrol etmek için savaşıırken konuşabilmem bile bir mucize. "Seninle konuşmaktan daha fazlasını yapmak istiyorum," diyorum ona sertçe.

Burun deliklerim alevleniyor ve bana korkuyla bakmasını istemiyorum ama tek görebildiğim ağzı.

Onun güzel ağzı.

O orospu çocuğunun suratına!

"Pekâlâ, konuşalım. Affedersin, Diane." Sanki az önce ona piknik yapmayı teklif etmişim gibi sakın bir şekilde bunu söyleyerek beni şaşırttı! Sandalyesini geriye itti ve peçetesini katlamak için bir sirk yaptı.

İçimde öfke birikiyor ve zihnimin gözünde onun ağzını büzüştürdüğünü ve artık bir boksör olmamamın suçlusu olan adamı öptüğünü görmeye devam ediyorum. Onu yakalamak istiyorum. Onu kendime doğru çekmek ve sarsmak istiyorum. Bunu ve daha fazlasını yapmalarını engellemek için ellerimi iki yana açıyorum ve doğru nefes alamıyorum, doğru düşünemiyorum. Scorpion'u öldürmek ve lanet derisini yüzmek istiyorum!

Bir şey fırlatmak istiyorum. Bağırarak istiyorum. Elbiselerini çıkarıp onu becermek ve ona "O "nu göstermek istiyorum. GÖSTERMEK İSTİYORUM. BENİM! Dokunmak, tutmak, korumak için benim.

"Sadece kız kardeşimi görmeye gittim," diye nefes alıyor.

Söz verdiğim gibi kız kardeşini ona geri getirmem konusunda bana güvenmediği için içim öfkeyle doluyor.

Elimi uzattım ve ağzına dokunduğumda elim titredi, sonra eğildim ve öfkeyle ısırdım. Isırdığımı hissedince nefesi kesildi.

ve o ağzın benim için olduğunu ona hatırlatmak bana zevk veriyor, sapıkça bir zevk.

"Onun gibi bir pislikle pazarlık mı yapıyorsun? Benim haberim olmadan?" Başparmağımı kazıyorum. Onu odama sürüklemek ve ağzını sabunla yıkamak istiyorum. Onu yalayarak temizlemek ve sonra bana o resmin gerçekte var olmadığını söyletmek istiyorum!

"Kız kardeşimi görmeye gittim, Remy. O pislikler umurumda bile değil," diyor usulca.

Saçlarına dokunuyorum, içim kıpır kıpır olurken yavaş olmaya çalışıyorum ve dudaklarını okşamaya devam ediyorum. Bunlar sevdiğim dudaklar, beni hareket ettiren, öpen dudaklar, beni sevdiğini düşündüğüm tek dudaklar. "Yine de beni öptüğün aynı ağızla o lanet olası pisliği öpüyor musun?" Homurdanıyorum.

"Lütfen ona kadar say." Koluma dokunuyor ve içimdeki öfke daha da artıyor. Bir milyona kadar sayabileceğimi ve bunu unutabileceğimi mi düşünüyor?

"Bir-iki-üç-dört-beş-altı-yedi-sekiz-dokuz-on,"

Öfkeyle dışarı fırladım, sonra yakasından tutup kendime çektim, kısık gözlerle üzerine eğildim. "O orospu çocuğunu, uğruna cinayet işleyeceğim ağızla mı öpüyorsun?"

"Dudaklarım dövmeye neredeyse hiç dokunmadı," diye yalvarırcasına fısıldıyor. "Onlara bir darbe vurup sahte bir güven verdiğinde yaptığın şeyi yaptım, böylece kardeşimi görebildim."

Göğsümü çarpıyorum. "Sen benim kızımsın! Kimseye sahte güven veremezsin!"

"Efendim, binayı hemen terk etmeniz gerekiyor."

Salağın birinin geldiğini görmek için etrafımda dönüyorum. Pete ve Riley onu durdurup yaptığım her şeyin hesabını vereceğimi söylüyorlar ve adamın henüz hiçbir şey yapmadığımdan haberi bile yok. Kalabilir ve bu kokuşmuş yerde her şeyi kırmamı izleyebilir, sonra onu memnuniyetle davet edeceğim ve Scorpion'un kafatasını ikiye ayırmamı izleyecek.

Ona uyarıcı bir bakış attıktan sonra Brooke'a dönüyorum ve bir parmağımı güzel çenesinden aşağı kaydırarak nefes

alıp verirken göğüslerinin nasıl inip kalktığını izliyorum. "Ben gidiyorum.

Git ve o pisliğin suratını dağıt," diye fısıldıyorum ona, sonra eğilip dilimi onun zalim, lezzetli küçük ağzına sokuyorum, "ve sonra seni teslimiyete zorlayacağım."

"Remy, sakin ol," diye yalvarıyor Riley bana.

Brooke bana kaşlarını çatarak, "Sorun değil Riley, ben o kadar kolay kırılmam ve o da bunu deneyebilir," diye çıkışıyor.

Kaşlarımı çatarak saçlarını avuçlarımdan arasına alıyorum ve ağzını kendi ağzımla ezerek onu cezalandırmak için sert ve öfkeli bir öpücük veriyorum. "Seni yatağa attığımda, üzerinde ondan kalan hiçbir şey kalmayana kadar seni lanet olası dilimle ovacağım. Sadece ben. Sadece ben."

Cezalandırıcı öpücüğümünden hoşlanıyor gibiydi - lanet olsun ona - şimdi o kadar sertleştirdim ki onu hemen burada, hemen şimdi almak istiyorum.

Gözbebekleri büyümüş ve "Pekâlâ, beni oraya götür" diye nefes alırken vücudu benimkine yaslanmış gibi görünüyor.

Ben de istiyorum. Siktir, neredeyse istiyorum. Ben ve ondan başka her şeyi siktir et.

Geri çekilerek ona dikkatle bakıyorum. Kapıya yönelmeden önce, "Seninle ilgilenecek vaktim yok," diye çıkışıyorum.

"Remy, geri dön. Başını belaya sokma!" diye seslenir.

Duruyorum, sonra yanan ciğerlerime bir miktar hava çekiyorum, ama sakinleşmek imkansız, öfke ve sahiplenme, içimdeki lanet kıskançlık çok büyük, benden daha büyük.

Dönüyorum, sonra bir parmağımla havaya vuruyorum ki durumu ve nerede durduğumuzu anlasın. "Seni korumak benim ayrıcalığımdır. Seni ve değer verdiğin her şeyi benimmiş gibi koruyacağım."

Nefes nefese bana bakıyor ve anladığını sanmıyorum. Kız kardeşini seviyor ama benim onun erkeği olduğumu ve benden başka kimse tarafından dokunulamayacağını bilmesi gerekiyor. Hiç kimse. Ama benim dışımda.

"O hasta pislik az önce sefil hayatına son vermem için bana yalvardı ve ben de bunu seve seve yaparım," diye öfkeyle onu bilgilendirdim, gözlerimi anlamlı bir şekilde vücudunun her santimetrekaresinde gezdirdim.

Benimkinin ona ait olduğu kadar tamamen bana ait olan. "Az önce benden kutsal bir şeyi aldı ve üzerine işedi!" Ona öfkeyle karşılık veriyorum ve bir parmağımı göğüslerinin arasına sokuyorum. "Anla beni. Sen. Sen. Benimsin!"

"Remington, o benim kız kardeşim," diye yalvarıyor.

"Ve Akrep onu asla bırakmayacak. Kadınlarını uyuşturulmuş ve bağımlı halde tutar, zihinleri düşünemeyecekleri kadar küçük parçalara ayrılmıştır. Ondan daha fazla bir şey istemediği sürece ondan asla vazgeçmeyecektir. Seni mi istiyor? Seni istiyor mu, Brooke? Sana ilaç verebilirdi. Seni soyabilirdi. Seni sikebilirdi, lanet olsun, seni sikebilirdi!"

"Hayır!"

"Sana dokundu mu?"

"O yapmadı! Bunu seni kıskırtmak için yapıyorlar, izin verme! Yarınki yüzüğe sakla. Lütfen. Bu gece seninle olmak istiyorum."

Riley aniden araya girip sakın bir şekilde kolumu okşayarak, "Başımdan beri yanımdaydım dostum, hiçbir şey olmadı," dedi.

Bana ne söylediğini anladığımda, gömleğini avuçlamak için dönüyorum, içimdeki öfke tavan yapıyor. "Kızımın o pisliğin yüzüne bakmasına izin mi verdin, seni küçük pislik?" Onu yerden kaldırdım.

"Remy, hayır!" Brooke yanıma geldi ve boş yere kolumu çekti.

Riley'i sallıyorum. "O pisliğin mürekkebinin öpmesine izin mi verdin?"

Pete omzuma vurdu. "Pekâlâ dostum, Destroyer'ı yatağına yatıralım artık, olur mu?"

Boynuma bir diken batıyor ve adrenalinin intikam duygusuyla devreye giriyor. Lanet olsun, şimdi bayılamam. Riley'i bırakıp şırıngayı çıkardım ve bir kenara attım. Brooke'u yakaladım ve ona baktım. Ona bir daha asla benden şüphe etmemesini, bir daha asla arkamdan iş çevirmemesini ve onu ve onun olanı korumayacağıma asla inanmamasını söylemek istiyorum ama ağzımı açıyorum ve o kadar korkmuş görünüyor ki

Güzel, nefes nefese ve endişeli, bunun yerine alçak, hırıltılı bir ses çıkarıyorum ve ağzını eziyorum, kendimi onun tadıyla cezalandırıyorum, onun tatlı, ıslak tadı, çok saf ve iyi ve kız kardeşine olan sevgisi yüzünden o güzel ağzını o orospu çocuğuna koymasından nasıl nefret ediyorum. Yırtıyorum ve kaçmadan önce onu serbest bırakıyorum.

Kalbim göğsümde çılgınca çarpıyor, sakinleştiriciyle savaşıyor. Tek düşünebildiğim parmak eklemlerimi Akrep'in yüzüne sokmak. Ona yumruğumu yedireceğim, sonra da gidip dişlerini düştüğü yerden toplamasını sağlayacağım.

Nerede kaldığını biliyorum. Birbirimizden kaçmak için de olsa hepimiz birbirimizin nerede kaldığını biliyoruz. Genellikle belirlenen Yeraltı konumuna yakın birkaç otel vardır ve Pete her zaman Scorpion'un nerede olduğunu öğrenir, böylece buluştuğumuz tek yer ring olur.

Dört blok ötede, lobisi hayranlarla dolu beş katlı ucuz bir binada. Beni gördüklerinde toplu bir soluk sesi duyuyorum ve tek yapmam gereken "Scorpion" diye homurdanmak ve ikisi heyecanla inlemeye ve yanlarıma sürtünmeye başlıyor, asansöre binerken beni sandviçliyorlar. Scorpion'un katına ulaştığımızda, beni onun kapısına götürmelerini sağladıktan sonra gezinen ellerini durdurup bileklerini sıkarak sabit durmalarını sağlıyorum.

"Kapıyı açmalarını sağla," diye homurdanıyorum.

Biri göğsümü ovarken diğeri kapıyı çalıyor. "Willie! Hey, Willie, ben Trish," diye sesleniyor.

Kapı açılıyor ve ben hemen kolumu savuruyorum, yumruğum Willie'nin yüzüne çarpıyor. Yere yığıldı. Diğer iki pislik çiçekli bir kanepede oturmuş televizyon izliyor ve ayağa fırlıyorlar.

Doğruca en yakındakine gidiyor ve onu gömleğinden yakalıyorum. Yumruğumu savururken ona "Merhaba, orospu çocuğu," diyorum. Kemikler çatırdıyor. Onu yere atıp bir sonrakini yakaladığımda kan fışkırıyor, parmak eklemlerimi kırıyorum, böylece burnu da aynı sertlikte çatlıyor. Dizlerinin üzerine düşmesine izin verdiğimde, onu -Akrep'i- görüyorum.

Bir yatak odasının kapısında, gözleri biraz geniş ve köpek sidiği kadar sarı.

Çenemi kenetleyerek, beni savuşturmak için avuçlarını yukarı kaldırdığında öfkeyle yaklaşıyorum. "Şimdi, şimdi, Riptide, bunu burada yapmak istemezsin."

"Evet, biliyorum." Gömleğini tuttum ve yumruğumu art arda üç kez yüzüne indirdim.

O da bana vurmaya çalışıyor ama ben ona çok hızlı vuruyorum. Onu yere itiyorum ve yatağın yanındaki sandalyeden bizi izleyen, ağlayan bir kız görüyorum. Brooke'a hiç benzemiyordu. Bakışları boş, saçları berbat ve sonra Scorpion ayağa kalkmaya çalışırken komodinin üzerinde bir kalem görüyorum. Onu alıyorum ve o daha ayağa kalkmadan, Brooke'a öptürdüğü siyah dövmeyle saplayıp aşağı doğru yırtıyorum. Kan fışkırıyor ve kalemi çıkarmaya çalışırken alçak sesle, kan donduran bir çığlık atıyor.

Yüzünü buruşturup kanlı ve kırık bir şekilde çekip çıkarırken, onu tişörtünden tutup kaldırıyorum ve bana bakmaya zorluyorum.

"KAL. UZAK DUR. KIZIMDAN," diye tükürdüm yüzüne. "Seni anasını siktiğim. Benim mülkümden uzak dur. Bir dahaki sefere seni ÖLDÜRÜRÜM."

Savruluyorum ve kız "Hayır!" diye bağırıyor ve döndüğümde yumruğu yüzüme çarpıyor.

Tökezleyerek geri çekiliyorum, sonra kaşlarımı çatıyorum, kükrüyorum ve ona saldırıyorum. Sert ve hızlı yumruklar savururken, odadaki tek ses o kızın ağlaması ve bizim sert, hızlı yumruklarımız.

Scorpion'la ilgili olan şey, onun ben olmaması. O kadar hızlı değil, o kadar güçlü değil - beni kışkırtmadığı ve boks kariyerimde yaptığım gibi çuvalamadığım sürece asla kazanamayacak.

Şu anda yaptığım gibi.

Ve umurumda değil. Şu anda hiçbir şey onun bütün kemiklerini kırmak kadar iyi hissettirmeyecek. Kükreyerek, onu dizlerinin üzerine düşüren öldürücü bir sağ kroşe indiriyorum ve beni durdurmak için kollarını kaldırıyor.

"Dur! Dur diyorum, Riptide!" Salıncağım yarı yolda durdu ve o kıza işaret ederken ben de ona doğru baktım. "Onu istiyor musun?"

Kaşımdan damlayan kanı siliyorum ve ona bakıyorum, Scorpion homurdanıyor: "Onu sana vereceğim. Yarın kazanmama izin verirsen onu almana izin veririm."

"Seni şimdi öldürürüm," diye homurdanıyorum, onu gömleğinden tutup kaldırıyorum ve yumruğumu öfkeyle sallayarak onu ayağa kalkmaya zorluyorum. "Ve onu alırım."

Başını sallar ve gömleğini çıkarır. "Beni öldür, sen öldürürken üç oğlum da onu parçalasın."

Köşeden gelen yumuşak ağlama sesi devam ediyor ve kadın fısıldıyor, "Lütfen dur, dur."

Ona yaklaşan köleleri tarıyorum. Hepsini haklayabilirim ama bunu onun önünde yapmak istemiyorum. Dişlerimi sıkarak Scorpion'u uzaklaştırıyor ve ona yaklaşıyorum. Öldürme arzusu damarlarımda yüzüyor ve beni titretiyor olsa bile ben lanet bir katil değilim. "Sen Brooke'un kız kardeşi misin?"

Başını sallıyor.

Onu kolundan tutup ayağa kaldırdım. "Benimle geliyorsun."

"O kadar hızlı değil, Riptide," diye sesleniyor Scorpion. "Onu istiyorsan, yarın şampiyonluğu teslim edene kadar senin ve benim adamlarımızdan biri onunla kilit altında kalacak."

Gülüşüm alaycı. "Ahh, göt herif, ne zaman farkına varacaksın? Yarın şampiyonluğu verebilirim, bu onu geri almayacağım anlamına gelmez. Geri aldığımda da herkes seni kırışımı izleyecek." Telefonumu aldım ve Pete'i aradım.

"Neredesin lan sen-" diye başlıyor cevap verir vermez.

"Kaldır kıcını da buraya gel. Benim için bir şey yapmanı istiyorum." Ona nerede olduğumu söyledim ve telefonu kapattım.

Beş dakika sonra Pete geldiğinde kaşımın gözüme kanadığını ve yumruklarımın çatladığını gördü.

ve parmak eklemlerim morardı. Akrep'e bakıyor, ağzı bir karış açık. "Rem, ne yaptın sen?" diye soluk soluğa bağıyor.

Onu yatıştırmak için "Kimse konuşmuyor," diye vurguluyorum ve ağzı açık kalmaya devam edince parmaklarımı gözlerinin önünde şıklatıyorum. "Hey, hey, dostum, odaklan! Ben sana söyleyene ve onu bana bırakana kadar Brooke'un kız kardeşini koruyacaksın. Beni duyuyor musun?"

Göz kırpıyor. "Dostum, dikiş ihtiyacın var."

"Birkaç dikiş attıracağım," diye homurdandım. "Sadece onu o pislikten uzaklaştır."

Scorpion'a bakmak için dönüyorum. Yüce Tanrım, hâlâ onu öldürmek istiyorum. Yere yığılmış, yara bere içinde ve kanıyor ama gözlerinde bir zafer parıltısı var.

Dışarı çıkarken bana "Seni o yüzükten ayırmak için sabırsızlanıyorum" diyor.

Ve bu önemli değil.

"VE ŞİMDİ BAYLAR VE BAYLAR, hepimizin beklediği an geldi. Son şampiyonumuz, savunmacımız, tek ve biricik Remington RIPTIDE Tate!"

Kalabalıktan ve hatta vücudumun dövüşmek için hazırlandığı ve pompalandığı yoldan bile uzaklaştım. Ringe doğru koşuyorum ve tek görebildiğim Brooke'un aynı kumaşla tenini sardığı. Bana sürtünüyor. Sakinleşiyorum. Bu gece tuvale vuracak olmamın sebebinin o olduğunu hatırlıyorum.

Ringe atlayıp Riley'nin bornozumu çıkarmasına izin verirken bakışlarını üzerimde hissedebiliyorum.

Bu ona her zaman baktığım andır.

Midem kararlılıkla yanıyor. Eğer ona bakarsam, yüzünde endişeli bir ifade olacak. Beni zayıflatacak. Savaşmak istememe neden olacak. Lanet olsun.

Kalabalık bir tezahüratla adımı haykırıyor ve bunu izlemek zorunda kalacak olmasından nefret ediyorum. Ama kız kardeşini geri istiyor. Scorpion'la birlikte olmasına izin

vermeyeceğim.

Spiker daha sonra şöyle seslenir: "Ve şimdi, bayanlar ve baylar, hepinizin canlanmasından korktuğu kâbus burada. Blaaaaaack Scorpion Benny'ye dikkat edin!"

Ve işte geliyor, orospu çocuğu. Sabrımı sınamak için yavaş yavaş yürüyor, iki orta parmağını da bana ve halka doğru uzatıyor.

Bu gece oyun oynamaya cağımı bildiği için kendini kötü hissediyor.

Buraya gelmesini bekliyorum, lanet dövmesine nasıl kalem sapladığımı yeniden yaşıyorum. Brooke'un onu öptüğünü düşünüyorum ve kanım yeniden kaynıyor.

Ringe atlıyor ve siyah pelerinini çıkarıyor ve o orospu çocuğunun bok gibi görüldüğünü gördüğüme seviniyorum. Lanet olası derisindeki dövmeyi oyduğum yere dikiş atılmıştı ve sarı gözleri bana dikilmişti ve beni herkesin önünde pataklayacağı için duyduğu sevinci görebiliyordum.

Ting ting.

Kör bir an için, içgüdüsel olarak, vücudumun yerine oturmaya başladığını hissediyorum: gardımı alıyorum, ayaklarımı açıyorum, onunla başa baş gidiyorum, ama savurmadan önce kendimi tutuyorum ve ona izin veriyorum. Önce kaburgalarım, sonra da çeneme iki yumruk attı. Kendimi toparlamak için silkeliyorum, sonra tekrar başa baş gidiyorum.

O kadar heyecanlıyım ki, iyi bile geliyor.

Scorpion tam karnıma vuruyor, sonra bir aparkat atıyor ve ben başımı dikleştiriyorum. O hanım evladı yumruklarıyla yere serilmeyeceğim. Eğer tuvale düşersem, lanet olası yere düşerim çünkü ayakta duramam.

Tekrar vücuduma, göğsüme ve göğüs kafesime üç yumruk yiyorum ve vücudum, kas hafızam, beynimle savaş halinde. İçimdeki her bir içgüdüye karşı çıkıyorum. Ama kendime şampiyonluğa sahip olamayabileceğimi ama ona sahip olacağımı söylüyorum.

Kendimi ve kız kardeşini getirdiğimde bana nasıl bakacağını görebiliyorum. O genç kızı geri alacak ve

onun için her şeyi yapacağımı bilecek.

Scorpion çeneme saldırıyor, sonra düz gidiyor ve beni dizlerimin üstüne çökertiyor. Halk bundan hoşlanmadı. Ayağa kalkıyorum, biraz başım dönüyor.

"Boooo! Booo!"

"Öldür şu piçi, Riptide! ÖLDÜR ONU!"

Devam ediyoruz. Yumruk üstüne yumruk, korunmamaya, karşılık vermemeye konsantre oluyorum.

Tur üstüne tur atıyoruz ve ben sadece alıyorum. Sistemlerimin bir şekilde kapandığını hissediyorum. Kaslarım zonklıyor, derim morarıyor, kemiklerim hassaslaşıyor. Beynim yavaşlıyor, ciğerlerim morarmış her yerime oksijen vermek için zorlanıyor. Neremin acıdığını bile bilmiyorum, vücudum tonlarca uyuşturucu madde üretiyor ve bunun için minnettarım.

Alnımı silip nefes almaya devam ediyorum, kolumun ucu kaşlarımdan, dudaklarımdan, şakağımdan akan kanla lekeleniyor. Tekrar yere çarpıyorum ve bu orospu çocuğunun ben istediğim halde beni bayıltamamasından nefret ediyorum. Tekrar ayağa fırlıyorum ve ona tükürüyorum, o orospu çocuğunu kızdırıyorum ki bana iyi bir yumruk atsın.

"Remy, dövüş onunla!" Brooke'un kusursuz sesini duyuyorum ve bu beni donduruyor. "REMY, DÖVÜŞ ONUNLA! BENİM İÇİN! BENİM İÇİN!"

Duyuyorum. Kutsal Tanrım, benim için hiç böyle çığlık atmamıştı. Bu beni kırıyor ve kısa bir an için, kalan tüm gücümle Akrep'i devirmek istiyorum. Ben en güçlü ve en hızlısıyım, bu yüzden benim yere düşmeyeceğimi biliyor. Ben onun eşiyim ve benimle gurur duymasını istiyorum. Yumruklar geliyor ve tek duyabildiğim dövüşmem için bana yalvardığı. Onun için. Ve hayatımda ilk kez, kendimi tamamen aşağılanmış hissediyorum. Buna izin verdiğimi göremiyor mu?

Bu senin için, küçük fişek-ooof.

Nefesim kesiliyor, bedenim acıyı bastırmak için kasılıyor. Düşüncelerim dağılıyor ve başım dönüyor.

Şimdi kafama saldırıyor ve beynim kafatasımın içinde jöle gibi dönüyor. Yumruğunun çenemle birleştiğini

duyabiliyorum.

Ta ki kafam son çatlakta sallanana kadar!

Dengede kalmak imkansız.

Yere çarpıyorum.

Altımda hissediyorum. Neredeyse hoşuma gidiyor. Dünyam dönerken tek sağlam şey. Düşebileceğimi ve lanet olası zeminin benim için orada olduğunu bilmekle ilgili bir şey rahatlatıcı.

Altımda ıslak bir kan birikintisi var. Gözlerim neredeyse kapanmış ve şişmiş. Kaburgalarım ciğerlerime yumruk yemiş gibi hissediyorum. Bir elimi tuvale koyuyorum, sonra diğerini ve sayma sesi duyuyorum. Ayağa kalkmaya çalışıyorum ve bir an için bunu yapıp yapamayacağımı bilmiyorum.

Ondan nefret ediyorum. Ondan tutkuyla nefret ediyorum. Tek düşünebildiğim burada durup o sarı gözleri ve o yüzü görmek ve bir dahaki sefere onunla karşılaştığımda onu parçalamak.

Ayağa kalkıp kan tükürüyorum ve ayağa kalkar kalkmaz yan tarafıma beni savuran bir sol kroşe yiyorum.

Tökezliyorum ve neredeyse tekrar düşüyorum, başımı sallamam gerekiyor. Oda dönüyor. Ve tek düşünebildiğim Brooke'un kolları ve bu gece bana sarıldığında ne kadar iyi hissedeceğim. Onu kendime saracağım ve üzerime buz koyup sihrini göstermesine izin vereceğim ve şampiyonluğu istediğimi sandığım için kız kardeşini ona geri verdiğim için beni sevecek ama şimdi değil.

Şimdi tek istediğim sevdiğim kadın. Beni sevmesi. Hayatımda daha önce kimsenin beni sevmediği gibi. Ve onun için herkesten daha çok savaşacağım.

Riley ve Koç'un bana tekrar tekrar bağırdığını duyuyorum, "Lanet olası gardiyanın! Neyin var senin?"

İnsanlar arenanın her yerinde bağılıyor. Kana susadıkça susuyorlar ama bugün onlara sadece benimkini verebilirim.

"ÖLDÜR ONU, RIPTIDE! ÖLDÜR ONU!"

Bir sonraki darbeye kan tuvale sığıyor ve insanlar daha da yüksek sesle bağılıyor. "REM-ING-TON! REM-ING-TON!"

Kalbim hiç bu kadar hızlı atmamıştı. Vücudumun hiçbir parçası onu neden kullanmadığımı anlamıyor. Bu geceki savaşım

Kendimi, içimdeki her içgüdüyle, çalışmak isteyen kaslarımla, korumak için refleks olarak zıplayan sinirlerimle. Ama artık sağ kolumu hareket ettiremiyorum. Yanımda gevşek bir şekilde duruyor ve acımıyor bile.

İnsanlar "Remy, Remy, REMY!" diye bağırmaya devam ediyor.

Scorpion öfkeyle homurdanıyor. Hayatında hiç kimsenin onu desteklemediği bir an bile olmadığını biliyorum.

Yüzüne tükürdüm. "Seni bir daha gördüğümde yumruğumu yiyeceksin," diyorum ona.

Kolunu bir kükreyle geriye savuruyor ve ben çarpmasını bekliyorum. Geliyor ve ben yerdeyim. Görüşüm tünelleşiyor ve kararıyor.

Karanlıkta **MÜZİK DUYUYORUM**. Brooke'un bana çaldığı şarkıları duyuyorum, benim ona çaldığım şarkıları. Vücudum ağrıyor ve hareket etmeye çalışıyorum ama karanlıktan çıkamıyorum. Çenemde eller hissediyorum ve kulağıma yakın sesler duyuyorum. Hıçkıran küçük sesler. Şakağımda öpücüklerini, saçlarımin üstünde parmaklarını hissediyorum. Müziği duyuyorum ve onu kaybediyorum. Hayır, onu asla kaybetmeyeceğim. Onun için her şeyi yaparım. Onun için her şeyi yapacağımı bilmeli.

Işık retinalarımı yakıyor. Vücudum kurşuni ve uyuşuk. Göğsüm ağrıyor. Gözlerimi daha geniş açıyorum ve etrafımı değerlendiriyorum.

Hastane.

Riley. Peki ya

Brooke?

Panik beni ele geçirdi. Konuşmaya çalışıyorum ama boğazıma bir şey takılıyor, bu yüzden inliyorum.

Riley sandalyede oturduğu yerden başını kaldırdı. "Kalkmışsın, Tanrı'ya şükür!" Bana doğru geliyor. "Yüce Tanrım, Remington, seni kendim öldürebilmem için bunu yaptığına çok sevindim. Hepimize sahiptin-"

Kolunu tutup o kadar sıkıyorum ki duraklıyor ve aptal nefes borusundan boğazıma bir ses geliyor

Orada sıkıştım.

"Brooke'un nerede olduğunu bilmek ister misin?" Riley gözlerimin içine bakarak soruyor.

Başımı sallıyorum ve tekrar inliyorum. Panik içimi kemiriyor. Ringdeki fiyaskoyu gördü ve onun iyi olduğunu görmem gerekiyor.

Riley onu almaya gittiğinde, kalp atışlarımla saniyeleri sayıyorum.

İçeri giriyor ve birbirimizi gördüğümüzde duruyor. Şu anda hissettiklerimi daha önce hiç hissetmemiştim. Vücudumdaki her hücre sıçırıyor, ama aynı zamanda bu yatakta hareketsiz kalıyorum, onu görünce titriyorum. Orada, bana bakıyor, kırıışmış giysiler içinde, saçları dağınık, yüzü solgun ve bana hiç bu kadar güzel görünmemişti. İçimi yakan dürtülerle bedenim geriliyor. Ona "Seni seviyorum, Küçük Fişek" demek istiyorum. Seni çok seviyorum. . .

Bana iPod'umu getirmesini istiyorum, böylece ona bir şarkı çalabilirim. Yine "I Love You". Ya da başka bir tane. Kahretsin, hiçbir şey onu sevmeme hissini yakalayamaz.

Ayakları titremeye başlıyor ve onu sarsmaya başlayan hıçkırıkları duyduğumda gözlerim yanmaya başlıyor. O kadar derin bir yerden geliyorlar ki, sesi tamamen yabancı geliyor ve benim bile bilmediğim yerlerimi acıtıyor.

"Bana bunu izletmeye nasıl cüret edersin ... orada durup seni yok edişini nasıl izletirsin! Kemiklerini! Yüzünü! Sen. . . benimdin! . . benimdin! Benim ... tutmak için Seni kırmaya nasıl cüret edersin! Beni kırmaya nasıl cüret edersin!"

Gözlerim alev alev yanıyor ve hareket edemiyorum, tek yapabildiğim onun ve benim acım içimde yırtılırken burada uzanmak.

"Tek istediğim kız kardeşime yardım etmek ve senin başını belaya sokmamaktı. Ayrıca seni korumak, sana bakmak, seninle olmak istedim. Benden bıkana ve bana ihtiyacın kalmayana kadar seninle kalmak istedim. Beni sevmeni istedim çünkü ben . . . I . . . Oh, Tanrım, ama sen . . . Ben ... yapamam. Yapamam.

artık. Seni dövüşürken izlemek zor ama kendini öldürürken izlemek çok zor. Bunu yapmayacağım, Remington!"

Bir kolum alçıdayken bile vücudumun ağırlığından nefret ederek ses çıkarıyor ve hareket etmeye çalışıyorum. Hızlı, eğitilmiş bedenim beni hayal kırıklığına uğrattıyor ve aniden hissettiğim gibi kırılıyor.

Gözyaşları yanaklarından süzülüyor ve aniden bana geliyor ve boştaki elime dokunup göğsüme doğru eğilerek parmak eklemlerimi öpüyor, gözyaşları yaralarımın üzerine düşüyor.

Ona dokunmayı o kadar çok istiyorum ki elimi başının arkasına koyup saçlarını okşayabilmek için alçımı hareket ettirmeye zorluyorum.

Yanaklarını siliyor ve gözyaşlarıyla dolu gözlerle bana bakıyor ve ben sessizce buna dayanabileceğimi, dayak yiyebileceğimi anlamasını istiyorum.

Ama aniden gitmek için ayağa kalktı.

Elini tutuyorum ve küçük kemiklerini kırmadan olabildiğince sıkı kavıyorum. Elini çekip kurtarıyor ve yüzümü tutup alnıma bir öpücük konduruyor. Tüm acısının içimde patladığını hissediyorum ve o beni öldürüyor. Tüpü tutup çıkarmaya çalışırken boğazımdan bir ses yırtılıyor ve makine çıldırıyor, Brooke da öyle.

"Remy, yapma, yapma!" diye yalvarıyor ama buna izin vermeyeceğim, bu lanet şeyi çıkarmam gerekiyor. Hiçbir zaman lafını esirgemeyen biri olmadım ama ona söyleyecek bir şeyim olduğunda boğazıma bir şey takılmasın istiyorum ama Brooke paniğe kapılıp bir hemşire çağırıyor. "Hemşire! Lütfen!"

Bir hemşire aceleyle odaya giriyor ve serumdan damarlarıma bir şey fışkırıyor ve bir anda bir boğa kadar ağırlaşıyorum ve başım üzerime kapanıyor. Brooke bana asla unutamayacağım bir yüz ifadesiyle bakıyor. Sanırım onu kırdım. O güçlü, o benim eşim ve doğal olarak beni kaldırabilecek kadar güçlü, hayır.

Kimse beni alamaz.

Gözlerindeki bakışı görüyorum, umutsuz olduğumu anladıklarında herkesin baktığını hayal ettiğim bakışın aynısı. Berbat durumdayım. Ama sonra bana gülümsüyor ve

bu öyle bir gülümseme ki

kafamda markalaşıyor. Batmaya başladığımda ona tutunuyorum, uyandığımda ona hangi şarkıyı çalacağımı düşünmeye çalışıyorum. . . .

Sevgili Remington,

Seni ilk gördüğüm anda, sanırım beni yakalamıştın. Ve bence biliyordun. Nasıl bilmezsın? Ayaklarımın altındaki zeminin titrediğini. Öyleydi. Sen hareket ettirdin. Hayatımı yeniden renklendirdin. Ve peşimden gelip beni öptüğünde, içimde bir yerlerde hayatımın sonsuza dek senin tarafından dokunulacağını ve değişeceğini biliyordum. Öyle de oldu. Seninle hayatımın en şaşırtıcı, inanılmaz, güzel anlarını yaşadım. Siz ve ekibiniz benim yeni ailem oldunuz ve bir an bile ayrılmayı düşünmedim. Onlardan değil ama en çok da sizden. Sizinle geçirdiğim her gün beni daha çok arzulamaya itti. Günlerdir tek istediğim daha yakın olmaktı. Sana yakın olup da dokunamamak acı veriyor ve uyanık olduğum her anı seninle, uyuduğum her anı da senin kollarında geçirmek istiyordum. Birçok kez bana hissettirdiğin her şeyi sana söylemek istedim ama önce senden duymak istedim. Gururum artık yok. Buna yerim yok ve sana söylemediğim için pişman olmak istemiyorum: Seni seviyorum, Remy. Tüm kalbimle. Sen tanıdığım en güzel, karmaşık ve nazik savaşçısın. Beni delicesine mutlu ettin. Bana meydan okuyorsun, beni memnun ediyorsun ve içimde bir çocuk gibi hissettiriyorsun, sırf geleceğe baktığım ve hepsini seninle paylaşmayı düşündüğüm için dört gözle bekleyeceğim tüm harika şeylerle. Kendimi hiç seninle olduğum zamanki kadar güvende hissetmedim ve bilmeni isterim ki her parçana, hatta kalbimi kıran parçana bile tamamen aşığım.

Ama daha fazla kalamam, Remy. Kendine zarar vermeni izleyemem, çünkü bunu yaptığında beni hiç kimsenin yapamayacağını düşündüğüm şekilde incitiyorsun ve ben kırılmaktan ve bir daha asla doğru olamamaktan korkuyorum. Lütfen asla ama asla kimsenin seni böyle incitmesine izin verme. Sen herkesin olmak istediği bir savaşçısın ve bu yüzden dünyadaki herkes seni seviyor. Çuvalladığında bile tekrar ayağa kalkıp savaşıyorsun. Bana dünyayı açtığın için teşekkür ederim Remy. Kendini benimle paylaştığın için. İsim için. Ve bana her gülümsediğin zaman için. Sana geçmiş olsun demek istiyorum ama biliyorum ki iyileşeceksin. Tekrar mavi gözlü, ukala ve kavgacı olacağını biliyorum ve ben de benden önce üstesinden geldiğin her şey gibi senin geçmişinde olacağım. Sadece şunu bil ki, seni düşünmeden bir daha asla "Iris" kelimesini duymayacağım.

Her zaman
sevgiler, Brooke

Bu mektubu bugün defalarca okudum. İnançsızlıkla, öfkeyle, kendimden nefret ederek, yalnızlıkla, çaresizlikle okudum ama asla koparak değil. Ve şimdi, bir kez daha okudum ve sonunda onun -kızımın- beni terk ettiğini anladım. Vücudum patlıyor ve ağrı kesici yapmadıkları türden yoğun bir acıyla inleyip başımı düşürüyorum. Gözlerim bulanıklaşıyor, Pete'in oturma odasında normal bir günmüş gibi konuştuğunu duyarken başparmaklarımı seni seviyorum Remy yazısının üzerinde tekrar tekrar gezdiriyorum.

Riptide'in hayatından lanet bir gün daha.

Onunla tanışmadan önce. . . onunla.

"Ondan 1500 hisse. Sat. . . . Evet." Telefonu kapattığını anlamamı sağlayan bir sessizlik oluyor ve yatak odasına bakarken kapı kolunun dönüşünü izliyorum. Perdeler açıldı ve beni görünce irkildi. "Gözlerin mavi."

Yüzümü ovuşturup geçen haftaları kafamda toparlamaya çalışıyorum ama tek düşünebildiğim bu mektuptan parçalar. Seni seviyorum, Remy. . . Beni delicesine mutlu ettin. . . .

Pete odaya girdi ve adımlarını hızlandırdı. "Neredeyse üç haftadır baygınsın. Hatırlıyor musun?"

Sessizce, elimde mektubu tutarak ona bakıyorum.

"Remington, ne yaptığının farkında mısın? Sen kaybettin Lanet olası şampiyona. Sen attın. Dövüşü! Uğruna çalıştığın her şeyden vazgeçtin. Nakit paranın son kuruşuna kadar gitti. Yılların cirosu ve emeği. Şampiyonluk ... gitti." Sesi kesildi ve bana baktı. "Bunu hatırlıyor musun?"

"Ne yaptığımı biliyorum, Pete. Vazgeçtiğim hiçbir şey geri alamayacağım bir şey değil."

"Sen, seni moron. Ölebilirdin! Remington, bunu kim yapar? Seni bayıltana kadar dövmesine isteyerek izin verdin."

Dönüp yatağın kenarına oturuyorum ve bir elimle boynumu ovarken diğer elimle mektuba bakıp düşüncesizce kokluyorum. Kahretsin, onun gibi kokuyor. Onun el yazısını görmek bile beni etkiliyor.

Riley geliyor.

Pete hemen, "O mavi," diye haber verir. "Kahretsin, bu harika! Hey, Rem."

Onlara bakıyorum ve onlar benim kardeşlerim. Değer verdiğim kardeşlerim. "Hayal kırıklığına uğradınız," diyorum onlara.

"Hayal kırıklığına uğramadık dostum, senin için endişeleniyoruz. Hiçbir kadın buna değmez," diyor Pete.

"Öyle." Ama beni terk ettiği için ona o kadar kızgınım ki mektubu avucumun içinde buruşturup ayağa kalkıyorum. "Kavga için özür dilerim. Bunu takıma telafi edeceğim."

"Kendimiz için üzgün değiliz," diye tekrarlıyor Pete.

"Akrep mi?" diye sorarken önce bir pazumu, sonra diğer pazumu esnetip vücudumu test ediyorum.

"Bahamalar'da falan bir yerde. Paranı harcarken eğleniyorsun," diyor Pete, sesi hâlâ asık.

"Austin'deki evi satıŖa çıkar," diye mırıldandım. "Bu bizi bu sezon idare eder."

Başını sallıyor. "Ayrıca bazı ciro ilgilerimiz de var. Harika gidiyorsun-"

"Peki ya o? O iyi mi?" Göz kırpıyorlar.

"Brooke."

"Dostum, neden soruyorsun?" Pete telaşla önce bana, sonra Riley'ye, sonra da bana bakıyor. "Onu unutmaya çalışıyorsun, Rem. Düzinelerce kadınla birlikte oldun! Riptide için çıldırıyorlar, tıpkı eski günlerdeki gibi!"

Riley, "Evet Rem, ne tür kıçlar elde ediyorsun," diyor. "Tanrım!" Kafamda bir hastane odasında gözyaşlarıyla dolup taşan altın rengi gözler canlanıyor. Pete ve Riley'nin beni izlediğini fark ederek mektuba bakıyorum ve onu yumruğumdan çözüyorum.

beni ve sonra birbirimizi izledik.

"Dostum, ver şunu, senden uzak tutabilirim." Pete mektubu almaya geldi.

Elimi anında yumruk yaptım. "Ona dokunursan ölürsün."

Kolunu indirip iç geçiriyor ve ben ikisine de bakıyorum.

"Kız kardeşi nerede?"

"Henüz rehabilitasyondan çıkmadım. Bir hafta daha."

Vücudumu test etmeye devam ediyorum. Koç kas kütlesini korumak için üzerimde TENS makinesi kullanıyor olmalı. Kaslarımı katlıyorum, her zamanki gibi sertler. Antrenman yapmadığım halde antrenman yaptığımı inandırmak için hepsi elektronik olarak manipüle edildi.

Riley düşüncelerimi doğrulayarak, "Koç her santimini şok ediyor," diyor. "Glutamin ve her türlü takviyeyle dolup taşıyorsun."

Yere yatıp sınav çekiyorum. Güzel. Akıyor. Yatakta yatmaktan belim ağrımıyor. Zıplıyorum ve boynumu büküyorum, sonra bavulumu açıyorum ve boks bornozumu görüyorum. Ve her santimimle biliyorum ki, eğer onu alırsam, onun gibi kokacak. O anda hızla artan tüm enerjimi harcama dürtüsü şiddetleniyor. "Koçu ara, sert vuralım."

"Cidden antrenman mı yapacaksın? İki haftadan uzun süredir hastanedesin ve kafana şoklar alıyorsun! Seni depresyondan çıkarabilmemizin tek yolu bu."

"Ama şimdi iyiyim." Mektubunu ve antrenman kıyafetlerimi banyoya götürüyorum, sonra mektubu açıp tekrar okuyorum: Seni seviyorum, Remy.

Gözlerimi kapatıyorum ve atıyorum.

Sonra gidip aldım, okudum ve mektuplarının izini sürdürdüm. Lanet olsun sana, Brooke. Bana uzak durmamı söylemeliydin. Benden nefret ettiğini. Benim gibi biriyle yaşayamayacağını. Onun yerine bana takımımın senin ailen olduğunu söyledin. Mutlu olduğunu. Şarkılarımı duyduğunda beni düşündüğünü. Beni sevdiğini söylüyorsun. Şimdi, Brooke, senin peşinden geliyorum.

DIANE HARIÇ HERKES Escalade'e **biniyor**. Binadan sadece birkaç blok uzaktayız ve göğsümde bir savaş alanı var. Yaklaştıkça içimdeki düğüm sıkılaşıırken parmaklarımı kalçalarımın vuruyorum. Brooke'un doğru yola getirilmesi gerekiyor ve eminim getirdiğimiz küçük paketi gördüğünde yapacak fazla bir açıklama kalmayacak.

Boynumun arkasını ovuyorum ve sonra elimi kotuma sokup mektubu alıyorum. Mektup beni yakıyor. Gözlerim dolana kadar okudum ve öfkemden yandılar. Bana altınmışım gibi sarıldı. Asla gitmeyeceğini söyledi ve her zerrem ona inandı. Ne dediğimi bilmek istiyorum. Ne yaptığımı bilmek istiyorum. Mektubunda söylediklerinde ciddi miydi yoksa hepsi palavra mıydı bilmek istiyorum.

"Brooke ve Melanie de orada," diyor Pete arkadan.

Araba durmak için sokağın aşağısına doğru ilerlerken başım kaldırımda tırıs giden iki figüre doğru kayıyor

dairesinin önünde. Aman Tanrım, bu o.

Kalbim atmaya başlıyor, kalbimdeki atardamarlar kaslarımı beslemek için genişliyor. Parmaklarımı kıvrıp kapıyı açıyorum ama arabadan önce Pete ve Riley iniyor. Onların ardından kaldırıma çıkıyorum ve onu görüyorum. O da beni gördü. İkimiz de kıpırdamadan bakıyoruz. Gözlerim o kadar aç kalmış ki onu gördüğümde acıyor - at kuyruğu, koşu ayakkabıları, egzersiz kıyafetleri, hayalini kurduğum oval yüz, hayallerimdeki o lokum dudaklar ve bana bakarken parlayan altın gözler.

Tanrım, seni seviyorum.

Varlığımın her zerresi ve her santimi onu gördüğümde uğulduyor. Üzerinde sıkı bir koşu kıyafeti var, alnında ve boğazında ter parlıyor, saçlarını şirin bir at kuyruğu yapmış ve bana bakarken olduğu yerde donup kalıyor. Hareket etmeye başladığında kendini bana doğru fırlatıp fırlatmayacağını bilmiyorum; tek bildiğim, eğer fırlatırsa, onu yakalamaya çok hazır olduğum. Onu yakalayacağım ve asla yere bırakmayacağım.

Tanrım, o kadar haklı ve beni gördüğüne o kadar memnun görünüyor ki, uçümüze doğru ilerlemeye başladıklarında düşümleniyorum.

"Bayan Dumas?" O ve arkadaşı ilerlemeye devam ederken Pete ona sorar. "Bunun size ait olduğunu düşünüyoruz?"

Bana işaret ediyor ve bizim Escalade'den Nora çıkıyor. Brooke önce bana baktı, sonra gözlerini kırıştırdı. "Nora mı?"

"Nora?" diye tekrarlar arkadaşı Melanie.

"Sadece eve sağ salim döndüğünden emin olmak istedik," diyor Pete.

"Nora?" Brooke gözlerini kız kardeşinden ayıramıyor ve küçük fişeğimin yüzündeki neşeli inançsızlık karşısında göğsüm kabarıyor.

"Benim!" Kız kardeşi sarılmak için koşuyor ve ben daha önce hiçbir kadını kıskanmamıştım ama Brooke'un kollarının beni sarmasını, kokusunun burun deliklerimde, ciğerlerimde olmasını, ruhumu okşamasını istiyorum. "Benim, abla! Geri döndüm! Rehabilitasyonda çalıştım. Pete bana yardım etti.

Dövmeyi de sildirdim." Dövmeyi işaret ediyor.

Scorpion'un lanet mürekkebinin yüzünü işaretlediği yerde. "O gün bana baktığında kendimi çok küçük hissettim, Brooke. Kendimi çok küçük ve çok kirli hissettim."

"Hayır! Hayır, asla!" Brooke ona tekrar sarılıyor, içim kıskançlıktan sıkılıyor ve kollarım ona sarılma isteğiyle kurşun gibi oluyor.

"Nora! Nora Camora Lalora Crazyora!" Brooke'un çılgın, komik arkadaşı Nora'nın üzerine atlıyor ve onu etrafında döndürüyor ve Brooke dönüp grubumuza bakıyor, kalbim beklentiyle tekmeliyor.

Ama Pete'e bakıyor, bu da içimdeki düğümün daha da sıkılaşmasına neden oluyor. "Pete, neler oluyor?"

"Sürpriz." Kız kardeşine mutlulukla işaret ediyor. "Harika iş çıkardı. Çok tatlı bir kız."

Sonra bana doğru başını sallıyor ve Brooke'un altın rengi gözleri bana dönüyor, ama burada durmaya dayanamıyorum, sanki o benim değil, ben de onun değilim. Ellerimi kotumun cebine sokuyorum ve onu incelemekten duramıyorum, kıvrımları nasıl doluyor, teri güzel tenine nasıl yapışıyor.

"Remy'nin Scorpion'la dövüşmeye gittiği gece, Scorpion ona şampiyonluk yerine kız kardeşini teklif etti. Remy de kabul etti," diye açıklıyor Pete.

Onu izliyorum, gözleri benimkilerle tam bir şaşkınlık içinde buluşuyor ve bir şey söylemesini bekliyorum.

"Yani kaybetmeyi kabul mü etti?"

Vücudum oradaki inançsızlıkla, acıyla geriliyor. Bunu yaptığımı düşündü çünkü ben lanet bir BP'yim ve bunu biliyorum.

Başını sallamaya başlıyor, gözleriyle gözlerime yapışıyor. Nabzının hızla attığını, yüzünün renginin değiştiğini, gözlerinin acıyla karardığını görüyorum.

"Bunu için mi yaptın? Nora için mi?" diye soruyor nefes nefese.

O çok zarif, o benim kızım, benim küçük fişeğim ve gözleri yaşlarla dolduğunda, sadece onları yalayabilmek için düşmelerini istiyorum.

Pete, Escalade'in arkasından yeşil bir spor çantası alır ve Nora ile birlikte içeri girer. "Şunu içeri götürüyüm."

sen, Nora."

Riley yanımda duruyor ve kızlar bize bakıyor. Hayır. Melanie Riley'e bakıyor. Ama Brooke gözlerini benden alamıyor. Ellerimi ceplerimin derinliklerine sokuyorum. Onu kendime çekebilirdim. Onu kendime çekebilirdim. Beni terk ettiği için ona cezalandırıcı bir öpücük verebilir, sonra da onun için delirdiğim için sevgi dolu bir öpücük verebilirdim.

Kollarını kendine sarıyor ve başını öne eğiyor. "Neden bana söylemedin? Dövüşü onun için yaptığını?"

Kimsesiz görünüyor ve Tanrım, onun benim tarafımdan korunduğunu hissetmesini istedim. Onun için yapacağım şeyden utanmamasını. "Kendin için demek istiyorsun," dedim ona usulca.

"Ben de bilmiyordum Brooke," diyor Riley. "Ya da Koç. Sadece Pete biliyordu. O gece onu bulan oydu ve Remington galibiyeti getirirken kız kardeşinin güvenliğini sağlamaya yardım etti."

Gözleri kısa süreliğine Riley'ninkilerle buluşuyor, sonra geri dönüp üzerimde dolaşmaya başlıyor. Dokunuşunu hissedebiliyorum. Onun arzusunu. Gözlerinde, sesinde titriyor. Ona ulaşmak, dokunmak, görmek, daha yakın hissetmek istiyorum.

"Nasılsın? İyi misin?" diye soruyor ve tatlı endişesi doğru düşünmemi imkânsız hale getiriyor. Sadece başımı sallıyorum. İyi değilim, küçük fişek, iyi olmanın yanından bile geçmiyorum.

"Bu kayıp senin için şimdi ne anlama geliyor?" diye soruyor. Konuşmak istiyor ama ben Yeraltı hakkında konuşmak istemiyorum. O gün çok daha önemli bir şey kaybettim ve onu geri istiyorum.

"Fakir olmamız dışında mı?" Riley benim yerime cevap veriyor. Çok sert kıkırdıyor. "Yıl boyunca onu idare edecek birkaç milyonu var. Yeni sezon başladığında bir geri dönüş yapacağız. Remy'nin hayranları intikam istiyor."

"Sadık hayranlarınız var, değil mi?" Brooke soruyor, o altın rengi gözleri usulca beni katlediyor.

Ona bir aydır sahip olduğum hiçbir şeyin farkında olmadığımı, sadece sahip olmadığım şeylerin farkında olduğumu söylemek istiyorum.

"Pekâlâ, gitme zamanı." Riley sırtımı tokatladı. "Aslında Brooke, biz de yeni sezon için bir spor rehabilitasyon uzmanı aradığımız için buradayız. Antrenmanlara önceden başlamak iyi olur." Riley ona detayların yazılı olduğu kartı veriyor. "İlgilenirseniz diye söylüyorum, Bay Tate'in numarası arkada yazıyor. Kalacağımız otel de orada. Üç gün içinde ayrılıyoruz."

Riley arabaya tırmanıyor, Pete de öyle, ama ben onun tepkisini bekliyorum.

O bana bakıyor, ben de doğrudan ona bakıyorum.

Binlerce şey söylemek, ona binlerce şarkı çalmak isterken nabzım deli gibi atıyor ve hiçbir şey çıkmıyor. İçimdeki karmaşadan, duygu karmaşasından tek bir kelime bile söyleyemiyorum. Neden bile mi? Neden beni terk ettin? Neden beni sevdiğini söyledin ve beni terk ettin.

"İyi görünüyorsun Remy," diyor Melanie mutlulukla.

Kısa bir süre gülümsüyorum çünkü Brooke'u güldürmesi hoşuma gidiyor. Melanie'nin bana tüm bunları başlatan telefon numarasını vermesi hoşuma gitti.

O uzaklaşıyor ve Brooke beni izlemeye devam ediyor ve ben nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Hayatımda hiç kimse bana o mektupta söylediği şeyi söylememiştir. Düşürülmeye alışkınım. Bunu beklemeye şartlanmışım. Ama benden asla bıkmayacağını söylediğinde ona inandım. Beni sevdiğine dair bir şarkı çaldığında, ona inandım. Ve beni terk ederken kullandığı aynı iki uzun, şık bacakla bana geri dönmesini istiyorum.

"Beni nerede bulacağınızı biliyorsunuz," diye mırıldandım, sonra çocuklarla arabaya bindim ve yola çıktık.

Mektubunu alıp sıkıyorum ve bir anlığına tekrar kızıyorum. Kendime. Ona. Bektan bedenime. Geri dönüp onu kendi lanet dairesine taşıyabilir, beynini sikebilir ve ona kimin için ağladığını, mükemmel olsun ya da olmasın erkeğinin kim olduğunu hatırlatabilirdim.

Ama gururum o kadar kırıldı ki, kendimi akıl hastanesinde bırakılmış, birinin gelip onu çıkarmasını bekleyen o aptal çocuk gibi hissediyorum.

Damlayana kadar KOŞUYORUM VE koşuyorum ve o zaman bile her santimim gergin ve bekliyor. Yarın yola çıkacağız. Ve onsuz gidemeyeceğimi biliyorum. Kendimi tanıyorum ve gelmezse geri gelip onu alacağım.

Yine de hayatımda bir kez olsun birinin bana gelmesini istiyorum çünkü buna değer olduğumu düşünüyorlar. Hayır, birini değil. Onun. Sevdiğim kadının bana gelmesini istiyorum çünkü sonunda bu dünyada biri beni anlıyor. Onsuz nasıl gideceğim, nasıl yaşayacağım?

Süite geri dönüp kapıyı çarpıyorum.

Ve bir hayal gibi, onu oturma odasında Pete ve Riley ile otururken görüyorum.

Ayağa fırlıyor ve giydiği her kıyafetin ve her ayrıntısının farkındalığı beni ele geçiriyor. Bir dövüşten önce saniyenin çok kısa bir bölümünde hissettiğim sakinliği hissediyorum ve sonra dövüş içimde. Binlerce duygu birbiri ardına yarışıyor. Hava gerginlikle uğulduyor. Şehvet yaylarının aramızda sıçrayarak içimi çektiğini hissedebiliyorum. Göğsüm kabarıyor, sersemlemiş durumdayım, hâlâ kızgınlığım ve sonra hissettiğim tüm bu kargaşayı onun içine gömmek ve ona benim olduğunu hatırlatmak için çaresizim.

"Vaktin varsa seninle konuşmak istiyorum Remington," diye fısıldıyor kalın bir sesle.

"Evet, Brooke, ben de seninle konuşmak istiyorum."

Yürümeye başlıyorum ve onun beni takip etmesine izin veriyorum, sesinin beni nasıl etkilediğinden nefret ediyorum. Kokusu bana ulaşıyor ve onu ustaya götürüp kapıyı kapattığımda içgüdülerim bana ihanet ediyor ve sıcak bir elimi boynuna doluyor ve onu ciğerlerime derin bir nefes çekmek için eğiliyorum.

Tişörtümü yumruklarıyla kavırıyor ve yüzünü bana gömüyor. "Lütfen gitmeme izin verme," diye yalvarıyor. Yenilenen öfke beni serbest bırakıyor ve zayıflığımdan nefret ediyorum.

"Madem beni bu kadar çok istiyorsun, o zaman neden gittin?" Talep ediyorum. Yatağın ayak ucunda, bir bankta oturuyor ve ben o kadar acı çekiyorum ki kollarımı kavuşturup kendimi engelliyorum. "Manik olduğumda bir şey söyledim mi?"

Bana duygularla bakıyor ve sesi de bunu yansıtıyor. "Beni Paris'e götürmek istemiştin."

"Bu kötü bir şey mi?"

"Ve benimle asansörde seviş."

"Yaptım mı?"

"Ve beni pembe pantolonumla görmek için," diye itiraf ediyor ve boğazından yanaklarına kadar kızarıyor.

Gerisini anlatmasını bekliyorum ve anlatmadığında da hatırlatıyorum. Çünkü bu, geçtiğimiz ay boyunca kafamda oynadığım bir şeydi - o anın her bir parçası.

"Birbirimize şarkı çaldığımız kısmı unuttun," diye mırıldanıyorum ve içimdeki her zerre bir bağlantı kurmamı isterken ona bakmaya devam edemiyorum.

Elini tutuyorum ve parmaklarını dudaklarıma götürürken nefesinin hafifçe kesildiğini duyuyorum. Elini çevirip avucunun düzlüğünü fark ettiğimde ve dilimi üzerinde gezdirdiğimde nabzım hızlanmaya başlıyor.

"O resim beni çok kızdırdı, Brooke," diyorum teninin içine, dilimi her yerinde gezdirip onu tadarken. "Birine ait olduğun zaman başka kimseyi öpmezsin. Onun düşmanını öpmezsin. Ona yalan söylemezsin. Ona ihanet etmezsin."

Dişlerimi ekliyorum ve bu onu etkiliyor ve sesi dudaklarının arasından titriyor. "Özür dilerim. Senin beni koruduğın gibi ben de seni korumak istedim. Bir daha asla arkandan iş çevirmeyeceğim Remy. Manik olduğun için gitmedim, sadece benim yüzümden manik ya da düşük olmanı istemedim."

Başımı sallayarak onaylıyorum, gözlerim şaşkınlıkla onun üzerinde geziniyor. "O zaman kaçırmış olabileceğim bir şey var.

Çünkü sana ihtiyacım varken beni neden terk ettiğini hala anlayamıyorum!"

Gözleri parlıyor. "Remy, özür dilerim!" diye ağlıyor.

Acıyla inliyorum ve gidip sandalyenin üzerindeki kot pantolonumun cebinden mektubu alıyorum. Gözlerim zorlukla açık kalana kadar okudum. Geceleri, morarmış ve depresyondayken mektubu avucumda tuttum ve kendime onun için bir değerim olduğunu söyleyip durdum. "Bana yazdıklarında ciddi miydin?" Talep ediyorum.

"Hangi kısmı?"

Mektubu çekip açıyorum ve hasta bir adam gibi sarıldığım kelimelere, daha önce kimsenin bana söylemediği kelimelere işaret ediyorum. Ondan duymak, ondan hissetmek istediğim kelimeler:

Seni seviyorum, Remy.

Bunu duymayı o kadar çok istiyorum ki, bu beni çileden çıkarıyor, kağıdı tekrar buruşturup ona bakmama neden oluyor, ihtiyaç, öfke ve çaresizlikle yanıyorum. Ciddi miydi? Bana bakıyor ve aniden başını sallamaya başlıyor ve bedenim bunu duyma isteğiyle kasılıyor. Duyularım çılgılık atıyor. Kalbim acıyor.

"Söyle," diye fısıldıyorum.

"Neden?"

"Bunu duymam gerek."

"Neden duymak istiyorsun?"

"Kavgadan sonra ayrılmanızın nedeni bu muydu?"

Gözleri yaşlarla doluyor ve beni parçalıyorlar, ama zorlamayı bırakamıyorum, her parçamla bilmeye ihtiyacım var, çok incindim.

"Öyle mi, Brooke? Neden gittin? Yoksa beni bırakmaya hazır olduğun için mi? Daha cesur olduğumu düşünmüştüm, Küçük Fişek, gerçekten öyle düşünmüştüm."

Yüz hatlarını tek tek tarıyorum ve aniden küçük parmağının kaşımdaki bir yara iziyle birleştiğini hissediyorum, saf ısı ve duyguyu çekirdeğime ok gibi saplıyor.

"Seni seviyorum" diye patladı. Seni seviyorum." Kelimeleri aceleyle söylerken nefesim kesiliyor. "Başka bir insanı

sevmenin mümkün olduğunu hiç düşünmediğim kadar çok. I

Gittim çünkü o gece her bir kemiğinle kalbimi tekrar tekrar kırdın. Gittim çünkü daha fazla dayanamadım!"

Gözlerimi kapatıyorum. Nefesimi tıkırdatmanı, beni sarsmanı, azap çektirmeni seviyorum.

Elini bırakıyor ve sesi acılı ve kederli çıkıyor. "Bir daha kimsenin seni kasten incitmesine izin vermeni istemiyorum. Asla. Benim için bile, Remy. Asla. Sen buna değersin. Çok değerlisin. Çok değerlisin! Beni duyuyor musun?"

Yüzünü açık avuçlarımın arasına alıyorum ve dokunuşumu içine çekerken vücudundan geçen ürpertiği hissediyorum. Gözlerinin içine bakıyorum ve utanmıyorum. Gurur duyuyorum. Benim için ne ifade ettiğini ona kelimelerle anlatmadan önce, sessizce ona bildiriyorum.

"Bunu senin için binlerce kez yaparım." Onu kokluyorum ve onun beni kokladığını duyduğumda hırlamak istiyorum. "Binlerce. Bir milyon. Aşağılanmam umurumda değil. Hiçbir şey umurumda değil. Tek bildiğim kız kardeşin için o orospu çocuğunun mürekkebinin öpmeye razı olduğundu ve ben de onu sana geri vermek zorundaydım."

"Oh, Remy, hiçbir şey yapmana gerek yoktu."

"Yaptım. Ve yapacağım. Ve yine olsa yine yaparım. Sadece Pete bildiği için üzgünüm. Onunla ve Benny'nin haydutlarından biriyle bir otel odasında kaldı, sonra şampiyonayı teslim ettiğim de onu transfer etmeye yardım etti. Beni durdurmana izin veremezdim, Brooke."

"Ama sen bana bakmadın bile. . ." Güzel gözlerini sıkıca kapatıyor. "Bu, olanların geri kalanı kadar acı vericiydi."

"Eğer sana baksaydım, bunu yapamazdım."

Yüzünü kapatıyor ve ben onun acı çektiğini görebiliyorum. İçimde hissedebiliyorum.

Onu bırakıyorum, içimden acı dolu bir ses çıkıyor.

Ayağa kalkıp adım atıyorum, hayal kırıklığı ve çaresizlikle kaynıyorum. "Bunun olacağını biliyordum." Kaşlarım çatıldı

Yüzüme bakıyor ve çaresizliğim içimi kemiriyor. "Bu yüzden sana dokunmak istemedim. Sana dokunursam delireceğimi biliyordum ve şimdi, seni tekrar incitecek bir şey yapacağımı bildiğim halde benimle birlikte olmanı istemek içimi parçalıyor!"

"Evet! Evet, muhtemelen öylesin, seni aptal! Ve bu benim için lanet bir paraşütle atlayış olacak ve ben de sıkı sıkı tutunup seninle birlikte atlayacağım çünkü sen bana bunu yapıyorsun. Senin için çıldırıyorum. Sensiz hayatım berbat. İş için burada değilim. Her ne kadar sevsem de, istediğim sensin. O ilk gece için geldiğim sensin. Her zaman seninle ilgiliydi. Seninle olmak istiyorum, ama bunu sadece kendi tarafım için yapmayacağım. Senin de beni sevmeni istiyorum, Remy. Bana karşı ne hissettiğini hiç söylemedin!"

Ona soru sorarcasına bakıyorum, önce şaşırıyorum, sonra da çok ciddileşiyorum. "Brooke, gerçekten bilmiyor musun?"

Bakıyor ve ben de önünde diz çöküp yüzünü ellerimin arasında tutuyorum.

"Tanrım, Seattle'daki o ilk gecede seni gördüğümde kendimi prize takılmış gibi hissettim. Bana gülümseme şeklin bile beni uçurdu, Brooke. Bana acı ve huşu dolu bir ifadeyle bakman beni çıldırtmıştı. Gitmek için arkana döndün ve gerçekten güzel bir pantolon giymiştin. Giderken popon orada duruyordu, canlı ve yuvarlaktı. Peşinden gidebilmek için o lanet dövüşü bitirmek istiyordum. Önceki dövüşte yemin ederim beni izlemen için dövüştüm. Böylece beni görebilecektin. Güçlü olduğumu ve senin için savaşılabileceğimi, seni koruyabileceğimi gör diye. Seni öpmenin, seninle sevişmenin hayalini kurdum. Ringden atlayıp peşinden gittiğimde bile bunu kafamda planlıyordum. Arkadaşın bana numaranı verdiğiinde, otele gittiğimde bir oda dolusu kızla karşılaştım, Pete'in benim için her zaman ayarladığı türden kızlardı ve hiçbirine bakamadım. Gözlerinin içine bakmak ve bana gülümsemiği sağlamak istedim."

Onu nasıl araştırdığımı anlattım. Pete'e hemen ona bu biletleri göndermesini söylediğimi. O videoları nasıl gördüğümü

YouTube. Onu işe almaya nasıl karar verdim.

Bir an şaşkın şaşkın bakar, yüzü solgunlaşır, gözleri daha da büyür.

"Seninle ağırdan almaya çalıştım. Seni tanımak istedim, senin de beni tanımanı istedim ve her gün seni daha çok istedim, Brooke. Hem de çok. Sen beni tanıyana kadar sana dokunup her şeyi berbat etme riskini alamazdım. Beni önemsemeni istedim. Beni anlayıp anlayamayacağını görmek istedim. . . Her gece kendime işkence ettim, ben kendi odamdayken seni senin odanda düşündüm.

"Kulübe gittiğimiz ve benimle dans ettiğin gece kendimi durduramadım. O kadar gergindim ki. Ve sen benim için iki adamı yere serdiğinde, delicesine korumacı oldum. Seni yatağına yatırıp geri dönmek ve dördüne de ciddi zararlar vermek istedim. Ama sen benimle kaldın ve ben dövüşmeyi unuttum ve tek istediğim ağzımı senin üzerinde gezdirmektir. Kendimi kontrol etmeye çalıştım ama uçakta benimle sevişmekle ilgili o şarkılarla beni öldürdün. Sana sahip olmak zorundaydım. Sana sahip olma düşüncesi beni o kadar uçurmuştu ki, çoktan uyuşturulmuştum ve o kavganın sonunda, seni yatağıma bile alamadan manik olmuş ve seninle uçmuştum.

"Sonra benimle birlikte uyandın ve bana sarıldığını gördüm, Brooke. Yumuşak ve tatlı. Bir dahaki sefere yatakta yalnız yatarken, yanımda olmanı isteyerek lanet damarlarımı kesmek istedim, bu yüzden senin için geri döndüm. O günleri atlatmamı sağlayan tek şey buydu. Seni yatağıma almayı ve nefes nefese öpmeyi düşünmek. Beni nasıl hissettirdiğini sana anlatabilecek bir şarkı bulabilmek için şarkı listeme bakıp durdum. İçimden. Bunu söylemekte iyi değilim ama benim için özel olduğunu bilmeni istedim, hayatımdaki diğer kadınlara benzemiyorsun.

"Seninle sevişmemi istedin ve kaç kez neredeyse yıkılıyordum bilemezsin. Seni yıkadığımda, yemin ederim, içim parçalanıyordu. Ama bunu yapamazdım, sana bende derin bir sorun olduğunu söylemeden yapamazdım,

ve ben tam bir korkağım, Brooke. Sana 'bipolar' kelimesini söyleyecek cesareti bile bulamadım. Bu yüzden seninle geçirdiğim zamanı uzattım. Çünkü ben bencilim ve bilmeden önce umursamanı istedim. Bunun bir fark yaratacağını ve kalacağını düşündüm. Kendi ailem bile bana uzun vadede yardım edemezdi. Ama seninle ilgili bir şey beni tanıyacağını, beni kimsenin anlamadığı bir düzeyde anlayacağını düşündürdü."

"Remy," diye fısıldıyor.

"Haklıydım Brooke," diye ekliyorum gözlerinin içine kararlılıkla bakarak. "Sana kendimden bahsettiğimde beni hâlâ istiyordun. Ve ben sana ne kadar zamandır aşışım bilmiyorum. Beni ringde yere sermeye çalıştığından ve ben de ısınmak için küçük ayaklarını karnıma dayadığımdan beri. Tanrım, senin ve Scorpion'un fotoğrafını gördüğümde onu öldürmek istedim. Seni o pisliğin yanına götüren ve yüzünü öpmene neden olan her neyse onu sana vermek istedim! Bunu sana vermek istedim, böylece sen de benimkini öpecektin."

Ona Scorpion'la otel odasında neler olduğunu anlatıyorum, her şeyi anlatmamı dinlerken gözleri yumuşuyor ve ağlamaklı oluyor ve siyahken ilk kez doğru bir şey yaptığımı söylüyor.

Yaklaşp şakağına sokuluyorum ve kulağının dibine fısıldadığımda bana karşı ürperiyor, "Sana söyleyemediğim için üzgünüm ama böyle olması gerekiyordu. Seninle seviştiğim gece beni terk etmene izin vermeyeceğimi söylediğimde ciddiye dim. Seni istiyorum, Brooke, benim için. Seni incitebilirim, aptalca şeyler yapabilirim, ama ben ..." Ona bakmak için geri çekiliyorum. "Sana o kadar aşışım ki artık kendimle ne yapacağımı bile bilmiyorum."

Başını sallayıp gözyaşlarını siliyor ve onun da benim gibi duygularıyla nasıl mücadele ettiğini görebiliyorum.

"Beni yine terk etmek isteyeceksin," diye fısıldıyorum çenesini kavrayarak. "Yapamazsın Brooke, bu kadar kolay ayrılamazsın."

Bir elimi daha saçlarından aşağı indiriyorum ve o da okşamamı isteyen bir kedi yavrusu gibi kıvrılıyor.

"Bana sahip çıktın, Küçük Fişek. İki yüz kiloluk bir çift adamın kışını tekmeledin. Bunu asla atlatamayacağım. Fahişelerimi kovdun. Pete söyledi. Sen benim üzerimde hak iddia ettin, benim çoktan hak iddia ettiğimi fark etmeden önce bile." Saçlarını tek yumruğumla kavradım ve onu kendime çektim. "Artık seninim ve az önce yaptığın gibi beni terk edemezsin. Bu işi batırsam bile, yine de senin batırdığın kişi olacağım."

Vücudunu benimkine bastırıyor ve ince kollarını boynuma doluyor, tişörtü terimden sıırsıklam oluyor. "Benim hatam değil. Benim gerçeğim."

İnliyorum ve yanağını yalıyorum, ağzımı aşağı indirdiğimde kollarıma gömölüyor. Çenesini, çenesini ve sonra dudaklarını yalıyorum. Yüce Tanrım, sanırım başımı bu yumuşak, pembe, yenilebilir dudaklardan hiç kaldıramayacağım. Diyaframıma karşı ürperdiğini hissediyorum ve kollarımı sırtına dolayarak onu kendime çekiyorum. Ağzının içine doğru yolumu yalıyorum, girişini araştırıyorum, ta ki açılıp nefesi kesilene ve bana izin verene kadar.

"Beni bir daha asla terk etme," diye mırıldanıyorum, dilim dudaklarında, üstte ve altta geziniyor, sonra ellerimi kışında açıp sıkarken derinlere dalıyor.

Beni ucuruyor, göğüs uçlarını göğsüme sürtüyor, her yerimin zonklamasına neden oluyor.

"Yeni bir çalma listesinde 'Brooke' yazan yaklaşık bin şarkım var - hepsi seni özlediğim, seni sevdiğim, senden nefret ettiğim ve sana taptığımla ilgili," diye törpölüyorum külotunu çekmek için elbisesinin altına uzanırken.

Elbise giymesini, seksi ve kadınsı görünmesini seviyorum. Benimkini.

Dişlerimle soymak istiyorum ve "Bende de var, tüm günümü seninle oynayarak geçirmek istiyorum" diye itiraf ederken külotunu bacaklarından çekerken sertleşmemeye çalışıyorum.

Onu çırılçıplak soyduğumda, kucağıma aldım ve beni sarmaladı, sikim ona karşı titreşiyordu.

şortumun içinden.

Bana sarılıyor ve aletimi okşuyor, ihtiyaçtan titriyor. "Seni seviyorum," diye nefes alıyor ve ben de oradan alıyorum.

Saatler sonra, yatağında geçirdi.

Brooke Sexy-as-Fuck Dumas.

Bütün gece burada onunla yatabilirim.

Parlak maun rengi saçları göğsümün her tarafına yayılmış ve sağ omzumdan aşağı dökülüyor.

Sıcak nefesi göğüs kaslarımın üzerinde gezinirken, uzun, ince, küçük parmakları karın kaslarımın karelerini tatlı tatlı çiziyor.

Ellerim sırtında bir aşağı bir yukarı dolaşıyor.

Neye dokunacağımı, nereyi yalayacağımı, ısıracağımı, emeyeceğimi bilmiyorum, sadece hepsini bir anda yapmak istiyorum.

Gevşek bir saç tutamını alıp iki parmağımın arasında ovuyorum, sonra başımı eğip içime çekiyorum. Kokusu ciğerlerime dolduğunda başım uğulduyor. O kadınsı kokunun içime işlemesini, beni bir düğüm gibi sarmasını asla atlatamıyorum. Ona özgü tatlı bir koku ve ilk kokusunu aldığımda benim olduğunu anladım.

Hepsi benim.

Kimsenin onu almasına izin vermeyeceğim. Gitmesine izin vermeyeceğim.

Ben onun gerçeğiyim.

O benim.

Derimin içine zor sığıyorum. Brooke Little Firecracker Dumas adında bir krallığı miras almış lanet bir kral gibi hissediyorum.

Elimi açıp başının arkasını kavriyorum ve alnına bir öpücük konduruyorum. Hafifçe inliyor ve göğsümü öpmek için başını çeviriyor. Güzel yüzüne bakıyorum ve başparmağımı alt dudağında gezdiriyorum. Bu ağız için çıldırıyorum.

Bana söylediği şeyler. Bana yaptığı şeyler. Hissettirdikleri, tadı, görünüşü.

Dudaklarımı alnında, kulağının kabuğunda gezdiriyorum, onu içime çekiyorum ve küçük, zayıf bedeninin her santimini kendime karşı hissediyorum. Benden dolayı terli ve yapış yapış ve küçük bir güneş kadar sıcak. Kulak memesini ısıriyorum ve sonra onu yalıyorum, dilimi nazikçe yarığa doğru itiyorum.

Diğer elimle önce başını, sonra da pürüzsüz sırtını okşarken ürperdiğini hissediyorum, bir yandan da kulağıyla ilgileniyorum, dilimin yavaşça kulağıyla sevişmesine izin veriyorum ve doyamıyorum.

Onu kendime doğru çekip saçlarını yana yatırıyorum, sonra yüzümü boynuna gömüyorum, böylece burnu boğazıma gömölüyor ve ben de onunkine gömölüyorum. "Brooke Dumas," diye mırıldanıyorum kulağına boğuk bir sesle. "Seni seviyorum, benim küçük fişegiim."

Boynuma doğru iç çekiyor ve ellerini saçlarımin arasına sokup parmaklarını kafa derimde gezdiriyor. "Çok mutluyum," diyor. Arkasına yaslanıp bana bakıyor, gözleri karanlıkta parlıyor.

Bakışlarımı bir gülümsemeyle karşılıyor ve ben de ona gülümsediğimi biliyorum, o da benim onu sevdiğim gibi çıplak ve aniden gözlerim onu aşağı yukarı tarıyor. Onu görmeye aç kalmıştım ve şimdi gözlerim patlayana kadar doyasıya bakacağım. Göğüsleri, karın kasları, sıkılaşmış küçük kolları, ince boğazı, güzel çenesi, yüksek elmacık kemikleri, akıllı, gururlu küçük alnı.

"Remy ..." diye fısıldar.

Bir eliyle uzanıyor ve çenemi öyle şefkatle okşamaya başlıyor ki sanki kollarımda olduğuna inanamıyor.

Küçük yüzünü büyük elimle kavriyorum ve başparmağıımı dudaklarında gezdiriyorum çünkü ben de inanamıyorum.

"Buraya gel." Doğrulup başının arkasını kavriyorum ve onu kendime çekiyorum. Yüzünü boynuma gömüyorum ve onu daha da sıkıyorum. Bana sarıldı ve kollarını boynuma doladı.

Boynunu. Boynumu öpüyor ve ben de ellerimi vücudunun her yerine sürüyorum.

"Beni bir daha terk etmeyeceksin," diye usulca saçlarına doğru hırslıyorum ve o da boynumun tendonlarını öpüyor, sonra küçük elleriyle çenemi kavırıyor ve burnumu, alnımı öpüyor.

"Seni seviyorum. Sen bunu duymaktan bıkip usanıncaya kadar söyleyeceğim, beni susturmak için öpeceksin" diyor.

Gülüyorum. "Bu asla olmayacak." Onu sıkıca kavırıyorum ve yüzünü geriye çekiyorum. "Seni yine de öpeceğim."

Dudaklarını ısıriyorum ve o da beni usulca yalıyor, tıpkı benim onu yaladığım gibi, ben de homurdanıyorum ve dilini emiyorum. Onu çok seviyorum. Bana hayatımda hiç kimsenin vermediği şekilde sevgi verdi. O beni sevene kadar birinin beni sevebileceğini hiç düşünmemiştim. Bana o kadar yabancı ki, neden geceleri başımı okşayarak geçirdiğinden bile emin değildim ve uyandığımda onu uykulu ama hala küçük ellerini üzerimde gezdirirken buluyordum. Ben yapamadığımda onun beni nasıl savunduğunu biliyorum. Onun ne kadar güçlü olduğunu biliyorum. Olmasını istediğim kadar güçlü.

"Her tarafına öpücükler yağdıracağım," diye fısıldıyor.

Yumuşakça homurdanıyorum ve başımı sallıyorum. O konuştuğunda dinliyorum çünkü sözleri benim en tatlı müziğim. Bana hikayelerini, arkadaşlarını anlattığında. Sözleri bana her zaman bir şeyler yapmıştır ve dokunuşu ...

Dişlerini çenemden şakağıma doğru sürüklerken içimdeki düğümler sıkılaşıyor ve bedenim okşamalarına şiddetle karşılık verirken gözlerimi kapatıp burun deliklerimden yoğun bir şekilde nefes alıyorum.

Kaslarım geriliyor; kalbim hızlanıyor ve onun içine gömülüp sıcaklığını, sevgisini, anlayışını ve kabulünü hissetmek istiyorum. Onunla sevişmek beni bütün ve mükemmel hissettiriyor, sanki bu kadına bakmak, onu korumak ve onunla çiftleşmek için yaratılmışım gibi. Benim kadınımla.

Bana geri döndü.

Bir aydan fazladır Brooke'umdan başka bir şey istemediğim için çok acı çekiyorum.

Onun benim olduğunu bilmesini istiyorum. Onu koruyacağımı ve onun için orada olacağımı. Onu sevdiğimi. Burada olması ve beni bir daha terk etmemesi dışında hiçbir şeyin benim için önemli olmadığını çünkü buna izin vermeyeceğimi. Tek bir parçam bile buna izin vermeyecek.

Hayır. Onun benim olduğunu hissetmek isteyen benim. Beni asla terk etmeyeceğini.

Beni sevecek, yüzüme ve saçlarıma onun bana dokunduğu gibi dokunacak ve içimdeki her şey hareketsiz kalacak ve o tek şefkatli dokunuşa, bedenimin onunkıyla temas noktasına odaklanacak.

Başparmağımı gözyaşlarının üzerine sürüyorum ve gözyaşları akmaya devam ettikçe tek tek yalıyorum, beynim kafamda binlerce kelime uçuşuyor. Kadın. Güzel. Benim. Hepsini söylemek istiyorum ama bunun yerine hiçbir şey söylemiyorum ve onu yuvarlayıp üzerini örtüyorum. Kulak memesini çekiştiriyorum ve ben içine girerken hıçkırıkları iniltiye dönüşüyor. Kollarını göğsümden yukarı kaydırıyor ve parmaklarını omuzlarımda kıvırıyor ve göğüslerini tutup sevdiği gibi nazikçe sıkıyorum, sonra her bir ucunu sadece dudaklarımla öpüyorum.

Uçlarına dişlerimi geçirdiğimde omurgasını dikleştirip miyavlıyor ve dilimle küçük, sert noktaları kaydırıldığında vücudunu bir ürperti sarıyor.

Dilimi teninde gezdirdiğimde boynunu yana çeviriyor ve boğazını bana açıyor. Nabzının attığı noktaya yakın bir yerden ısıyorum, nefesi kesiliyor ve beni yerimde sabitlemek için saçlarını tutuyor. Vücudunu benimkinin altında hareket ettirerek yüzümü boynunda tutuyor. Tüm kaslarım serbest kalmak için geriliyor. Bedenim acıya alışkın, onu kucaklamak için eğittim ama bu ruhumun derinliklerinde ve onunla birlikte ben de acı çekiyorum.

Boynunda az önce ısırığım yeri yalıyorum ve o da tırnaklarını sırtımdaki kasların üzerinde gezdiriyor. "Remington . . ."

Sesinde çaresiz bir yalvarış var. Kalçalarını kavriyorum ve dişlerimi ona geçirip tenini emerken daha sert itiyorum.

Benimkini.

Daha önce var olduğunu bilseydim, onu avlardım.

Onu yakalayıp fethedebilirdim. Benimki benimki.

Onu dişlerimle hafifçe sıyrıyorum ve sonra tekrar emiyorum. Fokurdayan bir ses çıkıyor ve başımı sıkıca kavıyor. Acıma ihtimaline karşı dilimi uzatıp o noktayı okşuyorum ve sonra tekrar emmeye başlıyorum, iz bırakacak şekilde emiyorum ki yarın beni teninde hissedebilsin. Titriyor. Onu işaretlerken güzel küçük klitorisini ovmak için elimi daldırıyorum.

Onu elimden gelen her şekilde işaretleyeceğim. Ona verdiğim kıyafetleri giymesini istiyorum, ona aldığım yiyecekleri, yüzüğümü takmasını istiyorum, vücudumu onun üzerinde taşımasını istiyorum, adım taşımasını istiyorum.

Benimkini.

O benim olacak.

Mümkün olan her şekilde.

HAZIR BULUNAN

SEATTLE

Kilise küçük, sıcak ve şu anda katılımcılarla dolu.

Ön tarafta, kiliseye gelenleri izliyormuş gibi görünen devasa bir haçın altındaki duvara çiçekler dizilmiş.

Bir haça en son baktığımda, yatağımda bağlı ve öfkeli bir haldeyken başımın üzerinde duruyordu. Bir an bile kıvranmayı bırakmamıştım. Beni çeşitli yerlerimden bağladıkları için kanıyordum. Bunu doğrudan hatırlamıyorum. Ama bir hipnoz seansından uyandığımda tam olarak ne anlattığımı ve ne söylediğimi hatırlıyorum. Önemli miydi? Hayır. Bunu merak ediyor muyum? Hayır. Bir rüya kadar önemsiz.

Ailesi burada. Arkadaşları. Bir haç. Çember.

Dua etmeyi hiç sevmem ama oğlum ve eşimin güvenliği için dua ediyorum.

Arkamdaki kilisenin kapısından "Gah!" diye bir ses duyuyorum ve dönüp onu görüyorum. Yarışçı.

Belli ki beni gördü ve iki tombul kolu havada sallanıyor ve gamzesi bana doğru bakıyor. Josephine ona bir oyuncak gösteriyor ve parlak kırmızı rengi hemen ilgisini çekiyor. Onu kapıyor ve ağzına sokuyor. Ve arkalarındaki kapalı kapıları gördüğümde kalbim küt küt atmaya başlıyor.

Yaşadığımız onca şeyden sonra, karım sonunda benimle evlenmek için burada.

"Dostum, duygusallaşacağım." "Kapa çeneni," diye fısıldadım.

Koro kurulurken mırıltılar etrafımızı sardı. Bunu haftalarca tartıştık. Düğün marşı istemedik.

Ama günün sonunda Brooke gerçekten de duydu. Duştan çıkıp havluyla saçlarını kurutmaya başladığımızda kaşlarını çattı, "Şimdi düşünüyorum da, bu şarkıyı hayatımız boyunca sadece bir kez duyacağız. Sadece seninle evleneceğim."

Havlumu göğsümün üzerinde sürükledim, sonra beline doladım ve onu kendime doğru çekmek için kullandım. "Ne istiyorsun? Bana ne istediğini söyle ki sana verebileyim?"

Havluyu ikimizi de içine alacak şekilde açtığımda göğüslerini diyaframıma yasladı. "Sadece ikimizin olduğu küçük bir kilise istiyorum," diye fısıldadı, adem elmamı öptü ve sonra uzanıp gamzelerimi okşadı. "Ve yürüyüşü, beyaz elbiseyi, beyaz gülleri ve seni istiyorum. Yeminimizden sonraki her saniye seninle olmak istiyorum."

Çenesini tuttum ve başını daha da geriye yatırdım, dudaklarım kıvrıldı. "O zaman dileğini," diye fısıldadım, dudaklarını öperek, "ben yerine getireceğim."

GEÇMİŞ

PHOENIX

Yeni sezon için mekândan mekâna atlıyoruz ve Pete'le birlikte Phoenix'teki otelimize yerleşirken bir şey tüylerimi diken diken ediyor. Arkamı döndüğümde Brooke'un lobide Riley ile hararetli bir şekilde tartıştığını görüyorum.

"Hey." Beş adımda onlara ulaşıyorum ve hemen Riley'yi yakasından tutuyorum. "Ne yapıyorsun lan sen?" Talep ediyorum.

Kaşlarını çatarak kendini kurtarıyor ve ona kaşlarını çatarak karşılık veren Brooke'a işaret ediyor. "Brooke'a, o yokken her şeyin eskisi kadar mutlu olmadığını anlatmaya çalışıyordum."

Riley'nin neyi tartıştığını bilmiyorum ama şunu biliyorum: Brooke'un yüzündeki ifadeden hoşlanmıyorum. Dudaklarının köşelerinin aşağı doğru kıvrılmasından hoşlanmıyorum ve bunu o pislığe belli ediyorum. "Bu iş bitti. Anladın mı?" Parmağımı öfkeyle göğüs kafesine bastırıyorum, o sendeleyip geri çekilinceye kadar. "Anladın mı?" Talep ediyorum.

"Evet, anladım," diye homurdanıyor.

Güzel. Parmaklarımı Brooke'un boynunun arkasına doluyorum ve onu asansöre, oradan da süitimize yönlendiriyorum.

İçeri girdik ve doğruca pencereye gitti ve ben de onun yuvarlak küçük kıcını inceledim. O kıç benim. "Odayı beğendin mi, küçük fişek?" Onu kollarımla sarıyorum, vücuduna bastırıyorum. "Hava karardığında koşu yoluna çıkmak ister misin?"

Arkasını döndüğünde dudaklarımla boynuyla oynuyorum. "Başka kadınlarla yattın mı?"

Gözlerinde yeni bir kasvetli parıltıyla bana bakıyor ve ben de ne olup bittiğini anlamayan bir aptal gibi bakıyorum.

"Sana sormaya hakkım olmadığının farkındayım." O beni inceliyor, ben de onu. "Ayrıldık, değil mi? Her şey bitti. Ama sen?"

Kıskandığını fark ettim. Benim küçük fişğim. Kıskanç. Benden.

"Senin için önemli mi?" Göğsüm sadece onun bana hissettirdiği tüm boktan şeylerle tıkanırken sırtarak soruyorum. "Biriyle yatmış olmam mı?"

Bir kanepede yastığı kapıyor ve gözleri parlayarak göğsüme fırlatıyor. "Ne düşünüyorsun, seni lanet olası pislik?"

Yastığı kaptığım gibi bir kenara fırlatıyorum ve eğlenerek gülümsüyorum. "Bana bunun ne kadar önemli olduğunu söyle," diye mırıldanıyorum, başka bir yastıktan kaçarken ve yanaklarını bu pembe ve güzel haliyle severken.

"Söyle bana!" diye bağıyor.

"Neden?" Talep ediyorum. O geri çekiliyor ama ben peşinden geliyorum. "Beni terk ettin, küçük fişek. Bana çok kibar bir dille siktir olup gitmemi ve iyi bir hayat sürmemi söyleyen tatlı bir mektup bıraktın."

"Hayır! Sana seni sevdiğimi söyleyen bir mektup bıraktım! Sana geri dönüp bana söylemen için yalvarana kadar bana söylemediğin bir şey."

"Böyle çok tatlısın. Gel buraya." Onu kollarıma çektim ama kurtulmak için mücadele etti.

"Remington. Bana gülüyorsun!" diye ağlıyor perişan bir halde. "Buraya gel dedim," diyorum, onu daha yakına topluyorum ve

Onu anlamsızca öpmek için ölüyorum.

"Remy, söyle bana! Lütfen söyle bana, ne yaptın?" diye kıskançlıkla yalvarıyor, bana bakarken kurtulmak için kıvranıyor. Yemin ederim bütün gün onun gözlerinin içine bakabilirim, bütün gün onun yüzüne bakabilirim.

Vücudumu kullanarak onu duvara yaslıyorum, alnımı onunkine dayıyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Bunu sevdim

kıskanıyorsun. Beni sevdiğin için mi? Beni sahiplendiğini mi hissediyorsun?"

"Bırak beni," diye öfkeyle nefes alıyor, duvarla aramda kıvranıyor.

Tanrım, o çok güzel. Yanağını okşuyorum ve yumuşak bir sesle, "Seviyorum. Kendimi tamamen sana ait hissediyorum. Sen benimsin. Gitmene izin vermeyeceğim."

"Bana hayır dedin," diye öfkeyle homurdanıyor, gözleri öfkeyle yanıyor. "Aylarca ve aylarca. Senin için ölüyordum. Çıldıırıyordum. Bir aptal gibi boşaldım! Senin lanet bacağına! Seni istemekten içim içimi yiyene kadar kendini benden sakladın. Zeus'tan daha fazla iradeye sahipsin! Ama ben gittiğim anda kapına getirdikleri ilk kadınlar, sana getirdikleri ilk fahişeler . . ."

"Burada olsaydın ne yapardın? Durdurur muydun?" Cüretim bir fısıltı olarak çıkıyor ve beni terk ettiğini fark ettiğimde nasıl hissettiğimi hatırlamamak için mücadele ediyorum!

"Evet!" diye bağılıyor.

"Ama neredeydin?" Talep ediyorum, kanım kaynamaya başlıyor.

"Neredeydin, Brooke?" Talep ediyorum. Elimi boğazına doluyor ve başparmağımla nabız noktasını okşayarak gözlerine bakıyorum.

"Kırılmıştım," diye fısıldıyor. "Sen beni kırdın."

"Hayır. Sen. Mektubun. Beni kırdın." Onu izlerken, başparmağımı boğazında ve çenesinde gezdiriyorum ve sonra pembe ağzını, istediğim tek ağzı izliyorum. "Bunları unutmak için binlerce dudak öpmek zorunda kalsam ne fark eder?"

Bir kapı sesi duyuyoruz. Hareket etmiyorum.

Vücudum sıkı ve onunkini sahiplenmeye hazır. O benim eşim ve bana kıskanç olduğunu söylemesini istiyorum çünkü ben onunum, o da benim ve bu iş burada bitecek.

Sonra beni içine almasını istiyorum, ona sertçe vurmak ve onu benimle doldurmak istiyorum.

Ama o konuşmuyor. Benim inatçı küçük minx'im konuşmuyor.

Sakinleşmesine izin verdikten sonra kapıyı açıyorum, görevliye bahşış veriyorum ve valizleri olabildiğince hızlı bir şekilde kendim içeri çekiyorum, yanımdan geçerken bir kolum onu durdurmak için dışarı fırlıyor. "Buraya gel, yerleş artık," diye emrediyorum.

Ama elimi itti, sonra dışarı çıktı ve görevliye, "Teşekkür ederim. Bu bavulu diğer bavulla birlikte diğer odaya gönderir misiniz?" diyerek bavulunu işaret etti.

Adam başını sallayarak arabayı asansörlere doğru itiyor.

"Nereye gidiyorsun?" Ben soruyorum.

Dönüp bana bakıyor, yavaşça nefes alıyor, geniş ve acı dolu gözlerle bana bakıyor. "Bu gece Diane'le yatmak istiyorum. Kendimi pek iyi hissetmiyorum ve bu konuyu ben sakınleştüğimde konuşmayı tercih ederim."

Bir kahkaha patlattım. "Ciddi olamazsın."

Asansöre bindiğinde kahkahalarım kesildi.

Orada duruyorum. Kalbim kovalamam için çarpıyordu. Ama hareket edemeyecek kadar inançsızım.

Asansör kapanıyor.

Ve evet.

Benim kadını. Daha yeni bindim. O boktan asansöre. Ve beni burada bıraktı!

Bavulumu kaptığım gibi bağırarak odanın öbür ucuna fırlatıyorum, sonra da kapıyı arkamdan çarpıp bavulu tekmeliyorum. "S.KTİR!" Sonra hala yerde duran yastığı tekmeliyorum,

Çenemi sıkıp Pete'i arayayım da bana Diane'in oda numarasını versin.

Cevap verdiğinde ve ben konuştuğumda, sesim ölümcül çıkıyor. "Diane'in oda numarası."

"Ne-ne? Kahretsin Rem, Riley bana tartışmadan bahsetti. . lütfen bir şey yapmadan önce yüze kadar say," diyor Pete.

"Oda. Şimdi."

"İki-dört-üç-sekiz."

Telefonu kapatıyorum ve sessizce onun dediğini yapıp yüze kadar sayıyorum.

Telefonu 98 numaraya kadar elimde tuttum ve 99'a kadar lanet parmağımı numaraların üzerine koydum. Sonunda tuşlara basıyorum ve Diane'in sesi cevap verdiğinde çok yumuşak ve çok öfkeli bir şekilde homurdanıyorum, "Brooke için oraya gidiyorum, ya kapıyı benim için açarsın ya da kırarım. Seçim senin."

Telefonu kapattım ve kapıda durup kendime nefes almamı söyledim.

Ama havayı ciğerlerime zar zor çekebiliyorum, onunla yatamayacağım düşüncesi beni çok tedirgin ediyor. Beni terk ettiğini hatırladıkça tedirgin oluyorum. Beni terk edebilirdi. Herhangi biri. Lanet olsun. Gün. Yine. Ta ki ben bu şampiyonayı kazanıp onu evlendirene kadar.

Onu karım yapmaya o kadar hazırım ki, vücudum beni fiziksel bir savaşa hazırlar gibi hazırlıyor ve onu avlamaya ve yakalamaya hazırım. İki kat aşağı inerken parmak eklemlerimi sıkıp nefesime odaklanıyorum ve kapıya ulaştığım anda Diane kapıyı açıyor.

Kahretsin, ama sanırım o lanet kapıyı kırmak istedim!

"Diane," diye selamlıyorum onu, sonra doğruca Brooke'a yöneliyorum. Top gibi kıvrılmış, yatakta ağlıyor ve tüm öfkem ve hayal kırıklığım anında sikimi sertleştiriyor.

Çünkü kıskançlıktan, sahiplenmekten öte, incinmiş.

Ve vücudum bunu daha iyi hale getirmenin yolunun bu hıçkırıkları inlemeye dönüştürmek olduğunu düşünüyor.

Tanrım, onu becermek ve ona yaklaşmak istiyorum. Onu öpüp okşamalıyım.

Ona ihtiyacım var. İçeri. Odamda. Odamda. Yatağımda. Ve bedenim onun içinde.

"Sen," diyorum ona sessizce, elimi açarak. "Benimle gel."

"İstemiyorum." Bir damla gözyaşını siler.

Burnumdan nefes alarak sakın kalmaya çalışıyorum ve ona şöyle diyorum: "Sen benimsin, bana ihtiyacın var ve seni memnun etmek istiyorum."

benimle yukarı gel." Burnunu
çekiyor.

"Pekala, buraya gel." Onu kalçalarından tutup kollarımın arasında salladım. "İyi geceler, Diane."

Tekmeliyor ve çırpınıyor ama onu sakinleştirmek için elimi sıkıyorum ve eğilerek ona fısıldıyorum: "İstediğin kadar tekmele ve pençele. Çığlık at. Vur bana. Bana lanet oku. Bu gece benden başka hiçbir yerde uyumayacaksın."

Ben odamıza giderken sessizce kızgındı, ama ben daha çok onun beni bir anlığına da olsa terk etmeye çalışacak kadar taşaklı olmasına kızgındım. Bu konuda neden kavga ettiğimizi bile bilmiyorum. Kıskançlığı beni eğlendiriyordu ama artık eğlenmiyorum. Onun içinde olmalıyım ve buna şimdi ihtiyacım var. Bir dokunuşla benim için her kadın olduğunu anlayacak.

Odamıza girdiğimizde onu yatağa fırlatıp tişörtümü çıkarıyorum, sonra da kıyafetlerinden kurtulmak için uzanıyorum. Bana doğru sallanıyor ve tekmeler savuruyor, geri çekilirken yüzü hala gözyaşlarıyla kaplı. "Seni pislik, dokunma bana!"

"Hey, hey, beni dinle." Onu kollarımın arasına alıyorum ve bakışlarımı bakışlarımla birleştiriyorum, avcı içgüdülerim onu tekrar benim yapmaya hazırlanırken kalbim güm güm atıyor. "Senin için çıldırıyorum. Sensiz cehennemdeydim. Cehennemde. Saçmalamayı kes," diyorum anlamlı bir şekilde yüzünü sıkarak. "Seni seviyorum. Seni seviyorum. Gel buraya."

Onu kucağıma çekiyorum ve sessizce ağlamaya başlıyor. Her yumuşak hıçkırık beni ikiye bölüyor. Her şeyi hatırlıyorum. O yokken ne yaptığımı hatırlamıyor olabilirim ama onun boşluğunu üzerimdeki bir lanet gibi hatırlıyorum. Belki her şeyi berbat ettim ama muhtemelen tek yaptığım onun içimde bıraktığı ve ondan başka kimsenin dolduramayacağı boşluğu doldurmaya çalışmaktı.

"Sen gittiğinde ne kadar iyi başa çıkabileceğimi düşündün?" Bunu hatırlattığı için canım çok yanarak ona soruyorum. "Benim için kolay olacağını mı düşündün? Kendimi yalnız hissetmeyeceğimi mi? İhanete uğramış? Yalan söylenmiş? Kullanılmış? Atılmış? Değersiz? Öldün mü?"

Yaptın mı

Beni parçaladığın için senden sevdiğimden daha çok nefret ettiğim günler olmayacağını mı sandın? Öyle mi sandın?"

"Her şeyi senin için bıraktım." Doğrudan bana bakıyor, sanki ona zarar vermişim gibi incinmiş. "Seni tanıdığımdan beri tek istediğim senin olmaktı. Benim olduğunu söylemiştin. Benim ... benim ... olduğunu. Gerçek."

Onu kendime doğru çekerken acı dolu bir inilti beni terk ediyor ve sessizce, "Ben senin sahip olabileceğin en gerçek şeyim," diyor.

Hâlâ yukarı bakıyor ve o incinmiş, gözyaşı dolu gözleri beni pençe gibi pençeliyor. "Onca zaman ben olmalıydım," diyor ağlamaklı bir şekilde. "Sadece ben olmalıydım, sadece ben."

"O zaman beni sevdiğini söyleyip beni terk etme. Seni benim yapmam için bana yalvarıp sonra da bakmadığım ilk fırsatta kaçma. Seni yakalamaya bile gelemedim. Bu benim için adil mi? Öyle mi? Kendi ayaklarımın üzerinde durup seni durduramadım bile."

Daha sert hıçkırıyor ve benim göğsüm ikimiz için de acıyor.

"Seni görmek yerine mektubunu okumak için uyandım. Görmek istediğim tek şey sendin. Hepsi. Tek istediğim. Görmek," diyorum sessizce ona.

Hay sikeyim. Belki bunu söylememiş olmayı dilerdim, ama beni incitiyor ve bunu bilmiyor. Fiziksel olarak güçlüyüm ama o bana cesaret veriyor. Yaptığı şey beni cesaretlendiriyor ve benim yüzümden çektiği acı en çok beni cesaretlendiriyor.

Uykuya dalmak için ağlarken, hıçkırıkları yavaş yavaş yumuşuyor ve geriye sadece yumuşak nefeslerinde bir hıçkırık kalıyor, saçlarını soluyorum ve ona her zamankinden daha sıkı sarılıyorum. Asla gitmesini istemiyorum. Diane'in süitinde bir gece uyumak için bile. Beni terk ettiğinde ne yaptığımı hatırlamıyorum, o kadar kendimde değildim ki. Ama önemli değil, benimle olmamasından başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Uykuya daldığında, kıyafetlerini çıkarmaya başladım, külotunu en sona bıraktım, bacağından aşağı çektim ve

her şeyi bir kenara atıyorum. Ben de soyunmak için ayağa kalkıyorum, sonra tekrar yatağa giriyorum, çırılçıplak.

O kadar sertleştim ki taşaklarım acıyor, ama Brooke uykusunda titriyor ve vücut ısınıyor, bana daha yakın olmak için uykusunda masumca yuvarlanıyor. "Doğru, ben buradayım," diyorum ve kollarımı ona doluyorum. Burnumu ensesinde gezdiriyor, gece boyunca onu okşuyor, kokluyor ve yalıyorum. "Ben sadece seni seviyorum. Sen benimsin, ben de seninim. Senden başka hiç kimse bana sahip olamayacak."

İki sabah sonra benimle yatağa **girdi**.

Dün sabah sessizdi ve bana kızgındı, ama bu sabah nihayet onu yatıştırdım ve rahatlamış bir şekilde kollarımda. Koyu renk saçları yastığının arkasına dağılmış, yüzüstü yatıyor, ben nihayet rahat bir nefes alırken yüzü göğsüme gömülü.

Dün kendimi istenmeyen bir bok parçası gibi hissettim, her nefes alışımda su çekiyoymuşum gibi geldi. Beni görmezden gelmeyi bırakıp bana dokunsun diye dün gece kavgada yumruk yedim.

Bana dokunmadı ve ben de buna dayanamadım. Kavgadan sonra bana dokunmaktan başka çaresi yoktu.

Benim için endişelendi, darbeleri bilerek aldığımı fark ettiği noktaya kadar kesik dudağımla ilgilendi. Sonra ateş ve öfkeyle duşa girmemi emretti, böylece beni yağlarıyla ovabilecekti. Bana emir verebileceğini düşünmesine izin vermeyi severim. Ama bu sefer öyle olmadı. Onu benimle birlikte duşa taşıdım ve ikimizi de öldürse bile beni seveceğini söyledim. Tanrım, konu o olunca çok açgözlüyüm.

"Spor salonuna geliyor musun?" Avucumun içiyle poposuna masaj yaparak sessizce soruyorum.

Hiç kıpırdamıyor. Sirtına bastırıp kulağının arkasını kokluyorum, onu şakacı bir şekilde ısıriyorum, sonra kulağını dilliyorum ve aletim anında sertleşiyor ve

Saat bana bunun için zaman olduğunu söylüyor. "Şimdiye kadar görme, dokunma ve emme zevkine eriştiğim en sikilebilir şeysin," diye törpülüyorum, burnunu çekerek.

Usulca iç geçiriyor. Kendimi kalkmaya ve dişlerimi fırçalamaya zorluyorum, sonra dolaptan kıyafetlerimi alıp bacaklarımı eşofmanımın içine sokuyorum. O hala uyuyor ve ben hala sertim, bu yüzden tişörtümü bir kenara koyup onu uyandırmak için yatağa geri dönüyorum.

Çarşafı aşağı çekiyorum, böylece soğuk hava tenini pırıl pırıl yapıyor ve kışındaki tüm o küçük soğuk şişlikleri yalayabiliyorum. Önce bir yanağını, sonra diğerini ısıyorum, ellerimi bacaklarının arasına kaydırıp amını avuçluyorum, sikim titremeye başladığında hafifçe hırlıyorum, ama ciyaklamayınca ya da kıpırdamayınca kaşlarımı çatıyorum ve ona bakmak için geri çekiliyorum.

Dün gece yorgundu ama yine de ona sahip olmama izin verdi. Onu becerirken durgundu, onu çevirmeme, emmeme, parmaklamama ve dillememe izin veriyordu. Her seferinde benim için hızlı ve sert boşalmaya devam etti, gözleri nemli ve uykulu, ona ne kadar iyi hissettiğini, ne kadar güzel koktuğunu söylerken beni izliyordu

Bana çok sert geliyorsun, içimde olmana bayılıyorum, diye nefes aldı, yarı uykulu.

Senin içinde yaşamak istiyorum, dedim, tekrar tekrar, daha önce de söylediğim gibi.

İç çekti ve boşaldı ve kavgamızdan sonra hala yeterince alamadım, bu yüzden bir iki saat dinlendikten sonra onu uyandırdım, kokladım ve ne kadar ıslak olduğunu severek onu becerdim.

Şimdi o kadar mışıl mışıl uyuyor ki onu bir daha uyandıramıyorum. Gözlerimi kıvrımlarında gezdiriyorum, her santimini gözlerimle okşuyorum, sonra çarşafıyı çekip üzerini örtüyorum, siyah saçlarını bir kulağının arkasına tararken eğiliyorum.

Dudaklarımı kulağına bastırıyorum, "Bizi hayal et." Sonra tekrar poposunu okşuyorum ve ayağa kalkıyorum. Aletimdeki kanı uzuvlarıma ve beynime geri getirmek için birkaç saniye yerimde zıplıyorum, sonra Diane'i çoktan kahvaltı yaparken bulmak için mutfağa gidiyorum.

Pete çoktan giyinmiş ve arabanın anahtarlarıyla birlikte oturma odasındadır.

Yeşil bir bar ve protein karışımı alıyorum, Diane'e kızımı beslemesini söylüyorum ve sonra yola ıkıyoruz.

Pete'in telefonu çaldığında bir blok bile uzaklaşmamıştık. "Evet" diye cevap veriyor ve dinlemeye başlıyor, gülümsemesi kayboluyor ve yüzü her saniye soluyor. İçgüdülerim aşırı hızlanmaya başladı. Kalbim daha sert ve daha derinden atmaya başladı.

BROOKE.

BROOKE.

BROOKE.

Pete arabayı döndürüyor ve otelin garaj yoluna doğru hızla ilerlerken telefonu bana fırlatıyor. Daha telefonu kulağıma yerleştirmeden ahizeden Diane'in sesi yankılanıyor: "Buraya gel! Buraya gel lütfen!" diye yalvarıyor.

Kırmızı görüyorum.

Araba gıcırdayarak durmadan önce kapıyı çekip açıyorum ve reflekslerim şimşek hızıyla dışarı fırlayıp asansöre biniyorum. Pete arkamdan geliyor ve ben yukarı çıkarken kat düğmesine tekrar tekrar basarken ikimiz de tek kelime etmiyoruz.

"REMITON!" Pete peşimden koşarken asansörden dışarı fırladığımda Diane kapıdan çığlık atıyor. Diane'i geçip kapıyı çarparak açtığımda Brooke'un yerde hareketsiz yattığını, etrafını bir su birikintisinin sardığını ve ağlama seslerinin titrediğini görüyorum.

Ve akrepler var! Her yerinde! şimşek hızıyla üzerine atılıyorum, onları teker teker yakalayıp avuçlarımda ezıyorum. İğneler avuçlarıma batıyor ama acı yok. Tüm duyularım Brooke'a odaklanmıştı. Ağlayışı, titreyişi, gördüğüm her şey beni yarı deli ediyor. Son akrebi de bir kenara fırlatıp hayata tutunmaya çalışan bir adam gibi onu kollarıma çekiyor ve ben burnumdan nefes almaya çalışırken o titreyip inliyor, vücudum savaşma ve onu koruma ihtiyacıyla titriyor, sistemim adrenalinle aşırı yükleniyor ve damarlarımda başka hiçbir şeye benzemeyen bir öfke fokurdamaya başlıyor.

"Seni yakaladım," diye tutkuyla tıslıyorum gözyaşlarını silerken, onu kendime doğru çekiyorum. "Seni yakaladım. Seni yakaladım."

Eğer onu kaybedersem, benim için her şey biter. Biterim.

"Az önce bir kadın geldi ve kapıyı çaldı! Remy'nin kendisi için kutu sipariş ettiğini söyledi!" Diane hıçkırıklar arasında ağlıyor.

Söylediklerinin geri kalanını duymuyorum. Brooke'u bedenime daha da yaklaştırıyorum ve küçük kulağına eğiliyorum. "Onu öldüreceğim," diye öfkeyle söz veriyorum ona. "Yemin ederim, onu çok yavaş öldüreceğim."

Pete akreplere tavayla vuruyor ve bir kulağımdan girip diğerinden çıkan bir şeyler söylüyor.

Ellerimi Brooke'un kollarında gezdirmekle meşgulüm ve gözlerimi vücudunda aşağı yukarı gezdirerek teninde iz olup olmadığını inceliyorum. "Seni nereden ısırıldılar? Bana tam olarak neresi olduğunu söyle, ben de tüm zehri emip çıkarayım."

"Ben ... e-her yerde . ." diyor, çaresizce bana bakarak. Tanrım, onu seviyorum, onu seviyorum, onu seviyorum ve içindeki her damla zehri emiyorum.

Pete yanına gelirken, "Bunları emmemelisin, ona bir bakmama izin ver," diyor.

O kadar çok titriyor ki, bırakamıyorum, bu yüzden başımı sallıyorum ve kollarımı ona sarıp onu sallıyorum. "Tuttum seni küçük fişek, burada kollarımın arasındasın," diye fısıldıyorum şiddetle. Brooke güvenle bana sarılıyor ve onu az önce yatağımda güvende ve sıcak bir şekilde bırakmış olmak içimi parçalıyor.

Öfke ve iktidarsızlık beni ele geçiriyor. "Rem, bırak onu göreyim," diye ısrar ediyor Pete.

"Hayır," diye inliyor, bana tutunarak. "Bırakma, bırakma" diye inlemeye devam ediyor.

"Asla," diye söz veriyorum kulağına, kalbim kaburgalarımın şiddetle çarpıyor. Asla.

Onu korumam gerek. Onu iyileştirmeliyim. Yapacağım son şey olsa bile zehri vücudundan atmalıyım.

"Google'a göre bunlar Arizona kabuk akrepleri. Zehirli

ama ölümcül değiller," diyor Pete elindeki

Telefon.

Brooke'a "Bana tutun," diye fısıldıyorum ve kolları boynuma sıkıca dolandığında onu kaldırıp odanın karşısına geçiyorum.

"Onunla nereye gidiyorsun, Tate?" Pete talep ediyor.

"Lanet olası hastaneye, salak," diye homurdanıyorum, öfkeyle asansöre doğru ilerliyorum. Gerekirse hastaneye kadar yürüyeceğim, ama vücudumda tanıdık bir uğultu var ve bizi oraya uçurabileceğime bile inanmaya başlıyorum.

Pete arkamdan bağılıyor, "Dostum, Diane az önce acil servisi aradı. Bir sakinleştirici hap alalım ve ona biraz Benadryl verelim."

"Sen. Bir sakinleştirici hap al. Pete," diye karşılık veriyorum. Siktiğimin orospu çocuğu.

Brooke kollarımda neredeyse kıvranıyor. Odaklanamıyor. Bu pislik hayvanlar tarafından sokuldu ve ona ihtiyacım var. Olması için. Bakılmasına.

"Ben iyiyim," diyor bana şaşkınlıkla göz kırparken, "Ben iyiyim, Wemy"

Vücut ısım düşüyor. Ona bakıyorum ve sadece bir şeyi öldürmek istememe neden olacak şekilde konuşmakla kalmıyor, aynı zamanda sanki gözlerimden biriymiş gibi lanet kulağıma bakıyor! "FUUUUUUCK ME!"

Asansörün kapıları açılır ve Riley iner. "Pekâlâ, neler oluyor? Koç spor salonunda bekliyor, Rem. . ." Brooke'u kollarımda gördü ve gözleri büyüdü.

"Canlı akrepler," diye bilgi veriyor Pete. "Zehirli ama neyse ki ölümcül değiller."

Brooke, sanki kulağımın ona bu boku açıklamasını bekliyormuş gibi tekrar kulağıma bakarak, "Terleyemiyorum," diyor.

Artık göremiyorum, öfkem ve iktidarsızlığım yüzünden görüşüm bulanıklaştı ve öldürmek istiyorum. Öldürmek. ÖLDÜRMEK.

"Zehir sinir sistemine yayılır ama kan dolaşımına girmez. Sakin olmaya çalış, Brooke. Bu kabuk akrepleri iğrenç emicilerdir. Bacaklarını hissedebiliyor musun?" Pete soruyor.

Hırıltıyla nefes alırken başını sallıyor ve Pete hasarı incelemek için eğiliyor. "Şuna bir bakayım. . . ." İğnelere bakması için kolunu uzatıyorum ve doğrudan Pete'in gözlerinin içine bakıyorum, "Onu öldüreceğim," diyorum Pete'e.

"Her şey yoluna girecek, B," diyor Pete ona, beni temkinli bir şekilde izliyor ve gözlerimin içine giderek artan bir endişeyle bakarak ekliyor, "Ben de bir kez böyle bir deneyim yaşadım. Korkunçtu ama Kuzey Amerika akrepleri yüzünden ölmezsin."

"Bir not var! Kutuyu ters çevirdim ve bir not var!" Diane ağlıyor.

"Ne yazıyor?" Pete süitin açık kapısına doğru yürür, notu alır ve otomatik olarak okur. " 'Beni öptün. Şimdi de Akrep tarafından öpüldün. Zehrimi içinde hissetmek nasıl bir duygu?' "

Testosteronum yükseliyor. Kalbim sarsılıyor. Vücudum geriliyor. Adrenalin vücuduma yayılıyor ve aklım başımdan gidiyor. Kontrolüm, lanet olası akıl sağlığım. Çıt! Scorpion'u öldüreceğim ve bunu yapmadan önce onu parçalamak istiyorum. Dişlerini yere sermek. Beynini lanet kafasından çekip çıkarmak.

Tamamen meşgulüm.

Bu lanet tehdidi parçalayıp ortadan kaldıracam.
ŞİMDİ!

Brooke usulca inliyor ve ben ona bakıyorum, solgun, korkmuş ve titriyor ve herhangi birinin, herhangi birinin kızıma bulaştığı düşüncesiyle ölümcül kararlılığım on kat artıyor!

"Pete, aşağıda lobide adamlarını gördüm. Sanırım burada, otele," diyor Riley.

Pete elini yüzüne sürerek, "Orospu çocuğu muhtemelen aşağıda Remington'ı bekliyordur," diye mırıldandı.

"Oh, bunu hak etti!" Gümbürdüyorum. "O çoktan öldü!"

Yavaş yapacağım. Ve acı verici. Ve lanet kışına yanan bir fişek sokacağım ve patlamasını izleyeceğim!

Brooke. Titriyor. Bana tutunuyor, onu korumamı bekliyor. Onu benim lanet otel odamda yakaladı! Onu korumakta bir daha asla başarısız olmayacağım. Bir daha hiçbir şey ona zarar veremeyecek. Ben Remington Tate-Riptide'im ve ben onun erkeğiyim, koruyucusuyum ve bu işi hemen halledeceğim. ŞİMDİ.

Kanım kaynıyor, başının arkasına dokunuyorum ve yüzüne bakıyorum, buğulu gözlerine ve tenindeki gözyaşlarına ve cinayet işlemeye hiç bu kadar hazır olmamıştım, ama ona söylerken yumuşak bir şekilde konuşmayı başarıyorum, "Şu anda bir şey yapmam gerekiyor. Seni seviyorum. Seni paramparça seviyorum ve geri gelip seni tekrar bir araya getireceğim, tamam mı?"

Başını sallayıp titriyor ve içim parçalanıyor, çünkü ben de onu bırakmak istemiyorum, lanet olsun. "Neden böyle titriyor, lanet olsun?" Pete'e soruyorum onu odaya geri taşıyın.

Özür dileyerek bana baktı. "Sinir sistemi etkileniyor. Birkaç kez sokuldu, bu yüzden acı verici olacak. Acil yardım ekibi yoldayken ona biraz Tylenol verelim."

Tylenol, evet. Tylenol ve cinayet. Vücudum çok gergin ve tek fikirliyim. Kendimi öldürmeye programlanmış bir robot gibi hissediyorum ve küçük fişeğime zarar vermesi tetik düğmesiydi.

Kalbim çarpıyor, kaslarım geriliyor, sistemim aşırı çalışıyor, onu odaya geri götürüp kanepeye yatırıyorum ve başının üstünü içime çekiyorum. Brooke nefes almakta zorlanırken o orospu çocuğunun hayatın tadını çıkardığı her dakika benim için bir kefarettir. Teninde gördüğüm her ısırık, ona zarar verenin canını yakmam için bana haykırıyor.

Bu doğru. Ben Ölüm'üm. Ben lanet olası Ölüm'üm ve şimdi onun için geliyorum.

"Şimdi gidip onu ezeceğim," diyorum ona. Ona duyduğum tüm sevgiyle bunu yapıyorum.

Asansöre doğru ilerlerken Pete'in arkamdan bağırdığını duyuyorum. "Kahretsin, tam gaz ilerliyor Ri, Akrep'i ya da adamlarından birini görmeden peşinden git Diane! Biraz soğuk kompres getir ve acil yardım ekibini bekle. Gidip o adamı almamız gerek!"

Ha. Beni durduramayacaklar. Beni asansörde bulmamaları için merdivenlere yöneliyorum ve birkaç kat aşağı koşuyorum.

Çıkış kapısını iterek lobiye açtığımda onları hemen görüyorum. Tam orada. Scorpion. İki kiralık katil. Bana bakıyor. Ona bakıyorum ve yumruklarımı sıkıyorum. "Sen öldün, pislik."

Sırıttıyor. "Kalabalığınız bekliyor," diyor.

Sağımdaki asansörler ping sesi çıkarıyor.

Riley iniyor ve beni görüyor.

"Rem," diyor temkinli bir şekilde, Scorpion ve ekibini gördüğünde asansörün kapısını açık tutarak. "Rem, bunu yapmana izin veremem."

"Seni kırmak zorunda bırakma beni kardeşim," diye uyarıyorum onu ve tam o sırada arkamda bir iğne hissediyorum.

Karanlık beni çekiyor ama aşağı inmeyeceğim. Scorpion kan kaybından ölene ve Brooke kollarımda güvende olana kadar aşağı inmeyeceğim.

"Dostum, tonlarca ağırlığın var!" Riley, Pete'le birlikte beni merdivenlerden çıkarmaya çalışırken beni düzeltiyor. "Aferin Pete, o pislikler seni onun arkasında görmedi bile."

"Siktir git," diye homurdanıyorum.

Tanrım, sik beni. Pete'i sik. Riley'i sikeyim. Sikeyim Scorpion'u. O orospu çocuğunu ringde öldüreceğim! Umarım bu bir teslimiyet dövüşüdür ve o kadar gururludur ki teslim olmaz ve ben de sadece KIRARIM. ONUN. PARMAKLARINI. SONRA DIRSEKLERİNİ. FİBULASINI. TİBİA. KAFATASI. SONRA BOYNU.

Adamlar nefes nefese, kat kat ilerliyorlar ve ben onlara beni Brooke'a götürmelerini söylerken onlar da bana dayanmamı söyleyip duruyorlar.

Riley'nin beni odaya geri götürmesine yardım ederken Pete nefes nefese, "Dayan dostum," diyor.

"Brooke'u görmem gerek," diye ısrar ediyorum.

Beni yatağa yatırıyorlar ve Pete'in Riley'e "Diğer tarafa geç" dediğini duyuyorum ve bana ne halt edeceğini soruyorum.

"Brooke," diyorum öfkeyle onlara.

"O geliyor, dostum!" Pete inatçılığımıza gülüyor.

Arkama bir yastık koyuyorlar ve onu görüyorum. Diane yatmasına yardım ediyor ve ben endişeyle ona bakıyorum.

Benim kızım. Tanrım, kızım benim yüzümden acı çekti. "Tamam mı?"

Törpüledim.

Yatağa girip örtüyü ikimizin üzerine çekerken bana usulca gülümsüyor ve parmaklarını saçlarımın arasına sokuyor.

"İyiden de öte," diyor, gözleri sevgi ve anlayışla parlıyor. Benimle konuştuğunda vücudumdaki tüm gerginlik beni terk ediyor. Sakinleştiriciye yenik düşmemek için savaşıyordum ama onun sesi beni gevşetiyor ve ben de ona yenik düşüyorum.

BROOKE iğnelerden kurtulamadı ve ben hala gece yarısı gibi simsiyahım.

Çok fazla uyuyordu ve Las Vegas uçuşunu tuvalette inzivaya çekilerek geçirdi. Hamile kelimesi Diane'in ağzından düşmüyor.

Hamile.

Sekiz harf, göğsümü kabartan, sikimi sertleştiren bir kelime.

"Hamile değilim!" Brooke bana söylüyordu.

İnkâr edip duruyor ama yemin ederim neredeyse kokusunu alabiliyorum. Kokusunu alıyorum ve bu beni daha da sertleştiriyor.

O evde hamilelik testi yaparken, ben de otel halısının yıpranmış yollarında koşturuyorum ama içimdeki sevişme dürtüsü hâlâ çok şiddetli. Şimdi yatak ve oturma alanı arasında gölge boksu yapıyorum, tüm bu ekstra enerjiden kurtulmaya ve sikimdeki kanı çekmeye çalışıyorum. Pompala, salla, pompala. Lanet olsun, hamile olabilir. Taşaklarım bu düşünceyle geriliyor ve sikim tekrar sarsılıyor. Tanrım, umarım hamiledir. Şimdi. Hamile olması için dua ediyorum. Birden onu hissettim, arkamı döndüm ve gözlerinde kayıp, düşünceli bir bakışla beni izliyordu.

"Kontrol ettin mi?" Sabırsızlıkla sordum.

Sesimle sarsılıyor ve bana bakıyor, düşünceli ve nefis görünüyor. Bir kez daha sikim kalkıyor.

"Brooke?"

Yanağının içini kemiriyor ve kaşlarını çatıyor, ifadesi belirsiz.

"Bir çubuğa işedin mi, işemedin mi bebeğim?" Dürtüyorum.

"Yaptım! Sana söyledim!" Banyoya geri dönüyor ve elinde beyaz bir çubukla çıkıyor. Ona bakıyor ve ben o kadar huzursuzum ve çiftleşmeye o kadar hazırım ki, havayı pompalamaya devam ediyorum.

Yemin ederim, eğer hamile değilse, bunu yakında düzelteceğiz. Hamile kalana kadar onu sikmeye, almaya ve sahiplenmeye devam edeceğim. Çocuklarının babası olmak istiyorum. Onun benim olmasını istiyorum. Her nefesi, her içekişi, her iniltisi benim olsun. Vücudu benim, çocuklarımı doğurmak için, beni içinde taşımak için. Korumak, sevmek, öpmek için benim, dilimi gezdirmek için her santimi benim.

Ona karşı ateşli ve aç hissederek, test sonucunu incelemesini izliyorum ve bunu o kadar çok istiyorum ki sabrım tükeniyor. "Ne diyor?" Talep ediyorum.

"Burada ... yazıyor." Sopaya bakıyor, sonra onu bir kenara bırakıyor ve bana doğru yürümeye başlıyor ve çok sevimli, kadınsı ve savunmasız görünüyor.

"Remington, bunu unutma," diye fısıldıyor, yüzümü ellerinin arasına alıp gözlerimin içine bakarak. "Sen siyahsın

ve size söyleyeceklerimi unutmanızı istemiyorum. Hepinize burada, yanımda ihtiyacım var."

"Selam." Yüzünü kendime doğru çevirip gözlerinin içine derin derin baktım. "Seni yakaladım."

"Tanrım, lütfen yap."

"Evet, anlıyorum. Seni yakaladım. Şimdi sorun nedir? Hmm? Eğer değilsen, o zaman sorunun ne olduğunu bulacağız. Eğer öyleysen . . ."

Testi almak için koşuyor, sonra geri dönüp uzatıyor. "İki çizgi, sözde, benim olduğum anlamına geliyor."

Gözlerim bir an onunkilerde kalıyor. Olmak istiyor mu? Lanet olsun, istese iyi olur. Olsa iyi olur.

Çubuğun ucundaki ekrana bakıyorum ve hemen çift çizgileri görüyorum.

Kaşlarımı çatıyorum çünkü emin olmam gerekiyor ama şimdiden içim gururla doluyor.

Hâlâ iki çizgi görüyorum.

Vücudumda daha fazla uğultu, tenimde daha fazla uğultu. Sanırım on beden büyüdüm ve genişledim.

Bakışlarımı ona doğru kaldırıyorum ve sanki endişeli mi yoksa mutlu mu olması gerektiğini bilmiyormuş gibi kararsız görünüyor. "Buraya gel." Gülümsememi engelleyemeyerek

onu kucağıma alıyorum ve havaya kaldırıyorum, karın kaslarına bir öpücük kondurduktan sonra yatağa fırlatıyorum. Ben üzerine düşerken ciyaklıyor ve kahkahayı patlatıyor. "Sen çılgın bir a d a m s ı n ! Tanıdığım tek erkek sensin.

hamile kız arkadaşını yatağa atıyor!" diye ağlıyor.

" Bildiğim kadarıyla tek erkek benim," diye düzeltiyorum onu. Senin dünyanda tek bir adam var, o da benim."

"Tamam, ama babama bu kadar kolay kabul ettiğimi söyleme..." diye fısıldıyor, omuzlarımı ovuyor, altın rengi gözleri üzerimde parlıyor. Bu bebeğin o gözlere sahip olmasını istiyorum. O mükemmel gülümsemeye.

"Brooke Dumas bebeğime hamile," diyorum ona. Lanet olası testi görmediyse, artık benden hamile olduğunu biliyor.

Mutlu bir şekilde sırtıyor ve o saf, küçük sırtış, zonklayan sikimin her yerinde bir öpücük gibi hissediliyor. "Başım dönüyor. Öp beni."

Başımı eğiyorum ve dilimi onunla çiftleşmesi için içeri sokuyorum, sonra bir parmağımın arkasını yanağında gezdiriyorum. "Sana benzesin," diye fısıldıyorum.

"Bunu bana veren sensin," diye karşı çıkıyor.

"Hayır, bunu bana sen veriyorsun."

"Pekala, ikimiz de çok verici ruhlarız."

O gülüyor, ben de onunla birlikte gülüyorum ve yanıma dönüp onu kollarımın arasına alıyorum, böylece her yerini öpebiliyorum. "O güzel kara kafanın tepesinden küçük ayaklarının tabanına kadar artık benimsin." Yüzünü okşayıp göz kapaklarını öpüyorum ve o kadar mutlu oluyorum ki göğsümde bir şeylerin hareket ettiğine yemin edebilirim. "Beni bir daha terk etmeyi aklından bile geçirme yoksa peşinden gelirim ve Tanrı şahidim olsun ki seni olduğum, uyuduğum ve yemek yediğim yere bağlarım. Beni duyuyor musun, Brooke Dumas?"

Nefes nefese başını sallıyor. "Senin olduğumu bilmeyen tek bir parçam bile yok."

Elimi tutuyor ve göğsünün kıvrımına, tam kalbinin üzerine yayıyor.

Benim olduğunu hatırlaması için göğsünü sıkıca kavriyorum ve başımı eğip onu öpüyorum. "Senin için çıldırıyorum," diye mırıldanıyorum ve elimi güzel kıvrımlarında gezdirip onu okşuyorum.

HAZIR BULUNAN

SEATTLE

Gah!"

Sessiz kilisedeki tek ses ön sıralardan birinden geliyor ve onu yakınlardaki hafif kahkahalar takip ediyor.

"Rem, bu çocuk paha biçilemez. Daha bir yaşında bile değilken kendini bir bok sanıyor," diye mırıldanıyor Pete arkamdan.

Oğluma bakıyorum, Josephine'i tokatlıyor ve her vuruşunda "Gah!" diyor. Brooke onun da benim gibi olacağını söylüyor ama umarım benden daha iyi olur.

Kilisenin kapıları sallanarak açılıyor ve ben de yapmam gerektiği gibi doğrulup yerimde duruyorum, beklenti yavaş yavaş içimi kemiriyor. Beyazlar içinde bir figür öne doğru adım attığında başparmağımı yüzüğüme sürtüyorum ve ciğerlerim bir anda boşalıyor. Lanet olsun, şuna bak. Bunu bana sadece Brooke yapıyor. Gözlerim onunkilere kilitlendiği anda içimdeki gürültü kesiliyor ve kendimi bütün ve mutlu, huzurlu hissediyorum. Ve o elbisenin içinde o kadar güzel ki, yakam aniden beni boğuyor.

Müzik çalmaya başladı. Gelinimin müziği.

Bana doğru yürümeye başladığında, her adımda takım elbisemin içinde sadece onun yapabileceği şekilde büyüdüğümü hissediyorum ve şu anda yaklaşık on beden büyüğüm ve kumaşın altında yanıyorum. Yüzünü bir peçenin arkasına saklamadı. Her adımda gülümsediğini görüyorum. Kocaman, geniş, seni seviyorum-Remington-Tate gülümsemesi.

Bu benim kadını, hayatını bana adıyor.

Bu da ben, hayatımı ona adıyorum.

Gözlerim onun yüzünde geziniyor ve her sabah yatağında aradığım yüzle aynı.

ve aradaki her saniye. O, yumuşak ve davetkâr görünen lokum gibi ağzı ve dişi bir aslanınki gibi altın rengi gözleriyle o kız ve yine de bana artık bir kız o l m a d ı ğ ı n ı söylüyor. O artık bir kadın. Bir anne. Bir eş. Benim karım. Elbise onu tamamen örtüyor, üst kısmı sıkı ve etek kısmı geniş. O kadar güzel görünüyor ki onunla çiftleşmek, onu almak istiyorum, hemen şimdi, onu kollarımın arasına alma, elbisenin düğmelerini ve külotunu yırtma düşünceleriyle çarpıyorum, sonra onu açıyorum, böylece benim Karısı, her iç çekişi, her santim teni.

Buna o kadar hazırım ki, onu birkaç adım önce karşılamak için platformdan iniyorum ve yaklaştığımda babasıyla bakışlarımızı kilitliyorum. Gülümsemiyor, gözleri ıslak ama bakışlarında düşmanlık yok. "O tamamen senin," diyor bana kalın bir sesle.

Başımı sallayıp "Teşekkür ederim" diye mırıldandığımda elimi küçük elinin üzerine koymuştum bile, sonra onu benimle birlikte mihraba kadar getirdim. Yanımda heyecanla titreyerek duruyor ve başımı eğip burnumu onunkine değdiriyorum, o da bana bakmak için başını geriye atıyor. Bakışlarımız birbirini tutuyor.

"Hazır mısınız?" Rahibin törene başladığını duyduğumuzda soruyorum.

"Sevgili kardeşlerim, burada Tanrı'nın huzurunda bu Erkek ve bu Kadını kutsal evlilik bağıyla birleştirmek üzere toplanmış bulunuyoruz..."

GEÇMİŞ KÖTÜ HABERLER

Bazen ben miyim diye merak ediyorum.

Eğer bende iyiliği iten bir şey varsa. Ve saflığı. Ya da bir aileye sahip olmamam gerekiyorsa.

Brooke bebeğimizi tutmakta zorlanıyor ve şimdi Seattle'a sessizce uçuyoruz.

Onu uçağa taşıdım; Pete yok, Riley yok, Koç yok, bizimle uçan Diane yok. Onu sadece kendim için istiyorum. Sadece beni becermesini.

Konuşamıyorum bile.

Düşünemiyorum bile. Benim kızım. Bebeğimiz.

Yavaşça nefes alarak uçağın arka tarafındaki banka oturuyorum ve tavana bakıyorum, parmaklarımı onun yumuşak saçlarında gezdirirken nefes alıp veriyorum, bankta boylu boyunca uzanırken başını kucağıma yaslıyor. O kadar üzgün ve sessiz ki zar zor dayanabiliyorum.

Doktorlar benimle seyahat etmesini istemiyor.

Brooke bunun çok gülünç olduğunu düşündü, sonuncusu otel odamızdan ayrıldığında güldü, sonra bana baktı, artık gülmüyordu. "Cidden beni geri göndermeyi düşünüyor olamazsın? Değil mi? Remington, uzanacağım. Kımıldamayacağım. Bu senin oğlun. Dayanacak! Dayanacak. Uzaklara gönderilmenin beni nasıl daha az strese sokacağını anlamıyorum. Eve gitmek istemiyorum. Bütün gün yatakta kalırım, yeter ki beni geri götürmeyin!"

Tanrım, biri göğsüme baltayla vuruyormuş gibi hissediyordum, özellikle de yavaşça Pete ile konuştuğumda

"Uçağı hazırlayın" dediğimde yüzünün buruştuğunu gördüm. Bütün gece ağladı ve tek yapabildiğim ona sarılmak oldu. "Beni her şeyden koruyamazsın," diye fısıldadı burnunu çekerek.

"Deneyebilirim."

Şimdi sessizlik içinde uçuyoruz, Seattle'a gidiyoruz. Ona dokunmayacağım, koklamayacağım ve görmeyeceğim bir yere.

Kucağıma eğilip kulağının üstünü, kulak memesini, kulağının ortasını öpüyorum ve orada onu özleyeceğimi, iyi olmasına, kendine dikkat etmesine ihtiyacım olacağını, ona ihtiyacım olduğunu fısıldıyorum.

Konuşmak istemiyor. Üzgün ve bunu nasıl düzelteceğimi bile bilmiyorum. O benim kadını ve onu tekrar nasıl gülümsetebilirim? Ona verdiğim çocukta onu nasıl koruyabilirim?

Sessizce, ona yeni aldığım kredi kartımın ekstresini çıkarıyorum. "Kullan bunu," diye fısıldıyorum.

İnatçı bir sessizlikle ona bakıyor, ama bir şey almıyor.

O.

"Brooke," diye uyarıyorum, kartı avucunun içine yerleştirirken. "Ben istiyorum suçlamaları görmek için. Her gün."

İstediği her şeyi harcamasını ve bana vermesini istememden etkilenmemiş görünüyor. Ben ona gülümsüyorum, Brooke ise bana kasvetli bir şekilde bakıyor ve gülümsemiyor.

Uzanıp parmaklarını çenemde gezdiriyor. "Geri döndüğümde, seni asla terk etmeyeceğime dair kendime söz verdim."

"Seni asla bırakmayacağıma dair kendime söz verdim. Başka ne yapmamı bekliyorsun?"

Koyu renk saçlarını yüzünün arkasına tarayıp bir süre onu inceliyorum. "Her şey yoluna girecek küçük fişek," diyorum ona. Düz, küçük karnına bakıyorum ve elimi olabildiğince geniş bir alana yaymaya çalışıyorum. "Bunu başaracağız." Onu nazikçe ovuyorum ve gözlerinin derinliklerine bakıyorum. "Değil mi?"

"Tabii ki var," diyor ama emin değilmiş gibi beni inceliyor.
"Sadece iki ay, değil mi?"

Burnunu imdikliyorum. "Doğru."

"Ve başka şekillerde iletişim kuramayız diye bir şey yok." "Kesinlikle doğru."

Oturuyor ve omzuma masaj yapmaya başlıyor.
"Vücudunun dinlenmesine izin ver. Antrenmanlardan sonra kendini buzla kapla. Düzgün bir şekilde ısın."

Sikeyim. Sıcaklığı. Sesi. Burnumu boynuna daldırıp içime çekiyor, beni içine çekişini dinliyorum. Onu daha yakına çekiyor ve boynunu yalıyorum, sonra fısıldıyorum, böylece anlayacak, "Sana bir şey olmasına izin veremem, Brooke. Yapamam. Seni geri getirmek zorundaydım."

"Biliyorum Remy, biliyorum." Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor ve bana bakıyor, en az benim kadar acı çekiyor.
"Her şey yoluna girecek, üçümüz de."

"Bütün bunların amacı da bu zaten," diye fısıldıyorum, hem kendime hem de ona hatırlatarak.

"Ve dediğiniz gibi, bu iş bizde. Gerçekten anladık." "Aynen öyle."

"Üzölmemize ya da birbirimizi çok fazla özlememize fırsat kalmadan dönmüş olacaksın."

"Bu doğru. Ben antrenman yapacağım, sen de dinleneceksin." "Evet."

Sessizleştiğimizde birbirimize yakın duruyoruz ve o fısıldıyor, "Bavuluna biraz arnika yağı bıraktım. Kas ağrıların ya da acıların olursa diye."

"Hâlâ kan görüyor musun?" Soruyorum ve başını salladığında endişem ve hayal kırıklığım göğsümün ortasında çivili bir top gibi hissediyorum.

"Ne zaman bir kramp başlasa, içimden çıkacakmış gibi hissediyorum," diye itiraf ediyor.

Bir elimi sırtında gezdirip alnına bir öpücük konduruyorum. "Kaçmamanın seni öldüreceğini biliyorum. Benim için ayaklarını yerden kes."

"Bebeğimizi kaybetmenin beni öldüreceği kadar değil," diye fısıldıyor.

Sessizce dairesine doğru gidiyoruz ve onu arabadan çıkarıp binaya taşıyorum. Binaya girerken, asansörden çıkarken ve dairesine girerken boynuma yapışıyor ve kollarımda o kadar iyi hissediyor ki onu nasıl bırakacağımı bile bilmiyorum. "Kal. Remington, kal. Benim erkek tutsağım ol. Bütün gün, her gün seninle ilgileneceğime söz veriyorum" diye fısıldıyor.

Yumuşakça gülüyorum ve onun gülen, yalvaran altın gözlerine bakıyorum ve onunla ne yapacağımı bile bilmiyorum, onun içine batmak ve onun içinde yaşamak istiyorum.

Bana evini gezdirdi ve sonra odasına girdik.

Brooke'u yatağın ayakucuna koyarken çevremizi inceliyorum. Odasının duvarları toprak tonlarında. Pazi, triseps ve karın kaslarının çerçevesi fotoğrafları. Bir beslenme çizelgesi ve çerçevesi bir alıntı:

BİR ŞAMPİYON AYAĞA KALKAMADIĞI ZAMAN AYAĞA KALKAN KİŞİDİR-JACK
DEMPSEY

İgnelenmiş fotoğraflarla dolu büyük bir duvar var. Ve işte orada, göğsünde 06 numara ile bitiş çizgisini koşarak geçiyor.

Elimi uzatıp başparmağımı onun koşan vücudunda gezdiriyorum. "Şu haline bak," diyorum dönerek. Tam arkamdaydı. Ayakta, olmaması gerektiği gibi. Onu kucağıma alıp yatağın ortasına oturtuyorum ve omzunun arkasına kaçmış saç tutamlarını tarıyorum. "Benim için ayaklarını yerden kes," diye azarlıyorum.

"Yapacağım. Unutmuşum. Alışkanlık işte." Bana yer açmak için yatağın üzerinde geriye doğru çekildi ve sonra beni kendine doğru çekerek kulağıma fısıldadı, "Gitmelisin yoksa beni bırakmana izin vermem."

Bunun yerine, onu kendime sarıyorum, kollarım beline dolanıyor, yavaşça ve derinlemesine kokluyorum, sonra yavaşça yalıyorum,

sonra onu öper ve mırıldanır, "Bana yatakta olduğunu söylediğinde, hayal edeceğim şey bu. Gördüğün şey bu." Sessizce başını sallarken gözleri yaşlarla parlıyor.

"Yakında döneceğim," diye onu temin ediyorum, tek bir gözyaşı yanağından aşağı süzülürken avucumu yanağının etrafında kıvırıyorum. Gülümsemeye çalışıyorum. "Yakında burada olacağım," diye tekrarlıyorum.

"Biliyorum." Yanağını siliyor, başını çeviriyor ve avucumun içini öpüyor, sonra parmağımı öpücüğünün etrafında kapatmaya zorluyor. "Seni bekliyor olacağım."

"Kahretsin, buraya gel." Onu kollarımın arasına aldım ve titreyerek gerçekten ağlamaya başladı.

"Her şey yolunda," diye fısıldıyorum, sırtını ovuyorum ama o daha sert hıçkırıyor. "Her şey yolunda" diye fısıldıyorum ama ağlama şekli içimi parçalıyor. Bu doğru bir şey değil. Bana ihtiyacı var. Bana ihtiyacı var ve burada, bensiz, bebeğimizi doğurmak için mücadele ediyor olacak. Bebeğimiz sonunda benim gibi olabilir ve sevdiğim kadını mutlu etmek yerine, bebeğimiz ona zarar verecek, tıpkı benim yaptığım gibi. Bu bana acı veriyor. Belki de ona verdiğim çocuk doğru değildir. Belki güçlü değildir. Belki de tıpkı benim gibi ve mücadele etmesini istemediğim her şeye sahip.

Ama çok bencilim, hâlâ istiyorum. Onu kaybetmesini istemiyorum.

Onu istiyorum, onunla her şeyi istiyorum.

"Gitmen gerek," diye fısıldıyor ve aniden beni itiyor.

Kahretsin, daha gitmedim bile ve onu son bir kez içime çekip alnımı onunkine dayadığımda şimdiden canım yanıyor. Yüzünü avuçlarımın arasına alıp başparmaklarımla gözyaşlarını silerken, "İyi misin, bebek fişek?" diye mırıldanıyorum.

"İyi olacağım. İyiden de öte," diye teminat veriyor.

Telefonu titrer ve gözyaşlarıyla ıslanmış kirpikleriyle mesajı kontrol eder. "Melanie beş dakika uzaklıkta." Dikkatini tekrar bana verirken sesi sonlara doğru çatlıyor. "Lütfen ben ağlamadan git," diye yalvarıyor.

Parmaklarımı boynunun arkasına doluyorum ve başımı ona yaslariken gözlerimi kapatıyorum. "Beni deli gibi düşün."

"Yapacağımı biliyorsun."

Daha yakına eğildim. "Şimdi bana bir öpücük ver."

Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve elimi sırtının küçük kısmına uzatıyorum, onu ezberliyorum, onu içiyorum çünkü susayacağım ve o eve gelene kadar benim için su olmayacak. Benimle birlikte. Dışarıda Melanie'nin sesini duyduğumuzda çenemde bir gözyaşı hissediyorum ve yanağından yalıyorum.

"Brookey!! Seksi baba ve yaklaşan anne nerede?"

Küfrediyorum ve gitmeden önce sert, hızlı bir öpücük daha alıyorum, dilini emiyorum, alabildiğim her şeyi alıyorum, sonra geri çekiliyorum ve pembe şişmiş ağzını ve sadece benim için genişlemiş göz bebekleriyle güzel geniş gözlerini inceliyorum.

"İstediğimi hiç bilmediğim her şeysin," diye fısıldıyorum boğuk bir sesle, saçlarını arkasına sıkıştırarak. "Ve tamamen benimsin, bunu unutma," diye ekliyorum, kendimi ayağa kalkmaya zorlayarak. "Tamamen benim Brooke Dumas."

Kapıya kadar beni izliyor, göğsü kabarıyor, kalbi gözlerinde. Titrek bir gülümsemeyle, "Kim olduğum konusunda herhangi bir şüphe varsa, bebeğinize hamileyim," dedi.

"İkiniz de benimsiniz." Tam onu işaret ediyorum.

"Özellikle de sen." Döndüğümde bana sesleniyor.

"Hey! Sen de benimsin."

Başımı sallayarak iPod'umu çıkardım ve doğrudan ona fırlattım. "Beni çok özleme."

Ruhumu yakaladığı gibi onu da yakalıyor, sıkıca tutuyor. "Yapmayacağım!" diye haykırıyor ve yüzündeki gülümsemenin her santimini ezberliyorum. Lanet kafatasının içine damgala, Tate.

Ve biliyorum.

Koridorda arkadaşıyla karşılaştığımda hâlâ aklımdaydı. "Hey, Melanie."

Tüm hayranlarımın bana attığı o sevgi dolu bakışı atıyor. "Hey, Remy."

Kaşlarım çatıldı. "Her şeyi ilk öğrenen ben olmak istiyorum. Hastaysa, yalnızsa, bana ihtiyacı varsa."

O gülünç gülümsemesiyle başını sallamaya devam ediyor. "Merak etme, seni arayacağım ya da aramasını sağlayacağım," diye teminat veriyor, ısıltılı yeşil gözleriyle göğsümü okşuyor. "Şimdi git." Göğsüme tekrar vuruyor, bu sefer avuçlarını düzleştiriyor ve itiyor, ama boşuna. "Git! Seni seks tanrısı! Ben senin kızınla ilgilenirim."

Bileklerini tutup indiriyorum, sonra kendimi asansöre doğru gitmeye zorluyorum. Arabada parmaklarımı dizlerime vuruyorum. Uçakta, yanımda kulaklıklarımınla uçuyorum ama müzik yok. Artık müziğim onda. HEPSİ onda. MÜZİĞİM.

İndiğimizde telefonumu açtım ve ondan bir mesaj aldım.

İstersen bu gece beni ara?

Tabii ki istiyorum.

Spor salonunda egzersiz yapmaya çalışırken hâlâ ter içindeyim ama telefonumu kapıp onu arıyorum, Gatorade'imi içerken bir banka çöküyorum. Cevap vermedi.

Tekrar aradım.

Cevap yok. Birkaç denemeden sonra, bir kısa mesajla titreşiyor.

Arkadaşlarım hala burada. Belki yarın konuşmalıyız?

Mesajlaşmak için Gatorade'imi bir kenara bıraktım. Aynı saatte mi?

Evet, her zaman

Başparmaklarım çok küt ve büyük olduğu için Ok'a basmakta zorlanıyorum.

İyi geceler Remy.

Sizi de yazmak için daha çok uğraşıyorum.

Sonra ekrana bakıyorum ama başka bir şey yok.

O gece uyuyamıyorum. Mekik çekiyorum, sınav çekiyorum, ip atlıyorum. Onun lanet olası bir şampiyonla evlenmesini istiyorum, bu yüzden bir şampiyon gibi antrenman yapmaya karar verdim. Saatler sonra çalışmayı bırakıyorum, halının üzerine oturuyorum, kollarımı dizlerimin üzerine koyuyorum ve kafamın içinde taşıdığım gülümsemeyi düşünürken başımı dizlerimin arasından sarkıtıyorum.

Duş alıyorum ve iPad'imde oyun oynuyorum, sabahın beşinde satrançta bir adamın canına okuyorum, onu ne kadar arzuladığımı düşünmemeye çalışıyorum. Onun kokusunu, onun hissini, onun bakışını. Piyonlarımı hareket ettiriyorum ve kafamda onu itiyorum ve inletiyorum. Sabah, onun dairesine en yakın çiçekçiye arıyorum, ama çok erken ve henüz açmamışlar.

Kahvaltı sırasında Pete ve Riley yüzümü inceliyor. "Kimi arayıp duruyorsun? Bırak Brooke dinlensin," diyor Riley.

İçimi çektim ve telefonu bıraktım.

"Hey, bir saniye bana bak Rem," diyor Pete, sesinde endişe var.

Başımı kaldırıyorum ve siyah olmadığımı anlaması için bakışlarını karşılıyorum. Bu sefer üzüntüm vücudumdaki kimyasal bir dengesizlikten kaynaklanmıyor. Üzüntüm kalbimden geliyor.

"Remy, işte başlıyoruz," diyor Diane kahvaltımı hazırlarken ve çok zeki biri. Aç olmadığımı ve yemek konusunda ona bok atacağımı hissediyor gibi görünüyor ve üç büyük bardakta yumurta akı ile her türlü şeyi karıştırıyor. Teker teker içiyorum. "Neden tekrar arayıp duruyorsun?" Pete beni izleyerek soruyor. "Senin için yapabilirim, ne istiyorsun?"

"Brooke'un beni özlemesini istemiyorum." "Pekala, plan nedir?"

Ellerimi yüzümden aşağı sürüklüyorum ve homurdanıyorum, "Onsuz suyun altında nefes alıyormuşum gibi hissediyorum."

"Dostum, o da senin gibi bir savaşçı. İyi olacaklar. İkisi de " diye vurguluyor.

Mağaza numarasını kontrol etmek için iPad'imi almaya gitti. Çiçekçiye aramadan önce sırtımı sıvazladı.

"Yüzlerce gül istiyorum, Pete!" Oturma odasında dolaşırken ahizeye doğru konuşarak bağıriyorum. "Evinin her yerinde istiyorum," diye talimat vermeye devam ediyorum. "Hepsi kırmızı olsun. Ve her düzinesinde bir şarkı olsun ki beni düşünsün. Beni düşünmesine ihtiyacım var."

Beni düşünüyor.

O beni arar ve mesaj atar, ben de onu arar ve mesaj atarım.

Her gün ne yaptığına, nasıl olduğuna dair bir rapor duyuyorum. Çocuklar bana daha kolay olacağını söylüyorlar, ama olmuyor. Daha da kötüleşiyor.

Sonunda onu almaya gidip benimle birlikte piste geri getireceğim o muhteşem güne kadar daha iyiye gitmiyor.

SONUNDA FINAL. Benim küçük fişegim ve ben geri döndüğünde bir anlaşma yaptık ve buna sadık kalsa iyi olur. Mesele şu ki, Scorpion kız kardeşini de kendi tarafına çekmek için şantaj yaptı. Orospu çocuğu.

Pete ve ben bir muhbir yerleştirdik ve artık Scorpion'un onun hakkında bir şeyler bildiğini biliyoruz, bu yüzden o pisliğe geri dönmüş olmalı. Ama bu sefer Brooke'un devreye girmesine izin vermeyeceğim. Bu gece her şeyi halledeceğim.

Bu sezon kolay geçmedi ama zaten değerli olan hiçbir şey kolay değildir.

Otel asansöründen aşağıya, Yeraltı'na doğru iniyoruz ve ben kendimi alçalışlarımın tarihindeki en derin çukurdan zar zor çıkarabiliyorum.

Asansörden aşağı inerken bazı mashuplarla kendimi dövüş için pompalamaya çalışıyorum ama vücudum

Kendimi hazır hissediyorum, aklım kızımda. Asansörden çıkıp otel lobisine girdiğimizde, Brooke'u kalçalarından tutup kendime doğru çekiyorum ve mırıldanıyorum, "Çevre birimlerimde."

Endişeli altın rengi gözleri benimkilerle buluşuyor ve kulaklığımı indiriyorum.

"Her zaman koltuğunda otur, Brooke," diyorum parmaklarımı saçlarına geçirirken, sonra tatlı, sıcak, lezzetli lanet ağzını altımda eziyorum. Onu bir santim geri çektiğimde sersemlemiş görünüyor ve gözlerimi ondan ayırmadan alnımı onunkinin üzerine koyuyorum. "Aldığım her nefeste sana tapıyorum, her zerremde sana tapıyorum." Bir başka hızlı, sert öpücükten sonra, en sevdiğim kıcımlı tokatlıyorum ve fısıldıyorum, "Onu kırmamı izle."

Metroya giderken müziğimi çalıyorum. Konsantre olmam gerekiyor ama ensesine, göğüslerinin kalkıp inmesine bakıyorum ve bir an için geleceğe, ona sorduğumda bana nasıl bakacağına doğru ilerliyorum. Çocuklar bana her şeyin hazır olduğunu söylüyorlar ve umarım o da hazırdır. Benim için hazırdır. Her şeyime.

Bu gece kazanacağım. Bunun için öldürmem gerekse bile. Hepsini alıyorum. Hiç sahip olmadığım her şeyi, gerekirse zorla.

Benim şampiyonluğum, benim kadını, ben kazanıyorum ve kalabalık benim adımı haykırırken, onun ağzından istediğim evet'i alıyorum.

Metroya vardığımızda, Brooke'un koltuğuna yönelmesini izlerken kulaklığımı kafamda tutuyorum. Bana bakmaktan kaçınarak Pete'i takip ederken başını eğiyor ve elini küçük yuvarlak karnının tümseğinin üzerinde gezdiriyor. Tanrım, tüm koruyucu içgüdülerimi harekete geçiriyor.

Gergin.

Olmasını istemiyorum.

Beni son kez finalde gördüğünde Scorpion beni kırmıştı. Bu sefer onu kırılsımı izlemesini istiyorum. Onun gurur duymasını istiyorum. Benimle birlikte olduğu için gurur duymasını istiyorum.

Soyunma odasında bekliyorum. Bu gece burada başka dövüşçü yok. Sadece Koç, Riley ve ben. Bir şey hakkında

tartışıyorlar. Boyunlarından çıkan tendonları görebiliyorum.

Koç ellerimi bantlıyor. Bir vuruştan çekildiğimde bana güvenmelerinin zor olduğunu biliyorum. Belki de geçen sezon yaptığımı yapacağımı düşünüyorlar.

Lanet olsun, Brooke'un kız kardeşini tekrar geri alıyorum. Ama bu sefer Scorpion'u vücudunun her deliğinden siken ben olacağım. Kızı alıyorum, şampiyonluğu alıyorum, kız kardeşi kurtarıyorum ve şantajcı orospu çocuğunu kırıyorum. Tüm bunları ringin içindeki en iyi yerinden, benimle birlikte izleyebilecek.

Müziğimin sesini açıyorum ve kalp atışlarımın ritmine, kaslarımın her santimetresine ulaşan kanımın sert ve sabit pompalanışına uyum sağlıyorum. Tepeden tırnağa zihinsel bir kontrol yapıyorum. Hiçbir yerim acımıyor. Bantlı ellerimi inceliyorum ve yumruklarımı sıkıp eklemlerimi dışarı çıkarıyorum. Her parçam savaşmaya hazır.

Haftalardır üzgün ve depresyondayım. Brooke için, bebeğimiz için yeterince iyi olup olmadığımı merak ediyorum.

Bu gece kendime buna layık olduğumu kanıtlayacağım.

Hayatımdaki diğer herkesin benim hakkımda düşündüklerine rağmen.

Riley'nin iki parmağını havaya kaldırdığını gördüğümde iPod'umu durduruyorum. Kulaklığımı çıkarıp bir kenara koyuyorum ve arenadaki sesi duyduğumda yerimde zıplamak için ayağa kalkıyorum.

"Bayanlar ve baylar, merhaba! İşte bu akşam hepinizle birlikteyiz! Hazır mısınız? Başka hiçbir şeye benzemeyen bir dövüşe HAZIR mısınız? Başka hiçbir şeye benzemeyen, millet! Ringmaster?"

Sessizlik var.

Isınırken nefes alıyorum, boynumu her iki yana, sonra öne ve arkaya çeviriyorum.

Spiker, "Efendim, bu gece hizmetinize ihtiyacımız olmayacak," diyor.

Kalabalık kükrer.

"İşte bu!" diye bağırmaya devam eden spiker de onlara katılıyor. "Bu gece kural yok, ring şefi yok. Her şey serbest. HER ŞEY SERBEST, MILLET! Nakavt yok - bu bir teslimiyet dövüşü. Boyun eğin!"

"Ya da öl!!" diye bağılıyor kalabalık.

"Bayanlar ve baylar! Evet! Evet! Bu gece Yeraltı'nda bir teslimiyet d v     var! Şimdi, en kötü kabusunuzu ringe  a ıralım! Kızlarınızın a ladığı adam. Kaçmak istediğiniz adam. Kesinlikle ringe çıkmak istemeyeceğiniz adam. Son  ampiyonumuz, Benny, Blaaaack, Scorpionnnnnn!"

Yerimde zıplamaya ve kollarımı pompalamaya devam ediyorum, omuzlarımı gevşek ve merkezimi sıkı tutuyorum.

Kalabalık dışarıda "Booooo!" diye bağılıyor. "BOOOOO!!"

Riley birkaç adım ötede RIPTIDE bornozumu uzatıyor ve ben de bir adım atıp kollarımı kolların içine sokarak bornozu gev ek e üzerime ba lıyorum.

"Ve bu gece  ampiyonumuza meydan okuyor, hepimiz onun adını biliyoruz! Hepimiz bu gece ringe çıkıp çıkmayacağını görmek için bekliyoruz. Öyle mi? Biricik Remingtoooooooooon Tate'i, Riiliptide'inizi karşılamaya hazır olun!"

Kalabalığın anlık tezahüratı eşliğinde yürüyüşü yoluna  ıkıyorum.

"Rem-ing-ton! Rem-ing-ton!"

Taraftarlar beni selamlamak için ayağa kalktığında kırmızı renk arenanın her tarafına yayılıyor. "Remyyyyy,  ld r onu, Remyyyy!"

"Git, Rrrrrriptide!"

Ringe atlıyorum ve bornozumu çıkarıyorum, sonra gülümseyerek etrafıma bakıyorum, her şeyi içime çekiyor, hayranlarımın yüzleri beklentiyle dolu, arenanın bu sezonun finalinde g r nd    gibi.

Başarısız olmayacağım.

Kollarımı uzatıyorum ve d n    m  yapıyorum, böylece istedikleri gibi  ı lık atmaya devam edebiliyorlar, beni besliyorlar ve yavaşça dönmeye başladığımda gürültü artıyor.

Bu doğru, bu gece onu kıracağım ve hepsi ... için.

Gözlerim onu görüyor ve gülümsüyorum.

Brooke Dumas.

Ruh hali de i imlerimi kontrol etmek için hayatım boyunca mücadele ettim. Sa lı ım için, cehennem için ve içimi dökmek için sava tım. Ben

Öfkeyle, yorgunlukla, depresyonla, açlıkla, heyecanla savaştım. Ailem umursamazken kendimi onlara kanıtlamak için savaştım. Kendime güçlü olduğumu kanıtlamak için savaştım. Ama şimdi kendimi ona kanıtlamak için savaşıyorum. Ve bunu eve götürüyorum.

Zil çalıyor ve Scorpion'la göz göze gelip harekete geçiyorum. Ringin ortasına gidip Scorpion'un bir an zıplamasını izliyorum, sonra ona vuruyorum -hızlı ve sert- bir yumruk, iki, üç. Tökezleyerek geri çekildi.

"Remy!!"

Brooke bana bağılıyor, sesi yüksek, net, heyecanlı. Beni bir şimşek gibi harekete geçiriyor. Yumruğumu Scorpion'un çenesine indiriyorum ve onu bir adım geriye savuruyorum, sonra tekrar vuruyorum ve onu bir adım daha geriye savuruyorum.

"Git, REMY!!!"

"Öldür onu, Remy!"

"Remington, seni seviyorum! Ohmigod, seni seviyorum!" Brooke çığlık atıyor.

Kutsal Tanrım, ona erkek olduğumu, onun için tek erkek olduğumu göstermeye o kadar istekliyim ki, parmak eklemlerimi Scorpion'a daha da sert sokuyorum, koruma, sonra vurma, koruma, sonra vurma arasında gidip geliyorum.

Kalabalık buna bayılıyor.

"Öldür onu, RIP! Öldür onu, RIP!" diye bağıyorlar.

Dövüş gece boyunca devam ediyor, sadece taburelerimize çöktüğümüz ve antrenörlerimizin bizi talimatlarla eğittiği küçük dinlenme sürelerinde duraklıyor.

Koçun söylediklerini dinliyorum, dinliyormuş gibi yapıyorum, başımı sallıyorum. Ama bir kulağımdan girip diğerinden çıkıyor. Ne yaptığının farkındayım. Tekrar merkeze dönerken Scorpion ve ben gözlerimizi birbirimizden ayırmıyoruz. Hareket etmeyi planladığını gözlerimden anlayabiliyorum. Tekrar vuruyoruz, ikimiz de sert yumruklar indiriyoruz. Beni kenetliyor ama ben kurtulup sağ kroşemi savuruyorum. Üstümü örtüyor ve kaburgalarım vuruyor.

Nefesim kesiliyor ama çabucak toparlanıyorum, en hızlı yumruklarım ona saldırıyorum, o kadar hızlı ki geldiğini

bile görmüyor.

Wham wham wham. Kısa süre sonra her iki burun deliğinden de kan akmaya başladı ve vuruşlarımla dengesi sarsıldı.

Onu yakaladığımı biliyorum ama gözlerindeki parıltı bana aksini söylüyor. Boyun eğmeyi planlamıyor. Kolunu boynuma doluyor ve dizini karnıma saplarken beni aşağı çekiyor.

Bu konuda heyecanlı görünüyor. Ama daha fazla inmesine izin vereceğimi sanmıyorum. Onu geriye iterek, yumruklarımı hızlı ve sert bir şekilde vücuduna indiriyorum, sert çantalarım yaptığım gibi onu da çarpıyorum, ta ki o saklanana, eğilene, intikamımdan kaçmaya çalışana kadar.

Ona izin vermiyorum. Onu takip ediyorum ve iplere vuruyorum.

Dizlerinin üzerine çöktü ve yere tükürdü, sonra ayağa kalktı ve bana doğru geldi.

Çeneme, kaburgalarım, şakağıma vurarak beni iplere çarptı.

Hay sikeyim! O geri çekilirken doğrulup peşine takılıyorum, yüzümden kan damlarken gözlerim ona dikilmiş.

Ben vurdum. O da karşılık verdi. Wham-pow-wham.

Çevremde Brooke'un kız kardeşini görüyorum. Sevdiği kız kardeşini.

Bu orospu çocuğunun takıldığı kız kardeşi, yani dolaylı olarak Brooke'la takılıyor.

Scorpion'u her adımda tökezleyene kadar dövmeye başlıyorum ama yine de düşmüyor.

Yapacak.

Ayaklarımın dibine düşecek ve bu sadece üç ... iki ... bir ... meselesi. Düşmeyince dişlerimi sıkarak tek kolumla boynundan tutup kızlara bakması için çeviriyorum.

"Seni onların önünde öldürmeyeceğimi mi sanıyorsun? Seni parçalamamı izlemelerinden zevk almayacağımı mı sanıyorsun?" Homurdanıyorum.

Gülüyor ve ben de hemen dirseğini kırıyorum. Kolunu bıraktığımda inliyor ve kol yan tarafına düşüyor, sallanıyor ve işe yaramıyor.

Şimdi geri çekiliyor ve ben onu köşeye sıkıştırıp kafasını defalarca yana çarpıyorum. Dizini karnıma sapladı,

Ama toparlanıp yumruk atıyorum, sol-sağ, sol-sağ, ta ki onu dizlerinin üstüne düşürene kadar.

Merhametli olmayacağım. Scorpion'u tutup ayağa kaldırıyorum ve onu Brooke'a bakmaya zorluyorum. Kız kardeşi ağlıyor, başı öne eğik, Brooke'un yanakları bembeyaz ve bakışlarındaki çaresiz korku korumacılığımın on kat artmasına neden oluyor.

"Ona çok iyi bak," diye fısıldıyorum kulağına en kısık sesimle, "çünkü gördüğün şey bana ait. Onun yüzünden vücudunun her santimini kırıp dökeceğim, seni öldüresiye döveceğim, sonra da seni öldüren şey sadece acı olana kadar ıstırabını uzatacağım. O izliyor diye seni öldürmeyeceğimi mi sanıyorsun? Yanılıyorsun. O izlediği için seni öldüreceğim."

Minderin üzerine siyah kan tükürüyor.

Onu itiyorum, yumruklarımı kaldırıyorum ve parmak eklemlerimi açıyorum, tekrar saldırmaya hazırım.

Zaman kaybetmeyiz. Dövüşüyoruz. Ona yumruk atıyorum, tekrar tekrar, sert ve hızlı bir şekilde vuruyorum, tüm gücüm bağırsaklarımdan akıyor ve geliyor, doğrudan vuruşuma. Yumruklarımın etikle buluşma sesi yerini vücudunun mindere çarpma sesine bırakana kadar yumruk atıyorum, yumruk atıyorum, kroşe atıyorum.

İlahiler yükseliyor. "REM-ING-TON! REM-ING-TON!"

"Rip! Anlaşmayı imzala, Rip!!!!!!!!!"

Ciğerlerime biraz hava çekerek yüzükoyun yatan bedenine doğru ilerliyorum. Göğsümden ve kollarımdan ter damlıyor. Benden kaçmak için yerde sürünmesini izliyorum. Yaklaşmaya devam ediyorum, gözlerim artık Brooke'ta, çünkü zaferi orada göreceğim, başka yerde değil.

"Git Remy!!!!!" diyor.

Ayaklarımdan dibinde, Scorpion hareket etmeye çalışıyor ve ben de kolumu savurup onu yere çarpıyorum.

Kalabalık kükrüyor. Eğilip kırılmamış kolunu tutuyorum ve tüm parmaklarını kırıyorum, sonra bileğine geçiyorum ve kalabalığın görmesi için kaldırıyorum, sonra onu da kolayca kırıyorum.

Boğazından kısık bir ses yükseliyor ve minderde kıvranıyor. Ellerimi dirseğine doğru kaydırıyorum ve bükmeye başlıyorum, acı verici ve yavaş olmasını istiyorum. Oh, evet, sikik. Yavaş olacak.

Çırpınıyor, çırpınıyor ve kemiği kırılmak üzereyken koçunun bağırıldığını duyuyorum ve ringe siyah bir havlu düşüyor.

Havluyu görüyorum ve gördüğümde hayal kırıklığı içinde dişlerimi gıcırdatıyorum.

"Booo!" diye bağılıyor halk. "Yuh!!"

Kahretsin, çok heyecanlıyım, geri çekilebileceğimi sanmıyorum. Onun kanını istiyorum. Dirseğini, omzunu ve sonra da lanet suratını kırmak istiyorum. Brooke'a gönderdiği küçük şekerleme kutusunun bedelini ödemesini istiyorum, kız kardeşine yaptıklarının bedelini ödemesini istiyorum ve bir daha asla profesyonel olarak boks yapamayacağım anlamına gelen o zaman yaptıklarının bedelini ödemesini istiyorum. Havluyu görmemiş gibi davranmak çok kolay olurdu ve böylece boynunu bükebilirdim ve o da ölürdü.

. . . Ve Brooke'a bir katil olduğumu kanıtlayacağım.

Ona evlenme teklif etmeden sadece birkaç saniye önce. Ki bu doğru değil.

İnsanlık dışı bir çabayla bırakıyorum ve uzaklaşıyorum. Scorpion kan tükürüyor ve başını kaldırıp bana bakıyor. "Pussy, gel ve işimi bitir!" dediğini duyduğumda uzaklaşmaya başlıyorum.

Ben yaparım. Dönüyorum ve yumruğumu onu bayıltacak kadar sert indiriyorum.

"RIPTIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIDE!" spikerin bağıırışı arenada yankılanıyor.

Kalabalık bir kükremeyeyle ayağa kalkıyor ve ben hemen tribünlerde Brooke'u arıyorum. Ona çok açım. Gözlerinde gördüğüm kabullenme, neşe için. Benimle gurur duyduğunu görmek istiyorum ve onu öldürebileceğimi bilmesini istiyorum. Onun için. Onun için sakat bırakır, yok eder, her şeyi yaparım. Ama yapmayacağım da. Onun için.

Dudakları sevdiğim o küçük tatlı gülümsemeyle kıvrılmış ama alnı büzülmüş ve oturduğu yerde usulca ağlıyor, arenada ayakta olmayan tek kişi.

İçime bir korku çekirdeği yerleşirken kolumu kaldırdığımın farkında bile değilim.

"Bu sezonun Yeraltı Şampiyonluğunu kazanan REMINGTON TATE'i takdim ediyorum, RIIPTIDE!!! Riiiiiipptide!! Riptide.. nereye gidiyorsun?"

Ters giden bir şeyler var. Bir şeyler ters gidiyor ve bunu fark ettiğim anda ringden atlayıp ona doğru koşuyorum, ayaklarının dibinde diz çöküyorum, terli ve kanlı kollarımı ona doluyorum.

"Brooke, bebeğim, geliyor, değil mi?" Başını sallıyor ve gözyaşlarını silerken kalbim hiç bu kadar hızlı çarpmamıştı, mırıldanıyorum, "Seni tuttum, tamam mı? Sen bana sahipsin bebeğim, şimdi de ben sana sahibim. Gel buraya." Onu kollarıma alıyorum ve bana sarılıyor, boynuma ağlarken o kadar savunmasız ve tatlı ki.

"Henüz gelmedi. . . . Bu çok Yakında. . . . Ya başaramazsa? ? "

Kalabalık etrafımızı sarmış durumda ama başını boynumun altına sıkıştırıp omuzlarımı kullanarak hayranların arasından buldozerle geçiyorum, eller beni ovma için uzanırken bizi buradan olabildiğince hızlı çıkarmaya kararlıyım. "RIPTIDE, HARİKASIN! RRIIIIPPPPTIIIDE!" diye bağırırlar.

Spiker konuşmaya başladığında tribünlerden üzerimize beyaz güller yağmaya başladı.

Lanet olsun, bu tamamen yanlış. Dizlerimin üzerinde olmam gerekiyordu.

Bu gece mutlu olması gerekiyordu.

"Çok özel bir soru sormak isteyen galibimizin ricası üzerine ..."

Arka planda müzik çalmaya başladığında çıkışı fark ediyorum ve kalbim kavga ederken bile çarpmadığı bir şekilde çarpmaya başlıyor. Brooke'un kafa karışıklığı artıyor gibi görünüyor ve nakarat, onu kollarıma aldığım andan beri ona sormak istediğim şeyi soruyor, öpüyor

İlk kez onunla karşılaştım ve yüksek sesle oynayarak kendimi tanıttım.

O zaman benimdi. O.

Benim. Benim.

O benim olacak.

"Ne?" diye soruyor bana şaşkınlıkla.

Çıkıştan dışarı iterek Pete'e, "Arabayı çek," diyorum ve Pete önümüzde gıcırdayarak durana kadar yürümeye devam ediyorum. Brooke'un kız kardeşi öne tırmanıyor.

Brooke'u arka koltuğa yatırıyorum ve bana umutla bakmaya devam ediyor, Pete bizi oradan çıkarırken kapıyı kapatmamı izliyor. Yüzünü ellerimin arasında tutuyorum ve kalbim hâlâ dört nala atıyor.

İşte bu kadar.

Dünyada en çok istediğim şey bu.

Sanki doğduğumdan beri ona sormak için bekliyormuşum gibi hissediyorum. Benimle birlikte uçurumdan atlamasını istemek gibi bir şey. Onu koruma içgüdülerime ters düşüyor ama ona sahip çıkma içgüdüm her şeyin önüne geçiyor. O benim, benim kızım.

Gözleri beni tutuyor, sıcak ve acılı ama beklentiyle parlıyor ve konuştuğumda sesimdeki ihtiyacı duyuyorum, "Şarkının sana evlenme teklif etmesi gerekiyordu, ama benim teklif etmemle yetinmek zorundasın ..." Bana bakıyor, dudakları aralanmış ve o kadar çok titriyor ki, yüzünü ellerimin arasında sıkarken ellerimin de titrediğini bilmiyor. "Zihin. Beden. Ruh. Her şeyin benim için. Hepiniz benimsiniz. Evlen benimle, Brooke Dumas."

"Evet!" diye haykırıyor, hıçkırarak çenemi tutuyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor, cevabında tereddüt yok, endişe yok, kaygı yok. "Evet, evet, evet!"

"Siktir bebeğim, teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum, onu kendime çekerken boğazım düğümleniyor ve o da kendini bana gömüyor. Yüzümü göremiyor ve saçlarına doğru bir nefes verip onu tutuyorum, adrenalinim neredeyse anında çökmeye başlıyor. Acı içinde inliyor ve ben sessizce onu sallıyorum, kulağına fısıldıyorum, "Bana ne yapacağımı söyle."

"Sarıl bana," diyor, hafifçe inliyor, sonra hızlı hızlı nefes alıyor, "Benimle kal, kararma, benimle kal."

Başımı sallayıp ona sarılıyorum ama acı içinde inlemeye devam edince endişelenmeye başlıyorum.

Sakın karartma, göt herif!

Onu kontrol ettiğimizde, sakinleştirmeye çalışıyorum ama inliyor ve yüzünü buruşturuyor ve onu hamile bırakan piçin ben olduğumu düşünmeden edemiyorum.

Evlenme teklif ettiğimde yüzünde beliren mutluluk ifadesini düşünmeye çalışıyorum. Buna tutunmaya ve bana daha önce söylediklerini hatırlamaya çalışıyorum. Biz bunu istiyoruz. Bir aile istiyoruz. Herkes gibi biz de bunu hak ediyoruz. O doğum masasındayken, ıkınırken yüzündeki o mutluluk ifadesini düşünmeye çalışıyorum.

Tanrım, nasıl tek parça olduğumu bile bilmiyorum.

Çığlıkları kulaklarımı yırtıp beni yararken elini tutuyorum.

Saçlarını yüzünün arkasına tarıyorum ve ıkınırken dudağını çiğnemesini izliyorum, bu sırada kendime sessizce yalvarıyorum, lütfen sıkı dur ve kızımın benimle ilk kez siyah olduğumda tanışmasına izin verme.

Brooke bir iç çekip masaya geri yattığında, doktorun elinde kıpırdayan, ıslak, pembe bir figür gördüğümde aniden rahatlamıştı. "Bu bir erkek," diyor ve ardından yumuşak bir çığlık geliyor.

"Bir oğlan," diye nefesi kesildi, sevinçle. "Bir oğlan," diye tekrarlıyorum.

"Kendi başına nefes alıyor. Herhangi bir komplikasyon yok. Erken doğmuş - hâlâ kuluçkaya yatırmamız gerekiyor," diye mırıldanıyor doktor.

"Görmek istiyoruz..." Brooke ağlıyor.

Kollarını kaldırıyor ve bebeği temizlemelerini beklerken kolları titriyor, bebek protesto için uluyor ve sonra hemşire onu getiriyor.

Brooke onu tutarken inanamayarak bakıyorum... o değil... Onu. Oğlumuz.

Oğlumuz onun kollarına verildiğinde çığlık atmayı bıraktı.

Başını eğiyor, saçları birbirine karışmış, boynu ve yüzü ter içinde, oğlumuz küçük bir battaniyeye sarılmış ve kucağında, başımı ona ve oğluma doğru eğdiğimde vücudum gevşiyor, bir kamyon dolusu koruma, sevgi ve saf ham mutluluk içime çarpıyor.

"Onu seviyorum Remy," diye fısıldıyor, başını bana doğru eğiyor ve bana bunu verdiği için o kadar minnettar hissediyorum ki, onu öpmek, ağzıma fısıldadığını hissetmek istiyorum, "Seni çok seviyorum. Bu bebek için teşekkür ederim."

"Brooke," diye mırıldanıyorum, kollarımı koruyucu bir şekilde ikisine de sarıyorum. Boğazım acıyor, gözlerim beni öldürüyor ve hayatımda küçük fişeğim kadar mükemmel, saf ve değerli bir şeye sahip olmadım ve onun küçük bir parçası, benim küçük bir parçamla birlikte.

"Eğer o da benim gibiyse, onu destekleyeceğiz," diye fısıldıyorum ona. "Eğer o da benim gibiyse ... onun yanında olacağız."

"Evet, Remy," diye kabul ediyor, oğlumuz ve bana bakıyor, yüz ifadesi o kadar sevgi dolu ki, kendimi yenilenmiş hissediyorum. "Ona müzik öğreteceğiz. Ve egzersiz. Ve bu küçük bedene nasıl bakacağını. Güçlü olacak ve onu şaşırtacak ve belki bazen de hayal kırıklığına uğratacak. Ona onu sevmeyi öğreteceğiz. Ve kendisini. Ona sevgiyi öğreteceğiz."

Gözümdeki nemi siliyorum ve ona evet, evet, yapacağız, ama bu gece ben kazandım diyorum ve hala daha değerli hissetmeyi ve farklı olmayı diliyorum. Keşke onlar için mükemmel olsaydım. Keşke her yönden mükemmel olsaydım da benim için asla gözyaşı dökmeseler, endişelenmeseler ya da benim yüzümden strese girmeselerdi. Ama onları mükemmel olan her şeyin sevebileceğinden çok daha fazla seviyorum. Onları mükemmel olan her şeyin sevebileceğinden çok daha fazla seviyorum. Mükemmel olan hiçbir şey onlar için benim gibi öldürmez ya da benim gibi ölmez.

Kolunu uzatırken gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor ve onlar tarafından reddedilmekten korkan bir kedi gibi geri adım attığımı fark ediyorum.

"Buraya gel," diye fısıldıyor, ben de gelip başımı onunkine eğiyorum ve çenemdeki ıslaklığın bana mı ait olduğundan emin olamıyorum.

Ama kendimi kontrol altında tutmak için tüm çabamı harcıyorum. "Sana o kadar aşığım ki," diye fısıldıyor bana sokulurken, gözlerimi daha da yakacak şekilde okşuyor beni. "Bunu ve daha fazlasını hak ediyorsun. Sen dışarıda savaşırken, ben de senin eve dönüp buna kavuşman için savaşacağım."

Ağladığım için kızgın bir şekilde homurdanıyorum ve sonra gözyaşlarımı silip dudaklarını öpüyorum, "Seni paramparça seviyorum. Parçalara ayırıyorum. Bu bebek için teşekkür ederim. Beni sevdiğin için teşekkür ederim. Seni karım yapmak için sabırsızlanıyorum."

HAZIR BULUNAN

SEATTLE

Karımın bugünkü görünüşü.

Karımın bugünkü gülümsemesi.

Eşimin gülümseyen oğlumuzu kucağına alıp "Hoşça kal Racer, büyükannen ve büyükbabanla iyi geçin....."

"Gah!"

Racer'ın küçük yuvarlak başını okşuyor ve tombul yanağını öpüyorum. "Aynen öyle şeytan, onu duydun."

"Onu bize bırakın," diyor Brooke'un annesi kilisenin dışında, ekip birkaç adım öteden bakarken. Brooke'un kız kardeşi Nora az önce aldığı buketi göğsüne bastırırken, Pete ona olan hisleri yüzünden onun yanında kasmaya hazır görünüyor. Koç hiç yapmadığı gibi sırtıyor, Diane kolunu onun koluna dolamış duruyor ve Riley, Melanie'nin hiç umurunda olmadığı belli olan yeni erkek arkadaşına ters ters bakmaktan kendini alamıyor.

Ben . . . Takım elbiseden, kendi evimizde gelinimden uzak tutulmaktan, onu mihrabın yanında dilimi ve dişlerimi kullanmadan ya da ellerimi kışına koymadan uysalca öpmekten bıktım. Brooke Melanie'ye el sallayıp "Racer, annen seni seviyor!" diye bağırırken Onu limuzinin arkasına çekiyorum ve kapıyı çarpmak için etrafından dolanıyorum ve sonunda tamamen bana ait oluyor.

Nefes nefese dönüp gözlerimin içine bakıyor, yanakları pembe pembe kızarmış, gözleri heyecanla parlıyor ve hayır, bugünü asla unutmayacağım.

Aynı anda kucağıma tırmanmaya çalışırken ona uzanıyorum ve ona yardım etmek için belinden tutuyorum, ancak

Elbisesinin kabaran eteğini düzleştirmeye çalışıyor ve onu rahatça üstüme çıkarmayı başaramıyoruz. "Bu elbiseyi sana yaklaşmama izin vermediği şu ana kadar çok seviyordum" diye yakınıyor.

"Kahretsin, senin için çok sertim, buraya gel." Elimi saçlarının altından kaydırarak onu boynundan yakalıyorum ve aç bir şekilde dudaklarına dalıyorum, onu öpüyorum, dilim onunkine dokunmak için sabırsızlanıyor. Daha fazlasını istiyorum. O da bana anında daha fazlasını veriyor, bana susamış bir halde usulca inliyor.

Dudaklarımız birbirine yapışık, saçlarımı okşarken onu daha da yakınıma çekiyorum. "Sabırsızlanıyorum," diye nefes alıyor. "Üzerimdeki bu elbiseyi yırtman için."

"O lanet düğmeleri uçuracağım." Başparmaklarımı yanaklarından aşağı sürüklerken ağzım sulanıyor. "Ve sana lanet bir ziyafet gibi ziyafet çekeceğim."

"Oh evet, lütfen." Burnunu benimkinin üzerine koyuyor ve iç çekiyor, parmakları saçlarımda oynuyor. "Racer'ı daha önce hiç iki saatten fazla yalnız bırakmamıştık. Kendimi kötü bir anne gibi hissediyorum."

Başımı sallıyorum, sallarken de ona sokuluyorum. "Eğer onu bırakıp balayına gitmek istemiyorsak, en azından bir akşamlığına seni çalmama izin vermelisin." Çenesinden öpüyorum. "Sen tanıdığım en şefkatli, en oyuncu annesin, Brooke."

Gülüyor. "Peki sen kaç tane tanıyorsun?" diye takılıyor ve uzanıp gamzelerimi dürtüyor. "Beni kıyaslamak için mi?"

Gerçekten mi? Hiçbirini tanımıyorum. Ama oğlumun annesini.

Tanrım, çok mükemmeller ve ikisi de benim.

Bazen onları odanın diğer ucundan izliyorum ve onlar birbirleriyle oynarken göğsüm kabarıyor. Brooke'un ne zaman baktığını anlayan altıncı hissi var. Her zaman başını kaldırıp bana bakıyor, gözleri sıcacık ve mutlulukla parlıyor, ben de yanlarına gidip onları kendime çekiyorum, ikisini de öpüp burunlarına sokuyorum.

"Annemin senin gibi olmadığını biliyorum," diye fısıldıyorum şimdi ona, burnunun ucunu öperek.

"Ve sen, senin gibi bir baba yok." Boynumdaki yayı okşuyor. "Seni çok seviyorum, Remington." Yüzünü boynuma bastırıyor ve yanıma yaklaştırmaya çalışıyor, derin bir nefes alıyor, sesi kalın, "O smokinin içinde çok seksi görünüyorsun, seni tamamen kendime almak için ölüyorum."

"Ben de seni kendim için alıyorum." Dudaklarımı saçlarının üzerinde gezdirirken kolumu beline doluyorum.

Belki şu anda balayına çıkmak imkansız, özellikle de ikimiz de Racer'dan ayrılmak istemezken, ama bu gece karıma ihtiyacım var.

Sessizce alnından ve burnundan öpüyorum. Gözlerimi yüz hatlarında gezdirerek başını eğiyorum ve başparmağımı dudaklarında gezdiriyorum. "Buna ihtiyacım var," diye mırıldanıyorum ve ağzımı onunkinin üzerine koyuyorum.

Parmaklarımı saçlarına geçirip her tarafa dağılmış kristal tokaları gevşetirken dilimi onun kine sürtüyor ve iç çekiyor. Yağmur damlası şeklindeki her bir kristali saçından çekip ceketimin cebine sokarken, yavaşça ağzının tadını çıkarıyorum ve otele varana kadar ikimiz de doğru düzgün nefes almayana kadar onu öpüyorum.

Lobiye girdiğimiz anda bir düzine meraklı bakış üzerimize çevriliyor ve ben onu elinden tutup asansöre götürürken bu bakışları alkışlar ve tezahüratlar takip ediyor.

"Uzun yıllar dostum!" diye bağırır biri. "Gelin ve damadın şerefine!"

Brooke gülüyor, ben de onu asansöre çekip yüzümü boynuna gömdüğümde ve en üst kata çıkarken onu kokladığımda ben de kıkırdıyorum.

"Seni yemek istiyorum," diye homurdanıyorum, parmaklarımı tekrar saçlarının altından geçiriyorum. Boştaki elime uzanıp kalbinin üzerinde gezdirirken gözleri kararıyor.

"Beni buradan öpecek misin?" Parmaklarımı küçük, şımarık bir memenin yuvarlak etinin etrafında kıvrılmaya zorluyor.

Başımı salladım.

Sonra aynı elini ağzına götürüyor ve avucuma bir öpücük konduruyor. "Peki ya burası?"

Tekrar başımı salladım.

Elimi karnından aşağıya, eteğinin çanına doğru kaydırırken gülümsemesi benimkine muzipçe eşlik ediyor, sonra gülüyor ve ayak parmaklarının üzerinde yükseliyor. "Peki ya ... orası?"

Başını arkaya yatırdım. "Kukun bu gece kesinlikle öpülecek."

Dudakları saf bir zevkle kıvrılıyor ve onları alıp onu öpmek zorunda kalıyorum, ancak Ting sesini duyduğumuzda duruyorum.

Kapılar açıldığında onu kollarıma alıyorum ve koridorun sonundaki çift kapıya yöneldiğimde şaşkınlıkla ciyaklıyor. "Remy!"

"Kocalar ilk gece böyle yapar. Öyle değil mi?"

Parmaklarını yakamın arkasında birleştiriyor ve başını sallıyor.

Kapımıza ulaştığımızda kulağına fısıldamak için başımı eğiyorum. "Kocan olarak ne istersem onu yaparım," diyorum ve anahtarı yuvasına sokarken ekliyorum, "Ve şu anda seni becereceğim." Kapıyı itip açıyorum, bizi içeri alıyorum ve arkamdan tekmeleyerek kapatıyorum, sonra onu ayağa kaldırıp odaya baktırıyorum.

Işıkları açıyorum ve Brooke yumuşak, şaşkın bir nefes veriyor.

Her renkten gül yaprakları halının üzerine serpiştirilmiş. Kırmızı buketlerle, beyaz buketlerle dolu yüzlerce vazo etrafa saçılmış. Karım için lanet bir gül bahçesi istiyordum ve çocuklar da bunu yapmama yardım edebilirdi.

Brooke sessizce etrafına bakarken, odanın her santimi ya yeşil, sarı, beyaz, kırmızı, pembe, kimi tomurcukta, kimi açmış, kimi saplı, kimi sapsız mobilyaların üzerine dağılmış güllerle dolu, sessizce arkasından yaklaşıp kulaklığımı kafasına takıyorum ve iPod'umdaki Play tuşuna basıyorum.

Lifhouse'dan "Everything" başlıyor. Dinlemeye başladığında bir eli göğsüne doğru uçar, pembe ağzı açılır

ve gözleri anında yaşardı.

Göğsüm şişiyor, boğazım kaşınıyor, gözlerim Racer'ın doğduğu günkü gibi yanıyor ve Brooke benimle evlenmeyi kabul ettikten sadece birkaç saat sonra, o bir anda ailem ve dünyanın merkezi oldular. Şimdi karım, onun için güllerle doldurduğum bu odada duruyor ve ben. HAYIR. KELİME YOK. Ona söyleyecek hiçbir kelime yok. Ona nasıl ihtiyacım olduğunu. Onu nasıl istediğimi. Onu nasıl sevdiğimi. Her gün mutlu bir adam olarak uyanıyorum ve mutlu bir adam olarak uyuyorum, onu zaten sevdiğimden daha fazla sevemeyeceğimden eminim. Ama her gün imkânsız olan gerçekleşiyor ve onu daha çok seviyorum. Gülümsemeleri, gücü, oğlumuza ve bana olan bağlılığı, onunla ilgili her şey benim için mükemmel.

Şarkıyı dinlemeye devam ederken usulca hıçkırmaya başlıyor, sözleri duymak canını acıtıyormuş gibi karnını tutuyor.

Tek istediğim sensin, tek ihtiyacım sensin, her şeyimsin... her şeyim...

O usulca ağlarken gözlerim yanıyor ve onun önüne geçerken şefkatle doluyorum. Bir yanağındaki gözyaşlarını yakalamak için avucumu kaldırıyorum ve dudaklarımı diğerine bastırarak gözyaşlarını öpüp kurutuyorum. "Ağlamak yok," diye mırıldanıyorum tenine ve daha fazla gözyaşı dökülürken gözlerini sıkıca kapatıyor, kolları titreyerek bana sarılıyor.

"Ağlamak yok. Seni mutlu etmek istiyorum," diye mırıldanıyorum, kulaklıkları çıkarıp bir kenara atıyorum ve kulağına tekrarlıyorum. Seni mutlu etmek istiyorum. Sessizce titriyor, burnunu çekiyor ve yüzünü ellerimin arasına alıyorum, böylece gözlerine bakarken başparmaklarım kalan gözyaşlarını kurulayabiliyor. Beni gerçekten gören tek gözlerine. Sevdiğim kadının şefkatli, aç ve tutkulu altın gözleri. Başparmaklarımla yanaklarını okşuyorum. "Sadece mutlu değil. Seni yaşayan en mutlu kadın yapmak istiyorum."

"Öyleyim," diyor burnunu çekerek, bana bakarken kalbini gözlerinin içine sokarak. "Bu yüzden ağlıyorum."

Yumuşak bir iniltiyle onu kendime çekiyorum ve kulağına

bir öpücük konduruyorum. "Her gün beni yaşayan en şanslı adam yapıyorsun," diye fısıldıyorum,

Parmaklarımı sırtında gezdiriyor ve gelinliğinin düğmelerini takip ederek sabırsızlıkla teker teker açıyorum. Boynuma sokulup boğazımı öperken aniden benden uzaklaşıyor ve bakışlarında yeni bir oyunbazlıkla süitte geri geri gitmeye başlıyor.

"Beni mi istiyorsun?"

Kaşlarımdan biri havaya kalktı. "Şüphen mi var?"

Takip etmeye başlıyorum, avcım vites yükseltiyor, tüm içgüdülerim harekete geçiyor ve onu kovalayıp yakalamak için bedenimi hazırlıyor. Çok uzağa gitmesine izin vermeyeceğim. "Buraya gel," diye homurdanıyorum, uzanıp onu kendime çekiyorum. Onu öpmeden bir saniye önce bir ciyıklama sesi çıkarıyor, elimi sırtındaki düğmelerden aşağı doğru gezdirirken sert ve derin, kumaşı tutup koparıyorum. Düğmeler uçuşuyor, yerdeki gül yapraklarının üzerine düşüyor. Elimini yırttıktan geçirip yumuşak, çıplak tenine dokunduğumda inliyor. "Hmmm." Kollarını elbisesinin kollarından çıkarıp üstünü beline kadar çekerken boynunu yalıyorum.

Papyonumu çıkarıyor ve ceketimi omuzlarımdan üzerinden kaydırıyor. "Senin için o kadar hazırım ki, bütün günü ön sevişme olarak düşünebilirsin" diyor.

"Hiç sanmıyorum," diye gülüyorum, sonra ellerini iki yanına sıkıştırıp parmaklarımı onunkilerin arasından geçiriyorum, ağzını yavaşça öperken parmaklarının bir yere gitmesini engelliyorum. "Hadi seni soymaya başlayalım."

Onu kalçalarından tutarak bir kanepenin arkasına yatırıyorum ve eteğini yukarı iterek gümüş simli bir ayakkabısına ulaşıyorum. Tüm küçük kristal tokaları açıyorum, sonra bir ayakkabıyı kenara atıp diğeriyle uğraşıyorum. İlkini yanına düştüğünde, elimi çoraplarının üzerinde gezdiriyorum ve yırtmak için mükemmel noktayı buluyorum.

Çorabı yırtıp bacağından çekip çıkardığımda zevkten nefesi kesiliyor, ayaklarının ucundan yukarıya doğru teni ortaya çıkıyor. Ayak parmağını yalıyorum, sonra dilimi ayağının kemerinde gezdiriyorum, bu sırada ellerim çorabının geri kalanını çıkarmak için zayıf, uzun bacaklarından yukarı kayıyor. Nefes almaya başladığını

duyuyorum ve tüm bacaklarını açtığımda

pembe boyalı ayak parmağını emerken külotundaki nemli noktayı mükemmel bir şekilde görebiliyorum. İhtiyacımın şiddetinden gözlerim bulanıklaşıyor, kalçalarını ayırıyorum ve ayağını bırakıp külotunun üzerinden yalamak için eteğinin altına daha derine gömülürken nefesini tuttuğunu duyuyorum.

"Remy," diye inliyor, ben dantelin üzerindeki nemli yeri yalarken. Daha önce hiç dantel giymemişti ve am dudaklarını görebiliyorum, pembe ve kumaşın altında rahat. Alçak sesle ve derinden inleyerek bacaklarını daha da açıyorum ve dilimle bir tur atıyorum, sonra eteğinin altından çıkıyorum ve ayaklarımın üzerine kalkıyorum, o kadar sıcak ki kül olmak üzereyim.

Brooke'un göğsü kabarıyor ve zayıf bir şekilde geriye doğru eğiliyor, elbisesinin üst kısmı beline kadar inmiş, şaşkın, aşık ve güzel görünüyor. Kendini desteklediği için vücudu garip bir açıyla bükülmüş, siyah saçları arkasına düşüyor ve ona verdiğim yalamadan dolayı nefesini tutmaya çalışıyor. Yuvarlak, güzel göğüsleri hiç olmadıkları kadar sulu, meme uçları dışarı fırlamış ve neredeyse ağzım için çılgılık atıyor. "Remington," diyor, neredeyse yalvarırcasına.

Bedenim arzuyla gerilirken, kollarımı onun altına sokuyorum. "Bu gece bir yatağınız var Bayan Tate," diye fısıldıyorum.

"Bayan Dumas-Tate," diyor gömleğimin üst düğmelerini açıp dudaklarını çenemdeki kirli sakalın üzerinde gezdirirken.

"Her neyse. Sen benimsin."

Boğazıma doğru bir ses çıkararak ve dilini yalayarak kabul ediyor. Onu yatağa yatırdığımda kanım ihtiyaçtan köpürüyor, sonra gömleğimi çıkarmakla meşgul oluyorum. Kol düğmelerinden kurtulup omuzlarımdan sıyrırken, gözlerim her zamankinden daha dolgun göğüslerinde geziniyor, meme uçları oğlumun emmesi için daha büyük. Ve beni.

Karnıma kadar yanıyorum.

Fermuarımın altında sikim tamamen sertleşmiş durumda ve tek yapmam gereken pantolonumun düğmesini açmak ve fermuarın içinden patlamak. Brooke büyük elbisesinin

içinden çıkmaya çalışıyor ve ben de başka bir şey yapmadan önce onun çıplak olması gerektiğine karar veriyorum.

Uzanıp eteği çekiyorum ve kumaş tekrar yırtılıp şimdi kolayca vücutundan aşağı kayarken gıcırđıyor ve gülüyor. "Oh, bu elbisenin sana dayanamayacağını biliyordum, biliyordum!" diye mutlu bir şekilde ağlıyor.

Birlikte gülüyoruz ve o külottan başka bir şey giymeden yatağa uzanır uzanmaz, ben de soyunmayı bitiriyorum ve orada, yatağın dibinde duruyorum, çırılçıplak ve o kadar sert ki önümü zar zor görebiliyorum ve kalbim göğsümdede atarken ve tenim onun yakınlığından uğuldarken ona bakıyorum.

Bakıyorum, bakıyorum ve bakıyorum. Gelinime. Kadınıma.

Sabırsızlanıyor ve ıslak dantel külotunun içinde bana doğru sürünüyor. Sikimin uzunluğunu, arkasındaki dövmeği, karın kaslarımdın karelerini, boynumu öpüyor ve dudaklarıma doğru ilerliyor. "ok ateşliyim, senin için titriyorum." Sikimi okşuyor.

Saçlarını avucumun içine alıp onu bir santim geriye çekiyorum, dilimi yavaşça dudaklarında gezdiriyorum. "O zaman bana ver." Ağzıma karşı gülümsüyor ve sonra inliyor ve dillerimizin buluşması için açılıyor ve onu gül yapraklarıyla dolu yatağa geri yatırıyorum. Yanımızdaki yataktan bir avuç gül yaprağı alıp onu sırt üstü yatırıyorum ve gül yapraklarını üzerine serpmek için yumruğumu kaldırıyorum.

Gül yaprakları vücutuna düşerken nefesini tutuyor, parmaklarını pazularımda, omzumda gezdiriyor, ben o gül yapraklarını okşayıp vücutunda aşağı yukarı sürüklerken o da beni okşuyor.

Dudaklarından bir miyavlama çıkıyor ve gözleri kapanıyor, ben de elimin altındaki tüm yaprakları bir memesini avulamak için sürüklemeye devam ediyorum, yaprakları meme uçlarına sürüyorum. Oda gül yaprakları kokuyor ama Brooke hepsinden daha güzel kokuyor. Ne zaman tamamen ısladığını ve benim için hazır olduğunu biliyorum ve o şimdi hazır.

"Remy . . ."

Kendimi ona gömmek için yanıp tutuşurken, bedenimi onunkinin yanına uzatıp onu kollarıma alıyorum ve ağzına doğru fısıldıyorum: "Bu bizim resmi düğün gecemiz."

"Evet." Ellerini göğsümde gezdiriyor ve yarı kapalı gözlerle bana bakıyor.

"Ve bunu kalıcı kılmak istiyorum." Dudaklarımı ona birkaç kez bastırıyorum, dilimi kullanmadan, dudaklarının köşesini, üstünü, altını ... sonra ortasını öpüyorum. "Seni tam burada dondurmak istiyorum," diye mırıldanıyorum, "kollarımda, benden başka hiçbir şeyin sana dokunamayacağı bir yerde." Elimi yan tarafına doğru sürüklediğimde titriyor, onu okşamama ve öpmeme izin veriyor ve o da beni dilinin yavaş, ahlaksız itişleriyle öpüyor. "Hiçbir şey, sadece sen," diye kabul ediyor.

"Doğru," diye törpüledim.

"Ama çok ıslağım," diye nefes alıyor.

"Ve bunu sevdiğimi biliyorsun," diye mırıldanıyorum, onu vücudumun üstüne yatırmadan önce elimle amını okşuyorum, böylece üstümde yayılıyor ve onu öpebiliyorum, kıcını tutabiliyorum ve ellerimde sıkılmış sulu kıcım varken amını sikime yakın hissediyorum ve ağızlarımız diğerini yalnız bırakmıyor.

Öpüşürken huzursuzlanıyor ve vücudunu sallamaya başlıyor, ben de onu yana yatırıyorum, böylece bir elimi vücutlarımızın arasına sokup külotunun üzerinden amını okşayabiliyorum. Omzunu öpüyorum, sonra aşağıya iniyorum, bir göğsünün yukarısına, büzülmüş pembe bir meme ucuna. Yalamak için dilimi dışarı çıkarıyorum, sonra göbeğine doğru iniyorum ve teninin her santimini tadabiliyorum, pantolonunu indirirken karnının nasıl yükselip alçaldığını hissediyorum ama onunla ne istersem yapmama izin veriyor.

Ben göbek deliğini okşayıp yalarken o yüzünü saçlarıma gömüyor ve bir gül yaprağını alıp omzumdan geçiriyor, ipeksi bir yumuşaklıkla sırtımdaki kasların üzerinde gezdiriyor. Ayağa kalkıp bir avuç daha gül yaprağı alıyorum ve iki elimi de vücudunda gezdiriyorum, böylece hepsini üzerinde hissediyor. "Seni seviyorum," diyor gözlerimin içine bakarak ve yüzünü okşamamı izleyerek. "Biliyorum," diye törpülüyorum. "Ben de seni seviyorum."

Vücutlarımız çok sıcak, sevişmeye devam ederken terliyoruz ve ıslanıyoruz. Her bir kasımı biliyor ama sanki

beni ezberliyormuş gibi hissediyorum. Onun her santimini biliyorum.

ama her santiminde yaşamak istiyorum, öpmek, yalamak, yemek, ısırarak, her santiminde.

Yapıyorum ve sonra kıvranıyor ve ellerini saçlarıma sokuyor, "Boşalacağım" diye miyavlıyor.

"Evet öylesin," diye mırıldanıyorum ve onu belinden yakalayıp ereksiyonuma doğru sürüklüyorum, beni içine alırken boğazının dibindeki küçük nabız atışını izliyorum. İnleyerek, horozumun başı içeri girerken dilimi boğazının altındaki yarığa daldırmak için eğildim.

Nefesi dudaklarından dökülüyor ve pazularımı kavrayıp usulca miyavlıyor.

"Beğendin mi?" Törpüledim.

"Bana yaptığın her şeyi seviyorum."

Başımı eğiyorum ve omzunun yanından ısıriyorum, aşağıya doğru kayarken poposunun tatlı, pürüzsüz kıvrımları elimin kabında. Son santime kadar inmeye çalışıyor ve ben durup meme ucunu yalayabilmek için onu kaldırıyorum.

İyice, uzun uzun yalıyorum, sonra büzülmüş ucuna hava üflüyorum. Gözleri şaşkınlıkla açılıyor ve titreyerek bana doğru sallanmaya başlıyor. "Remington," diye yalvarıyor, kalçalarını ereksiyonuma doğru eğiyor.

Onu sırt üstü çeviriyorum. "Ne istiyorsun?"

Yanakları tahrikten kızarmış, gözleri parlak altın renginde. "Kocamı istiyorum," diyor parmaklarını göğüs kaslarımdan yukarı kaydırarak. "Hemen şimdi. Hepsini."

Eğilirken bacaklarını tutup ayırıyorum, bacaklarının arasındaki nemli nokta beni çılgına çeviriyor. Ama önce dizindeki yarayı öpmek için ağzımı uyluğundan aşağı indiriyorum, sonra ağzımı tekrar yukarı kaldırıyorum. "Onun sikini istiyorsun ama ya dili?" Ağzım amının üzerinde geziniyor ve nemli noktayı yalıyorum.

Adımı haykırıyor ve başımın arkasını kavrayarak beni kavlıyor. "Evet," diye inleyerek nefes alıyor.

"Neresini istiyorsun," diye mırıldanıyorum ve bir parmağımı külotunun içine, sonra da seksine sokuyorum, bir yandan da dilimin ucuyla klitorisini yuvarlıyorum, arada o ince, ıslak kumaştan başka bir şey yok.

Biz. Kıvrımları kaygan ve şişmiş. Dilimi klitorisinin üzerine bastırırken önce bir, sonra iki parmağımı sokuyorum. Geliyor ve parmaklarımı ıslatıyor ve onları çekip emmesini sağlıyorum.

Aç bir sesle beni sırtüstü yatırıyor. İsteyerek düşüyorum ve onu üstüme çekiyorum. Kalçaları benimkilere sarılıyor ve tenlerimizin temasıyla inliyor. İç çamaşırının üzerinden cinsel organını sikime sürüyor ve parmaklarıyla göğsümü okşuyor. İnliyorum ve elimle göğüslerini sıkmak için doğruluyorum, onu fethetmek, etrafında döndürmek ve onu becermek için ilkel bir doğa içimde akıyor, galip geliyor. Onu çeviriyorum, sonra bir meme ucunu yalarken amıyla oynamak için aramıza uzanıyorum. Tadı da kokusu kadar güzel ve başımı boynuna gömüp içime çekiyorum, kalçaları ağırlığının altında genişçe açılıyor ve iç çamaşırını açık tutuyorum, böylece kıvrımlarını sikimin başıyla kızdırabiliyorum.

Tekrar inliyor ve kalçalarını sallıyor. "Oh evet." Bacakları altımda daha da açılıyor, sıcak ve davetkâr. Kalçalarını eğiyor ve tırnaklarını sırtımın etine batırıyor. "Remy," diyor kulağıma, saygıyla, sanki ben onun tanrısıymışım ve bu, biz, burası gerçek kilisemizmiş gibi.

"Bütün gece çiftleşeceğiz," diyorum ona, yüzüne bakarak ve sikimin başını dudaklarının etli kısmına sürterek.

"Bütün gece," diye kabul ediyor.

Bacaklarının arasındaki danteli kavrayarak külotunu yırtıp açıyorum. "İçine boşalıyorum."

"Evet."

Kollarını yukarı çekip içine sokuyorum. "Karımın içine."

"Evet," diye kulağıma doğru pantolonunu indiriyor, ben onu doldururken çırpınıyor.

"Oh, evet."

Onu kalçalarından tutarak inliyorum ve içinde hareket etmeye başlıyorum, vücutlarımız sıcak, terden kayganlaşmış. O inliyor, ben inliyorum ve onun içinde nabız atıyorum, vücutlarımız birlikte hareket ediyor, hızlı ve

Daha fazlası için aç, kalçalarını yukarı doğru eğerken tokatlıyor ve aşağı doğru itiyorum, alabildiğim kadar yakın olmak istiyorum.

Kulağını, boynunu, sonra meme uçlarını teker teker dilliyorum, ellerim yanlarını törpülüyor, parmakları beni daha sıkı kavıyor, kontrolden çıkarken dudakları kulağımda.

Seni seviyorum, diye haykırıyor.

Hayır, siktir, hayır, seni seviyorum.

Altımda çırpınıyor ve titriyor, hızlı ve sert bir şekilde boşalıyor ve amı sikimi sıkarken, içine boşalmaya başlıyorum, kollarımı titreyen vücudunun etrafında kenetliyorum ve beni onunla birlikte almasına izin veriyorum. Üçüncü kez içine boşaldığımda boynunun kıvrımını ısırarak usulca boynunda homurdanıyorum ve ikimiz de nefes nefese kalıp doyana kadar zevkle inliyor, dilim az önce ısırduğım yeri ovuyor.

Fısıldadığında ağırlığımı ona vermemek için yer değiştiriyorum, "Çekme. Lütfen. Sana içimde ihtiyacım var."

Sırt üstü dönüp onu da yanıma alıyorum ve ellerimi vücudundan aşağıya, kıkına doğru kaydırırken iç çekip sarılıyor, nefesini tutuyor. Burnumla başını geriye itiyorum, "Seni hala istiyorum" diye mırıldanıyorum ve yukarı baktığında ağzını alıp öpmeye başlıyorum, ellerimi kıkında kullanarak onu sikimin üzerinde sallamaya başlıyorum.

Boğazında gırtlaktan gelen bir sesle saçlarımı tutuyor ve dilini ağızla benimkine doğru iterek üzerimde gezinmeye başlıyor.

"Aynen öyle bebeğim," diye mırıldanıyorum, kalçalarını kavrayıp onu üzerimde hareket ettiriyorum, dilini emiyorum, alt dudağını ısırıyorum. "İşte böyle, al beni, sür beni, bana ne kadar ihtiyacın olduğunu göster."

Arkasına yaslanıp bana daha sert biniyor, ben de memeleriyle ziyafet çekmek için yükseliyorum ve o üzerimde pervasızca hareket ederken kıkının yanaklarını sıkıyorum. "Remy," diye soluyor ve ben onun yakın olduğunu biliyorum. Sıcak, ıslak ve etrafımda çok sıkı ve vücudum sıkılaştıkça ve zevk omurgamın tabanında toplandıkça inliyorum.

Ağır bir iniltiyle dilimi ağzına sokuyorum ve boşalana kadar birbirimizi öpüp okşuyoruz. Bana doğru sarktığında beni içinde tutuyor ve yüzünü boynuma gömüyor, ben de burnumu saçlarına gömüp onu kokluyorum. Bir süre konuşmuyoruz ama konuşmamıza gerek yok. Ben onu tanıyorum, o da beni tanıyor. Ben onun içindeyim, o da benim etrafımda. Bedenlerimiz bunu yüksek sesle ve açıkça söylüyor.

Bir süre sessiz bir şekilde yatakta uzandık. Brooke boğazımı öpmekle parmak ucuyla meme ucumun etrafında dolaşmak arasında gidip gelirken, ben onun saçlarını ve boynunu kokluyor ve küçük fişegiimi sessizce okşuyorum.

HAZIR BULUNAN

SEATTLE

Brooke

Ertesi sabah onun sert bedenine sarılmış olarak uyanıyorum, onun gibi kokuyor, onun gibi hissettiriyor ve ona hala düğün hediyesini göstermediğimi fark ediyorum. Ona düğün hediyesi göstermediğimi hatırladığımda karnım sinir ve heyecanla doluyor. Kelebekler.

Onları hep bana verir.

Bana dokunduğu, beni öptüğü ve benimle seviştiği her seferinde kendimi bakire gibi hissediyorum.

Sessizce ve mutlulukla dolup taşan bir göğüsle başımı kaldırdığımda onu gözleri kapalı ama dudaklarında bir gülümsemeyle buluyorum. Gülümsüyorum çünkü onun da benim kadar rahatlamış olduğunu biliyorum. "Bay Remington Tate, dün evlendiniz," diye fısıldıyorum parmaklarımı bronz göğsünün sert kaslarında, boğazının kalın tendonlarında, kirli çenesinde, o güzel gamzelerinde gezdirirken, kapalı gözlerinin yanından geçip diken diken siyah saçlarının uçlarına doğru alay ederken, içten içe bayılırken onu sessizce okşuyorum.

Dün mihrapta beni beklerken, tek istediğim koşmakken babamın kollarında ona doğru yavaşça -acı verici bir şekilde yavaşça- yürürken onu izlemek nefesimi kesti. Remington siyah bir smokin içinde, saçları her zamanki gibi koyu ve dikenli, geniş omuzları dar beline ve kalçalarına oturan ceketini dolduruyor ve o dans eden mavi gözleri Ona doğru yürürken beni izledi.

Gözlerine baktığımda hiçbir şey yoktu. O gözlere baktığımda benim için hiçbir şey var olmuyor. Rengi ya da tonu değil, onlarda gördüğüm şey. Remy'yi oluşturan her muhteşem, karmaşık şey.

"Bebeğimiz yakında altı aylık olacak ve sen hâlâ içimde kelebekler uçuşturuyorsun," diye fısıldıyorum sessizce.

O bir erkek. O kelebekleri bilmiyor olabilir ama ben ikimize yetecek kadar biliyorum. Ve şu anda gözlerini açıp bana bakarken bir hayvanat bahçem onlarla dolu. Bütün gün bakmak istediğim o mavi gözlerle.

Başını benimkine doğru eğiyor ve dudaklarıma bir öpücük konduruyor ve sert, lezzetli sesi içimde dalgalanırken varlığında sıcaklık dalgalanıyor, "Sen benimsin. Benim saplantımsın. Hayallerimsin. Umudumsun. Kalbimsin," diye fısıldıyor, kaba elleri bütün gece olduğu gibi vücudumun yanlarında geziniyor.

"Bana tekrar senin gerçeğin olduğumu söyle Remington," diye yalvarıyorum, o bana bakarken parmaklarımı çenesinde gezdiriyorum.

"Sen benim gerçeğimsin, küçük fişeğim. Sen benim her şeyimsin."

Bana dinlettiği şarkıyı hatırlayınca midem sıkışıyor. Süit hâlâ gül kokuyor. Çocukların onunla şakalaştıklarını, bana güllerden başka, daha az eski moda bir şey almasını söylediklerini duydum. Hiç oralı olmuyor. Kimsenin bu konuda ne düşündüğünü umursamıyor, sadece ne anlama geldiklerine inanıyor ve onları benimle konuşmak için kullanıyor. Beni sevdiğini söylemek için.

Remington, farkında olmasa da eylemler konusunda büyüktür. Her zaman kim olduğunu ve ne hissettiğini pek çok şekilde kanıtlıyor. Ve ben de onunla konuştuğumu umduğum bir şey yaptım. Tıpkı güllerinin ve şarkılarının benimle konuştuğu gibi.

Karnım beklentiyle sıkışıyor, komodine dönüyorum ve saçımı at kuyruğu yapmak için kullanmadığım zamanlarda bileğime bağladığım saç bantlarımdan birini alıyorum. "Bunu takmama yardım eder misin?" Bahane olarak geri uzatarak soruyorum.

Oturuyor ve saçımı kaldırıyor ve görünüşe göre nasıl yapacağını anlamaya çalışırken bir eliyle saçımı kaldırmasına

bayılıyorum.

diğeriyle birlikte kullanın.

Sonra hareketler durur ve tam bir sessizlik çöker.

Saç bandımı yatağın üzerine bırakırken nefesimi tutuyorum ve sonra iki eliyle ensemin ortaya çıkarmak için saçlarımı kenara itiyor. Yavaşça, sadece onun yapabildiği gibi bedenimi, zihnimi ve kalbimi baştan çıkararak, parmaklarından birinin sert pediyle ensemin kıvrımını izliyor.

Esmer başını boynuma indirdiğinde vücudumda lezzetli karıncalanmalar oluşuyor, sesindeki derin erkek zevki açıkça belli oluyor. "Bu nedir?" diye mırıldanıyor, usulca yalıyor.

Dilinin tenimde gezindiğini hissediyorum ve kalbim onun için çarpıyor.

"Üzerinde her ne varsa, bu senin olduğu anlamına geliyor," diye nefes alıyorum. Başını boğazımın kenarına gömüyor ve beni kokluyor, "Doğru" diye mırıldanıyor, sonra beni çenemden çeviriyor, böylece ağzımı alıp beni uzun ve sert bir şekilde öpebiliyor. Remington Tate. Aşkım, kocam, bebeğimin güzel babası, parmakları boynumun arkasındaki dövmeyi izlerken beni nazikçe öpüyor.

REMY

TEŞEKKÜRLER

Güzel eşime ve çocuklarıma, oturup kendimi bu hikâyenin içinde kaybederken bana sabır gösterdikleri için teşekkür ederim. Desteğiniz olmadan kalem oynatamazdım. Sizi seviyorum!

Ve aileme, benden haber almadan günler ve haftalar geçirdikleri ve beni hala sevdikleri için sabırla teşekkür ediyorum. İkinizi de çok seviyorum ve söz veriyorum arama konusunda daha iyi olacağım.

Adam Wilson'a-Adam, bir yandan hayatının aşkıyla evlenip bir yandan da Mine'ı zamanında düzenleyip okuyuculara sunmayı nasıl başardın bilmiyorum ama kırmızı bir pelerini hak ediyorsun ve benim için yaptıkların için sana teşekkür edecek kelime bulamıyorum.

Her zaman paha biçilmez tavsiyeleri ve yardım eliyle yanımda olan Amy Tannenbaum'a. Sana bir kırmızı pelerin daha!

Gallery Books'taki muhteşem yayıncım Jennifer Bergstrom'a ve Lauren McKenna'ya, daha yeni tanıştığım ve tekrar tanışmak için sabırsızlandığım iki güzel bayana. Katy Takımı olduğunuz için de teşekkürler! Jules, Kristin ve Enn'e, sahip olabileceğim en iyi halkla ilişkiler ekibine; sizinle çalıştığım için çok şanslıyım. Metin editörüme, harika önerileri için ve ayrıca inatçı olduğumda ve cümlemi ham bırakmak istediğimde beni affettiği için. Sarah Hansen'a bir başka harika kapak için - yeteneğiniz sınır tanımıyor. Gallery'deki düzeltmenlerime ve Anita Saunders'a, artık göremediğim tüm küçük ayrıntıları fark ettiğiniz ve kitabın parlamasına yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim.

Okuyan, öneren, neşelendiren ve destekleyen yazar arkadaşlarıma. Yazmak yalnız bir iştir ve sizi küçük bir tümsekten itebilecek anlayışlı arkadaşlarınız olduğunda çok daha fazlasını yaparsınız!

Kati Brown'a, özel teşekkürlerimi ve sevgilerimi hak ediyorsun. Bu kitaptaki katkılarınız altın değerindeydi. Teşekkürler, Kati!

Real'in beni tanıştırdığı tüm blog yazarlarına, size ne kadar minnettar olduğumu anlatamam bile!

Dana ve Scaries'e, benim için çok değerlisiniz! Dana, sen çok değerlisin!

Ve özellikle, herhangi bir şekilde ya da biçimde akıl hastalığından muzdarip olan ya da muzdarip olan herkese ve sevdikleri herhangi bir şekilde ya da biçimde akıl hastalığından muzdarip olan herkese, karanlıkta ışık olduğuna inanıyorum ve umarım siz de kendi ışığınızı bulursunuz.

Arkadaşlar, yazar arkadaşlar, blog yazarları ve okuyucular. Brooke ve Remy'yi benim gibi sevdiğiniz için teşekkür ederim.

Xoxoxox!

KATY EVANS, New York Times ve USA Today
oksatan REAL serisinin yazarıdır: REAL, MINE, REMY,
RAW ve RIPPED. San Antonio, Teksas'ta yaşamaktadır.
KatyEvans.net web sitesini ziyaret edin ve onu [Facebook](#)
ve Twitter'da [@AuthorKatyEvans](#) adresinden takip edin.

BU YAZAR HAKKINDA DAHA FAZLA BİLGİ İÇİN:
[authors.simonandschuster.com/Katy- Evans](http://authors.simonandschuster.com/Katy-Evans)

YAZARLARLA TANIşIN, VİDEOLARI İZLEYİN VE DAHA FAZLASI İÇİN
SimonandSchuster.com

[Facebook.com/GalleryBooks](https://www.facebook.com/GalleryBooks)

[@GalleryBooks](#)

ADRESİNDE DAHA FAZLA HARİKA KİTAP KEşİF EDİN

AYRICA KATY EVANS TARAFINDAN

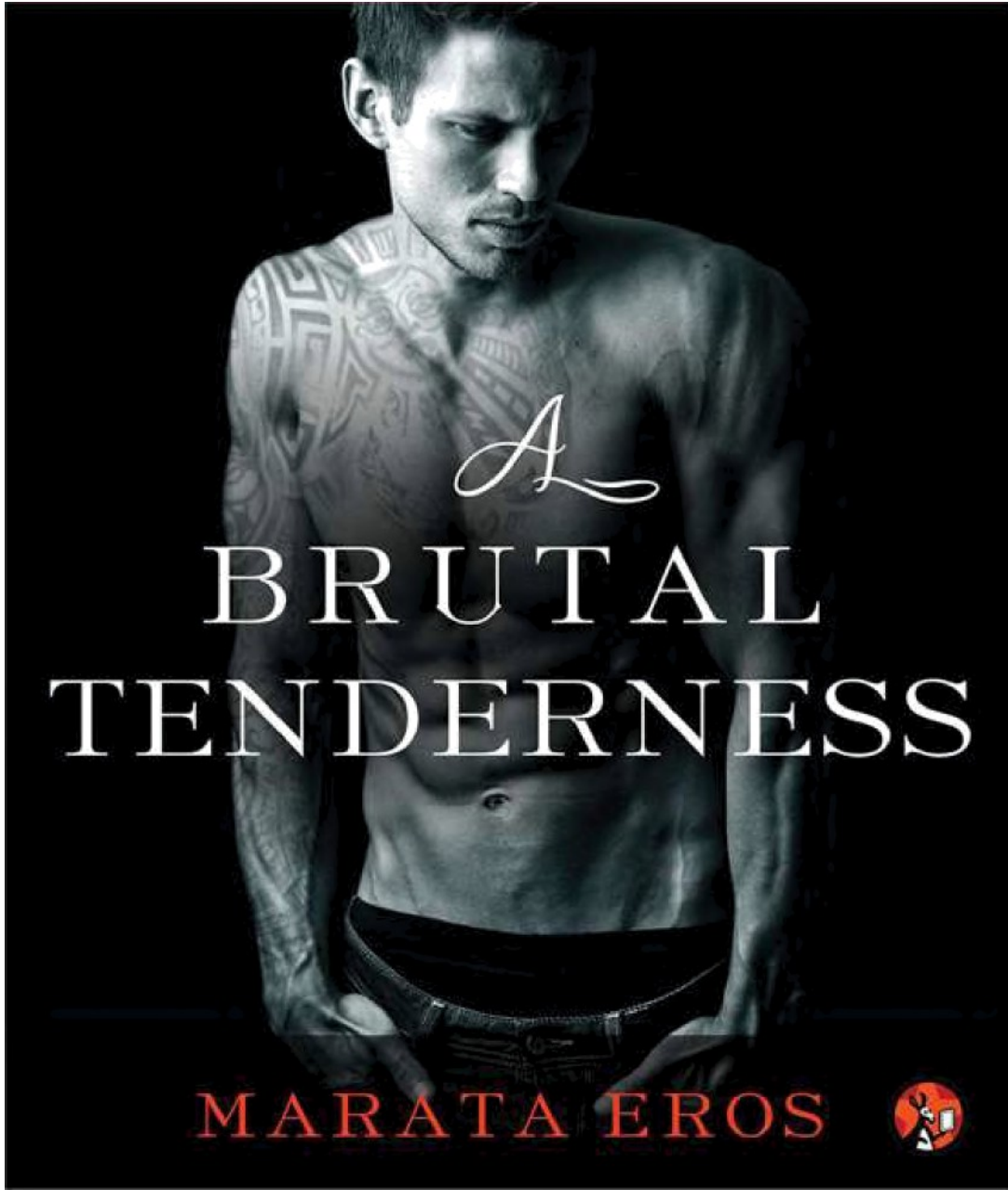
Gerç

ek

Mad

en

TNEfiEARETW0SIDČSTOEVeHYSTORY.

5 Cızırtılı Tamamlayıcı Roman

A Ferr/f/e More, a *New York Times* Bestseller

CLİCK TE£ JACKET TO D0¥IXLOAD YOUR COPY TODAY!

Umarız bu Galeri Kitapları e-Kitabını okumaktan keyif almışsınızdır.

Posta listemize katılın ve yeni sürümler, fırsatlar, bonus içerikler hakkında güncellemeler alın
ve Gallery Books ve Simon & Schuster'dan diğer harika kitaplar.

KAYDOLMAK İÇİN BURAYA TIKLAYIN

veya kaydolmak için bizi çevrimiçi ziyaret edin

eBookNews.SimonandSchuster.com

Galeri Kitapları
Simon & Schuster, Inc. şirketinin bir
bölümüdür. 1230 Avenue of the
Americas
New York, NY 10020
www.SimonandSchuster.com

Bu kitap bir kurgu eseridir. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. Diğer isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Copyright © 2013 by Katy Evans

Bu kitabı veya bölümlerini herhangi bir biçimde çoğaltma hakkı da dahil olmak üzere tüm hakları saklıdır. Bilgi için adres: Gallery Books İştirak Hakları Departmanı, 1230 Avenue of the Americas, New York, NY 10020.

İlk Gallery Books ticari ciltsiz baskısı Kasım 2013

GALLERY BOOKS ve kolofon Simon & Schuster, Inc. şirketinin tescilli ticari markalarıdır.

Simon & Schuster Konuşmacılar Bürosu yazarları canlı etkinliğinize getirebilir. Daha fazla bilgi veya etkinlik rezervasyonu için 1-866-248-3049 numaralı telefondan Simon & Schuster Konuşmacılar Bürosu ile iletişime geçin veya www.simonspeakers.com adresindeki web sitemizi ziyaret edin.

Tasarım: Davina Mock-Maniscalco Kapak
tasarımı: Sarah Hansen

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data is available

ISBN 978-1-4767-6446-7
ISBN 978-1-4767-5566-3 (e-kitap)

İçindekiler

Remy Çalma Listesi

Şimdiki zaman: Seattle
Geçmiş: Onu
Gördüğüm Gün
Geçmiş: Atlanta'ya
Şimdiki Zaman: Seattle
Geçmiş: Atlanta
Geçmiş: She
Fights Present:
Seattle Geçmiş:
Miami'ye
Geçmiş: Denver
Geçmiş: Los
Angeles Geçmiş:
Austin Şimdiki
zaman: Seattle
Geçmiş: New
York Şimdiki
zaman Seattle
Geçmiş Phoenix
Şimdiki zaman:
Seattle Geçmiş:
Kötü Haber
Şimdiki: Seattle
Şimdiki zaman

Seattle

Teşekkür Katy
Evans Hakkında